SERIE NOUĂ - 528 • ANUL XLIV • 5 IULIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 27 (2278)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

5 IULIE

1945 Primul ministru britanic Winston Churchill a fost învins în alegerile generale de Atlee.

1967 Israelul îşi anexează teritoriul Gaza.

S-a născut în această zi

1911 Georges Pompidou, prim-ministru francez între anii 1962-1968 şi preşedinte al Franţei între 1969-1974.

Inexplicabilul de lângă noi

CĂLĂTORIA ÎN TIMP

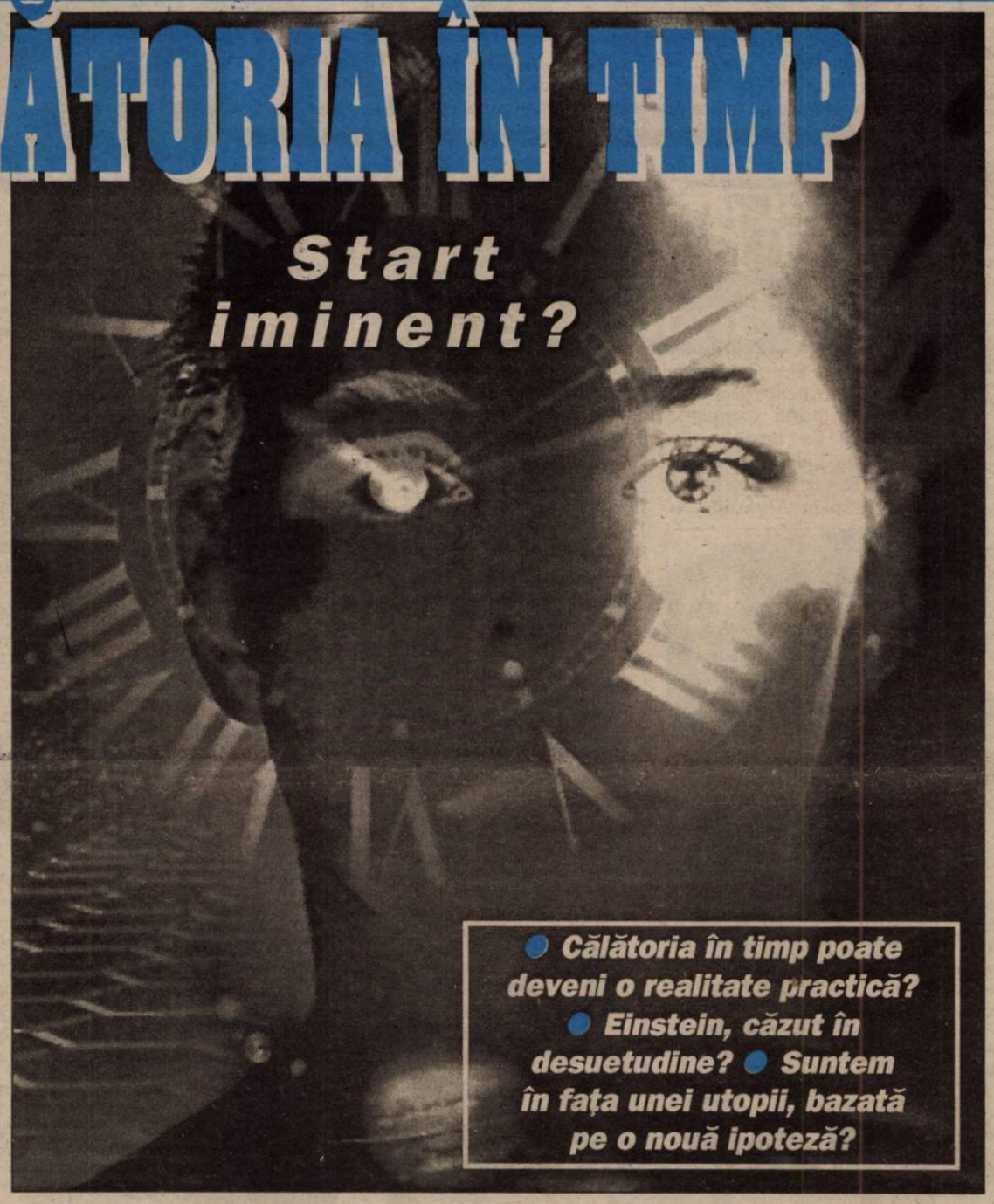

● Călătoria în timp poate deveni o realitate practică? ● Einstein, căzut în desuetudine? ● Suntem în faţa unei utopii, bazată pe o nouă ipoteză?

FIBRILAŢIA ATRIALĂ

Interviu cu prof. dr. COSTIN CARP

SCRISOAREA SINUCIGAŞĂ

a lui Napoleon

TV Pro TV, România 1, TVR 2, Acasă, Antena 1, Prima TV, Tele 7 abc

PRIMA TRANSMISIE

de pe un... asteroid

COMPORTAMENTUL ANIMAL

raţiune sau instinct?

Premieră farmaceutică

NOU MEDICAMENT

împotriva leucemiei

Începând din această săptămână, în Elveţia va fi autorizat şi comercializat un medicament nou care ameliorează forma de leucemie numită mieloidă cronică. Această maladie extrem de periculoasă se caracterizează prin proliferarea rapidă şi necontrolăbilă a celulelor albe. Noul tratament propus de compania elveţiană Novartis se bazează pe administrarea pe cale orală a capsulelor anticanceroase numite „Glivec". Agenţiile internaţionale de presă amintesc o întristătoare statistică: în întreaga lume, una sau două persoane din 100 de mii suferă de această formă de leucemie. În SUA, „Glivec" a fost deja omologat. Nu există, deocamdată, informaţii cu privire la eficienţa acestui nou medicament. (P.I.)

Stele fragile

PEARL HARBOR

un film cu durere

ROMÂNIA văzută de NOSTRADAMUS

Interviu cu prof. VLAICU IONESCU

Vom afla când şi cum s-a născut UNIVERSUL? Dar şi când va muri?

La sfârşitul săptămânii trecute, NASA a lansat un satelit specializat în detectarea urmelor Big-Bang-ului – „Marea explozie iniţială" care se află la baza teoriei *modelului de nucleosinteză al Universului* (1948, Gamow şi colaboratorii). Satelitul va călători timp de patru luni şi va parcurge o distanţă de 1,5 milioane de kilometri, până într-o zonă cosmică favorabilă detectării aşa-zisei *radiaţii fosile* sau radiaţiei de fond, relicvă a incomensurabilei călduri degajate la începutul şi pe parcursul formării Universului. Temperatura asociată radiaţiei fosile a fost estimată, încă din 1964, la 4 grade Kelvin sau minus 269 grade Celsius.

Din datele ce vor fi transmise pe Pământ, specialiştii de la NASA speră să afle ceea ce am putea numi portretul robot al Universului: vârsta, forma, expansiunea (depărtarea galaxiilor unele de celelalte), variaţiile de densitate ale materiei (prin formarea sau moartea unor stele sau galaxii întregi) şi chiar răspunsuri la mult controversata problemă a limitelor lui. Practic, este vorba de o tentativă de depăşire a pragului de cunoştinţe în ceea ce priveşte graniţa cognoscibilă dintre *Universul observabil* şi *Universul fizic* (mult mai mare şi detectabil exclusiv prin efectele sale). Se ştie că Einstein a greşit considerând Universul finit, iar dacă este infinit, ascultă expansiunea lui de legile deja cunoscute? NASA cheltuieşte 145 de milioane de dolari pentru noi informaţii şi despre „domiciliul" Nostru, al cetăţenilor enigmaticului Univers. (P.I.)

2001 – ANUL BRÂNCUŞI

Din capodoperele geniului de la Hobiţa: „Primul pas" (lemn, 1913 – distrus)

HOROSCOP

840.714

Biblioteca Judeţeană

cartea albă

REVISTA LUI TĂNASE

Rămăsesem în numărul trecut la evocarea Teatrului de Revistă din România, teatru care îl are în capul afişului pe inegalabilul Constantin Tănase. Citam, săptămâna trecută, din monografia alcătuită de Aurel Storin, un extraordinar de actual cuplet din premiera spectacolului „Pă ce...?" din stagiunea 1924. Patru ani mai târziu, Tănase reuşeşte altă performanţă: aducerea starului de culoare, Josephine Baker, la Bucureşti. La Paris, puştoaica de 21 de ani înnebunise pe toată lumea, inclusiv pe Tănase care avea obiceiul să viziteze oraşul luminilor din când în când pentru a se pune la curent cu ultimele noutăţi în materie de revistă sau de „music-hall" cum zic americanii. În clipa în care a întâlnit-o pe „sirena tropicelor" cum era Josephine în epocă, Tănase a fost vrăjit. Mintea lui însă a ţesut imediat un plan de acţiune. Trebuia s-o aducă la Bucureşti, o dată pentru că ar fi fost păcat să n-o vadă lumea şi apoi nu putea Tănase să rateze un asemenea eveniment teatral pentru „Cărăbuş". Numai că „sirena" pretindea 100.000 de lei pe seară, ceea ce, pentru acei ani, era enorm. Tănase care era chibzuit şi deloc aventurist, a mers de data asta pe filozofia lui „fie ce-o fi". Prevăzător, însă, a închiriat pentru vara lui 1928, sala „Eforie", asta în caz de ploaie. Iar cei de la „Cărăbuş" începuseră repetiţiile la un spectacol care trebuia să o includă şi pe dansatoarea de la Paris. Cu un efort de imaginaţie, ne putem închipui curiozitatea cu care au întâmpinat-o bucureştenii pe celebra dansatoare, poate prea tânără pentru gustul lor, poate prea expansivă şi poate prea neagră. Cum-necum, spectacolele s-au ţinut seară de seară la sala „Eforie", pentru că aşa cum prevăzuse Tănase, ploaia nu contenise. Lumea a aşteptat-o pe Josephine Backer la Gara de nord, alaiul curioşilor a însoţit-o prin Bucureşti, fetei i-au plăcut florăresele noastre, despre care a crezut că sunt din stirpea ei, oricum, a făcut dese opriri în dreptul ţigăncilor florărese şi maşina în care era alături de Tănase s-a umplut de flori. Spectacolele au fost şi ele de succes, s-au încasat bani frumoşi, chiar dacă încasările n-au acoperit cheltuielile. Însă Constantin Tănase îşi satisfăcuse o dorinţă: adusese ceva deosebit în România. Era cel mai tare impresar, am putea spune.

Nori negri

Feeria din 1928 avea să fie înlocuită începând din 1929 cu criza economică severă. Criza din lume, care avea să ţină până în 1933, lovea şi România. Iar Tănase nu putea începe stagiunea decât cu un spectacol pe măsură: „Ai-n-ai...dai!. Sărăcia era salvată prin umor. Dar nu un umor facil, ci o adevărată satiră. Pentru tinerii care n-au auzit niciodată de cupletul lui Tănase din acest spectacol, îl voi reproduce in extenso:

„Grea e viaţa, măi bădie/pretutindeni sărăcie/birurile se ţin scai/ ai-n-ai...dai!/Biet rumânul, ca un câine/fuge, fuge după pâine/vai de mama lui de trai/ ai-n-ai...dai!/Perceptoru-ntâi se-ndeasă/vedea-l-aş întins pe masă/ce să faci? Oftezi şi vai/ai-n-ai...dai!/Ba te mai ia şi cu toba/îţi vinde şi garderoba/fără vorbă!Ainţ, ţvai, drai/ai-n-ai... dai!/Mai vine şi primăria/cică îţi ia murdăria/să-ţi pui capul sub vătrai/ai-n-ai...dai!/Când mănânci numai lipie/de-unde dracu murdărie/dar ei nici nu vor să ştie/ai-n-ai...dai!/Noi pârliţii ducem grosu/tot pe noi cade ponosul/şi plătim ca nişte frai.../ai-n-ai ...dai!/Tot noi ducem statu-n şale/-Fiindcă ăia cu parale/cum se-ntâmplă, vezi matale/ai-n-ai...dai!"

Frumos, nu? În 1930, marele actor V. Maximilian îşi sărbătorea 30 de ani de teatru. S-a compus un spectacol pentru această aniversare. Cu ocazia spectacolului care trebuia să fie unic, jucat adică o singură seară, a fost invitată sobra artistă Lucia Sturza-Bulandra. Şi nu în sală, ci pe scenă. Şi nu singură, ci împreună cu Tănase. Cei doi au interpretat un cuplet care se termina cu un dans frenetic. Aurel Storin ne aminteşte că succesul a fost uluitor şi spectacolul s-a reluat seară de seară, timp de câteva săptămâni, până la sfârşitul stagiunii. În anii de sărăcie, spiritul era liber şi oamenii ştiau să aprecieze actorii.

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

All for you Janet Jackson

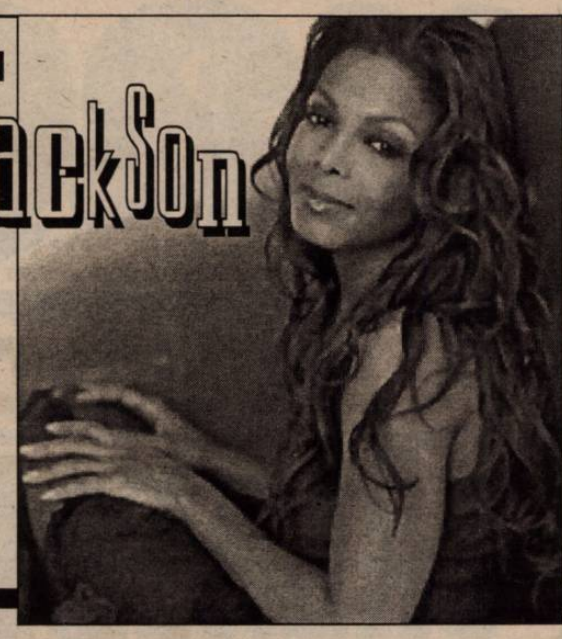

Cei patru ani de pauză discografică nu au reuşit să ia nimic din talentul celei mai dotate femei din clanul *Jackson* din Gary/Indiana şi iat-o pe *Janet*, însoţită şi acum de celebrul cuplu de producători şi compozitori *Jimmy Jam & Terry Lewis*, la fel de proaspătă şi pe val ca pe vremea precedentului său album *„The Velvet Rope"*... *„All For You"* este scos de casa *Virgin* şi se încadrează perfect la categoria pop-soul, fanilor fiindu-le oferit un nou amestec de ritmuri care aparţin, mai mult sau mai puţin, trecutului, textele melodiilor purtând eticheta, „made in America" de „crazysexycool"... *„All For You"* este un album aş zice clasic de muzică de dans black, nelipsindu-i nici un ingredient, începând cu funk-ul, discoul şi încheind cu soul-ul şi rap-ul anilor 90... Liric şi senzual, albumul este excelent ca atmosferă, recomandările mele oprindu-se la primul extras pe single, *„Come On Get Up"*, *„When I Think of You"*, *„Throb"*, *„Would You Mind"* şi *„Clouds/Son of a Gun (I Betcha Think This Song Is About You)"* – colaborare cu *Carly Simon*... Cotaţia mea pentru *„All For You"* este de patru stele. Pe o scară de şase..

ŞTIRI pe bandă rulantă

Casa *Columbia/Legacy* se află în plină campanie de omagiere a celui care a fost Miles Davis, născut pe 26 mai 1926 în Alton/Illinois

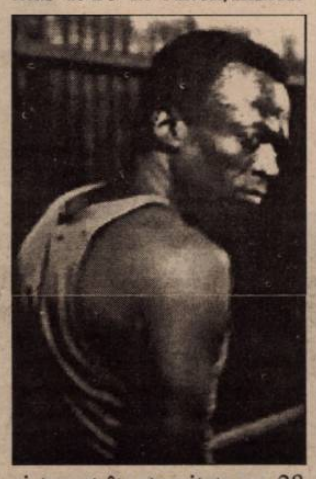

şi trecut în eternitate pe 28 septembrie 1991... Campania include o mulţime de reeditări ale marelui jazzman şi a început pe 17 aprilie cu *„The Best of Miles Davis & John Coltrane (1955-1961)"* şi cu *„Miles Davis & John Coltrane: The Complete Columbia Recordings, 1955-1961"*. Au urmat *„Round About Midnight"*, *„Milestones"*, *„Jazz at the Plaza,"* şi *„Newport 1958"*, iar zilele acestea urmează să apară *„The Essential Miles Davis"* (dublu CD), *„Live at the Fillmore East (March 7, 1970) – It's About That Time"*, un alt dublu CD care cuprinde interpretări live inedite... Finalul va fi în septembrie, pe 11, când vor apărea *„The Complete 'In a Silent Way' Sessions"* şi *„The Miles Davis Story"* (pe DVD) – un documentar de două ore al britanicului *Mike Dibb*...

Punkerii de la *Fugazi* au terminat înregistrările noului lor album de studio, programat să apară în septembrie la casa *Dischord*. Albumul urmează celui din 1998 – *„End Hits"* – care a intrat direct pe locul 4 în topul *Billboard Heatseekers*, la această oră *Fugazi* testându-şi noul material în câteva concerte prin Chicago. Tot acum trupa se pregăteşte şi de lansarea unui DVD – *„Instrument"*, un documentar care conţine extrase dîn cei 11 ani de activitate a trupei, precum şi câteva live-uri inedite – *„Waiting Room"*, *„Turnover"*, şi *„Long Division"*.

Vrăjitorii chitarei – *Joe Satriani* şi *Steve Vai* se află într-un lung turneu de promovare a noilor lor albume – *„Live in San Francisco"* (al lui *Satriani)* şi *„Alive in an Ultra World"*

(al lui *Vai)*, editate ambele 19 iunie de casa *Epic*. Cel mai recent disc al lui *Satriani* a urcat până pe locul 12 în *Billboard 200* în aprilie acest an *(„Engines of Creation")*...

B.B. King rămâne fidel circuitului său anual de blues, cel de acum numindu-se *Lloyd's Blues Music Festival*, după numele sponsorului său – *Lloyd's Barbeque Co*. Ediţia din acest an începe pe 4 august la Portland şi se va încheia pe 16 septembrie la New York... Vă reamintesc că în februarie *The King* a luat o pereche de *Grammies* pentru *the best pop collaboration with vocals* pentru *„Is You Or Is You Ain't (My Baby)"*, melodie de pe albumul *„Let the Good Times Roll"* (din 1999, la casa *MCA*, înregistrată cu *Dr. John)* şi pentru *the best traditional blues album* pentru *„Riding with the King"* (scos tot la *MCA)*. Acesta din urmă, în colaborare cu *Eric Clapton*, a intrat direct pe locul 3 în *The Billboard 200* şi ca *Number One* în *Top Blues Albums* şi *Top Internet Album Sales*, tirajul său depăşind două milioane de exemplare...

The Charlatans vor edita în septembrie al şaptelea lor album – *„Wonderland"* – sub semnul casei *MCA/Universal*. Albumul marchează, potrivit afirmaţiilor trupei, o schimbare faţă de *„Us and Us Only"* (din 1999), de această dată *The Charlatans* promiţând un sound mai electronic şi mai funky. *„Wonderland"* este produs de *Danny Saber* (cel care a lucrat şi cu *Black Grape* şi *David Bowie)*, albumul luându-şi numele de la studioul lui *Saber*, aflat pe *Wonderland Avenue* din Los Angeles, locul unde au fost înregistrate cele mai multe dintre cele 16 cântece ale sale, restul fiind trase de *Tim Burgess* (vocal), *Mark Collins* (chitară), *Martin Blunt* (bass) şi *Jon Brookes* (tobe) în studioul lor propriu din Manchester (*Big Mushroom Studio*)... Albumul va fi precedat de apariţia a două singles – *„Love is the Key"* şi *„Judas"*, trupa participând pe 18 şi 19 august la *V2001 Festival* din Staffordshire şi Chelmsford, împreună cu „grei" ca *Red Hot Chili Peppers, Texas, Coldplay, Foo Fighters, David Gray, Placebo* sau *Muse*...

Celine Dion a semnat un contract de 600 de spectacole pentru o perioadă de 3 ani cu celebrul *Caesar's Palace* din Las Vegas, primul show urmând să aibă loc în martie 2003. Ea va cânta într-o sală construită special pentru acest show, sala având forma Coliseumului din Roma şi care va costa 65 de milioane de dolari... Să sperăm că Celine va mai avea timp şi pentru albume noi!

TOP ALBUME

1. *Break The Cycle*, Staind
2. *Amnesiac*, Radiohead
3. *Free City*, St. Lunatics
4. *Moulin Rouge*, Soundtrack
5. *Survivor*, Destiny's Child
6. *Irresistible*, Jessica Simpson
7. *Now 6*, Various Artists
8. *Lateralus*, Tool
9. *Young & Thuggin'*, Turk
10. *Miss E... So Addictive*, Missy „Misdemeanor" Elliott

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU
E-Mail: shl@totalnet.ro

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu (şef secţie), Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru
PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi
FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
•402001085030 ($) •402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU,
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: - „MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Călătoria în timp

MIHAELA DOROBANȚU

V-ați gândit vreodată la posibilitatea ca într-o zi să sune cineva la ușă, să deschideți, să vă spună că sunt nepoții dumneavoastră și dumneavoastră încă nici să nu aveți copii? Ei bine, dacă cercetările Prof. Ronald Mallett se dovedesc corecte, acest lucru s-ar putea întâmpla într-o bună zi...

Start iminent

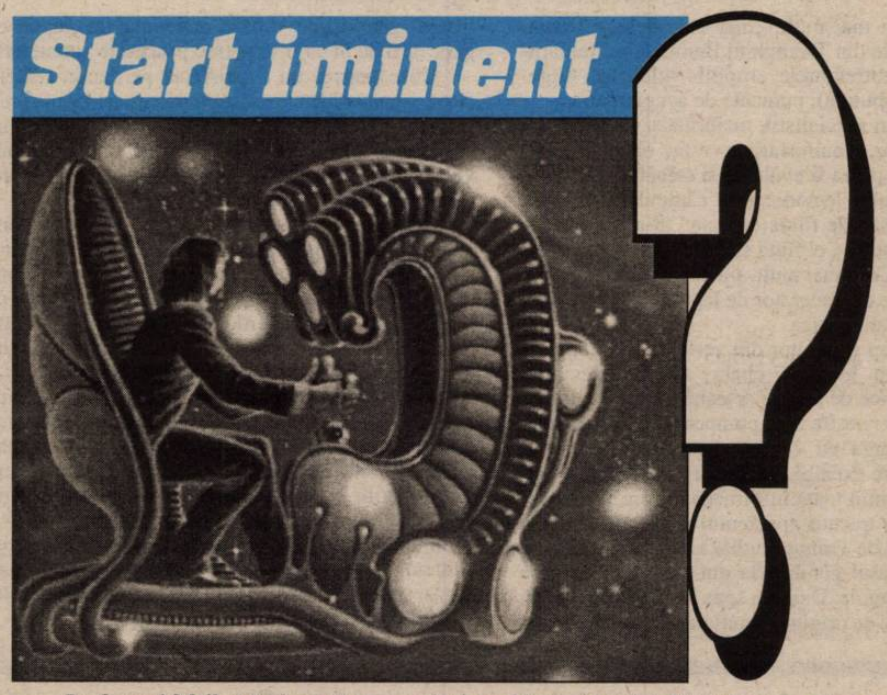

Lupta cu Fizica De ce nu am putea călători în timp la fel cum o facem în spațiu? În fond, se spune, nu se încalcă nici o lege fundamentală a Fizicii. „Vehicularea" materiei înainte-înapoi în timp nu ar trebui să fie un lucru chiar atât de dificil. Problema este că, din păcate, așa cum se întâmplă și cu alte mari idei ale Fizicii, totul funcționează... doar în teorie. Și iată că vine *Prof. R. Mallett, profesor de Fizică Teoretică la Universitatea Connecticut,* și afirmă că a pus la punct o metodă PRACTICĂ de realizare a călătoriei în timp! Mai precis, o călătorie în trecut! Vehiculul său principal: un fascicul circular de lumină ÎNCETINIT până la viteza unui melc. „Cu acest dispozitiv" (pentru a cărui construire dispunem de tehnologia necesară) – declară el – „călătoria în timp poate deveni o realitate practică".

Griji de toate felurile Problema ar fi „urcarea" în această nouă mașină a timpului, pentru că reducerea atât de drastică a vitezei luminii nu se poate face decât la temperaturi foarte joase. Meritul ideii ar fi – în absența chiar și a unui prim vizitator – faptul că în acest fel se „deschide o poartă în timp" pentru „turiștii temporali" din viitor!

Profesorul Mallett a ajuns să se preocupe de asemenea cercetări ca o pasiune încă din copilărie, când, afectat de faptul că tatăl său a murit foarte tânăr din cauza excesului de fumat și al băuturii, și-a dorit să inventeze o mașină a timpului și să-l prevină ce urma să i se întâmple.

Coincidență! Tatăl Prof. Marllett a murit în același an cu Einstein, cel care a „repus", și într-un mod atât de original, problema timpului. Einstein a arătat că „orice" are masă/energie, DISTORSIONEAZĂ atât spațiul cât și timpul – „le cutează", cam la fel cu modul în care se pliază o pernă pe care ne așezăm pe un scaun. Rezolvarea ecuațiilor lui Einstein nu face decât să ne arate CUM și CÂT se deformează spațiu-timpul. Cu cât materia este mai densă și se deplasează cu viteză mai mare, cu atât timpul este „întins" mai mult. Până într-acolo încât, la un moment dat, secundele nu se mai succed LINIAR, ci CIRCULAR. Timpul se... întoarce asupra lui însuși! Aceasta este, în termeni foarte simpli, ideea Prof. Mallett.

Autoprotecția timpului De ce o urmă de dubiu? Pentru că toată analiza teoretică omite... Mecanica Cuantică. Or, știm de la Stephen Hawking că orice mașină a timpului ar urma să amplifice extraordinar de mult fluctuațiile cuantice în câmpul electromagnetic pe care îl creează, AUTODISTRUGÂNDU-SE! Timpul se autoprotejază prin o serie de legi ale Fizicii pe care le „impune" el însuși!

Răspunsul l-ar putea aduce încă atât de febril și fără prea mare succes căutata unificare între gravitație și electromagnetism. Visul neîmplinit al lui Einstein – sau ceea ce el a afirmat că nu ar fi reușit...

*

Ar mai fi totuși o întrebare: dacă noi vom ajunge la o asemenea performanță, cu siguranță că tehnologia respectivă se va afla și la îndemâna nepoților noștri. Atunci: de ce n-au sunat la ușă până acum?

PIETRELE - rezervor de energie

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Două viori sunt acordate, apoi una e așezată pe o masă, iar la cealaltă se cântă pe o singură coardă, o singură notă. Un observator atent poate constata cum coarda corespunzătoare, de la vioara așezată pe masă, începe să vibreze – am zice – singură. Fenomenul a fost numit rezonanță „simpatică".

Ideea de mai sus, destul de neobișnuită pentru un om de știință, aparține elvețianului Blanche Merz, de la Institutul de cercetări geobiologice din Chardonne. Iar în continuarea teoriei sale, el vine cu un punct de vedere cel puțin la fel de surprinzător. Așadar – întreabă retoric Merz – cine poate admite cu ușurință că într-o piatră oarecare sau într-o stâncă există viață? Structurile lor moleculare rămân închise în formule fixe, pietrele sunt clasate în categoria materiei inerte. Să plasăm un osciloscop și un biometru pe o piatră adusă din deșertul tibetan. Dimineața, vom înregistra vibrații de circa 3000 de unități, iar după-amiaza, de circa 4000 de unități. Diferența s-ar putea explica prin corelarea ritmurilor diurne: dimineața – când soarele transmite energie iar pământul primește și după-amiaza –

când procesul se inversează. De altfel, putem observa ușor aceasta, expunându-ne la soare după-amiaza, ulterior simțindu-ne foarte obosiți.

Iată totuși și o incredibilă descoperire: o piatră tibetană prezintă, ziua, între 3000 și 4000 de unități, dimineața începe să vibreze la nivelul a 13000 de unități! Asemenea pietre au fost plasate cu miile pe mormintele și pe monumentele funerare, cu scopul de a-l ajuta pe defunct să depășească în deplină armonie vibratoare perioada celor 49 de zile numită *bardo*, starea intermediară, de după moarte, la tibetani, împărțită în 7 etape de câte 7 zile; și, fără îndoială, aceste neobișnuite elemente auxiliare nu erau alese întâmplător, drept „catalizatori" pentru trecerea definitivă în eternitate.

Teoria lui Merz merge, de fapt, pe aceeași linie cu cea care se referă la locurile de înalte vibrații și la influența lor benefică asupra organismelor vii. Carnac, Stonehenge, anumite catedrale și abații sunt astfel legate prin rețelele invizibile. *Menhire, dolmene, catedrale, piramide toate acestea reprezintă un fel de centre energetice prin care sunt canalizate forțele telurice.* Acestea din urmă, având un puternic magnetism cosmo-teluric, sunt veritabile regeneratoare pentru organismele vii. O expunere pe locurile benefice amintite aduce un plus de energie considerabil și, în anumite cazuri, poate chiar să ducă la vindecarea unor boli.

Muzica nașterii Universului

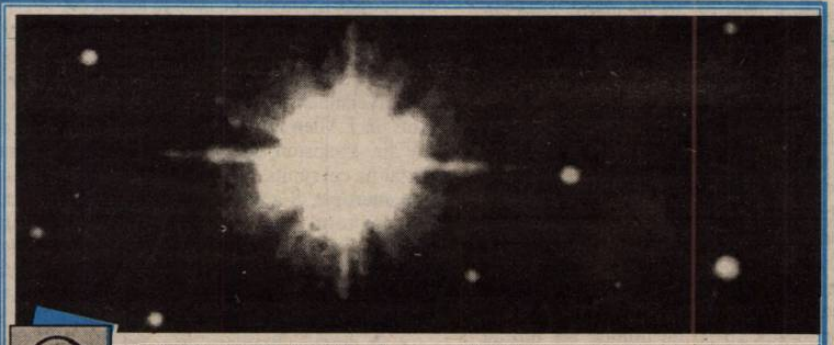

O echipă internațională de astronomi a reușit să descripteze undele sonore care au acompaniat Big-Bang-ul, confirmând pe această cale „teoria inflației" care atestă expansiunea violentă a Universului ce a avut loc imediat după explozia primordială.

Informațiile care au stat la baza acestor descoperiri au fost furnizate de imaginile luate prin telescopul cu microunde Bumerang, instalat pe un balon aflat la 37 kilometri altitudine deasupra Antarcticii. Imensa căldură de la începuturile formării Universului – peste 100000 de miliarde de miliarde de miliarde de grade! – imediat după Big-Bangul din urmă cu 15 miliarde de ani, a lăsat urme detectabile sub forma unor „fosile" ale radiațiilor cosmice din acele momente incandescente. La început, Universul era plin de unde sonore ce comprimau și rarefiau materia și lumina în același mod în care undele sonore comprimă și rarefiază aerul din interiorul unor instrumente de suflat. Pentru prima oară, astronomii au putut discerne aceste armonii sonore punând în evidență trei „picuri" sonore, reprezentând variațiile de temperatură de 50-100 milionimi de grade ceea ce demonstrează faptul că Universul a trecut de la o mărime infinitezimală (era mai mic decât un atom) la o expansiune exponențială extrem de violentă și rapidă. Comparând înălțimea acestor „picuri" s-a putut aprecia faptul că materia nu reprezintă decât un procent infim al masei Universului, aproximativ 4,5 la sută, restul fiind constituit din forme necunoscute de „materie neagră" (30 la sută) și „energie neagră" (65 la sută) Armonicele acestor unde imprimate în radiațiile cosmice permit o mai bună reprezentare în detaliu a Universului. Imaginile luate prin telescop au mai scos în evidență încă un lucru important, confirmând o teorie mai veche, și anume faptul că Universul la începuturile sale era plat."

DORIN MĂRAN

Cine a inventat televiziunea?

Prima transmisie a unei imagini a fost realizată la Londra în anul 1926 de către un scoțian: John Logie Baird. Tot ce s-a putut vedea a fost o umbră, cu o nuanță roșiatică datorită tubului cu neon al receptorului.

În luna iunie 1928 se vând primele receptoare TV, iar în luna august a aceluiași an două stații americane realizează primele transmisiuni adevărate. Tot în Statele Unite, dar în 1953, au avut loc primele transmisiuni în culori.

De fapt însă, totul a început încă din 1876, când germanul Eugene Goldstein descoperă tubul catodic: un tub de sticlă vidat, în care are loc un flux de radiații

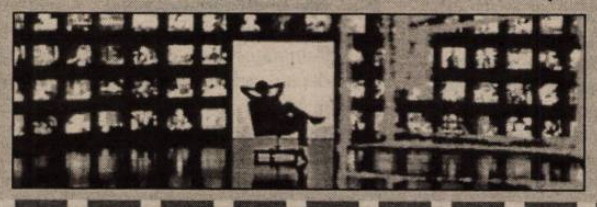

de la polul negativ (catodul) înspre cel pozitiv (anodul). Mai mult, radiația respectivă (razele catodice) generau, în punctul de sosire, un fenomen de fluorescență.

Drumul a fost însă total deschis o dată cu descoperirea, în 1888, de către un alt german, Heinrich Herz, a undelor radio și în 1894, de către italianul Guglielmo Marconi a antenei, urmate, la scurt timp, de către o altă descoperire fundamentală: razele catodice modulate de un câmp magnetic puteau „picta" o imagine pe un ecran!

Și astfel, după mai puțin de trei sferturi de secol, de la primele două stații de televiziune, avem posibilitatea să ne alegem programele pe care le dorim din noianul de posturi din întreaga lume... *(M.D.)*

Internetul subteranelor

Era informației nu înseamnă recepționarea unor imagini aduse pe ecran printr-o atingere de baghetă magică. La modul foarte real și comun vorbind, rețeaua respectivă presupune, între altele, și existența banalelor cabluri care ajută la transmiterea informațiilor, iar desfășurarea acestora nu este deloc simplă. Totuși, firma americană Citynet a găsit o soluție

insolită și eficace. Folosind un robot elvețian, de formă aproximativ cilindrică (90 cm lungime și 15 cm diametru), se implantează rețeaua de fibre optice în conductele de evacuare a apei reziduale. Robotul este echipat cu o cameră video care sondează terenul, apoi inserează tuburile de oțel în care vor fi introduse fibrele, propulsate la rândul lor, pe traseu, cu ajutorul aerului comprimat. Se evită astfel deteriorarea șoselelor și apropierea prea mare de locuințe, ca să nu mai amintim de timpul și costurile mai reduse, ale lucrărilor. Oare vom ajunge și noi, vreodată, la o asemenea tehnică modernă și civilizată? *(A.N.P.)*

Chimiști și detectivi

Analizele efectuate de către cercetătorii de la Academia de științe de la Institutul de geografie din Rusia asupra unor fragmente de oase aparținând mai multor țarine au scos în evidență prezența unor importante doze de plumb, mercur, arsenic, zinc și cupru. Două dintre suveranele îngropate în necropola catedralei arhanghelului Mihail din Kremlin au murit otrăvite, afirmă specialiștii. Analiza părului Anastasiei Romanov, decedată în 1560, și a uneia dintre soțiile lui Ivan al IV-lea, relevă prezența anormală a sărurilor de mercur, una dintre otrăvurile cele mai folosite în sec. al XVI-lea. În opinia oamenilor de știință, legendele legate de otrăvirea celor două țarine sunt confirmate de rezultatele obținute. În schimb, prezența metalelor grele s-ar fi datorat pigmenților de bază – de mercur, arsenic și plumb – folosiți în produsele cosmetice ale epocii. *(D.M.)*

Cabluri din plastic pentru ascensoare

O firmă elvețiană a realizat cabluri, pentru ascensor, din fibre sintetice, mai precis din 300000 de fibre aramide care au rezistență identică cu cea a cablurilor tradiționale din oțel. În schimb, sunt de patru ori mai ușoare, au

un coeficient de frecare de două ori mai mare ceea ce le asigură o mai bună aderență pe sistemele de antrenare, favorizând astfel tracțiunea și o durată de funcționare mult mai mare. Cablurile din fibre plastice mai prezintă un avantaj important: în interiorul lor pot fi introduse fibre de carbon care permit supravegherea electronică a comportamentului lor în timpul utilizării. *(D.M.)*

Inexplicabilul de lângă noi

CREIERUL OMULUI racordat la Univers

ION ŢUGUI

Cercetări ştiinţifice recente au condus la concluzia că leptonii – denumire generică dată particulelor elementare uşoare, spre exemplu electronul, neutrinul, miuonul şi altele –, prezenţi în funcţiile subtile cerebrale la om, reprezintă, încă, o taină, o taină cosmică, deoarece pe organizarea şi energia lor se sprijină gândirea. Deocamdată nu există o tehnică prin care să se poată măsura şi aprecia corect rolul leptonilor în funcţiile cerebrale, dar se ştie cu certitudine că acel câmp leptonic, intuit de savanţi, împreună cu câmpul magnetic ne pun în contact direct şi permanent cu informaţia din întregul univers.

Câmpul leptonic al Terrei este localizat, de el este legată rotaţia în 24 de ore a tuturor câmpurilor planetei noastre, iar axa de rotaţie a Pământului coincide cu axa câmpului leptonic. Transmiterea informaţiei prin câmpul leptonic este spontană şi, trebuie menţionat că orice materie este penetrată de acest câmp. Cu toate acestea, câmpul continuă să incite gândirea, speculaţiile oamenilor de ştiinţă. S-a făcut afirmaţia că gândirea îşi are „baza" în câmpul leptonic, dar şi clarviziunea, zonele biopatogene, spaţiul Hartman, canalele informaţionale, ceva mai mult, chiar tornadele şi uraganele, fenomenele din Triunghiul Bermudelor, radiaţiile de torsiune, cutremurele, erupţiile vulcanice, fulgerele sferice (globulare), punctele de acupunctură...

În fine, spun specialiştii, majoritatea evenimentelor, fenomenelor, manifestărilor ce fac obiectul parapsihologiei vor putea fi evaluate şi cercetate prin participarea câmpului leptonic şi a câmpului magnetic cerebral la „misterele fiinţei umane". S-a localizat la om câmpul respectiv, el fiind situat de-a lungul coloanei vertebrate. Ceva mai mult, s-a descoperit că fiecare vertebră conţine un generator de leptoni, ce reprezintă o formă de spirală conică...

Fiecare câmp generator din vertebre este legat de un anumit organ. În cele 7 chakre se află formaţiuni spiralice puternice de intrare şi ieşire a energiei leptonice. Organelor noastre li se pompează în permanenţă leptoni, încărcarea cu energie leptonică are loc şi atunci când, spre exemplu, dormim zece minute.

Leptonii conţin toată informaţia despre Universul material, despre trecutul, prezentul şi viitorul Universului. Oamenii de ştiinţă studiază la ora aceasta cu precădere procesul gândirii la om prin baza sa care este câmpul leptonic. Deşi s-a spus în secolul trecut că gândirea nu este de origine materială, totuşi „imaterialitatea" gândirii are o bază materială, un suport energetic şi fizic în care se petrec procesele „imateriale".

Descoperirea nu a satisfăcut pe deplin cercetarea şi s-a ajuns la încă un pas, un pas uriaş, făcut spre alte mistere, numite deocamdată câmpurile microleptonice, a căror multitudine de profiluri şi funcţii subtile vor avea darul de a uimi lumea ştiinţei din secolul în care am intrat.

Surprinzător şi senzaţional este faptul că noi, oamenii, prin câmpul leptonic, suntem racordaţi, în fiecare secundă a existenţei noastre, la câmpul leptonic al Universului. Aşa se explică unele capacităţi paranormale ale unor superdotaţi, cum sunt clarvăzătorii, cei ce dau într-un mod greu de explicat predicţii corecte despre evenimente istorice sau telurice.

Iată aşadar că parapsihologia, fenomenele paranormale cu întregul lor lanţ de manifestări misterioase şi care adeseori sfidează logica vor putea fi evaluate şi deslušite. Iar afirmaţia că suntem racordaţi la Univers prin funcţiile şi energia leptonică s-ar putea, ca într-un viitor nu prea îndepărtat, să ne modifice sau să ne schimbe mai toate reprezentările cu privire la ceea ce suntem cu adevărat – nişte fiinţe cosmice în care se regăseşte Universul aşa cum noi ne regăsim prin tot ce suntem în Univers.

Dosarul gândurilor comunicante

UCENICUL VRĂJITOR ESTE PREZENT!

MIHAELA DOROBANŢU

Vorbeam la un moment dat de lucruri pe care nu le oferă ştiinţa, filosofia sau religia, aşa cum le avem noi acum. S-ar putea ca, de fapt, afirmaţia corectă să fie alta: este vorba de lucruri pe care nu ştim noi să le căutăm nici în ştiinţă, nici în religie, nici în filosofie, sau care se află acolo, dar încă nu am învăţat să le deosebim...

Şi, Christian Godefroy se duce la seminarul unde avea să se facă „dovada" că oricine poate controla orice minte, inclusiv a sa proprie. Aproape 50 de americani – de ce or fi trebuit să vină la Paris pentru a asista la un seminar american, se întreabă el – o privesc şi o ascultă cu sufletul la gură pe asistenta-animatoare care le explică, ajutată de spectaculoase materiale grafice: „Spiritul poate fi caracterizat, la diverse nivele de conştiinţă, de unde electromagnetice cerebrale. Când eşti conştient de lumea fizică înconjurătoare, de timpul care se scurge, când toate cele cinci simţuri sunt treze, ne aflăm în regimul undelor beta. Lumea spirituală în care pierdem noţiunea timpului şi în care se trezesc percepţiile extrasenzoriale este sediul undelor alfa. Apoi – ultimul nivel. Undele delta. Undele inconştientului." Ghizii de care avem nevoie? „Psihoorientologia" şi fondatorul ei, Jose Silva!

Tatăl a zece copii, John Silva şi-a dedicat viaţa muncii şi studiului. În fiecare seară devora pur şi simplu orice carte de parapsihologie, de hipnoză sau fenomene oculte care îi cădea în mână. Îi cădea cartea din mână de somn şi oboseală, dar revenea seara următoare. Şi – se hotărăşte. Va fi iniţiatorul unei noi ştiinţe. Va rezolva problemele lumii. Cu cine să înceapă? Cine să fie primii pe care să experimenteze şi care să-i devină asistenţi? Chiar copiii săi!

Şi atunci are loc prima surpriză. Fără ca aceştia să ştie despre ce era vorba, dovedesc facultăţi uluitoare. Sunt capabili „să vadă" în imaginaţia lor persoane despre care nici nu ştiau că există. Şi aceasta la simpla indicare a unui nume şi a unui prenume. Reuşesc încă şi mai mult: descriu ce simt aceştia. Tatăl ia atunci marea hotărâre: plin de „gândire pozitivă" şi de puterea rugăciunii, le cere copiilor să vindece în imaginaţia lor aceşti neobişnuiţi pacienţi. Copiii o fac. Prin metode surprinzătoare, ca în cazul unei femei descrise ca suferind de singurătate şi apăsată, tocmai din această cauză, de probleme psihosomatice. Cu ochii închişi, unul din copii face un gest asemănător cu cel cu care muiem o bucată de pâine într-o cană cu ceai: „O scufund într-o baie de dragoste", spune el când tatăl îl întreabă ce face.

Fără să aibă nevoie de medici, de verificări, de studii îndelungate şi obositoare, de a învăţa, Metoda Silva de Control al Minţii se născuse...

Cazuri care schimbă optica asupra fenomenului

DAN D. FARCAŞ

Întrerupem pentru moment periplul din ultimele episoade, cu istorii privind răpiri OZN de pe mai multe continente, revenind în spaţiul nordamerican, fără îndoială cel mai bogat în acest domeniu.

Cazurile *Betty* şi *Barney Hill* din 1961 şi *Herbert Schirmer* din 1967 nu a avut un ecou deosebit nici măcar printre ufologi. Alte două întâmplări au schimbat însă optica, inclusiv a publicului şi a mediilor de informare. În seara zilei de *11 octombrie 1973*, în *Pascagoula*, un orăşel pe malul Golfului Mexic, *Charles Hickson* (45 ani) şi *Calvin Parker* (19 ani), contramaistru respectiv muncitor la şantierul naval local, pescuiau pe malul fluviului Pascagoula. Dintr-o dată, la 10 metri de ei, a coborât un obiect oval cu diametrul cam de 30 de metri, din care ţâşneau lumini albastre. Obiectul a rămas plutind la vreo jumătate de metru de sol. Din el au ieşit trei creaturi stranii, cu pielea cenuşie şi zbârcită, care au plutit spre ei fără să atingă pământul. I-au paralizat pe martori şi i-au transportat, plutind, în navă. Hickson, singurul care ulterior a putut reconstitui în mod coerent întâmplările, povestea că aici un soi de ochi-robot de vreo 30 centimetri l-a examinat din toate unghiurile, ajutat de straniile creaturi care pluteau şi bâzâiau în jur. După circa 25-30 de minute cei doi au fost duşi înapoi pe plajă, iar cei trei au intrat în vehiculul care a dispărut apoi instantaneu.

Întorşi în oraş, Hickson şi Calvin povestesc cele întâmplate şerifului Fred Diamond şi detectivului Glen Ryder. S-a efectuat o anchetă poliţienească în toată regula. Un al treilea anchetator, fără ştirea martorilor, a înregistrat totul pe bandă, inclusiv discuţiile pe care le aveau cei doi când erau singuri; în declaraţiile lor nu a apărut însă nici o fisură. La 14 octombrie sosesc prof. dr. James Harder de la Universitatea Berkeley (California) şi prof. dr. J.Allen Hynek de la Universitatea din Evanston (Illinois) care au anchetat pe cei răpiţi, ca şi pe poliţiştii care i-au interogat. S-a folosit apoi şi hipnoza şi detectorul de minciuni, în New Orleans. Detectivul Scott Glascow, foarte sceptic la început, a declarat, după două ore şi jumătate de anchetă, că nu a găsit nici un indiciu că ar fi vorba de o farsă.

A doua întâmplare este cea din 5 noiembrie 1975. şapte muncitori forestieri se întorceau spre casele lor din Snowflake (Arizona) într-o camionetă. Pe la ora 18.15, în timp ce treceau printr-o pădure, au zărit într-un luminiş, un obiect discoidal, cu diametrul de 5-6 metri şi grosimea de 3 metri, plutind la circa cinci metri de sol. Şoferul a oprit, iar unul dintre muncitori, *Travis Walton*, de 22 ani, s-a apropiat de OZN, dar o rază albăstruie ţâşnită din acesta l-a izbit în faţă şi l-a doborât. Colegii demarează isterizaţi, dar peste câteva sute de metri îşi revin şi se întorc. Nu mai era însă nici OZN-ul nici Walton. S-au întors în pădure cu şeriful local şi cu mai mulţi bărbaţi. Fără nici un rezultat. În zilele următoare căutarea a fost reluată cu circa cincizeci de oameni, unii călări, alţii în automobile de teren iar în final şi cu un elicopter. Poliţia suspecta că cei în cauză s-au încăierat şi l-au ucis pe Walton, drept pentru care demarează interogatoriile, inclusiv cu un detector de minciuni. Toţi cei şase au dat însă răspunsuri concordante. În seara zilei de 10 noiembrie Walton reapare. E confuz, înfricoşat, a slăbit între timp zece kilograme, dar nu arăta ca cineva care a rătăcit timp de cinci zile prin pădure.

Supus interogatoriului, atât de către oficialităţi, cât şi de cercetători ai fenomenului OZN, povesteşte şi repovesteşte aceeaşi istorie. După izbitură şi-a pierdut cunoştinţa. şi-a revenit într-un OZN, unde s-a întâlnit la început cu nişte omuleţi cenuşii, apoi cu nişte blonzi înalţi şi bine făcuţi. S-a înţeles cu ei prin gesturi. A văzut instalaţii stranii şi mai multe OZN-uri într-un soi de hangar. Deoarece se agita, a fost anesteziat. Următorul lucru de care îşi amintea a fost că zăcea pe burtă, noaptea, pe marginea unei şosele. Întorcând capul, a mai apucat să zărească, foarte aproape, un OZN ţâşnind spre cer.

A fost testat şi el, chiar repetat, cu detectorul de minciuni. A fost supus şi regresiei hipnotice, fără rezultate spectaculoase. Dr. Rosenbaum, unul dintre cei trei psihiatri care l-au examinat pe Walton, declara că are convingerea absolută că tânărul nu minte şi nu încearcă să facă vreo farsă. Mai mulţi investigatori cunoscuţi şi serioşi ai fenomenului OZN, între care Jacques Vallée şi Timothy Good, au stat de vorbă, separat, cu Walton, ajungând la concluzia că, poate cu excepţia unor detalii, istoria trebuie acceptată ca reală...

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr, 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/27

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

Poezia vindecărilor oculte

PAUL IOAN

Gerolamo Cardano, învăţatul italian – trăitor în veacul al XVI-lea – despre care am vorbit în numărul precedent, afirma că pe lumea asta există treizeci şi şase de ştiinţe importante, iar el cunoaşte douăzeci şi şase dintre acestea. Iată cam ce fel de discipline ştiinţifice îi erau apropiate acestui frumos nebun al Renaşterii.

Legăturile dintre pietrele preţioase sau semipreţioase şi sănătate, inteligenţă şi chiar puterea de ghicire a viitorului sunt atât de „evidente", încât savantul nu numai că le enumeră cu o nonşalanţă cuceritoare, dar le şi pune în practică. Astfel, ştiaţi că smaraldul atârnat la gât atrage femeile vicioase? Iar dacă este ţinut sub limbă vă oferă capacitatea de a întrevedea ce vi se poate întâmpla peste un an sau doi! Coralul roşu ţinut la piept, în dreptul inimii, vă face mai inteligent deoarece „legătura inimii cu creierul se îmbunătăţeşte şi nu mai luaţi decizii pripite". Agatul atârnat la gât vă dă puteri sporite în dragoste, dar ţinut sub limbă vă aduce ghinion în iubire, poate chiar o dramă sentimentală. *Safirul* vă fereşte de bolile de inimă şi ficat, iar *jaspul* vă scuteşte de durerile de spate şi vă ia cu mâna fierbinţelile. De asemenea, safirul făcut pudră şi amestecat cu puţin venin de viperă vă face ochii mai frumoşi, mai expresivi (iscoditori) şi succesul în dragoste adevărată este asigurat...

Cum se explică faptul că a avut numeroase succese atât în diagnosticare, cât şi în tămăduirea multor suferinzi? Şi, culmea, Gerolamo Cardano avea un principiu care pare astăzi de domeniul absurdului: dacă diagnosticul lui nu se dovedea a fi corect, atunci returna pacientului o sumă de o sută de ori mai mare decât onorariul perceput la consultaţie!

Alchimist convins, învăţatul din Pavia a fost şi un credincios cu idei ciudate, tocmai în numele unui anume gen de relaţie cu divinitatea. O butadă vehiculată mult în vremea sa spune că un mare nobil de la Curtea Franţei a fost vindecat în modul următor: un copil a suflat asupra bolnavului (care avea o rană la piept). De ce? Pentru că răsuflarea era încărcată cu inocenţa cu care a venit pe lume acel copil, avea dumnezeire în ea... Ar putea cineva să-l contrazică pe Gerolamo Cardano?!

ROMÂNIA văzută de NOSTRADAMUS

Interviu cu Prof. VLAICU IONESCU

– Stimate Domnule Prof. Vlaicu Ionescu, sunteţi primul cercetător care a descifrat în profeţiile lui Nostradamus informaţii despre România. Pentru început aş vrea să vă întreb însă cât de concludente şi de scadente pot fi considerate profeţiile sale?

Profesorul Vlaicu Ionescu s-a născut la Sibiu, în 1922, ca fiu al Preotului Dumincă Ionescu. După studii de matematică, filosofie şi arte plastice (a expus ca pictor alături de Ion Ţuculescu), s-a dedicat aproape integral studierii textelor lui Nostradamus. Manuscrisul primei sale lucrări este însă distrus în 1958, de teama Securităţii, dar el va fi totuşi arestat şi va petrece doi ani în temniţele comuniste. În 1976 reuşeşte să publice, la New York, în exil, masivul volum (832 de pagini) „Le Méssage de Nostradamus sur l'Ère Prolétaire" care îl propulsează printre cei mai apreciaţi exegeţi ai lui Nostradamus, urmat după 11 ani de „Nostradamus. L'histoire secrète du monde.", publicat la Paris. Anii 1989 şi 1991 confirmă strălucit soluţia dată de el catrenelor lui Nostradamus, făcând din românul Vlaicu Ionescu interpretul lui Nostradamus cel mai autorizat şi confirmat de istorie.

–Toate profeţiile lui Nostradamus au avut scadenţă precisă. Toate s-au întâmplat, cu mare precizie, la timpul profetizat. Nu a existat niciodată vreo eroare, în aceste patru secole şi jumătate. Exact cum a profetizat, aşa s-a şi întâmplat, bineînţeles cu condiţia să fi înţeles profeţia, în sensul textului nostradamian. Nostradamus spune clar că fiecare catren are „*une seule inteligence*", o singură înţelegere. Trebuie atunci să găseştei acea soluţie care corespunde intenţiei profetului.

–De unde şi până unde se întind în timp predicţiile despre noi, cu menţiunea atestabilă că este vorba de spaţiul care include România?

– Ceea ce am găsit până acum, cuprinde istoria României începând de la Unirea Principatelor. Ele încep cu Cuza şi Carol I şi urmează până în zilele noastre. Şi pentru secolul următor se prevede o invazie a forţelor asiatice care vor ocupa România şi alte ţări, până în Vest, până în Franţa. Cam asta ne aşteaptă în viitor. Iar cu privire la revenirea la o stare economică corespunzătoare celei de dinaintea celui de al doilea război mondial, Nostradamus ne spune că „*cel mult aşteptat va întârzia*" şi că urmează o lungă perioadă de aşteptare până „*cel mult dorit va veni*" – cum spune el, „*un coeur haut et prudent*", o inimă înaltă şi înţeleaptă – care va repune poporul într-o stare ca cea de dinainte şi va şi reîntregi graniţele României.

– De aproape două decenii sunteţi considerat exegetul cel mai important al lui Nostradamus – se vorbeşte chiar despre „un fenomen Vlaicu Ionescu". Cât din analizele dumneavoastră se bazează pe ştiinţă şi cât este, cum să spun, speculaţie? Aceasta pentru că aveţi o formaţie ştiinţifică...

– Ca şi în Matematică, unde foarte multe descoperiri s-au făcut printr-o inspiraţie, prin instinct, printr-o viziune care nu se poate explica logic, raţional, şi interpretarea unui catren îţi vine la început ca o fulgerare a unei inspiraţii şi pe urmă trebuie să depui eforturi ca s-o demonstrezi matematic. Sigur că în această inspiraţie intervine un sediment în subconştientul interpretului, de cunoştinţe acumulate în decursul anilor. În primul rând trebuie să ştii limbile romanice, inclusiv latina, franceza veche, apoi greaca. Pe urmă trebuie să cunoşti istorie, mitologie, trebuie să ai cunoştinţe de natură hermetică. Pe mine m-a interesat foarte mult alchimia, am citit foarte mulţi autori alchimici – aceasta m-a ajutat să-mi găsesc o ***cheie*** de metodă. Anume, sunt primul care am descoperit textele alchimice ale lui Nostradamus şi bazat pe acestea am căutat limbajul secret al alchimiştilor. Sunt foarte, foarte puţini care au putut pătrunde în acest limbaj, în aşa numita Cabală hermetică.

– Am reţinut că ceea ce dumneavoastră aţi adus nou în profetismul românesc sunt paradoxul şi surpriza. Spuneţi de altfel că istoria însăşi este făcută din surprize şi nu dintr-o fenomenologie liniară. Este planificată ca o piesă care trebuie jucată. În istoria umană se pare că sunt şi alte cauzalităţi care vin de sus... Cum aţi reuşit să organizaţi atât de bine acest domeniu de profetism românesc structurându-l pe o bază ştiinţifică şi aducând, în felul acesta, o serie de concepte noi, extrem de interesante?

– Nu e vorba numai de profeţiile cu privire la România. Definiţia profeţiei, sau deosebirea dintre profeţie şi încercările futurologice este tocmai aceasta: unele se bazează pe o anumită adunare de date din trecut, care se introduc în computer, şi computerul dă o serie de posibilităţi pentru viitor, bazat pe o lege pe care tot noi am „pus-o" în computer,

legi care credem noi că domină istoria şi înşiruirea orizontală a documentelor. Realitatea este mai complexă, şi aceasta ne-o arată profeţia. Care se distinge prin neprevăzut, prin surpriză. Există o întreagă filosofie karmică pe baza surprizei în istorie. Cum s-a întâmplat cu Napoleon, Hitler, Stalin... România – nici un om din sec. XVI nu putea bănui că va exista, nu exista nici măcar ideea de România. Şi vine Nostradamus şi nu numai că vorbeşte de Romania, dar vorbeşte de Romania Mare, *La Grande Romanie*, şi de Regele Mihai ca ultim rege al unei dinastii la bătrâneţe, sora crinului! Despre care spune că „va cădea pentru că a mers contra celui mare din Armenia"! Pe vremea lui Nostradamus ţinuturile Caucazului erau unul singur! Această faţă foarte enigmatică dar totdeauna plină de surprize a profeţiei este ceea ce caracterizează de fapt orice profeţie faţă de orice încercare de prezicere pe baza unor elemente ale trecutului prin elemente de cauzalitate liniară. Este o *ratio esendi*, spunem noi, care vine pe o linie verticală, dintr-o sferă care dictează evenimentele şi înşiruirea lor, cu o forţă care o depăşeşte pe cea a cauzalităţii lor materiale. Aceasta *se încadrează* în acest plan, în această piesă pe care o jucăm, mai bine sau mai prost după cum talentul nostru de actori ne-o permite, dar totuşi o piesă pe care o jucăm, scrisă dinainte într-un alt timp decât al nostru. Altă dimensiune, alt fel de timp.

– S-a revenit, adesea, la o semnificaţie deosebită a României. Blaga, de exemplu, vorbea de o nouă epocă de înflorire cum nu am mai trăit de o mie de ani încoace – aceasta va fi România; Heidegger spunea că zona noastră va fi vigoarea întineririi în gândirea Occidentului; Noica spunea şi el că va veni un timp când cel care se va dori salvat întru cultură va trebui să înveţe românește. Toate acestea, într-un context, denotă că România, situată în spaţiul respectiv, mai are un cuvânt de spus. Şi parcă un interes deosebit există efectiv pentru această zonă. Plină de puncte fierbinţi sau care pot să devină fierbinţi...

– Există mulţi oameni care au emis păreri optimiste, dar şi din cei cu păreri pesimiste, chiar distrugătoare asupra şanselor României de a deveni o ţară importantă. Eu aş vedea şansa României nu atât ca o putere politică, ci ca una culturală. O ţară mică – Olanda sau Flandra – a contat uneori cât un imperiu. Nu contează dimensiunea teritorială când este să reprezinţi ceva în cultura şi istoria lumii. Tot aşa şi un popor – poporul evreu a creat o religie care a ajuns să domine lumea. Acum, în afară de păreri care sunt mai mult sau mai puţin inspirate şi totdeauna sunt în contradicţie unele cu altele, şi care sunt toate la nivel hai să spunem filosofic, mai puţin istoric, pentru că niciodată nu ştii cum decurge panta istoriei, dacă am căuta în scrierile unui profet, treaba devine mult mai serioasă. Pentru că aici te bazezi pe cu totul alte premize decât cele pur umane, este vorba de o revelaţie supraumană. Vine de sus. Care, prin însăşi originea ei, garantează veridicitatea şi posibilitatea de a deveni adevăr şi actualitate. Dacă Nostradamus vorbeşte în sec. XVI despre o ţară pe care el o apreciază – îţi dai seama din felul în care scrie despre ea că o iubeşte – lucrul acesta poate într-adevar constitui o bază de speranţă. O bază solidă devine fenomenul profetic atunci când ai demonstrat că este într-adevăr unul real. Că prin această profeţie se pot prezice fenomene aproape imposibil de prezis, cum am făcut eu cu căderea comunismului în Rusia într-un moment când nimeni nu se gândea la aceasta. Analizând cum priveşte Nostradamus România, analizăm cum priveşte de fapt Providenţa această ţară. Pentru că de acolo vine părerea şi tot ce el a profetizat despre România. Când îi zice „*grădina lumii*", este o expresie de dragoste aproape... Ii spune „*Mesopotamia Europei*", pentru că e ţara înconjurată de ape. Şi mai spune Dacia, pentru că vorbeşte de un timp când ţara se întinsese pe teritoriul Dacîei, când vorbeşte de primul război şi Regina Maria. Vorbeşte, în epistola către Henric II, de cele mai importante personalităţi ale istoriei. Acolo este scheletul istoriei. Dezvoltat pe urmă în catrene.Ei bine, în tot acest text de proză, fundamental, singura regină de care vorbeşte este Regina Maria! Rolul ei în împlinirea României Mari şi desfăşurarea războiului... Când numeşte Romania centrul lumii, „*milieu du grand monde*", aceasta se poate interpreta şi pe plan figurat, ca o metaforă, dar şi pe plan geografic aceasta este realitatea! Pentru că de la 60º, cât este până la munţii Urali, unde era frontiera de est, la minus 10º, cealaltă limită, coasta de vest a Irlandei, avem în total 70º. Jumătatea se află la 35º – meridianul central, care taie România în două! Apoi, de la Ecuator la Polul Nord avem 90º, şi pe la noi trece paralela de 45º! Deci, şi din punct de vedere geografic aceasta este ţara despre care vorbeşte!

– Aţi participat anul acesta la manifestările Brâncuşi de la Târgu Jiu...

– Am fost dus de destin. Şi acolo este Coloana, şi tot complexul, care sunt ca o mărcă a centrului lumii. Puse de providenţă. Pentru că Brâncuşi a fost mânat de Providenţă să fixeze aici, în România, capodopera lui, inclusiv această Coloană a Cerului. Coloana Cerului este o noţiune în toate ramurile iniţierii vechi, mergând până la cele mai adânci metafizici orientale. Şi el o fixează acolo, în acest complex. Unde este Poarta de intrare în această sferă a misterului, este masa Graalului, a Cavalerilor Mesei Rotunde, unde se întâmplă Misterul Zodiacal, cosmic, dar culminează cu această axă a cerului, care este un semn al centralităţii Cristice din ţara noastră. De ce spun aceasta? Mi s-a revelat acum când am fost la Târgu Jiu. Am lucrat ani de zile la simbolismul ciclologic şi numerologic care leagă Biblia de Evanghelii şi de Nostradamus. Şi aici am descoperit importanţa numărului 17. Este un număr Cristic şi un număr karmic. De ce Cristic? Întâi şi-ntâi pentru că este centrul de simetrie al vieţii lui Iisus. Este adevarăta heptadă. Septenarul mistic. Este al 7-lea număr prim, şi doar numerele prime sunt reale, celelalte sunt compuse. M-am uitat la Coloană şi am numărat: sunt 17 elemente. A fost un conflict. Brâncuşi nu a vrut 17, dar destinul a vrut ca din contrazicerile dintre meşteri să iasă 17. Am cercetat să văd dacă el a vrut asta – nu, a vrut-o Providenţa. Împotriva chiar a lui Brâncuşi. Poate el a vrut 12, cum făcuse şi la masă, dar nu, au ieşit 17, numărul Cristic. Numărul Cristic apare cutremurător în Coloană. Eu, ce să vă spun, scriu sute de pagini despre acest număr 17. Şi acuma mă duce spiritul lui Nostradamus la Gorj, să văd Coloana montată...

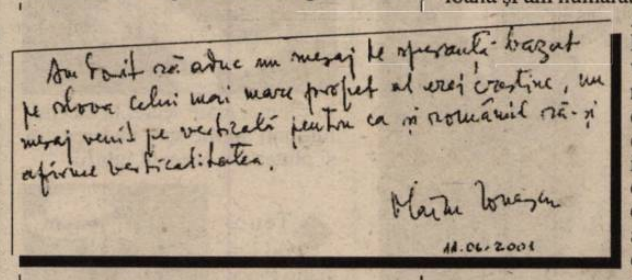

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

Proiectul „Millenium"

ASGARD

ALEXANDRU MIRONOV

Plimbarea în afara Pământului este, ştim bine, costisitoare şi mare consumatoare de energie. Proiectul oraşelor marine *Aquarius*, ademenind oamenii în localităţi... lacustre, creează nu numai o nouă economie şi un nou habitat pentru om, ci şi mari furnizori de energie. Iar „podul" *Bifrost* înarmează Terra cu „podul" care ne leagă continuu de spaţiul cosmic.

Le avem, le-am făcut pe amândouă, hai să construim avanpostul civilizaţiei noastre în afara atmosferei. Vom folosi experienţa dobândită la construirea *Aquarius*-urilor, hotărăşte Marshall T. Savage şi vom construi... sfere locuibile. De fapt noi trăim într-un ocean de aer, spune el, şi va trebui să învăţăm să ne imersăm într-un ocean de vid. Aşa că, în loc de a repeta experienţa staţiilor *Mir*, *Skylab* şi *ISS* (Staţia Spaţială Internaţională), construind recipiente presurizate, vom fabrica *Asgard*-ul ca o grupare de baloane simple. Vor fi făcute din membrane de silicon transparente şi, bineînţeles, etanşe, umplute cu aer respirabil. Asamblarea lor se va face în sistem cuboctaedric, fiecare sferă ocupând câte un vârf al corpului geometric, cea centrală fiind înconjurată de şase sfere într-o configuraţie hexagonală – deci „arhitectura" de pe *Aquarius*-urile marine. Putem dezvolta sistemul şi obţinem astfel cea mai stabilă formaţie cu putinţă, formată din subgrupuri de câte 13 sfere, fiecare cu un diametru de 22 metri şi adăpostind în ele locuinţe tot sferice, „apartamente" rotunde cu raza de 3,6 metri.

Asgard se construieşte, cum spuneam, modular, adăugându-se extensiv, învelişuri de sfere ale căror membrane sunt întărite cu cabluri din materiale speciale. Va fi înconjurat de un scut... de apă, gros de 5 metri, care să-i protejeze pe locuitorii lui de radiaţiile solare iar deasupra acestui ecran original va sta, pentru siguranţă, o membrană de wolfram aurit care va închide sfera de sfere. Complexul va „cântări", spune Savage, cam 6 milioane tone.

În interior vor trăi, munci, cerceta şi, mai ales, se vor pregăti pentru salturile cosmice următoare, circa 100000 de oameni. Nu vor trăi înghesuiţi ca astronauţii şi cosmonauţii de astăzi căci forma sferică ce-i înconjoară pune la dispoziţie fiecăruia, 377 metri cubi spaţiu domestic (în blocurile în care locuim acum avem sub 40 m^3 la dispoziţie!), şi alţi 580 metri cubi spaţiu comunitar, adică grădini (!), parcuri, săli de concert şi sport, şcoli, teatre. Nu vom simula gravitaţia – pentru că Homo cosmicus ce se va naşte pe *Asgard* trebuie să renunţe la parametrul *g*, atracţia gravitaţională căreia îi suntem acum robi. Sistemul de reciclare va asigura aer curat, poziţia specială a localităţii cosmice (geostaţionară) îl pune pe *Asgard* în contact, teoretic, cu orice post de radio, televiziune şi Internet-uri de pe Terra, în grădini hidroponice cresc mai ales alge (elementul vital pentru aventura cosmică, spune autorul „Proiectului Millenium"), dar şi plante furnizoare de substanţe nutritive şi vitamine (combinarea lor va da feluri de mâncare diverse), lumina vine, firește de la Soare, prin sisteme de oglinzi iar energia de la o flotilă de baloane reflectorizante ataşate de oraşul cosmic, care transformă razele luminoase în curent electric. Un fel de diatomee spaţială, strălucitoare, splendidă, înţepenită deasupra unui punct de pe Ecuatorul terestru – aşa va fi oraşul cosmic din viitor.

Ce vor face oamenii acolo? Vor construi modular oraşul, îl vor da în folosinţă, vor fabrica, în condiţii de imponderabilitate, microprocesoare de mare fineţe şi medicamente de înaltă puritate, dar şi aerul, apa şi hrana de care au nevoie, vor cerceta cerul de deasupra Pământului dar mai ales vor deschide primele şcoli pentru „cadeţii" spaţiului, vitorii astronauţi ce se vor aventura pe Lună, spre Marte, spre centura de asteroizi post marţiană – rezervorul de minerale exploatabil din partea a doua a celui de-al XXI-lea veac – în drum spre acest ţel pe care se pare că îl avem: să molipsim cosmosul cu boala numită viaţă.

Aşadar, cu materiale expediate prin „tunul" Bifrost, construit sub muntele Kilimajaro, folosind energia furnizată de oraşele oceanice *Aquarius* dar şi experienţa câştigată din administrarea acestor insule hexagonale, orăşenii de pe *Asgard* vor sta, în loc fix, la exact 39500 km de Terra, pe orbita cândva imaginată de genialul Arthur C.Clarke, cea din care poţi cuprinde sub ochi, tangent, Pământul-mamă.

Asgardienii sunt doar o etapă în planul cosmic. Urmează Luna.

SOARELE, prieten şi inamic

Mai ales în „anotimpul vacanţelor", astrul zilei trebuie evaluat corect. Altfel spus, efectele sale benefice, dar şi cele nocive trebuie cunoscute. Se ştie, o treime din intensitatea radiaţiei solare este reţinută de pătura de ozon. Razele cosmice, razele gama, razele X şi cele ultraviolete sunt filtrate, dar degradarea masivă a stratului de ozon ne expune la o intensitate mai mare a razelor periculoase. (Înmulţirea cazurilor de melanom – cancer al pielii – s-ar putea să fie o consecinţă a acestui fenomen).

Soarele, astrul care întreţine viaţa, protejează împotriva rahitismului, ameliorează maladiile reumatismale şi unele boli ale pielii. Dar expunerile excesive la Soare au adesea efecte nocive: de la arsurile provocate de razele ultraviolete, până la riscul diverselor forme de cancer al pielii, la afecţiuni oculare şi la accelerarea procesului de îmbătrânire a pielii.

La nivelul ochilor, ultravioletele pot declanşa un fel de „arsuri solare" afectând corneea şi pleoapele. Manifestările sunt dureroase, pe moment, dar reversibile şi uşor de prevenit prin purtarea ochelarilor de protecţie. Din păcate pot exista şi efecte cronice ce afectează corneea, conducând la apariţia cataractei şi chiar a orbirii. Cercetătorii apreciază că din cele 20 de milioane de persoane de pe planetă cu cecitate datorată cataractei, 4 milioane suferă în urma expunerii excesive la razele ultraviolete. Observarea directă a Soarelui şi a altor corpuri foarte luminoase poate provoca grave leziuni ale ochiului.

Pentru a avea parte doar de efectele benefice ale Soarelui nu uitaţi:

- Expuneţi-vă la Soare progresiv, în reprize scurte de 15-20 de minute în primele zile.
- Evitaţi orele de radiaţie maximă (între 11 şi 15).
- Evitaţi folosirea unor agenţi fotosensibilizatori (parfumuri, apă de colonie, soluţii alcoolice).
- Unele antibiotice şi diuretice predispun la arsuri solare, deci nu le folosiţi fără indicaţia medicului.
- Pentru a evita deshidratarea beţi mai multă apă minerală.
- Consumaţi mai multe legume şi fructe bogate în vitamine şi beta-caroten.
- Înainte de expunerea la Soare protejaţi-vă prin creme cu efect de ecran solar, iar după plajă aplicaţi produse calmante.

Colecţiile „haute-couture" ale creatorilor celebri

Create PENTRU ACEASTĂ VARĂ

sunt de regulă un spectacol plăcut de urmărit. Chiar dacă, în cazul de faţă, este vorba doar despre desfătarea ochiului, sunt convinsă că veţi aprecia creaţiile imaginate de Ungaro pentru vara aceasta.

Visele, o altă lume? 6

Dacă visele răspund gândurilor şi evaluărilor noastre de zi cu zi, adesea ele reprezintă şi un răspuns la ceea ce ne frământă într-o anumită etapă a existenţei. Somnul permite o reprogramare a potenţialului uman. În acest sens visele, aparent ilogice şi fără continuitate, sunt de fapt nişte „lecţii" ce se desfăşoară după regulile fiinţării noastre de la origini. A rememora visele, a le povesti şi a le analiza reprezintă un benefic dialog cu tine însuţi. Vom deosebi şi visul fizic de cel astral, adică acele vise ce sunt declanşate de un zgomot, de o indigestie, de o cauză fiziologică sau externă. Aceste vise sunt de regulă în alb-negru şi se şterg repede din memorie. Visul autentic, cel astral, este cel ce poartă în el vibraţiile luminii şi ale culorilor. Dacă este necesar să ştim semnificaţia generală a culorilor şi a luminozităţii din vis, în analiza personală putem uita (fără să uităm totuşi) acele simboluri generale, făurindu-ne proprile noastre interpretări în corelaţie cu scenariul din vis şi legăturile acestuia cu preocupările din viaţă. În acest fel culorile vor putea fi înţelese în funcţie de dominanta lor, de starea de bucurie sau de tristeţe din vis şi de multe alte legături pe care le descoperă cel ce analizează visul. De exemplu, *portocaliul* unei făclii sau al unor fructe va avea, desigur, semnificaţii deosebite, culoarea racordându-se la contextul visului.

Rochia albă, de pildă, înseamnă, pentru femeia tânără, logodnă sau nuntă, iar dacă o vede într-o vitrină sau o caută într-un magazin semnificaţia este o amânare a acestui eveniment.

O rochie roşie cu care eşti îmbrăcată te avertizează că în curând vei fi în postura de a te face de râs, în lume, printr-o purtare nu tocmai morală. Dacă vezi pe altcineva îmbrăcată în roşu semnifică o supărare şi vorbe rele din partea acelei persoane. Apariţia în vis a unui bărbat îmbrăcat în roşu înseamnă pentru o femeie o pasiune ce poate să nu se termine cu bine. Dacă un bărbat visează o femeie în roşu înseamnă o pasiune care poate deveni dureroasă prin trivialitatea ei.

Haine aurii, indiferent cum le visezi, arată prosperitate, bogăţie materială.

Verdele, fie că este vorba despre haine, copaci, bijuterii, ape, obiecte din casă etc., anunţă o însănătoşire a moralului, o speranţă, o reînnoire în viaţă.

Culorile florilor pot fi, de asemenea, interpretate diferit, în funcţie de ce se întâmplă cu ele în vis. În general, floarea este simbol al sufletului. Toate sentimentele de bucurie, prietenie dar şi suferinţă, despărţire etc. sunt prevestite în vis de către flori.

Flori în glastră sunt un semn foarte bun de sănătate şi voioşie.

CONSTANTINA CARANFIL

Dosarele frumuseţii

MEREU ÎN FORMĂ

Întotdeauna puteţi „ţâşni" din pat exact în momentul în care ceasul vă avertizează că ar fi timpul să o faceţi. Un masaj scurt va accelera circulaţia, va relaxa musculatura şi... desprinderea din culcuş va fi mai uşoară. Iată cum trebuie să procedaţi: cu pumnii strânşi loviţi uşor, în ritm rapid piciorul stâng, umărul, ceafa, toată partea stângă a corpului. Repetaţi masajul şi cu partea dreaptă a corpului. Acum puteţi să vă faceţi duşul ce vă va trezi deplin. Dacă folosiţi geluri şi săpunuri cu uleiuri aromate, ce vă răsfaţă simţul olfactil vă veţi simţi revigorată. „Mângâiaţi-vă" trupul cu un ulei pentru corp. Pielea va fi mereu catifelată, iar senzaţia de prospeţime vă va însoţi multe ceasuri.

Şi pentru a fi în formă deplină, încărcaţi-vă bateriile energetice cu un mic-dejun pe care să-l savuraţi în linişte. Fulgi de cereale, cu lapte sau iaurt, fructe proaspete sau sucuri de fructe, şi nelipsita ceaşcă de cafea (cu sau fără lapte) reprezintă un mic-dejun agreat de specialiştii nutriţionişti. Cu certitudine cei preocupaţi preponderent de inepuizabilele virtuţi ale stupului vor adăuga şi o... tartină cu unt şi miere...

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 25
Valabil până pe data de: 12 IULIE 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

Indiscretii

SUB IMPERIUL IUBIRII

◆ După zece ani de mariaj John Travolta şi Kelly Preston continuă să se iubească. Cei doi copii ai lor nu fac decât să confere soliditate cuplului.

◆ La rândul lor, Brooke Shields şi Chris Henchy, căsătoriţi în cel mai mare secret la începutul lunii aprilie sunt nedespărţiţi şi plutesc în oceanul iubirii.

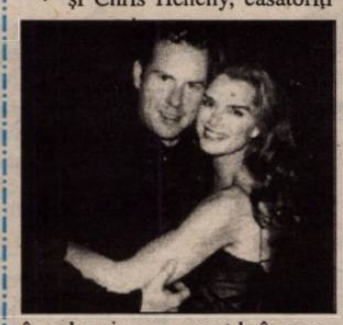

◆ Tenorul Luciano Pavarotti, la 66 de ani foarte îndrăgostit de Nicoletta, ne-a arătat din nou grandoarea inimii sale: a organizat un concert, la care şi-a invitat prietenii să cânte, beneficiile fiind donate copiilor afgani.

◆ Deşi indiscreţii au zvonit că de câteva luni s-ar fi despărţit, Linda Evanghelista şi Fabien Barthez s-au întors, mână-n mână, la soarele mediteranean...

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

Gastronomice

Reţetele sugerate de această dată de doamna Chereji Clara din Vişeul de Sus au cel puţin trei calităţi: folosesc drept „ingrediente" în general legume de sezon, se pregătesc rapid şi par a fi şi apetisante. Merită să le încercaţi.

Budincă de dovlecei cu brânză de vaci

4 dovlecei mijlocii, 250 g brânză de vaci, 100 g telemea, 2 ouă, 2 linguri făină, 1 linguriţă zahăr, puţin unt şi pesmet, sare.

Dovleceii se spală, se curăţă de coajă, se fierb, în apă clocotită cu sare. După ce s-au fiert, se scurg bine, se sfărâmă cu fruculiţa şi se storc. Pasta rezultată se amestecă cu brânza de vaci, telemeaua rasă, gălbenuşurile, zahărul şi făina, bătând bine până la omogenizare. La sfârşit se adaugă albuşurile bătute spumă, amestecând uşor. Compoziţia obţinută se toarnă într-o formă unsă cu unt şi presărată cu pesmet şi se pune în cuptorul încălzit. Se coace în aproximativ 40-45 minute, la foc potrivit. Se serveşte caldă, dar este foarte bună şi rece.

Sufleu de conopidă cu albuş

1 conopidă mare, 100 g unt, 150 g caşcaval ras, 1 lingură de făină, 1 pahar lapte, 2 albuşuri, 1 lingură pesmet, sare.

Conopida, desfăcută în buchete, se ţine 30 minute în apă cu sare, se fierbe, apoi se pune la scurs. Se ia o cratiţă potrivit de mare, se unge cu unt, se presară cu pesmet, se aşază buchetele de conopidă peste care se toarnă un sos alb preparat din făină, lapte şi unt. Se adaugă albuşurile bătute spumă, se presară caşcavalul ras şi se introduce cratiţa în cuptorul încins. După 7-8 minute sufleul este frumos rumenit. Se serveşte imediat.

Chiftele de griş la cuptor

1/2 ceaşcă de griş, 3 cesti de lapte, 1 linguriţă de zahăr, sare, 1 gălbenuş, 1 ceaşcă cu smântână, 1 lingură de unt, 1 lingură brânză rasă.

Se pune laptele să fiarbă cu un praf de sare şi unul de zahăr. Când clocoteşte se toarnă grişul încet, să cadă în ploaie, amestecând mereu, să nu se facă cocoloaşe. Se dă la o parte, se adaugă un gălbenuş, se amestecă şi se răstoarnă compoziţia pe un fund udat cu apă. Se întinde cu cuţitul un strat gros de un deget. Se lasă să se răcească. Se taie romburi, care se aşază într-o formă unsă cu unt. Se toarnă smântâna, în care s-a pus puţină sare, deasupra se presară brânza rasă şi se dau la cuptor 20 minute. Se servesc în formă.

Salată gospodărească

100 g carne slabă de pasăre sau vită, 100 g cartofi, 1 ceapă, 1 linguriţă de bulion, 1 linguriţă de ulei, boia de ardei, 1-2 mere, 30 g fasole boabe, 1-2 castraveciori muraţi, muştar, piper.

Carnea fiartă (poate fi şi peşte proaspăt) se taie în bucăţi mici; cartofii fierţi în coajă se curăţă şi se taie în cuburi potrivit de mari. Se amestecă totul cu ceapa tăiată peştişori, se adaugă bulion, piper, muştar, ulei, merele crude tăiate mărunt, boabele de fasole albă bine fierte şi castraveţi muraţi tăiaţi mărunt.

Salată albaneză

1-2 ardei graşi, 1 roşie, 1 cartof fiert, 12 linguriţă de stafide, 2 linguri de iaurt, 1 linguriţă de ulei, 1 ceapă, mărar, pătrunjel verde.

Se taie cartoful în cuburi potrivit de mari, roşia şi ardeiul în rondele, se adaugă ceapa tăiată mărunt, stafidele bine spălate, iaurtul, uleiul şi piepr după gust. Se lasă 30 minute înainte de a fi servită. Este o salată foarte gustoasă.

Remedii naturale

În anumite boli, se poate apela şi la tradiţia populară privind vindecarea, fără însă a se renunţa la tratamentele prescrise de medic. Metodele naturiste pot completa indicaţiile pur medicale.

◆ **RĂCELI:** seara, câte trei căţei de usturoi (mestecaţi în gură) cu ceai pectoral; sucul de la o lămâie, diluat cu ceai călduţ, băut zilnic; ceai de pătlagină, pentru calmarea tusei şi expectoraţie; băi de aburi; supă de pasăre şi zarzavat; repaos la pat într-o încăpere încălzită.

◆ **SINUZITĂ:** săculeţi cu nisip sau sare fierbinte (aplicaţi pe sinusuri), care se schimbă pe măsură ce se răcesc. În perioadele de liniştire a bolii, medicina populară recomandă spălarea feţei, dimineaţa, cu apă rece, pentru a preveni reapariţia bolii.

◆ **ANGINA:** de la primele semne se face gargară cu oţet. Dacă nu cedează, se pun la gât săculeţi fierbinţi cu flori de fân. Ca să nu se irite pielea, se înfăşoară mai întâi gâtul cu o cârpă udă. Peste zi, se sug căţei de usturoi şi salvie.

◆ **RĂNI PURULENTE:** în fiecare zi, una-două băi fierbinţi (pentru locul respectiv) cu ceai de muşeţel sau frunze de cârciumăreasă. Se pun şi comprese cu untură de peşte sau miere. Alimentaţia trebuie să fie uşoară, fără produse încărcate de toxine sau greu de digerat.

◆ **PNEUMONIE:** împachetări fierbinţi cu flori de fân şi băi fierbinţi; ceaiuri din flori de lumânărică, plămânărică, muguri de pin, pelin, pătlagină, salvie, podbal. Aceste plante pot fi folosite şi în apa de îmbăiat. Bolnavii cu temperatură mare se înfăşoară în cearceafuri ude şi reci, apoi se învelesc bine în pături; repaos la pat.

Pilule împotriva calviţiei

În publicaţia „The Observer" a apărut o ştire care a făcut senzaţie în special în rândul milioanelor de bărbaţi care se luptă cu fenomenul „implacabil" al căderii părului: în sfârşit, oamenii de ştiinţă americani au descoperit un tratament revoluţionar pentru calviţie. Purtând denumirea Dutasterid, medicamentul se pare că a avut un succes extraordinar în urma testelor efectuate pe primii pacienţi. Potrivit declaraţiilor medicului Marty Sawaya de la Universitatea din Florida – unul dintre cei mai mari cercetători în domeniul calviţiei – medicamentul ar putea fi primul produs cu adevărat eficient. Spre deosebire de multiplele tratamente aplicate pe pielea capului, Dutasterid se prezintă sub formă de tablete şi se administrează pe cale bucală. Compania producătoare, GlaxoSmithKline, a tăiat întrucâtva din entuziasmul potenţialilor beneficiari, precizând că, în ciuda faptului că rezultatele testelor clinice de până acum sunt deosebit de încurajatoare, acestea trebuie să mai continue un timp pentru a se urmări eventualele efecte secundare ale medicamentului.

FIBRILAŢIA ATRIALĂ

– o tulburare de ritm frecventă la cardiaci

● Bolile cardiovasculare constituie principala cauză de deces în lume ● După Rusia şi Letonia, România se află pe locul trei în Europa la capitolul decese datorate bolilor de inimă ● Anual, în ţara noastră, se înregistrează în jur de 700 de decese la 100000 de locuitori ● Cercetările medicale complexe efectuate în ultimii ani au condus la progrese importante în tratamentul bolilor de inimă ● Metodele terapeutice ultraperformante de ultimă oră, deşi nu se practică încă pe scară largă, pot oferi speranţe cardiacilor

Numai în America de Nord, peste 70 de milioane de oameni suferă de diferite boli cardiace, inclusiv hipertensiune arterială. În acest context, în primăvara acestui an, cu ocazia Congresului anual al Colegiului American de cardiologie, s-au reunit la Orlando – Florida (Statele Unite) cardiologi din întreaga lume, prilej de a fi prezentate cele mai noi achiziţii legate de tehnicile de tratament ale bolilor de inimă. România a fost reprezentată de reputatul *prof. dr. Costin Carp de la Institutul de Cardiologie „C. C.Iliescu" din cadrul Spitalului clinic Fundeni.* Domnia sa a avut amabilitatea să ne vorbească despre una dintre marile probleme cardiace pusă în discuţia congresului, fibrilaţia atrială.

– Stimate domnule profesor, întrebările pe care vi le adresăm sunt, în marea lor majoritate, formulate chiar de către cititorii revistei noastre care ne-au rugat, în scrisorile lor, să abordăm acest subiect. Evident, în primul rând, am vrea să aflăm ce este fibrilaţia atrială?

– Fibrilaţia atrială este o aritmie la nivel atrial, dar cu o puternică influenţă asupra funcţiei inimii. Aritmia se caracterizează prin apariţia de impulsuri numeroase, aproximativ 300-600 pe minut, care stimulează atriile sub forma unor unde neregulate ce se intrică şi care nu mai permit atriilor să se contracte simultan, ritmic şi eficient. Aceste impulsuri sunt parţial blocate de zona atrioventriculară, o zonă de trecere, care funcţionează ca un filtru, lăsând ca din cele 300-600 de impulsuri pe minut să treacă doar 60-140 de impulsuri, cu o frecvenţă neregulată. Consecinţele acestei aritmii sunt reprezentate de absenţa contracţiilor eficiente ale atriilor, spre deosebire de ventriculi care se contractă, şi prin instalarea unui ritm neregulat, uneori cu frecvenţă rapidă, alteori cu frecvenţă moderată sau lentă. Această situaţie duce la o funcţie cardiacă mai redusă, în special la pacienţii cu boli cardiace preexistente, precum şi la riscul apariţiei de tromboze în atrii.

– Ce urmăreşte medicul în momentul în care la cabinet se prezintă un pacient care acuză tulburări de ritm cardiac?

– În primul rând medicul face o rapidă evaluare clinică şi electrocardiografică, pe baza căreia pune diagnosticul de fibrilaţie atrială, precizând frecvenţa ventriculară. În al doilea rând, stabileşte dacă fibrilaţia a apărut pe fondul unei afecţiuni cardiace. În al treilea rând apreciază care este starea funcţională a inimii: este o funcţie normală sau a apărut o insuficienţă cardiacă? Cât de veche este fibrilaţia atrială? Este recentă? S-a repetat de mai multe ori? Dacă da, ce tratamente a urmat bolnavul? Care a fost răspunsul? A avut complicaţii? În funcţie de datele obţinute, stabileşte ce explorări sunt necesare, de obicei radiografie toracică, examen ecocardiografic transtoracic şi, la nevoie, transesofagian.

– Care este primul obiectiv pe care medicul şi-l propune în cazul unui pacient cu fibrilaţie atrială?

– În funcţie de particularităţile fiecărui caz în parte, medicul poate să opteze pentru una din două variante terapeutice. Prima, să încetinească ritmul ventricular, *menţinând fibrilaţia atrială.* Această alegere are loc la bolnavii cu ventricule mari, cord mare, insuficienţă cardiacă, boală cardiacă severă şi fibrilaţie atrială veche. Opţiunea a doua este *de a opri fibrilaţia* şi de a restabili ritmul sinusal, adică ritmul normal al inimii. Această atitudine este indicată la fibrilaţia atrială recentă, la bolnavii cu funcţie cardiacă bună, la frecvenţa ventriculară rapidă şi la anumite afecţiuni cardiace cu risc de şoc, moarte subită, edem pulmonar, cum sunt sindromul WPW, stenoza aortică restrânsă şi cardiomiopatie hipertrofică obstructivă.

– În situaţia în care medicul apreciază că e în interesul bolnavului să aleagă prima cale de atac, deci să încetinească ritmul ventricular menţinând fibrilaţia atrială, la ce metode apelează?

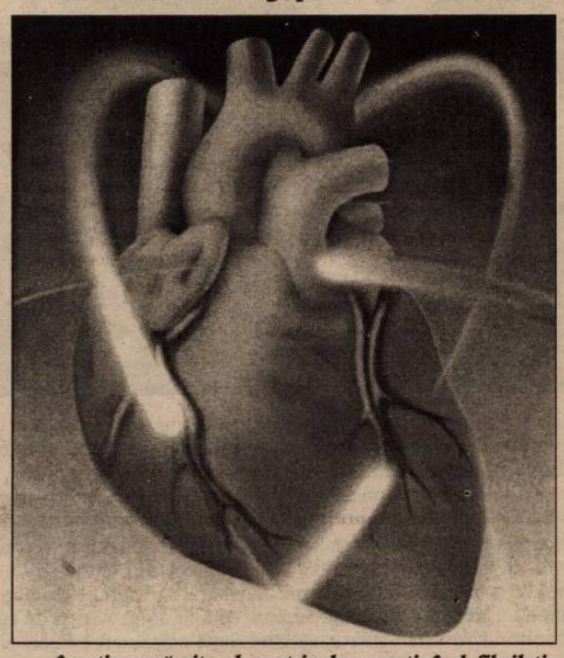

– Rărirea ritmului ventricular sub 90/minut se poate realiza cu Digoxin, un betablocant (Propranolol, Atenolol, Bloxan, Tenormin), un blocant de calciu (Verapamil, Diltiazem) şi, în cazuri speciale, cu Amiodarona. Există şi metode intervenţionale rar folosite, care menţinând fibrilaţia atrială, au totuşi ca obiectiv rărirea ritmului ventricular. O metodă este cea care recurge la tehnica de radiofrecvenţă, care întrerupe calea atrioventriculară prin care trec impulsurile de la atrii la ventricule. Pentru asigurarea ritmului ventricular, se aplică un stimulator (pacemaker) care are rolul de a ajuta funcţia inimii la nivelul ventriculului drept. O altă metodă, mai rar aplicată, este aceea de a modula sau de a reduce trecerea impulsurilor la acelaşi nivel prin radiofrecvenţă, care doar modifică, deci nu întrerupe, calea atrioventriculară. În plus şi foarte important este ca bolnavii care sunt trataţi cu menţinerea fibrilaţiei atriale să urmeze cu stricteţe indicaţia medicului de a lua cu regularitate un anticoagulant – Trombostop sau Sintrom – pentru a preveni apariţia de tromboze în atrii (cheaguri de sânge) care, dacă se desprind şi se deplasează, pot da naştere la complicaţii severe, în special cerebrale (accidente vasculare cerebrale). Acest tratament trebuie supravegheat şi adaptat permanent din punct de vedere al dozelor administrate, în funcţie de rezultatul lunar al analizei de determinare a timpului de protombină.

– Există modalităţi terapeutice pentru a împiedica reapariţia fibrilaţiei?

– Bineînţeles. În mod curent, pacientului scos din fibrilaţie i se recomandă medicamente antiaritmice, menite să împiedice reinstalarea fibrilaţiei: Propafenonă, Sotalol, betablocante, blocanţi de calciu (Verapamil, Diltiazem), Flecainide, Amiodarona şi, mai recent, Dofetilide şi Azimilide, deocamdată insuficient evaluate. Medicamentul cu efect preventiv cel mai puternic este Amiodarona, dar în alegerea medicamentului de prevenire se are în vedere eficacitatea, efectele secundare şi gradul de risc în raport cu bolnavul respectiv. Asta presupune o cunoaştere amănunţită a fiecărui bolnav, o supraveghere atentă a felului cum răspunde la tratamentul cu un medicament sau altul etc. şi, cum acest lucru este destul de complicat, în ultimii ani s-au căutat soluţii terapeutice noi, care nu se bazează pe medicamente, ci pe metode intervenţionale electrice (ablaţia cu şoc electric) sau cu radiofrecvenţă şi pe implantarea unui stimulator cardiac (pacemaker). Această metodă este cunoscută sub denumirea „ablate and pace" – ablaţie şi stimulare. Având în vedere că fibrilaţiei atriale i se acordă o mare atenţie, se caută permanent metode noi de tratament şi prevenire a recidivelor, metode mai eficace, mai performante. Unele au fost deja acceptate şi puse în practică deocamdată pe arii mai restrânse, altele se află încă în curs de testare şi perfecţionare.

– Aţi vrea să amintiţi câteva dintre acestea?

– De exemplu, o metodă foarte nouă este cardioversia (trecerea de la fibrilaţie la ritm cardiac normal) prin şocuri bifazice cu energie joasă printr-o pereche de electrozi plasaţi în interiorul atriului drept. O metodă de defibrilare automată, recent introdusă în practica din occident, este şi implantarea unui defibrilator atrial cu electrozi la nivelul atriilor; acesta are rolul de a emite şocuri atunci când apare fibrilaţia atrială şi astfel de a restabili automat ritmul normal al inimii. Şi în domeniul chirurgiei cardiace s-au făcut progrese spectaculoase; „Procedeul labirintului" este denumirea unei tehnici chirurgicale de ultimă oră, deosebit de interesantă. În ce constă? Se ştie că fibrilaţia atrială are ca mecanism frecvent bucle de unde rapide şi numeroase la nivelul atriilor. Intervenţia chirurgicală respectivă îşi propune să întrerupă aceste unde ce se succed cu rapiditate şi cu schimbări de loc, prin împărţirea pereţilor atriilor în zone care întrerup aceste circuite şi opresc fibrilaţia. În ceea ce priveşte metoda stimulării permanente a atriilor cu electrozi, s-au elaborat mai multe tipuri de stimulatoare deosebit de performante cum ar fi Pacesetter, Vitatron, Metdronic.

– Consideraţi că aceste tehnici, presupunem destul de sofisticate şi costisitoare, au şanse să se practice în viitorul apropiat şi la noi?

– Fără îndoială că orice medic speră să aibă posibilitatea de a oferi cât mai multe şanse de vindecare bolnavilor.

– Vă mulţumim şi vă dorim mult succes în continuare, spre binele bolnavilor cu probleme cardiace.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Femeia după 40 de ani şi necazurile sale

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN-LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Doamna IULIA M., din Ploieşti, are 48 de ani şi ne spune că în anul 2000 a fost operată de fibrom uterin iar acum, după operaţie şi după analizele făcute, i s-a spus că are osteoporoză. I s-a prescris un tratament pe care l-a urmat, dar se simte în continuare rău. Ne întreabă dacă ceea ce i se întâmplă are legătură cu operaţia de anul trecut şi ce îi recomandaţi să facă în continuare.

– Osteoporoza reprezintă decalcifierea osoasă, fie datorată fugii calciului din oase, fie unei fixări defectuoase a acestuia, fie unui aport insuficient. Însă uterul şi organele genitale nu au o legătură directă cu metabolismul calciului. Ca atare, vă recomand consultarea unui medic endocrinolog pentru investigaţii suplimentare şi un tratament adecvat.

– Cealaltă scrisoare ne soseşte de la doamna Cristina A. din Focşani, în vârstă de 63 de ani. Iată ce ne scrie: „Am o tumoră la sânul stâng dar, ca să vă spun sincer, nu am curajul să mă operez. Ce credeţi, există vreun tratament medicamentos? Şi, dacă există, am vreo şansă să mă vindec sau măcar să opresc în vreun fel evoluţia tumorii?"

– O formaţiune tumorală la sân poate avea o cauză gravă. Dacă medicul vă va sfătui – sau a şi făcut-o – să vă operaţi, nu trebuie să ezitaţi. Orice întârziere poate avea consecinţe dezastruoase. Medicul ginecolog va efectua analizele specifice şi în special biopsia şi, numai pe baza acestora, va stabili necesitatea şi felul intervenţiei chirurgicale. Sau dacă este indicat şi posibil un tratament medicamentos. Trebuie să ştiţi, să fiţi sigură şi să aveţi încredere într-un lucru: nici un medic nu vă va opera decât dacă este spre binele dumneavoastră...

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

SUPERLATIVE BIOLOGICE

CLUBUL ȘOPÂRLELOR partenogenetice

Printre cele mai ciudate reptile ale lumii se află două varietăți care pot fi întânite doar în statul american New Mexico. Dacă prima are porecla „șopârla care plânge cu sânge" (secrețiile roșiatice ale ochilor aducând amin-te de fluidul vital), cea de-a doua prezintă o caracteristică incredibilă pentru o viețuitoare: nu are nevoie de mascul pentru a procrea!

Șopârla coadă-de-bici trăiește în ceea ce biologii numesc un club separat al femelelor, care nu admit nici un mascul pe teritoriul lor (amazoanele solzoase, am spune noi). Descoperită de curând, șopârla aceasta este partenogenetică, adică mai pe șleau, „naște" fiind virgină. Ea are morfologia și anatomia identice cu ale unei surate normale, dar din ouăle ei (care cântăresc o treime din greuta-tea corpului mamei) rezultă un duplicat per-fect al șopârlei, care sunt complete din punct de vedere genetic și fără aportul lichidului seminal. Multe din progenituri (doar femele) sunt

sterile, însă numărul membrelor acestei uimi-toare comunități nu scade semnificativ. Cer-cetătorii nu știu cum să explice acest feno-men. O ipoteză nu prea convingătoare avan-sează următorul scenariu: probabil că acum 200-300 de ani un mascul și o femelă cu mu-tații genetice au fost părinții primei genera-ții de șopârle partenogenetice, care apoi s-au separat treptat de indivizii normali. Dar atunci, cum se produce, totuși, fecundarea?

Rămâne un mister, deocamdată. Biologii cunoșteau doar specii de plante – precum alfi-dele – care nu au nevoie de polenizare. Dar o vietate superioară, un vertebrat din familia reptilelor, pune serioase probleme științifice.

CULISELE CAPODOPERELOR

„Cele patru continente"

„Nu trebuie să ne surprindă fantezia geniilor!", spunea cândva Goethe referindu-se la modul cum și-a imaginat Pieter Paul Rubens geografia lumii. Această pânză magnifică (datată 1612-1614), extrem de bogată compozițional și parcă având două surse de lumină ce mângâie personajele, ne trimite la mitul biblic al Genezei când Creatorul a separat uscatul de ape.

Rubens vede cele patru continente ca pe niște irezistibile fecioare înlănțuite languros de patru bărbați, a căror înfățișare ne aduce aminte de modul cum Michelangelo a înfățișat profeții pe bolta Capelei Sixtine.

Tabloul ridică unele probleme ce țin de logica maestrului. Dacă Africa e lesne de recunoscut ca rasă, cum am putea identifica celelalte continente-fecioare? Nici măcar Asia nu are trăsături specifice indiene sau sinice! Gigantul pictor flamand pare să ne răspundă: după super-virilii bărbați cu care se însoțesc. Astfel, geografia lumii – care l-a impresionat atât de mult pe Goethe – se „rezolvă" după... fluvii. Europa este adorată de Danubiu, Africa de tandrul Nil, America de gânditorul Amazon (recognoscibil după castanieta pe care-o ține în mână), iar Asia de puternicul Gange. Cum a putut fi recunoscut Danubiul și implicit Europa, iubita lui? După detaliul ce reprezintă un fel de sapă de miner, utilizată la începutul secolului XVII (când a fost realizată capodopera). Danubiul ține în mâna-i vânjoasă această unealtă, sorbind cu ochii frumusețea castă a Europei. Odată rezolvată ecuația compoziției, putem spune cu certitudine că de la dreapta la stânga se află cuplurile: Europa-Danubiu, Africa-Nil, America-Amazon și Asia-Gange.

Desigur, tigroaica alăptând și crocodilul feroce nu au darul de a speria pruncii din baza pânzei. Totul este armonie la Rubens, așa cum și-a dorit Creatorul în Geneză, din care s-a inspirat și geniul flamand.

PAȘI PRIN ISTORII NEELUCIDATE

SCRISOAREA SINUCIGAȘĂ a lui Napoleon

Se cunosc biblioteci de fapte despre existența furibundă a lui Napo-leon Bonaparte, însă există un eveniment crucial încă neexplicat de către istorici și care ar putea fi limpezit, probabil, doar cu aju-torul psihologilor. Este vorba de o incredibilă scrisoare pe care împă-ratul a trimis-o celei de-a doua soții, Marie-Louise, în iarna anului 1814, pe când se pregătea să-i în-frunte din nou pe aliați – An-glia pregătise a șasea coaliție, care includea Prusia, Rusia, Austria și Suedia.

Gravură prezentându-l pe Napoleon pe drumul exilului, spre insula Sf. Elena

Greșeală de începător

La 24 ianuarie, Bonaparte se despărțea de Marie-Louise și de fiul de trei ani, François Joseph Charles (pe care-l numea „regele Romei"). Martorii spun că a fost o scenă de uriașă tandrețe, dar gurile afirmă că a urmat un alt rămas bun, al cărei protagonistă a fost Maria Walewska (care-i dăruise și ea un fiu, Alexandre, tot de trei ani). Apoi, într-un marș forțat și în frun-tea unei armate mult îmbunătățite, suveranul se îndreaptă spre Bar-sur-Aube (nord-estul Franței), unde-și stabilește statul major.

Însă la numai două luni de la des-părțirea de Marie-Louise, Napole-on comite eroarea vieții sale, deci-sivă pentru domnia sa. *La 23 mar-tie, el îi trimite o lungă scrisoare de dragoste în care inserează date des-pre strategia stabilită pentru a-i sur-prinde pe aliați!* Acest „Robespier-re pe cal" avea pe atunci 45 de ani și trecuseră 10 ani de când fusese ales, prin plebiscit, „împărat al fran-cezilor". Curierul călare a fost prins de complotiști sau a vândut el în-suși misiva fatală. Un trădător pre-cum mareșalul Auguste Marmont, aliat de circumstanță cu comandan-tul prusac Blücher, pune stăpânire pe Paris și-l obligă pe Napelon să abdi-ce. Închis la Fontainebleau și copleșit de ticăloșia prietenului de tinerețe, ex-suveranul încearcă să se sinucidă prin otrăvire (12 aprilie 1814)... Peste câteva zile este exilat pe insula Elba. Soției lui i se agra-vează brusc boala de plămâni și moare la 29 mai. A urmat spectacu-loasa revenire în Franța (cele o sută de zile), apoi dezastrul de la Wa-terloo, din iunie 1815.

A lipsit un Iago

Nici cei mai apropiați generali ai săi n-au putut să creadă că acela pe care-l venerau a putut comite o astfel de greșeală. A dezvălui se-crete militare într-o scrisoare de dragoste a fost impardonabil pen-tru un om cu experiența lui. Mulți dintre fidelii săi au bănuit până-n ultima clipă că, de fapt, Napoleon voise să dea indicii false, bănuind că epistola ar putea fi interceptată. Însă așa ceva s-ar fi potrivit cu gân-direa unui Iago, or Bonaparte s-a purtat întotdeauna cu o sinceritate dezarmantă față de femeile iubite.

Istoricii și cititorul atent al bio-grafiilor lui spun că împăratul era deja prea sigur de el și de anturajul său. Ar fi trebuit să-l pună serios pe gânduri tentativa de lovitură de stat din decembrie 1812, când generalul Malet voise să ocupe Parisul, răs-pândind zvonul că Bonaparte (aflat în „campania rusă") ar fi murit pe front. Acest precedent nu l-a alarmat deloc și doar astfel s-ar putea explica naivitatea de care a dat dovadă prin acel mesaj către Marie-Lôuise. Dușmanii își infiltraseră de mult spionii în preajma lui.

Vioara, portativul și PRUNCUL IISUS

Efemerul cavaler al Ordinului Sfântul Ioan (Malta), Caravaggio, și-a imaginat (în 1596) modul cum se desfășura o seară, pe drumul pribegiei, a Familiei sacre – Iisus-prunc, Ferioara Maria și Iosif. Este vorba de fuga în Egipt, eveniment care se întâmpla acum aproximativ două mii de ani, pe vremea când regele Irod cel Mare încerca să-l prindă și să-l ucidă pe pruncul divin. Așa cum ne spune evanghelistul Matei (Cap. 2), amăgit de cei trei magi de la Răsărit, suveranul Iudeii a or-donat ca toți pruncii sub doi ani să fie omorâți.

Relatarea biblică a acestui refugiu în Egipt, până la moartea tiranului, când Familia sacră s-a întors și a locuit la Nazaret, nu are multe detalii în Cărțile Noului Testament. Dar ne putem imagina că lucrurile n-au decurs deloc ușor, având în ve-dere dificultățile drumului prin ținuturi deșertice și modestia financiară a tâmplarului Iosif. Fecioa-ra Maria trebuie să fi trecut prin momente foarte dure, căci trebuia să-i asigure Pruncului divin toate cele necesare unei dezvoltări normale. Cu toate acestea, sub protecție dumnezeiască, mae-strul italian inventează ceea ce am putea numi astăzi *meloterapia*. Față de ariditatea textului biblic, Caravaggio in-ventează o scenă incre-dibilă pentru acele vre-muri: un înger cân-tând la vioară, pen-tru a ușura som-nul Pruncului, iar Iosif ține în mâini un... portativ dol-dora de sem-ne muzicale!

Melote-rapie acum două mii de ani! Când e vorba de un mesager divin, totul pare posi-bil, însă, reve-nind la realitatea istorică, trebuie să a-mintim că cea mai ve-che descriere a unei viori aparține germanului Martin Agricola și datează din anul 1529. Aproape un secol mai târziu, lutierul italian Gio-vanni Paolo Maggini creează tipul clasic de vioară, iar în 1625 celebrul Niccolo Amati (1596-1684) definitivează „modelul cel mare. Iosif îi arată îngerului un portativ... Abia o mie de ani mai târziu, dintr-un imn dedicat de călu-gărul franciscan Gui d'Arezzo lui Ioan Botezătorul, au fost alese primele silabe ale versurilor pentru a codi-fica notele muzicale: *ut* (înlocuit ulterior cu *Do* de la Domi-ni), *re, mi, fa, sol, la, si* și *io* (de la Johannes, înlo-cuit cu același do; gama tre-buia să înceapă și să se termine cu *do* de la Dum-nezeu; textul acestor istorice versuri latinești le găsiți în „Larous-se"). Iată cum un eveniment biblic ne poate conduce prin isto-ria muzicii universale, atunci când începuturile ei de modernizare erau în fază embrio-nară. Ochii cu care Caravaggio a văzut scena adormirii Pruncului divin sunt ai unui artist care a dat tonul unui realism al sacrului inimagi-nabil până la el.

PAPA-MOBILUL va împlini 35 de ani

Istoria recentă a Vaticanului cunoaște o tradiție interesantă pentru publicul din (aproape) întreaga lume. Este vorba de așa-numitul papa-mobil, un vehicul amenajat pe o structură de mașină de teren și având pereți de sticlă blindată.

Vechimea acestui mod de a parcurge arterele orașelor este mai mare decât s-ar putea crede. Nu atentatul asupra papei Ioan Paul II (din 1981) a condus la comandarea „cuștii de sticlă", ci o ini-țiativă din timpul pontificatului lui Paul VI, din anul 1967. Actualmente, există trei papa-mobile în ga-rajul Vaticanului și unul permanent în SUA. Toate au aer condiționat (din 1996, când actualului papă i s-a făcut rău în Sri Lanka, din cauza căldurii tro-picale) și, în multe situații, șofe-rii provin din țările vizitate.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Splendorile naturii

Peştera Galaţiului

un punct de atracţie al Cheilor Gârliştei

IOANA PROCA-FLORIA

Pentru a intra în Cheile Gârliştei trebuie să plecăm din Anina. Aceste chei se întind pe o lungime de circa 9 km dar doar în porţiunea lor finală, Cheile Gârliştei ne rezervă multe surprize. Cleanţurile iau aspect de turnuri, fortăreţe, creste dinţate, iar poteca în dreptul marelui cot, la mică distanţă una de alta, se află cele două peşteri ale cheilor: Peştera cu Apă şi Peştera Galaţiului.

Peştera Galaţiului se află ascunsă în versantul drept al Cheilor Gârliştei, în locul numit „al Galaţiului" la o altitudine de 36 m şi cam 40 m deasupra apei Gârliştea.

Peştera este bine dosită de „curiozităţile" unor pseudoturişti. Fără călăuză e greu să-i găseşti intrarea. Printre tufe de liliac, „zăvorâtă" parcă în inima cheilor, *Peştera Galaţiului* a rămas multă vreme necunoscută. Ea a fost explorată doar în 1963 de Alexandrina Negrea şi Şt. Negrea care i-au ridicat planul şi au făcut cercetări biospeologice. În 1979 cercul de speologi „Exploratorii" din Reşiţa a continuat explorarea adăugând încă 66 m la cei 192 deja cunoscuţi.

Formată din apa de infiltraţie pe un sistem destul de complicat de diaclize ce se întretaie în unghiuri diferite în calcare stratificate, cu intercalaţii de silex, *Peştera Galaţiului* se compune din două sisteme, cu două intrări separate, legate printr-o galerie îngustă dar înaltă de circa 7 m.

Intrarea principală ne conduce într-o galerie cu înălţimi de până la 11 m în care apa picură din nenumărate stalactite dându-ţi impresia unui ceasornic fără oprire. Înălţimea tavanului se reduce pe măsură ce înaintăm şi aspectul de diacliză se estompează din cauza concreţiunilor bogate, aproape îmbătrânite: stalactite, scurgeri parietale fine sau proeminente, baldachine, gururi mici sau mari, stalagmite şi chiar coloane.

Intrarea secundară ne duce paşii spre un sistem de galerii înguste dar la fel de înalte ca cele din intrarea principală. Pe podeaua peşterii există multă argilă.

Fauna terestră se remarcă printr-o specie de miriapod oarbă şi depigmentată, pe care o mai găsim doar în câteva peşteri din Banat. Pentru că această peşteră nu este nici ocrotită şi nici amenajată, mulţi ciobani ajung cu turmele de oi şi capre până aproape de zona neluminată a locului. De aceea, poate, călăuzele cele mai bune pentru cei care doresc să viziteze Peştera Galaţiului sunt... oierii.

Două palate-muzeu

Parisul – oraşul lumină – este vestit nu numai prin catedrale, poduri şi arcuri de triumf, prin grădini şi statui, ci şi prin mulţimea muzeelor de artă mai vechi sau mai noi. Luvrul, Muzeul Orsay, Centrul Pompidou sunt dintre cele mai vestite aşezăminte de acest fel din lume. Lor li se adaugă două palate situate nu departe de Place de la Concorde (Piaţa Împăcării) în apropierea faimosului Pod Alexandru şi nu prea departe de Turnul Eiffel, unul dintre simbolurile Parisului. Ambele palate au fost construite cu prilejul Expoziţiei Universale din 1900. Aceasta a constituit o etapă fundamentală pentru istoria artistică şi urbanismul oraşului.

S-au construit cu această ocazie o serie de monumente într-un stil eclectic şi zgomotos fără a se abate însă de la regulile bunului gust.

Urmându-se această direcţie, au fost înălţate cele două edificii alăturate: Micul Palat (Petit Palais) şi Marele Palat (Grand Palais) ambele de proporţii grandioase având drept principale caracteristici coloanele impunătoare, frizele şi ansamblurile sculpturale. Faţada Marelui Palat, realizată de Louvet, se impune prin coloanele ionice. Are o lungime de 240 de metri şi o înălţime de 20 de metri. Ea adăposteşte importante manifestări artistice, expoziţii de pictură şi, datorită vastei sale suprafeţe, aici au loc deopotrivă târguri internaţionale, saloane ale automobilului şi alte manifestaţii asemănătoare.

Fiecare dintre colţurile vestitului palat este străjuit de câte o cvadrigă uriaşă. Caii de bronz, încordaţi şi ridicaţi parcă în salt, dau impresia că vor să părăsească locul pe care se află şi să se arunce într-un galop nebun în spaţiul înconjurător. Acoperişul are forma unei cupole turtite, cu o înălţime de 43 de metri.

Micul palat este construit în acelaşi stil caracteristic sfârşitului de secol al XIX-lea. Impresionantă este intrarea monumentală, flancată de două coloane. Deasupra ei se află domul impunător.

În acest palat există o colecţie de opere de artă alcătuind Muzeul Oraşului: sculpturi şi picturi din secolul al XIX-lea. Sunt prezente aici nume ca: Gericault, Delacroix, Courbet, Redon, totul constituind un spaţiu intermediar între Luvru şi Orsay.

De asemenea pot fi văzute colecţiile Tuck şi Dutuit, care conţin, pe lângă diverse obiecte din antichitatea greacă, română şi egipteană, desene şi picturi din diverse epoci semnate de Dürer, Cranach, Watteau, Guardi.

Trebuie amintit de asemenea bogatele programe de conferinţe şi proiecţii, atât pentru adulţi cât şi pentru copii.

Atelierele de arte plastice, expoziţiile tematice, publicaţiile fac şi din acest loc unul din punctele de mare interes pentru iubitorii de frumos.

IRINA STOICA

Comportamentul animal

raţiune sau instinct?

Multă vreme, naturaliştii au realizat nenumărate observaţii importante asupra manifestărilor din lumea animalelor (cântecul păsărilor, comportamentul insectelor etc.), fără să-şi explice ştiinţific de ce se întâmplă aşa. Behavioriştii (de la englezescul behaviour, „comportament") refuză noţiunea de înnăscut, de instinct, considerând că totul se traduce prin învăţare, deprindere sistematică. La polul opus, vitaliştii pun comportamentul animal pe seama instinctului, forţă intrinsecă a organismului, explicabilă – cred ei – numai printr-un factor supranatural. Simple teorii?

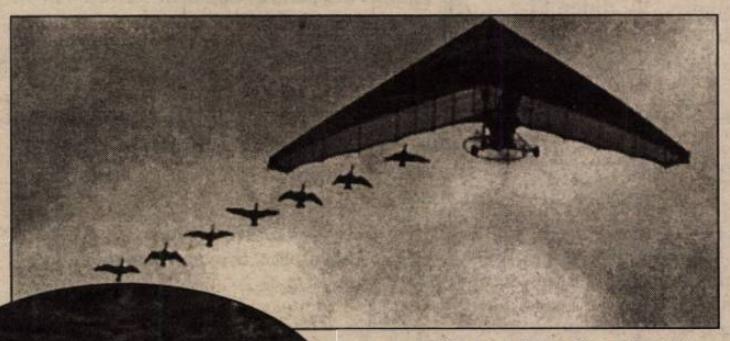

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Austriacul Konrad Lorenz a abordat o poziţie mult mai pragmatică, încă din copilărie, când creştea cele mai diferite făpturi: salamandre, raţe, crustacee şi alte asemenea vietăţi, alături de care trăia, mânca şi dormea. Cu timpul, el şi-a formulat propriul punct de vedere, potrivit căruia comportamentul animal poate evolua în timp, datorită procesului de selecţie naturală, fiind aşadar înnăscut, dar reglat prin genom. La baza studiilor ştiinţifice, Lorenz aşeza, necondiţionat, observarea animalelor în mediul lor de viaţă natural.

În sprijinul ideii de manifestări înnăscute, exemplul puiului de cuc vine foarte explicit. Aflat în cuibul parazitat, acesta va arunca afară toate ouăle gazdei sale, lucru pe care nu avea de unde să-l fi învăţat. Mai mult, Lorenz însuşi a devenit, în câteva rânduri, „mama" bobocilor de raţă sau de gâscă obţinuţi în incubator şi crescuţi de el, cu multă grijă. Ei îl urmau pretutindeni, în şir indian şi chiar la maturitate preferau compania lui, în locul celei a altor raţe sau gâşte.

Consecinţa respectivelor experimente, ca şi studiile altor cercetători, au dus la stabilirea faptului că toate comportamentele înnăscute sunt comandate de celule nervoase, ele însele determinate genetic. Prin urmare, comportamentele sunt ereditare. Ca şi în cazul animalelor, conduita omului ilustrează adaptarea şi deci selecţia, pe parcursul evoluţiei. În ciuda numeroşilor contestatari, Lorenz îşi păstrează convingerea fermă că, numai cunoscându-şi natura profundă, omul va putea s-o şi stăpânească.

Etologii au ajuns ulterior la concluzii uimitoare. De pildă, sugarii prezintă aspecte de comportament înnăscute: copiii născuţi surzi sau nevăzători au aceleaşi expresii faciale (zâmbetul, plânsul, enervarea) ca şi cei născuţi fără probleme senzoriale. Dacă asemenea rezultate erau făcute publice la începutul anilor '70, etologia căpăta rapid o amploare deosebită, prin atragerea altor domenii mai mult sau mai puţin apropiate. Foarte importantă, sociobiologia (alăturarea geneticii de etologia umană, care susţine în esenţă programarea genetică a comportamentelor umane, a declanşat numeroase dezbateri; nu ştiinţifice, ci filozofice şi politice. Se pune întrebarea, mai mult decât delicată: dacă suntem guvernaţi de gene, cum rămâne cu evoluţia culturală a societăţii omeneşti? Fără îndoială, omul are, în parte, şi un comportament înnăscut, dar mediul în care trăieşte are şi el importanţa sa. Etologia umană nu şi-a spus încă ultimul cuvânt.

Viitorul aparţine spaţiului

Prima transmisie de pe un... ASTEROID!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Imediat după istorica aterizare lină a sondei NEAR-SHOEMAKER pe asteroidul 433 EROS, cercetătorii de la NASA conduşi de dr. Jay Bergstrahl – directorul Departamentului Explorarea Sistemului Solar – au anunţat prelungirea cu încă zece zile a programului de cercetări, care a implicat şi un contract de 233 milioane $ pentru constructorul robotului NEAR şi totodată managerul misiunii, Laboratorul de fizică aplicată al Universităţii „John Hopkins" (APL)... Totodată s-a mai anunţat că NEAR a făcut probabil cea mai lină aterizare din istoria astronauticii, viteza de impact fiind sub 6,5 km/oră, deci comparabilă cu aceea a unui paraşutist care beneficiază de o paraşută tip paraplan. În acest fel, după aterizarea controlată a sondei NEAR, aparatura acesteia a continuat să transmită, astfel încât, cu întreruperile necesare pentru protejarea echipamentelor de emisie, s-au putut recepţiona imagini şi alte date telemetrate. Se consideră că vor fi deosebit de preţioase informaţiile primite de la spectrometrul de radiaţii „X" şi Gama, referitoare la compoziţia şi structura scoarţei asteroidului. În acest scop, directorul de misiune de la APL a cerut NASA să dispună orientarea corespunzătoare a unor antene parabolice cu diametrul de 70 m din sistemul Deep Space Network!

Aşa cum se poate observa şi din imaginea alăturată, asteroidul 433 EROS are forma unui imens pantof, iar dimensiunile sale nu depăşesc pe cele ale zonei Manhattan Island din New York! Prima din cele două imagini ale scoarţei astrului a fost transmisă de la înălţimea de 250 m, iar cea de-a doua, de la doar 120 m (reţeaua de linii verticale arată încetarea recepţiei semnalelor după o misiune care a început la 17 februarie 1996(!) şi a implicat parcurgerea a 3,2 miliarde de kilometri...

Ultimele două fotografii ale lui Eros

NEAR a aterizat lin, a mai făcut un mic salt înainte de a se opri definitiv, şi aceasta probabil din cauza faptului că propulsoarele destinate orientării s-au oprit automat doar la contactul cu solul; de remarcat că aterizarea a avut loc la doar 200 m de zona preliminată, numită înălţimea HIMEROS, la graniţa celor două zone ale asteroidului.

Dispăruți în Triunghiul Morții

DAN APOSTOL

De ce USS Cyclops n-a utilizat stația radio?

La 4 martie 1918, vasul american USS Cyclops a părăsit Barbados cu destinația Norfolk (Virginia – S.U.A.). Cu un deplasament de 19000 tdw și o lungime de 162 m, acest vapor urma să fie modificat în portavion, navă extrem de necesară pentru US Navy în oceanele Pacific și Atlantic. Având o încărcătură de minereu de mangan și un echipaj de 309 oameni la bord, pierderea sa a fost pusă, în primul moment, pe seama atacului efectuat de un submarin german. Această ipoteză a căzut ulterior, când s-a constatat că nici un raport al Kriegsmarinei nu menționa capturarea sau scufundarea navei americane. Intriga în mod special un fapt: după ce a părăsit Insula Barbados, USS Cyclops, în loc să se îndrepte spre nord, și-a schimbat pe neașteptate cursul, orientându-se spre sud. Apoi „la fel de inexplicabil ca și manevra făcută cu puțin timp înainte și fără a emite nici măcar un S.O.S., vasul a dispărut, deși înregistrările meteorologice consemnau absența oricărei furtuni în martie 1918" (US Bureau of Ships și US Weather Bureau). Ofițerul american de origine germană care comanda nava avea o atitudine net antialiată și deosebit de dură față de membrii echipajului și unii anchetatori ai cazului au fost tentați să pună dispariția vasului pe seama unui act de trădare comis de comandant, ce ar fi predat nava marinei germane. Sfârșitul războiului a permis însă cercetarea arhivelor germane care, după cum s-a constatat, nu conțineau nimic referitor la soarta vasului american, dispărut fără urmă în „Triunghiul Bermudelor". Finalul raportului US Navy în legătură cu pierderea lui USS Cyclops consemna: „(...) Din momentul părăsirii portului Barbados (4 martie 1918) nu s-a mai aflat nimic despre navă. Această dispariție reprezintă unul dintre misterele cele mai deconcertante din analele Marinei. Toate tentativele făcute în vederea reperării au fost zadarnice (...). Au fost emise numeroase ipoteze, dar, la o analiză atentă, nici una nu s-a dovedit destul de satisfăcătoare..."

„Volatilizarea" vasului, fără ca acesta să fi lansat nici un S.O.S., este cu atât mai ciudată cu cât USS Cyclops a fost prima navă de mari dimensiuni echipată cu instalație de radioemisie-recepție, pierdută în „Triunghi". Iată ce consemna, în legătură cu incidentul, cotidianul „Virginian-Pilot" în numărul său din 15 aprilie 1918.

„(...) Departamentul marinei a anunțat astăzi că ea (nava USS Cyclops –n.a.) a fost văzută pentru ultima oară pe 4 martie (...).

Nu există nici un motiv întemeiat care să explice naufragiul navei USS Cyclops, deoarece nu a trimis nici o comunicare radio și nici nu a fost descoperită vreo urmă a ei de când a părăsit portul din Indiile de Vest. În zona pe care trebuia să o străbată vasul, vremea nu a fost deloc defavorabilă (...). Deși un raider (navă corsar de suprafață aparținând germanilor – n.a.) sau un submarin ar putea fi responsabile de pierdere, nu există nici un raport care să indice o astfel de prezență în regiune (...).

Se știe (din surse US Navy – n.a.) că unul din cele două motoare ale navei USS Cyclops se defectase și, în consecință, aceasta a trebuit să-și continue drumul cu un singur motor în funcțiune. Dar chiar dacă motoarele principale ar fi fost în întregime scoase din funcțiune, visul ar fi trebuit să fie capabil să-și utilizeze stația radio (...)".

În 1920 a fost emisă ipoteza potrivit căreia nava s-a răsturnat. Cu acel prilej s-a afirmat că, deoarece capacele tancurilor vasului au fost prost prinse sau pur și simplu lăsate deschise, apa a năvălit în interior provocând naufragiul. Ceea ce nu explică această teorie este atât rapiditatea extraordinară a tragediei, cât și faptul că pentru a se produce era absolut necesară o mare furtună (or, articolul din „Virginian Pilot" menționa un timp favorabil navigației).

Amprente ale spiritualității noastre

Mănăstirea Sihastru

Situată în comuna Homocea, satul Ploscuteni, județul Vrancea, pe drumul Adjud – Tecuci, mănăstirea Sihastru domină valea Siretului, oferind vizitatorului o imagine unică.

Privitor la ctitorii ei, o bună parte dintre puținele date în această privință atestă că ar fi fost înălțată de hatmanul Șendrea, cumnatul lui Ștefan cel Mare„pe la 1474", de hatmanul Sandu Șendrea la 1748 și de către sihastrul Sebastian la începutul secolului al XVIII-lea.

Oficial însă este acceptat ctitor Sandu Șendrea alături de soția sa Maria, aceasta și datorită unei legende care circulă în regiune. Aceasta spune că schitul cu hramul Sfântul Dumitru a fost ridicat de Sandu Șendrea ca un semn de recunoștință față de sihastrul Sebastian care îi vindecase rapid rana de la picior căpătată în luptele cu tătarii. De-a lungul anilor schitul cunoaște o serie de perioade tulburi datorită urmașilor familiei care, arogându-și în mod abuziv o serie de drepturi, desființează practic viața spirituală de aici. În mai 1876 biserica de lemn este distrusă de Petrache Șendrea cu toate că locașul nu avea nevoie decât de reparații. Ca urmare a sesizărilor făcute la forurile îndreptățite de cumnatul acestuia în 1882 începe aici ridicarea unei biserici de cărămidă, terminată în 1891 fără a fi însă pictată.

În 1903 ea trece în administrarea Casei Bisericilor, administrare care încetează în 1925 prin noul Statut al Bisericii Ortodoxe Române.

În 1955, mănăstirea de călugări de aici este transformată în mănăstire de călugărițe, credincioasele femei dând dovadă de un excelent spirit organizatoric și instituind pe lângă mănăstire ateliere de țesut și o prisacă. Biserica, admirată de Nicolae Iorga și de Gala Galaction, a suferit mari stricăciuni la cutremurele din 1940 și 1977. S-au executat aici importante lucrări de rezistență, s-a reînnoit mobilierul și, între 1982-1983 a fost pictată de Grigore Popescu. De asemenea au fost aduse modernizări importante. Pe lângă parchetul care a înlocuit dușumeaua, au fost introduse încălzirea centrală și lumina electrică. Mănăstirea conține o colecție de icoane vechi și o alta de cărți religioase adunate din toate colțurile țării.

Frumusețea locurilor și preocuparea pentru frumos îmbinată astfel cu credință fac din Mănăstirea Sihastru un minunat loc de reculegere.

IRINA STOICA

Lumile de dincolo de lume

Soarele din interiorul Pământului

MIHAELA DOROBANȚU

Este probabil momentul de a face un scurt comentariu înainte de a ne continua excursia prin lumile de dincolo de lume. Și anume, parcă prea deseori suntem asaltați de tot felul de autopretinși experți în paranormal care inundă cu fabulațiile lor cărțile, publicațiile săptămânale și chiar cele cotidiane. Am încheiat episodul precedent cu Edmund Halley, un incontestabil profesionist al astronomiei, cel care, printre altele, l-a convins pe Newton să-și scrie istorica sa lucrare dedicată atracției universale. Ideile și teoriile sale privind Pământul gol sunt continuate de un alt nume sacru al științei: Leonhard Euler. Acum: întrebarea legitimă care poate fi formulată este dacă nu cumva cele susținute sunt rezultatul unei rătăciri personale de mai scurtă sau mai lungă durată. Greu de apreciat. Un lucru rămâne însă cert: formidabila prestație profesională a amândurora ne obligă să ne aplecăm cu un plus de atenție asupra celor pe care ei le susțin. Concluzia finală este a fiecăruia dintre noi.

Astfel, întorcându-ne la Halley, ne amintim că el a „populat" cerul interior al Pământului cu planete de dimensiunea celor cunoscute de noi în lumea „noastră". El a vrut să meargă chiar mai departe și să-și imagineze și locuitori pentru această lume de sub noi – dar s-a lovit de problema luminii, indispensabilă oricărei forme de viață. Soluția sa a fost o lume subterană, ea însăși luminoasă, o lumină care din când în când „scăpa" în afară generând printre altele fenomene „terestre" cum ar fi aurorele boreale. Interesant este că punctele de vedere și ipotezele lui Halley nu au fost respinse pe parcursul rapidei dezvoltări a științei secolului 18, ci au fost doar modificate. Euler, de pildă, pe care îl aminteam, a respins ideea unor planete interioare, dar doar pentru a o înlocui cu un Soare central subteran! Idee prelucrată în continuare tot de un om de știință, astronomul scoțian Sir John Leslie, care a considerat că este vorba de fapt despre doi sori, cărora le-a dat numele de Pluton și Proserpina.

La vremea aceea însă, discuțiile despre alte lumi care ar convietui paralel cu noi și dincolo de lumea noastră, erau practic circumscrise la un cerc mai mult sau mai puțin restrâns de specialiști. Pentru ca asemenea idei să devină „internaționale", trebuia să vină un american, John Cleeves Symmes, care să declanșeze un interes general pentru acest subiect. Născut în 1780, beneficiind de o educație solidă și de un interes aparte pentru științele naturale, el intră la vârsta de 22 de ani în rândurile armatei americane. Părăsește însă cariera militară după 14 ani de viață tumultoasă și nenumărate lupte, pentru a deveni un aparent pașnic negustor în Saint Louis. O decentă bunăstare materială îi permite să se dedice în întregime marii lui pasiuni: pământul gol.

Așa că, în 1918, scrie o scrisoare intitulată „Către întreaga lume", îi adaugă un certificat medical în toată regula, atestând completa sa sănătate mentală, și face cunoscut politicienilor, oamenilor de afaceri, tuturor celorlalți oameni, că este gata de orice efort și de orice sacrificiu pentru a-și dovedi afirmația: interiorul Pământului este gol și locuibil!

RĂZBOIUL TROIAN

doar o legendă?

În 1953 filologul și arheologul englez Michael Ventris, ajutat de lingvistul John Chadwick de la Oxford, își publică rezultatul cercetărilor în revista „Journal of Helenic Studies", ajutând în mod substanțial la descifrarea scrierii necunoscute de tip B descoperită pe tăblițe din Cnossos.

Descifrarea acestora duce la concluzia că în Creta, în Pylos și Peloponez se vorbea o singură limbă, o greacă arhaică. Acest fapt demonstrează extensia puterii elenice și justifică faptul că un rege atât de puternic și bogat ca acela din Micene putea iniția o coaliție și de asemenea o putea conduce până departe, în acțiuni războinice întreprinse de el.

Dezbaterile arheologice au continuat și continuă. Pentru unii Homer a descris situația politică din secolul al XIII-lea î.Ch., pentru alții însă numeroasele anacronisme din operele sale reprezintă de fapt societatea secolului al VIII-lea î.Ch., cea în mijlocul cărora ar fi trăit marele poet.

Un mare istoric, M.I.Finley a încercat să pună capăt acestor dezbateri. În opera sa capitală intitulată „Lumea lui Ulisse" el afirmă că modelele homerice nu trebuie căutate nici în veacul al XIII-lea nici mai târziu în secolele VIII-VI î.Ch.. Societatea surprinsă în Iliada și Odiseea ar fi cea a timpurilor îndepărtate din istoria greacă, cea care separă căderea micenienilor de nașterea altor cetăți.

Cercetătorii de astăzi merg mai departe, distingând trei nivele de lectură în operele homerice. Pe de o parte există opera poetică, imaginația, cea care scapă întotdeauna interpretării istorice. Pe de alta întâlnim timpurile mitice, acelea ale vârstei de aur a puterii micениene și în ultimul rând – deloc neglijabil – apar realitățile societății în care a trăit poetul.

Este posibil ca niciodată să nu fi avut loc în Asia Mică o expediție de asemenea anvergură ca cea evocată în Iliada și cunoscută sub numele de Războiul Troian. Expediția însă, oricât de neînsemnată ar fi fost ea, a avut o mare importanță pentru evenimentele care au urmat. Poate că, așa cum spunea Tucidide, a fost numai începutul unor tendințe de expansiune greacă. Eroii homerici au rămas însă modele de inspirație pentru artiștii de mai târziu. Pictorii, sculptorii și în mod special scriitorii tuturor timpurilor s-au inspirat din acest război și din evenimentele imediat următoare.

Tragicii greci: Eschil, Sofocle, Euripide, clasicul Racine și, mai aproape de zilele noastre, Eugen O'Neil sunt numai câteva exemple.

Nu trebuie uitat, de asemenea, Jean Giraudoux cu piesa „Război cu Troia nu se va face" scrisă în ajunul izbucnirii celui de-al doilea război mondial, când neliniștea plutea în Europa.

La vremea respectivă aproape nimeni nu se mai îndoia că faimosul război a avut loc și civilizația contemporană continuă să ne învețe să interpretăm istoria pe baza marilor mituri.

I. STOICA

Dacă şi-ar fi ascultat prietenul

BILL GATES ar fi rămas fără casă

Deşi este un personaj extrem de ocupat, magnatul Microsoftului, multimiliardarul Bill Gates, nu-şi refuză din când în când o partidă de bridge. Într-o bună zi, prietenul său, Warren Buffett, în vârstă de 70 de ani, deţinătorul unei averi estimate la 28 miliarde de dolari, a organizat un joc. Pe măsură ce jocul s-a înfierbântat, mai vârstnicul său adversar i-a propus o mizăconsiderabilă: cea mai scumpă casă pe care o deţinea Bill Gates, estimată la 110 milioane de dolari. Deşi provocările celor strânşi în jurul lor erau din ce în ce mai incitante, Bill Gates a avut tăria, prudenţa şi inspiraţia de a refuza miza. Arme fără de care n-ar fi reuşit să clădească un imperiu al Microsoftului. *(D.M.)*

Pentru prima oară în USA

***a apărut în locul unei reclame tradiţionale o reclamă neobişnuită reprezentând o fetiţă încadrată de doi... parteneri homosexuali în cadrul unei companii producătoare de mobilier, Mitcheil Gold. Apariţia acestei reclame a suscitat multe critici mai cu seamă în ambientul conservator. Este adevărat că „gay-ii" sunt folosiţi în multe reclame dar aceasta a stârnit vii reacţii...* (Gh.R.)**

■ *Talazuri care nu pot şterge suferinţa*

TREI KILOMETRI DE „TE IUBESC"

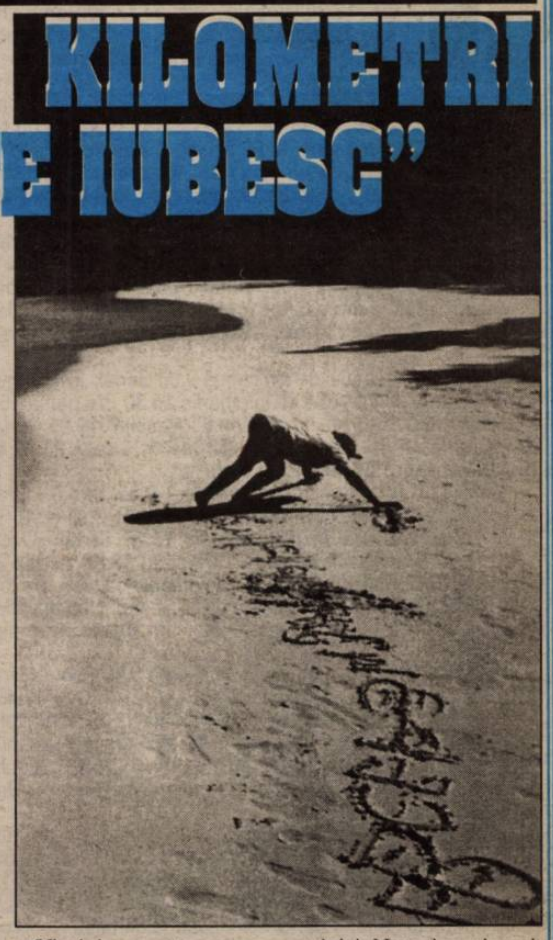

Pe o plajă de lângă Marsilia (sudul Franţei) s-a desfăşurat, timp de două zile, o scenă pe care am putea-o califica drept incendiară şi unică în lume. Faptele au fost declanşate de o discuţie între doi îndrăgostiţi care, după ce şi-au epuizat ruscacul de reproşuri (întemeiate sau nu), şi-au întors spatele şi au jurat să nu se mai privească în ochi niciodată.

Până aici, nimic deosebit, căci în aceleaşi clipe mii de alte cupluri scânteiau de furie peste tot în lume. Dar personajului nostru real, Paul, i-a venit o idee uşor năstruşnică. Disde-dimineaţă, cotropit de regrete, a îmbrăcat o uniformă de gardian public şi a încercuit (cu marcaje şterpelite în ajun), pe o distanţă de trei kilometri, plaja de la Saint-Inn; apoi s-a pus pe scris pe nisip, cu un elan sufletesc incontrolabil, câte „te iubesc"-uri au încăput pe acea distanţă. Astfel, caligrafia lui din imediata apropiere a valurilor a declanşat curiozitatea localnicilor, care n-au intervenit până nu s-a sfârşit bizara scenă. De fapt, trebuie spus că alături de declaraţiile-fluviu era menţionat şi numele ingratei, care nu putea fi altul decât Virginie, exact ca-n celebrul roman al lui Bernardin de Saint-Pierre...

Neobositul scrib a avut noroc. Briza Mediteranei era foarte slabă în dimineaţa aceea, iar valurile mici. „Opera" lui a supravieţuit până spre orele amiezei, când şi-a completat iniţiativa cu una şi mai ingenioasă. Dintr-o avionetă particulară, Paul a fotografiat declaraţiile şi apoi i le-a trimis Virginiei prin poştă. Abia atunci publicul a îndepărtat marcajele şi a pătruns în zona fierbinte a plajei. Numai că nimeni nu s-a încumetat să şteargă mesajul îndrăgostitului (le-ar fi „ars" tălpile, nu-i aşa?)

Vă întrebaţi, desigur, dacă această istorie adevărată are final fericit sau nu. Ei bine, am să vă rog să completaţi dumneavoastră însivă deznodământul. Prea frumos a fost scenariul ca să-l alterăm cu un sfârşit oarecare, poate cu unul cu aromă de telenovelă. (În imagine este Paul, surprins la treabă, pe obrazul unei plaje dogoritoare). *(P.I.)*

Susan Smith, *aflată în detenţie pentru că şi-a înecat cei doi fii (de unu şi trei ani) în 1960, urma să se căsătorească în închisoare cu un fost deţinut, Rodie Reece. Numai că acesta, după ce a fost eliberat, a încercat să se sinucidă şi a refuzat să se mai însoare pentru că Susan l-a trădat între timp cu alt puşcăriaş.*

Un tânăr *din Alexandria (Statul Virginia) a reuşit să intre în posesia unui telefon mobil aparţinând unui medic de la „Inova Fairfax Hispital" şi, timp de câteva zile, a indicat unele tratamente infirmirelor care îl căutau. Un caz uluitor, apreciat de dr. Russel Seneca, directorul spitalului, astfel: „este incredibil şi inexplicabil ce s-a întâmplat. Culmea ştiţi care este? Indicaţiile erau corecte"...* (Gh.R.)

JAF nerealizat

La un oficiu de poştă din Bordeaux a avut loc o încercare de jaf cel puţin ciudată. Un om înarmat a ameninţat funcţionarul de la ghişeu cerând 13700 dolari din contul său. Spunându-i-se că nu are atâţia bani în cont, hoţul şi-a micşorat pretenţiile cerând numai 6800. Refuzat şi de data aceasta de funcţionarul care părea să nu se teamă de pistolul îndreptat asupra sa, omul şi-a redus complet pretenţiile cerând o sumă neînsemnată.

Funcţionarul a executat conştiincios eliberarea banilor pentru cel din faţa lui anunţând însă imediat după aceasta poliţia mai ales că hoţul menţionase contul său real, fiind astfel uşor de depistat.

Acesta, în vârstă de 30 de ani, a fost imediat prins.

Numele său nu a fost dat publicităţii dar se crede că are serioase tulburări psihice fiind supus acum unor controale atente. *(I.S.)*

Bărbatul cel mai TATUAT din lume

Angelo Piovano este bărbatul cu cele mai multe tatuaje din lume. Fiecare centimetru pătrat de pe pielea sa este acoperit cu tot felul de desene.

Piovano declară că modificarea aspectului său exterior cu ajutorul tatuajelor i-au adus pacea sufletească, anihilând tendinţele lui de a se sinucide. Cu alte cuvinte, graţie tatuajelor, şi-a salvat pielea de la moarte. După ce s-a transformat într-o „operă de artă", Angelo a găsit de cuviinţă să facă un turneu prin Europa pentru a-şi expune „lucrarea" şi n-a făcut-o degeaba pentru că s-a ales cu destule recompense materiale. Şi-a asigurat aşadar şi traiul. *(A.P.)*

DRAGOSTEA ca afacere

La început, a fost atracţia puternică pentru Franţa. De fapt, Marie Bonnet avea 30 de ani, când Canada şi în special Montrealul – oraşul său de reşedinţă, nu mai însemnau nimic pentru ea. Aceleaşi locuri, acelaşi serviciu, aceiaşi prieteni, aceleaşi distracţii... Plictisitor, nu-i aşa? Atunci i-a venit ideea să emigreze peste ocean, în Franţa. Numai că barierele birocratice şi administrative nu erau uşor de depăşit şi, în consecinţă, trebuia să caute o ieşire din impas mai „originală". Şansa i-a apărut în cale Mariei chiar în cursul unei excursii la Paris: propunerea de a lucra în capitala franceză, la aceeaşi firmă. Iar în Franţa – soluţia pentru problema ei: căsătoria formală cu un francez, ceea ce i-ar fi acordat automat dreptul de rezidenţă pe zece ani. Aceasta a fost, mai pe românește, „socoteala din târg".

Între Marie şi Jacques – bărbatul care acceptase ideea – s-au pus apoi la punct condiţiile absolut obiective ale contractului de căsătorie şi au fixat data nunţii. Se pare însă că hazardul nu-şi jucase bine rolul, căci cu ocazia petrecerii care a urmat, cei doi, proaspăt deveniţi soţ şi soţie, au descoperit împreună o lume seducătoare, fiecare simţind în celălalt mai mult, decât un... partener de afaceri. Văzându-şi orizontul schimbat cu 180 de grade, tânăra femeie a început abia atunci să simtă pericolul ce o pândea: expulzarea din Franţa, o dată cu anularea căsătoriei. Sprijinul necesar l-a găsit însă, în mod firesc, la Jacques, Marie s-a mutat în Nord, de unde acesta era originar şi viaţa lor a intrat pe făgaşul normal, căci abia atunci au înţeles că niciodată căsnicia nu trebuie privită ca o afacere. Iar luna lor de miere s-a derulat, bineînţeles, la Montreal! *(A.N.P.)*

■ *Şi-a zugrăvit casa pe gratis*

MAI DEŞTEPT CA PRIMĂRIA!

Într-o zi, mai marii primăriei din New Castle, Australia, au luat decizia de a zugrăvi toate zidurile şi toţi pereţii din oraş care erau plini de grafitti.

Când a auzit aşa ceva, lui Sean McHeath i-a venit o idee: de ce Primăria să nu-i zugrăvească şi lui casa? Aşa că a luat un spray şi... s-a apucat să-şi umple pereţii casei cu grafitti. Când a terminat – a cerut Primăriei să-şi ţină cuvântul!

„Am fost mai deştept ca Primăria", se bucura Sean, dar nici funcţionarii Primăriei, nici ceilalţi localnici nu au părut să guste gluma. „Mac Heath este unul dintre cei mai bogaţi oameni din oraş. Dacă vroia să-şi zugrăvească locuinţa putea să-şi plătească singur, nu să se bucure la banii comunităţii. A fost totdeauna un şmecher, dar de data asta a mers prea departe!" – aşa s-a exprimat un vecin care a cerut totuşi ca numele să nu-i fie publicat.

„Împricinatul", care are trei magazine în New Castle şi încă unul la Sydney, a declarat însă că, deoarece în vecinătatea casei lui nu existau nici un fel de grafitti, şi-a spus că de ce banii colectaţi din impozite, inclusiv ai lui, deci, să fie cheltuiţi fără ca el să beneficieze deloc din aceasta! Oricum, s-a amuzat pictând un week-end întreg fiecare bucăţică din pereţii casei.

„Acum arată minunat, de un alb orbitor" avea el să adauge cu admiraţie privind „opera" funcţionarilor de la Primărie şi a voluntarilor care i-au zugrăvit casa. Nu aveau ce face, nici ei, nici Primarul care, furios, le-a dat ordin să o zugrăvească. Legea e lege şi Sean, dacă ar fi fost singurul refuzat, ar fi putut depune plângere.

Vedeţi, prin alte părţi primăriile sunt preocupate să strângă bani din tot felul de taxe şi să facă ceva pentru oraş sau pentru cetăţenii lui... *(M.D.)*

Săptămâna 6 – 12 IULIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Matineu de vacanţă 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 14.10 Infomania 15.30 Tribuna partidelor parlamentare 16.30 Drepturile omului 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.20 Serial: „Bărbaţii fatali" 20.00 Jurnal 20.45 Ploiaia de stele 22.15 Serial: „Îngerul întunecat" 0.25 Film: „Încrederea" (Anglia, 1998, partea I).

SÂMBĂTĂ 7.50 Serial: „Zorro" 8.45 Desene animate 9.30 Film: „Prietenul meu, Coamă-n Vânt" (SUA, 1994) 11.00 La telefon, muzica populară 12.30 Casa mea 13.00 Serial: „Frumoasele şcolii" 14.00 Golful temerarilor 16.00 Debut 50 Plus 17.15 Alege muzica! 18.05 Teleenciclopedia 19.05 Ora G 20.00 Jurnal 20.30 Ghici cine vine la tine? 22.00 Serial: Amy" 23.00 Film: „Mahler" (M. Britanie, 1974).

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Laboratorul fantastic 10.30 Viaţa satului 12.15 Tezaur folcloric 14.00 Golful temerarilor 16.00 Serial: „Acţiune, motor!" 16.50 Bravo, bravisimo! 18.20 Film: „Corespondent de război" (SUA, 1986) 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Pact cu diavolul" (SUA, 1997). Cu: Al Pacino 22.55 O vară cu cântec.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii" 10.15 Desene animate 14.10 Infomania 14.30 Pro patria 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.00 Kronika 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Bărbaţii fatali" 20.00 Jurnal 20.45 Iartă-mă! 21.45 Ce-i de făcut? 23.15 Memoria exilului românesc 24.00 Lumea dansului.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 14.10 Infomania 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.30 Kronika 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Bărbaţii fatali" 20.00 Jurnal 20.45 Film: „Aventurile familiei Daye" (SUA, 1986) 22.20 Serial: „Geena Davis" 0.05 Teatrul Naţional TV: „Meşterul Manole" de Lucian Blaga 2.45 Film: „Fetele au probleme..." (SUA, 1994).

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 14.10 Infomania 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.00 Panorama 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Bărbaţii fatali" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Baywatch Hawaii" 21.45 Recurs la morală 23.15 Film: „Un om hotărât" (SUA, 1998).

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 14.10 Infomania 15.30 Oameni ca noi 16.00 Convieţuiri 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Bărbaţii fatali" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Sub acoperire" 22.00 Interesul general 23.15 Film: „Sânge fierbinte" (coprod., 1997).

AL PACINO
ROMÂNIA 1, duminică, 20.30

acasă

VINERI 7.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „Înger sălbatic" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Terra nostra" 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Seducţie" 23.30 Fotbal: Rapid – Rocar.

SÂMBĂTĂ 7.15 – 12.30 Reluări 14.45 Serial: „Şoimii călători" 15.00 Serial: „Xena, prinţesa războinică" 16.00 Serial: „Gemenele" 16.30 Serial: „Soţul şi soţia" 17.00 Doctorul casei 17.30 La casa de vis 18.30 Serial: „Dragoste şi putere" 19.00 Serial: „Reţeaua" 20.40 Serial: „Seducţie" 22.15 Chef de chef 23.15 Fotbal: Rocar – Steaua.

DUMINICĂ 7.30-13.00 Reluări 14.45 Serial: „Şoimii călători" 15.15 Serial: „Xena, prinţesa războinică" 16.00 Serial: „Gemenele" 16.30 Serial: „Soţul şi soţia" 17.00 Acasă la români 18.00 Ia-mă acasă! 18.30 Serial: „Dragoste şi putere" 19.00 Serial: „Femei înşelate" 20.00 Serial: „Şoimii călători" 20.30 Film: „Adio, iubit-o!" (SUA, 1975). Cu: Robert Mitchum.

LUNI 7.30 – 15.30 Reluări 16.00 Serial: „Înger sălbatic" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Terra nostra" 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

MARŢI 7.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „Înger sălbatic" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Terra nostra" (r) 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

MIERCURI 7.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „Înger sălbatic" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Terra nostra" (r) 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

JOI 7.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „Înger sălbatic" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Terra nostra" (r) 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

ANA PAULA ARÓSIO
ACASĂ luni-vineri, 22.30

SÁUL LIZASO
ACASĂ luni-vineri, 18.05

JESICA LANGE
PRO TV duminică, 20.00

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! 8.00 Ştirile Pro Tv 10.00 Serial: „Mileniul marilor schimbări" 11.45 Serial: „Ani de liceu" 12.15 Film: „Dragă Louise" (coprod., 1972) 15.45 Serial: „Colombo" 17.30 Serial: „Beverly Hills" 18.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 22.35 Film: „Dragoste oarbă" (SUA, 1992). Cu: Jeff Fahley 0.30 Film: „Îngropat de viu" (SUA, 1990).

SÂMBĂTĂ 7.15 Desene animate 9.15 Serial: „Micii războinici" 9.45 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 10.00 Serial: „Pokemon" 10.30 Serial: „Conor viteazul" 11.45 Serial: „Family Guy" 12.15 Gillette 13.00 Serial: „Nebun după tine" 13.30 Serial: „O mamă şi jumătate" 14.00 Film: „Lecţie în natură" (SUA, 1994) 15.45 Serial: „Călătorie spre centrul pământului" 16.30 Film: „Întâlnire cu dragostea" (Canada, 1988) 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „Viaţa pe cont propriu" (SUA, 1994). Cu: Winona Ryder 21.30 Serial: „Războinare fără limite" 22.30 Film: „Profesionistul puterii" (SUA, 1986). Cu: Richard Gere 0.45 Serial: „Clanul Soprano" 1.30 Film: „Marea amețeală" (SUA, 1993).

DUMINICĂ 7.15 Desene animate 9.15 Serial: „Micii războinici" 9.45 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 10.00 Desene animate 10.30 Serial: „Conor viteazul" 11.15 Documentar 12.00 Documentar 13.00 Serial: „Nebun după tine" 13.30 Serial: „O mamă şi jumătate" 14.00 Film: „Oamenii ploii" (SUA, 1969). Cu: James Caan 15.45 Film: „Tommy şi pisica sălbatică" (Finlanda, 1998) 17.15 Serial: „Merlose Place" 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Serial: „Dădaca" 20.00 Film: „Viaţa merge mai departe" (SUA, 1990). Cu: Jessica Lange 22.00 Serial: „Războinare fără limite" 23.30 Serial: „La limita imposibilului" 0.30 Serial: „Poltergeist: moştenirea".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! 8.00 Ştirile ProTv 10.00 Serial: „Mileniul marilor schimbări" (ultimul ep.) 11.30 Serial: „Ani de liceu" 12.00 Film: „Excursie prezidenţială" (SUA, 1980) 15.45 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Între dragoste şi ură" (SUA, 1996) 21.45 Vacanţa Mare 0.00 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 2.15 Serial: „Dharma şi Greg".

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 8.00 Ştirile ProTv 10.00 Serial: „Bătălia pentru Terra" (ep.1) 11.45 Serial: „Ani de liceu" 12.15 Film: „Succesul mă sperie" (SUA, 1972) 15.45 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Urmărire generală 21.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 21.45 Vacanţa Mare 22.35 Serial: „Ally McBeal" 0.00 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 1.45 Serial: „Dharma şi Greg" 2.15 Film: „Lupii mărilor" (M. Britanie, 1980). Cu: Gregory Peck, Roger Moore.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! 8.00 Ştirile ProTv 10.00 Serial: „Bătălia pentru Terra" 12.00 Serial: „Ani de liceu" 12.30 Film: „Un duşman al poporului" (SUA, 1978) 14.15 Serial: „Salvatorii timpului" (ultimul ep.) 15.45 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Destine încrucişate" (SUA, 1999) 21.45 Vacanţa Mare 22.35 Serial: „Ally McBeal" 0.00 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 1.45 Serial: „Dharma şi Greg" 2.15 Film: „Posesiune" (Franţa, 1980). Cu: Isabelle Adjani.

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 8.00 Ştirile ProTv 10.00 Serial: „Bătălia pentru Terra" 11.30 Serial: „Ani de liceu" 12.00 Film: „Joc fără reguli" (SUA, 1980) 15.45 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Trădarea" (SUA, 1997) 21.45 Vacanţa Mare 22.35 Serial: „Ally McBeal" 0.00 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 1.45 Serial: „Dharma şi Greg" 2.15 Film: „O vară periculoasă" (Australia, 1982).

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strasa Milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 20.00 Film: „Justiţie finală" (SUA, 1983). Cu: Michael Douglas 22.00 Vară fără limite 0.30 Film: „Fără panică" (Germania, 1996).

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Sport Magazin 15.30 Bum Bum din Prima 17.30 Strada milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 20.00 Film: „Cutia Pandorei" (SUA, 1996, partea I) 21.30 Popstar 23.30 Strada Milion.

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 10.30 Tradiţii 11.30 Cinemagia 13.00 Viva Duminica 17.00 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Cârcotaşii în Europa 20.00 Real Tv 21.00 Film: „Gol puşcă" (M. Britanie, 1998) 23.00 Aici e de noi!.

LUNI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 21.00 Film: „Vulturul de fier" (SUA, 1985).

MARŢI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 14.30 Tradiţii 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 20.00 Film: „Lună plină" (SUA, 1988). Cu: Gene Hackman 22.00 Vară fără limite.

MIERCURI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.00 Strada milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 20.00 Film: „Gunoierii" (SUA, 1990). Cu: Charlie Sheen 22.00 Vară fără limite.

JOI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 15.30 Special 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 20.00 Impact 21.00 Obiectiv 22.00 Vară fără limite.

2 TVR

VINERI 7.00-12.25 Reluări 13.00 Serial: „Domnişoara Andrea" 14.10 Desene animate 15.00 Tenis 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Casa visurilor" 19.30 Desene animate 20.00 Televiziunea, dragoste mea! 21.00 D'ale lu'Mitică 22.00 Serial: „Familia Porter" 22.35 Film: „Arta de a muri" (SUA, 1991).

SÂMBĂTĂ 8.05 Răscruci 9.35 Universul cunoaşterii 10.35 Arta apărării 11.05 Serial: „În direct" 11.35 Serial: „Wishbone" 12.00 Desene animate 12.30 Arca lui Noe 13.05 Surprizele ştiinţei 14.05 Atlas 14.40 Călătorind prin ţară 15.10 Bărbaţi, la cratiţă! 16.00 Tenis 19.00 Telejurnal TVR2 19.10 Film: „Glasul sângelui" (Italia, 2000, partea I) 20.45 Cinematograful, o istorie vie 21.30 Serial: „Scurte povestiri cinematografice" 22.00 Supranaturalul 23.05 Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 8.25 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Serial: „În direct" 11.30 Desene animate 12.40 Serial: „Atenţie la neatenţie!" 13.30 Spectacolul lumii 14.05 Paradisul de lângă noi 14.35 Marele pod Seto 15.20 Pop Club 16.00 Tenis 19.00 Telejurnal TVR2 19.10 Serial: „Mike Hammer – detectiv particular" 20.00 Film: „Însoţitorul" (coprod., 1968) 21.35 Film: „Vara la marginea oraşului" (M. Britanie, 1999) 23.15 Film: „Născut în America" (SUA, 1991).

LUNI 7.00-10.50 Reluări 12.50 Serial: „Domnişoara Andrea" 14.15 Desene animate 15.40 Toţi, împreună 16.45 Oprirea obligatorie 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 18.30 Telejurnal TVR 2 18.40 Camera de gardă 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 22.00 Scurte povestiri cinematografice 22.35 Teatrul Naţional TV prezintă: „Ciocârlia" de Jean Anouih 1.15 Tenis.

MARŢI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „S Club 7 la Miami" 12.50 Serial: „Domnişoara Andrea" 13.45 Tribuna partidelor parlamentare 14.15 Desene animate 15.35 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.30 Desene animate 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.50 Film: „Întâlnirea" (România, 1982) 22.35 Serial: „Stăpânul animalelor" 23.20 Patrimoniu 0.05 Din goana trenului.

MIERCURI 8.35 Toţi, împreună 9.50 Serial: „S Club 7 la Miami" 12.50 Serial: „Domnişoara Andrea" 14.15 Desene animate 15.35 Toţi, împreună 17.00 Serial: „ Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 19.30 Desene animate 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.50 Film: „Ruptura" (Franţa) 23.00 Serial: „Stăpânul animalelor" 23.45 Mit şi istorie 0.15 Clepsidra cu imagini.

JOI 7.00-9.20 Reluări 9.50 Serial: „S Club 7 la Miami" 12.50 Serial: „Domnişoara Andrea" 13.45 Tribuna partidelor parlamentare 14.15 Desene animate 15.35 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 19.30 Desene animate 20.30 Pragul de sus 22.00 Serial: „Familia Porter" 22.35 Serial: „Captiv în viitor" 23.25 Teatrul Naţional TV: „Memoria trecutului".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Fresh 'Neaţa 12.00 Serial: „Elena, viaţa mea" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Geniştii" (SUA, 1999) 21.30 Serial: „Stargate SG-1" 23.00 Party Time 1.00 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

SÂMBĂTĂ 7.30 Fir întins 8.00 Fresh 'Neaţa 10.30 Roata de rezervă 11.00 Amintirile unui pelerin 13.00 Serial: „Detectivii Hart" 14.00 Orient expres 16.00 Totul va fi bine 18.00 Serial: „Sheena" 19.00 Observator 20.00 Film: „Schimbare neaşteptată" (SUA, 1988) 22.00 Party Time 0.00 Film: „Punctul culminant" (SUA, 1997).

ERIC ROBERTS
ANTENA 1, joi, 23.30

DUMINICĂ 7.00 Cavalerii 8.00 Fresh 'Neaţa 10.00 Desene animate 11.10 Serial: „În căutarea gloriei" 12.00 Moto GP 13.00 Serial: „Detectivii Hart" 14.00 Film: „Mister Roberts" (SUA, 1955). Cu: Henry Fonda 16.00 Motociclism 17.00 Totul va fi bine 19.00 Observator 20.00 Divertisment 22.00 TeleEurobingo Show 22.30 Film: „În apărarea ei" (SUA, 1998) 0.30 Film: „Minunea de zece zile" (coprod., 1972).

LUNI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „În căutarea gloriei" 12.00 Serial: „Elena, viaţa mea" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Revolverul" (SUA, 1992) 22.30 Film: „Braconierul" (SUA, 1996) 0.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 1.30 Serial: „Intrigi în paradis" 3.30 Serial: „Scandalul".

MARŢI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „În căutarea gloriei" 12.00 Serial: „Elena, viaţa mea" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Prietenul din adâncuri" (SUA, 1995) 22.30 Film: „Operaţiunea Delta Force 2" (SUA, 1998) 0.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 1.30 Serial: „Intrigi în paradis" 3.30 Serial: „Scandalul".

MIERCURI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „În căutarea gloriei" 12.00 Serial: „Elena, viaţa mea" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Înarmaţi şi periculoşi" (SUA, 1986) 22.30 Film: „O lumină pe cer" (SUA, 1978) 0.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 1.30 Serial: „Intrigi în paradis" 3.30 Serial: „Scandalul".

JOI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „În căutarea gloriei" 12.00 Serial: „Elena, viaţa mea" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 19.50 Brigada mobilă 20.20 Din dragoste 22.30 Serial: „Pretender – Omul cu o mie de feţe" 23.30 Film: „La limita disperării" (SUA, 1998). Cu: Eric Roberts 1.00 Noaptea târziu cu Mircea Badea 2.00 Serial: „Intrigi în paradis" 4.15 Serial: „Scandalul".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 7.00 Muzica 10.00 La ordinea zilei (r) 11.00 Muzica 16.00 Domino 17.00 Muzica 18.00 Documentar 18.30 As show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 În justiţie 23.30 Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 8.00 Muzica 10.00 La ordinea zilei (r) 15.00 Documentar 16.00 Lumea misterelor 17.00 Club ABC 18.00 Documentar 19.00 Muzica 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Îţi mai aduci aminte doamnă 22.45 Telesport.

DUMINICĂ 8.00 Muzica 11.00 La ordinea zilei (r) 14.45 Documentar 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Cutia muzicală 19.00 Muzica 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.30 Muzica.

LUNI 7.00 Muzica 10.00 Forţa destinului (r) 15.20 Muzica 18.00 Documentar 18.30 La puterea a doua 19.30 Muzica 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Muzica 10.00 Tentaţii (r) 15.00 Documentar 16.00 Muzică 18.00 24 de ore din 24 18.30 As show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Manager XXI.

MIERCURI 7.00 Muzica 10.00 La ordinea zilei (r) 13.30 Lumea misterelor (r) 14.30 24 din 24 (r) 18.00 Documentar 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 Reporter Tele 7.

JOI 7.00 Muzica 10.00 La ordinea zilei (r) 13.00 Din lumea aITORA 15.30 Documentar 16.00 Muzica 18.00 Documentar 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.50 Documentar 22.30 Telemedicina.

MICHAEL DOUGLAS
PRIMA TV vineri, 20.00

ISABELLE ADJANI
PRO TV miercuri, 2.15

JAMES CAAN
PRO TV duminică, 14.00

CHARLIE SHEEN
PRIMA miercuri, 20.00

„Pearl Harbor"

UN FILM CU DURERE

„Pearl Harbor" este, după „Titanic", filmul căruia, încă din faza de proiect, i s-a alocat un buget *dureros* de scump. Este filmul care, evocând un moment extrem de *dureros* din timpul celui de-al doilea război mondial, a mizat, de la bun început pe emoţia spectatorului. Este filmul căruia i s-a făcut o campanie publicitară greu de egalat de către alte producţii cinematografice şi a cărui dată de lansare în cinematografele din America nu a fost aleasă la întâmplare, ci exact în Week-end-ul prelungit Memorial Day. Este filmul care a mizat pe emoţia spectatorilor, ba chiar pe efectul rănilor încă nevindecate ale multora dintre ei, provocate de pierderea celor dragi în lupta de la Pearl Harbor. Este filmul care a mizat pe un succes de box-office menit să se înscrie în „Cartea recordurilor" şi care, *cu durere,* constată că e departe de a împlini visul producătorilor, încasările, deşi spectaculoase, fiind totuşi sub aşteptări. Este un film adulat de unii şi huiduit de alţii – adică de cei care nu concep ca *durerea* a sute de mii de familii să fie transformată în... divertisment şi, implicit, în afacere.

Pansamente pe răni

Orgolioşi din fire, americanii ştiu însă să-şi disimuleze dezamăgirile. „Cifrele care reflectă nivelul încasărilor din primele patru zile de la lansare (75,1 milioane de dolari) sunt fenomenale pentru mine", a declarat Jerry Bruckheimer, producătorul filmului, al cărui nume este legat şi de o altă producţie cinematografică despre care, la timpul respectiv, s-a vorbit mult (şi pe seama căreia, nu-i vorbă, s-au câştigat şi mulţi bani), „Armageddon" (cu Bruce Willis şi Ben Affleck). Problema e una singură: că, de exemplu, în 1997, când a fost lansat „Jurassic Park – O lume dispărută", filmul lui Spielberg s-a ales într-un singur week-end cu frumoasa sumă de 90,2 milioane de dolari. Un alt film, de data aceasta lansat la începutul lunii mai a acestui an, „Întoarcerea lui Momie", a încasat în numai trei zile suma de 68,1 milioane de dolari, iar după numai patru săptămâni de difuzare se putea lăuda cu 170,7 milioane de dolari, ceea ce înseamnă un record din perspectiva faptului că o continuare a unui film a reuşit să aducă în sălile de cinematograf mai mulţi spectatori decât originalul de la care s-a plecat – „Momie" (încasări de 155 de milioane de dolari). Pentru producătorul lui „Pearl Harbor", trist este şi faptul că filmul de desene animate „Shrek", lansat cu o săptămână înainte, a continuat să atragă suficienţi spectatori şi în week-end-ul Memorial Day, încât cifra încasărilor pe patru zile a atins 54,2 milioane de dolari, şi astfel s-a situat pe locul 2 în topul de box-office. Adică, lumea a preferat umorul savuros din „Shrek", în defavoarea superproducţiei „Pearl Harbor" în jurul căreia s-a făcut atâta tam-tam.

La Londra, primiri cu braţele deschise

În timp ce americanii, despre care se spune adesea că sunt superficiali, au avut rezerve asupra filmului „Pearl Harbor", englezii l-au primit în atmosferă de sărbătoare. Adevărul este că aveau un motiv mai deosebit: în tandem cu Ben Affleck, protagonista filmului este Kate Beckinsale (28 de ani), foarte iubită şi apreciată de compatrioţii săi. Miercuri (30 mai), o mare de oameni au dat năvală la premiera filmului lansat într-un cinematograf din centrul Londrei, Leicester Square. Părinţii, rudele apropiate şi prietenii actriţei Kate Beckinsale au declarat că au vizionat filmul cu detaşare în raport cu evenimentul evocat, fiind interesaţi mai mult de performanţele artistice şi regizorale de care au fost încântaţi. Pentru ca declaraţiile lor să nu facă o notă prea discordantă cu reacţia publicului de peste Ocean, Kate a simţit nevoia să precizeze: „Pentru Marea Britanie, filmul este mai puţin angoasant decât pentru Hawai, iar familia şi prietenii mei trăiesc în Marea Britanie". Într-adevăr, miile de londonezi reuniţi seara în faţa cinematografului au transformat premiera filmului într-un adevărat spectacol. Fanii actorilor principali din „Pearl Harbor" şi ai prietenilor acestora (americanul Josh Harnett şi actorul Ewen Bremner din „Trainspotting") au făcut tot ce-a fost posibil pentru a le atrage atenţia idolilor lor. Din nefericire pentru ei, Ben Affleck a refuzat să participe la această petrecere în aer liber. În Hawai însă, nici vorbă de sărbătoare prilejuită de acest film. „Mai mult, a adăugat actriţa Kate Beckinsale, lumea de acolo a fost nu doar rezervată, ci şi-a manifestat chiar o vădită reacţie de ostilitate faţă de această producţie cinematografică."

STARURI

cu mânecile suflecate

Nimic nu poate fi mai ucigător pentru o vedetă decât să nu fie angajată într-un nou proiect. Numai ideea că pe lista rolurilor interpretate sau a filmelor regizate de-a lungul carierei lor se va mai adăuga un nume le face să frisoneze de emoţie. Şi, chiar dacă mai durează destul timp până când filmele aflate deocamdată în faza de gestaţie vor ajunge în sălile de cinematograf, starurilor le face plăcere să vorbească despre ele.

Faye Dunaway

abia aşteaptă să fie Maria Callas

Deocamdată, filmul se află în stadiul de proiect, dar actriţa Faye Dunaway nu visează la altceva decât să fie Maria Callas, în producţia

cinematografică „The Master Class". Actriţa americană declară că a fost fascinată de legătura pasională dintre soprană şi magnatul grec Aristotel Onassis, or filmul îşi propune să evoce tocmai această perioadă din viaţa Mariei Callas. De fapt, viaţa tumultuoasă a celebrei interprete care a decedat la Paris în 1977 i-a fascinat continuu pe cineaşti. După cum ştim, şi regizorul italian Franco Zeffirelli va readuce pe ecran personalitatea sopranei într-un film care se va numi „Callas Forever" şi care va cuprinde numeroase secvenţe turnate în Romania. În varianta lui Zeffirelli, Fanny Ardant va fi Maria Callas, iar Jeremy Irons impresarul acesteia.

Martin Scorsese

riscă să nu-şi respecte cuvântul

Spre dezamăgirea multor fani de-ai săi, regizorul Martin Scorsese a fost unul dintre marii absenţi de la Cannes. Iniţial, el şi-a anunţat interesul de a participa la festival şi de a prezenta un documentar asupra cinematografiei italiene – „Mon Voyage en Italie". În ultimul moment însă a anunţat că nu va mai veni deoarece a intrat în criză de timp cu ultimul film la care lucrează – „Gangs of New York". Regizorul a preferat să rămână acasă şi să finalizeze operaţiunile de montaj, pentru că termenul limită privind lansarea filmului în Statele Unite este 21 decembrie a.c. Capul de afiş al acestui film este Leonardo DiCaprio, iar casa producătoare este Miramax, societate care i-a oferit lui Scorsese un contract pe cinci ani în ceea ce priveşte producţia şi difuzarea creaţiilor sale.

Leonardo DiCaprio

în voia valurilor

Se pare că aşa îi este sortit: să nu înşire film după film, fără nici o pauză. Cariera lui DiCaprio se compune din filme cu perioade destul de lungi de inactivitate între ele. S-a întâmplat până acum ca tânărul actor ori să refuze unele oferte pentru că nu i-a plăcut scenariul, ori să amâne decizia de a semna un contract pentru că avea chef de... chefuri şi relaxare, ori să declare că nu se simte încă pregătit pentru a pune umărul la muncă, ori să se amâne vreun proiect în care chiar era angajat... Se pare că aceasta este situaţia şi cu „Catch Me if You Can", filmul în care ar urma să joace DiCaprio după „Gangs of New York". Pentru că Martin Scorsese a întârziat turnările, DiCaprio a fost şi el reţinut, aşa că Gore Verbinski a fost nevoit să-şi amâne proiectul la „Catch Me if You Can", în aşteptarea vedetei. Între timp s-a apucat să lucreze la altceva. Ce va face DiCaprio după ce termină „Gangs of New York", nu ştie nici el aşadar. Probabil că-l va aştepta pe Gore Verbinski să-şi termine treaba şi să înceapă turnările la „Catch Me if You Can", film inspirat de povestea adevărată a lui Frank Abagnale Jr., cel mai tânăr bandit înscris pe lista criminalilor căutaţi de FBI. Printre altele, Frank Abagnale Jr. a emis cecuri false în valoare de peste 6 milioane de dolari, cu care a împânzit 50 de ţări de pe continentul american şi 26 de pe celelalte continente. Până să se convertească în consultant pentru FBI, a dovedit că este un veritabil maestru al documentelor contrafăcute. Personajul este aşadar suficient de interesant ca să-l fascineze pe DiCaprio. Numai că, la ora aceasta, filmările sunt prevăzute să înceapă abia în martie anul viitor, iar până să ajungă pe ecrane va mai trece ceva timp.

Fraţii Cohen

îl reînvie pe Tarzan

În jurul fraţilor Cohen, recent încununaţi cu premiul pentru regie de la Cannes, circulă zvonul că intenţionează să-şi pună semnătura regizorală pe o nouă adaptare cinematografică a legendei lui Tarzan. Actorul vizat pentru rolul celebrului personaj este nimeni altul decât Billy Bob Thornton (protagonistul din „The man Who Wasn't There"), care îşi doreşte din tot sufletul să intre în pielea omului din junglă. Mai în glumă, mai în serios, unii spun că dacă Billy nu va primi acest rol, va fi în stare să sară pe acoperişuri şi să urle pe străzi pentru a dovedi cât e de potrivit să interpreteze personajul. Se pariază deja pe valoarea filmului şi cei mai mulţi cred că, având în vedere măiestria fraţilor Cohen, va fi vorba de o capodoperă.

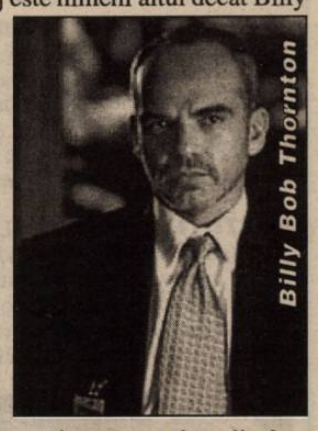

Pagină realizată de AURORA POPESCU

HOROSCOP

9 – 15 IULIE

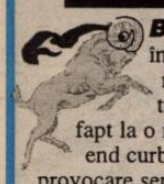

BERBEC (21.03-20.04): Nici o umbră de îngrijorare în constelaţia dv., cu excepţia zilelor de miercuri şi joi. În aceste zile, un ghinion previzibil vă tulbură puţin echilibrul sufletesc, invitându-vă de fapt la o meditaţie profundă. Vineri primiţi bani, iar în weekend curba afectiv-amoroasă cunoaşte un maxim. Atenţie la o provocare sentimentală (duminică).

TAUR (21.04-21.05): Muncă, încordare, pasiune, suprasolicitare – iată care ar fi etichetele unei perioade în care aveţi tendinţa lăuntrică să vă epuizaţi pur şi simplu. Este, poate, un recul al nereuşitelor din trecut, o dorinţă de recuperare a unor restanţe. Atenţie la sănătate, la activitatea inimii în primul rând. Vineri primiţi bani.

GEMENI (22.05-21.06): Câteva veşti bune la începutul săptămânii vă umplu inima de bucurie. Este vorba de reuşite pe plan socio-profesional şi financiar. De asemenea, sâmbătă pare să fie o zi extrem de norocoasă, nu ocoliţi nici o formă de a vă încerca „steaua cea bună". Pe de altă parte, planeta Mercur vă tachinează insistent şi afacerile trenează.

RAC (22.06-22.07): Daţi târcoale unei afaceri deosebit de rentabile fără nici un rost. Dacă mai ezitaţi mult, rataţi o ocazie rarisimă. Curba financiară are o creştere uşoară începând de joi, când primiţi un semn foarte pozitiv, aşteptat de mult. Mici probleme de familie (marţi, miercuri) vă sustrag atenţia de la o datorie pe care încă nu aţi onorat-o.

LEU (23.07-22.08): Multă animaţie în constelaţia dv. Se pare că vă stăpâneşte o stare de nervozitate anormală şi, dacă n-o controlaţi cum trebuie vă va aduce câteva necazuri socio-profesionale. Financiar, vă menţineţi la suprafaţă datorită unor reuşite anterioare, însă situaţia pentru viitorul apropiat nu este prea roz. Nu rataţi o întâlnire de afaceri joi.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Senin la orizont, senin şi în sufletul dv. Luni şi marţi primiţi două veşti bune (la serviciu şi în familie), care au darul să vă transforme într-un optimist. Atenţie la ziua de vineri, când o încercare de a demara o afacere este pusă sub semnul întrebării de o intervenţie neaşteptată; ocoliţi o persoană Balanţă sau Capricorn!

BALANŢĂ (22.09-22.10): Marte şi Jupiter par să anunţe un eveniment destul de contradictoriu (miercuri-vineri), pentru care trebuie să vă pregătiţi sufleteşte. În anturajul dv. se încrucişează opinii şi tendinţe diametral opuse, care vă obligă să meditaţi cu înţelepciune, dar şi cu unele rezerve. Atenţie! Să nu deveniţi din arbitru, victimă!

SCORPION (23.10-21.11): Două veşti confuze vă pun serios pe gânduri. Luni trebuie să vă descurcaţi într-o situaţie financiară delicată, iar joi sau vineri într-una amoroasă. Oricare ar fi deznodământul, sensibilitatea dv. va fi serios afectată. Curba financiară are o tendinţă de scădere (marţi), iar cea a sănătăţii oscilează în jurul normalului.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Sunteţi într-o dispoziţie sufletească în prima jumătate a săptămânii, graţie unor câştiguri financiare apreciabile (luni şi marţi). A doua jumătate este umbrită de disensiuni sentimentale în cuplu, care în mare parte vi se datorează. Încercaţi să aduceţi lucrurile la normal, altfel în viitorul apropiat veţi regreta enorm.

CAPRICORN (21.12-19.01): În locul dv. aş fi mai retras în această perioadă întrucât veştile ce vin din constelaţia proprie nu sunt din cele mai favorabile. Curba financiară are o scădere destul de drastică (începând de marţi), iar cea afectiv-amoroasă se situează sub normal. În mod firesc, activitatea intelectuală (şi fizică) intensificată poate fi un balsam.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Nu vă vedeţi capul de treburi, în jurul dv. sunt numai probleme de rezolvat. Epuizat nervos şi psihic, vă manifestaţi cu mai puţin tact decât de obicei. Din această cauză, sunt foarte posibile polemici cu amicii şi chiar unele decizii pripite, nefavorabile, cu efect de bumerang. Abia sâmbătă, o veste foarte bună de dęparte vă înseninează.

PEŞTI (19.02-20.03): Un succes financiar de proporţii (sau o „lovitură") vă pândeşte la mijlocul săptămânii, dar cu unele condiţii. Mai întâi să ieşiţi din letargia intelectuală de care v-aţi lăsat copleşit, şi apoi să vă înarmaţi cu un minim de voinţă. Vineri sau sâmbătă, o întâlnire de afaceri vă pune în faţa unei decizii importante. Răspundeţi afirmativ.

De vorbă cu avocatul casei

Doamnei ANA MILITARU din Bucureşti,

Datele pe care ni le-aţi furnizat, cu privire la casa şi terenul proprietatea dv. ce au fost preluate de către stat în anul 1974, sunt insuficiente pentru a vă putea oferi o soluţie exactă la problema cu care vă confruntaţi. Pentru acest considerent, în cele ce urmează, vom fi nevoiţi să facem unele presupuneri privind modul în care v-a fost preluat imobilul iar sfaturile date trebuie privite, în consecinţă, sub rezerva necunoaşterii complete a situaţiei de fapt şi de drept.

Probleme legate de restituirea imobilelor preluate în mod abuziv

Aşa cum am arătat într-un articol precedent, cadrul legal pentru obţinerea restituirii imobilelor preluate în mod abuziv de către stat îl constituie Legea nr. 10/2001.

De obicei, în cazul imobilelor preluate de către stat pentru cauză de utilitate publică şi demolate, s-au acordat unele despăgubiri băneşti atât pentru case şi construcţii anexe, cât şi pentru terenuri.

În cazul dv., am reţinut că aţi demolat chiar dv. casa şi că aţi valorificat-o, fără a preciza însă în ce mod (probabil prin vânzarea materialelor de construcţie rezultate în urma demolării). De asemenea, nu aţi precizat dacă, în afara acestor sume de bani, aţi mai primit vreo despăgubire din partea statului.

Legea prevede că, în situaţia caselor preluate de către stat şi demolate, proprietarul are dreptul să ceară diferenţa dintre valoarea reală a casei (calculată conform normelor în vigoare de la data preluării) şi suma primită efectiv, diferenţă ce se va actualiza cu indicele de inflaţie al leului la data despăgubirii efective.

Situaţia dv. este oarecum atipică, dat fiind faptul că nu aţi fost despăgubită de stat, iar demolarea casei şi recuperarea materialelor a fost făcută tot de dv. Chiar şi în această situaţie, suntem de părere că aţi putea solicita diferenţa dintre valoarea reală a casei şi suma pe care aţi obţinut-o din valorificarea materialelor rezultate din demolare.

Cu privire la terenul aferent casei demolate, am reţinut că aţi fost obligată să donaţi acest teren statului.

Aceste „donaţii" făcute statului sunt, de asemenea, considerate de lege ca moduri de preluare abuzivă a imobilelor.

Prin urmare, sunteţi îndreptăţită să solicitaţi restituirea în natură a părţii din teren pe care nu există în prezent construcţii. Pentru diferenţa de teren ocupată de construcţii aveţi dreptul să solicitaţi şi să primiţi despăgubiri prin echivalent (titluri de valoare folosite în procesul de privatizare, acţiuni la societăţi comerciale etc.).

Garsoniera pe care afirmaţi că aţi primit-o nu constituie despăgubire, întrucât bănuim că aceasta nu v-a fost dată în proprietate, ci doar atribuită ca locuinţă de stat pentru care aţi plătit chirie.

Pentru a obţine despăgubirile şi restituirea parţială, în natură, a terenului este necesar să adresaţi o notificare primăriei în raza căreia s-a aflat imobilul preluat de stat, prin care să arătaţi pretenţiile dv. concrete (valoarea despăgubirilor pretinse, indicarea datelor de identificare a terenului a cărui restituire o solicitaţi, datele dv. personale).

Notificarea nu se depune direct la registratura primăriei, ci se adresează acesteia prin intermediul biroului unui executor judecătoresc din raza respectivei primării.

La notificare trebuie să anexaţi în copie actele care susţin cererea dv. (acte de proprietate a imobilului, acte de expropriere, actul de donaţie, precum şi orice alte documente pe care le consideraţi a fi relevante în soluţionarea cererii dv.).

În cazul în care primăria vă va da un răspuns negativ sau nu vă răspunde la cerere în termen de două luni, vă puteţi adresa Tribunalului solicitând, în primul rând, constatarea nulităţii donaţiei şi, în subsidiar, restituirea în natură a terenului liber şi acordarea de despăgubiri pentru casă şi diferenţa de teren.

Av. DRAGOŞ APOSTOL
Cabinete asociate de avocaţi
MIHĂILĂ & OANCEA

Scrisori primite

Stoicescu Petre din Malu cu Flori, judeţul Dâmboviţa. În cele două pagini ale scrisorii dv. aţi prezentat cu discernământ, un spectru larg al problemelor pe care le ridică prezenţa pe străzi a câinilor vagabonzi. De obicei părerile despre acest fenomen sunt expuse umoral, cu exces de zel. Iubitorii împătimiţi de animale ignoră faptul că în fiecare an zeci de mii de oameni muşcaţi de câini sunt spitalizaţi. E şocant să-ţi imaginezi că aceste animale sunt sacrificate dar trebuie să fim în acelaşi timp conştienţi că haitele de câini reprezintă, pe de-o parte, un real pericol pentru cetăţeni iar pe de altă parte un atentat la statutul de civilizaţie urbană. O problemă delicată pe care primăriile încearcă să o rezolve astfel încât să nu stârnească reacţii adverse ale opiniei publice.

Muntean Constantin din Gălăneşti, jud. Suceava. „Fiinţa umană trebuie să evolueze mai mult spiritual decât material"; un deziderat umanist pe care viaţa de zi cu zi îl contrazice de multe ori cu brutalitate. Întreţinerea individului, familiei, presupune eforturi financiare tot mai mari care ne angajează într-o epuizantă competiţie a responsabilităţii materiale asimilându-ne unui nou mod de viaţă, al societăţii de consum. Asta n-ar trebui însă să ne împiedice să ne conservăm statutul moral, dacă îl avem, şi să evoluăm spiritual.

Chirici Ioan din Galaţi. Într-un număr jubiliar propunerea dv., aceea de a reproduce prima pagină a primului număr al revistei, ar putea intra în discuţie.

Rubrică realizată de
DORIN MĂRAN

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:
MAT ÎN 4 MUTĂRI

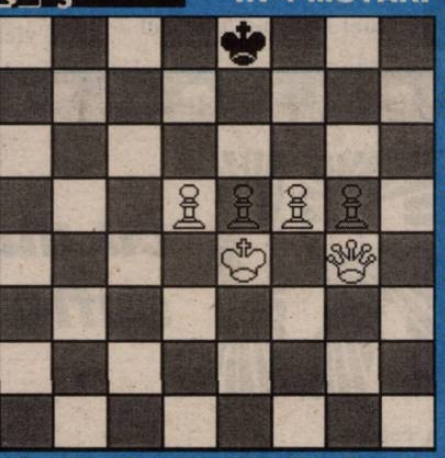

1. Dg1 R oriunde 2. Da7 Rb8 (c8) 3. e6 Rd8 (f8) 4. Dd7 (f7) X; dacă 2... Rd8 3. d6!, iar la 2... Rf8 3. g6! şi apoi mat.

Ştiaţi că...

...pigmentul roşu întâlnit în flori, fructe, seminţe se numeşte licopină? Este prezent la tomate, pepene roşu, măceşe ş.a.

...Republica Chile este cel mai important producător mondial de cupru? Deţine cele mai mari mine de acest fel din lume: Chuiquicamata şi La Escondida.

...în arhitectură prin arc roman se înţelege o deschidere în formă de semicerc iar prin arc gotic o deschizătură de formă ascuţită, formată din întretăierea a două arcuri dispuse diagonal? Acesta din urmă se mai numeşte şi ogivă.

...lazuritul este o piatră semipreţioasă de culoare albastră intens? Se mai numeşte şi lapis sau lapislazuli. (I.S.)

Utile

Petele de maioneză conţin grăsimi şi, de aceea, se tratează cu un solvent organic (benzină sau neofalină), după care se spală bine cu apă călduţă.

Zaţul de cafea...
– diluat cu oţet şi apă, în părţi egale, este un detergent perfect pentru sticle şi cristaluri
– curăţă cratiţele pe fundul cărora s-a prins mâncarea
– încălzit cu puţină apă, înlătură mirosul de peşte rămas în vasele de gătit.

Frunzele de ceai...
– curăţă covoarele de lână şi de iută, de culoare închisă
– se pot folosi la vopsirea fibrelor naturale în culori bej.

Un vârf de cuţit de sare...
– grăbeşte formarea spumei din albuşul de ouă
– intensifică culoarea gălbenuşului la bătere
– nu permite ouălor să crape la fierbere.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

LEGUMELE
plante decorative

Vă-aţi gândit vreodată că jardinierele de pe balcon sau palma de pământ din faţa casei pot fi transformate în mini-grădini de... legume? Nu neapărat pentru a obţine „producţii record" din care să faceţi provizii în cămară pentru o iarnă, ci doar pentru că legumele şi verdeţurile pot fi la fel de atrăgătoare ca aspect ca orice altă plantă înnobilată cu titlul „decorativă". În plus, vă veţi bucura de originalitatea ideii de a avea o lădiţă cu fasole verde, una cu ceapă, alta cu plante aromatice sau cu roşii... O mână de legume din grădina proprie poate fi egală cu sentimentul că ai reuşit să ieşi învingător în urma unei provocări în faţa căreia nu credeai că ai vreo şansă.

Acum, în toiul verii, e prea târziu pentru o asemenea idee, veţi spune. Şi aveţi dreptate. Dar, un proverb spune că vara îţi faci sanie şi iarna car. Cu alte cuvinte, dacă ideea vă surâde, puteţi gândi „un proiect" numai bun de pus în aplicare anul viitor. Asta înseamnă că aveţi timp să pregătiţi „terenul", în sensul de a vă informa pe îndelete în legătură cu micile secrete privind cultivarea legumelor şi de a face rost de seminţele „cele mai de soi", procurate de la prima mână. Adică de la „ţară", din grădina părinţilor, bunicilor, prietenilor, vecinilor..., că doar vine perioada concediilor, a vacanţelor petrecute, dacă nu la mare sau la munte, cel puţin la ţară. De ce neapărat zorele şi nu dovlecei sau tărtăcuţe?, veţi spune poate la un moment dat. Tulpinele legumei se ridică pe aţe, fac umbră, au flori galbene-portocalii superbe, apoi fructe... De ce neapărat gheţişoară şi nu levănţică, busuioc, pătrunjel, mărar sau cimbru? De ce muşcate şi nu ghirlande de tomate roşii şi galbene, cu formă sferică sau ovoidală?

Dacă totuşi nu vă îndurăţi să renunţaţi complet la floarea de piatră, petunii, călţunaşi, ochiul boului, gura leului sau cine ştie ce altă floare frumoasă de vară, le puteţi găsi ici-colo câte un loc, printre „tufele de legume", se suportă între ele, iar efectul va fi mai interesant. Nota de fantezie şi originalitate mai bine exprimată. Aveţi suficient timp până la primăvara următoare să hotărâţi dacă vă tentează această idee sau nu. Vă asigurăm că până şi persoanele care consideră că fac parte din categoria „sofisticaţilor" nu vor fi catalogate altfel decât îşi doresc; e ca şi cum o rochie ultra-modernă se asociază cu o bijuterie din argint vechi, cu aromă sentimentală, o dovadă de stil, bun gust şi personalitate. *(A. Popescu)*

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Marioara Ventura, Elvira Popescu, Al.Ivasiuc, Angela Similea, Mirabela Dauer, Dan Spătaru; A.M.Prohorov (Nobel fizică 1964), Pablo Neruda (Nobel literatură 1971), Nelson Rockfeller, Ottorino Respighi, Marcel Proust, Antonela Lualdi, Saul Bellow (Nobel literatură 1976), Isaac Singer (Nobel literatură 1978), Amedeo Modigliani, Lino Ventura, Harmensz van Rijn Rembrandt. *(P.I.)*

LA MARE

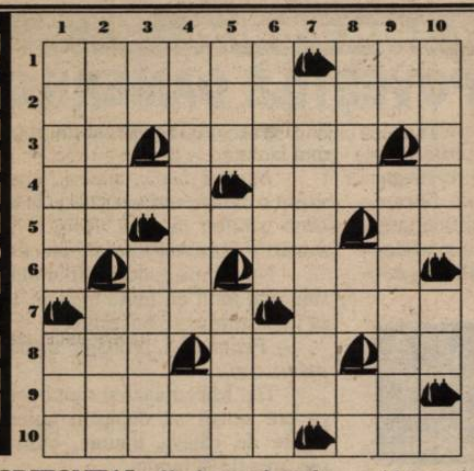

ORIZONTAL: 1) Autorul melodiei „Pe litoral mi-a rămas inima" (Radu) – Peşte marin. 2) Mare şi cuprinzător (pl.). 3) Roşu la faţă! – Ţărmul mării. 4) Brăzdat – Mai mare râsul de ei. 5) Teme! – O pânză pe mare – Iepe! 6) Parc! – Mare. 7) Rege al hunilor – Ieşit din apa mării. 8) Mare – Mare la slavi – Cură pe litoral! 9) Mare. 10) Mare – Mare somnoros.

VERTICAL: 1) Semnatarul pânzei „Peisaj cu case pe malul mării" (Francisc) – Marea Galbenă (fig.) 2) Mare – Adăposteşte navele în port (pl.) 3) Rece! – Mare răutate. 4) Mare – În ligă! 5) Prefix pentru „albine" – Mare stea. 6) Mare – Fir. 7) Ies din mare şi se-ntind pe nisip. 8) O greutate mare – Un ins cu suflet mare – Mari lacune! 9) Ieşite din port! – Situat pe malul mării. 10) Adus şi spălat de mare – Ultimele din radă!

DICŢIONAR: RUAS, API

Gheorghe Nistoroaia
Bucureşti

Soluţia careului „CA VÂNTUL"

Orizontal: TITA - ESENIN - IVANOV - NORI - C - UCRAINA - V - IST - ANA - POE - NAUM - T - ITAN - AR - ISAC - EM - ANOTIMP - EB - SCARA - ELENA - EA - INGRADIT - R - ETC - AJI - O - INSAUA - APUS.

UMOR

– *Domnule, bastonul dumneavoastră e prea lung!*

– *Ştiu, dar vedeţi frumuseţea asta de mâner de argint? Din cauza lui nu-l pot scurta!*

– *Dar de ce nu-l tăiaţi din celălalt capăt?*

– *N-are rost! Acolo se potriveşte.*

– *Dragule, eu cred că nu mă mai iubeşti! Înainte îmi luai mereu mâinile într-ale tale!*

– *Bine, draga mea, dar pe atunci nu vândusem încă pianul!*

– *Ştiţi, se adresează în lift o doamnă unui bărbat de lângă ea, semănaţi leit cu cel de-al patrulea soţ al meu!*

– *Serios? Dar de câte ori aţi fost căsătorită?*

– *De trei ori!*

– *Cerbul ăsta trebuie să-şi facă testamentul, spune un vânător punându-şi puşca la ochi.*

– *Bineînţeles! Nu vezi că a plecat după martori?*

– *Când se gândeşte fiica dumneavoastră să se căsătorească?*

– *Aproape tot timpul!*

PAR(anormale) de TOPAN

Verificaţi-vă cunoştinţele

TRANDAFIRUL

1. Din ce familie face parte trandafirul?

2. Ce familii nobile engleze s-au înfruntat în „Războiul celor două roze" din Anglia secolului al XV-lea (1455-1485)!

3. În ce ţară din Europa există o vestită „Vale a trandafirilor"?

4. Cine a scris romanul „Numele trandafirului"?

5. Cine a compus şi interpretat „Valţul rozelor" pe versuri de Alexandru Macedonski?

6. Cine a regizat în 1985 filmul „Trandafirul roşu din Cairo"?

7. Cui aparţine tabloul „Trandafiri albi, roz şi roşii" aflat la Muzeul de Artă din Bucureşti?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Viteza luminii în vid este de circa 300000 km/sec., mai exact 299792,458 km/sec. 2) În mitologia greacă, zeul luminii şi al artelor era Apollon. 3) Primele cuvinte rostite de Dumnezeu reproduse de Biblie sunt: „Fiat lux!" – „Să fie lumină!" 4) Volumul „Poemele luminii", apărut în 1919, aparţine lui Lucian Blaga (1895-1961). 5) Filmul „Luminile oraşului" a fost realizat în 1931 de Charles Chaplin, care a interpretat şi rolul principal masculin. 6) Planta „luminiţa nopţii" este originară din America de Nord. 7) Tabloul „Fata cu felinarul" aparţine pictorului olandez Gerard Dou (1613-1675).*

Poşta cititorilor *Sperăm că cititorii noştri nu ne vor uita chiar dacă am anunţat rezultatele concursului.*

– 7 răspunsuri corecte: Gorea Florentina – Topliţa. 6 răspunsuri corecte: Maria Besciu – Bucureşti; prof. M. Iova – Constanţa; prof. Waspusch Mihai – Bucureşti; prof. Marin Ştefan – Şimleu Silvanei. 5 răspunsuri corecte: Maria Besciu – Bucureşti. 4 răspunsuri corecte: Gabriela Mihaela Dănciuc – Câmpina; Anglea Toma – Bucureşti; Dan Victor Munteanu – Galaţi. (Irina Stoica)

Fotografii de la cititori

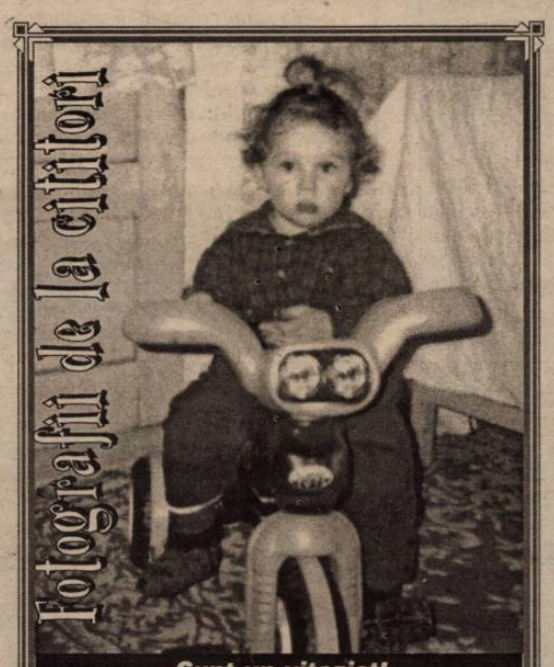

«Sunt un vitezist!»

LAURENŢIU DANIEL CANDREA – Bucureşti

PERSPICACITATE

Completare

Care dintre cele patru cercuri poate completa cercul alb pentru a întregi exact desenul? (Gh.R.)

Soluţia: *Cercul de sus, dreapta.*

Între două desene

Desenele de mai jos prezintă două faze distincte din timpul realizării unui film. Cel din stânga înfăţişează un aspect din timpul turnării. Cel din dreapta un moment festiv din timpul premierii. Câte dintre aceste persoane se regăsesc în cele două desene? (Gh.R.)

Soluţia: *A-1; C-13; G-3; H-6; L-15; M-9; P-12.*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„ÎNTOARCERI"

BURLACI / CHEIA SUCCESULUI		INDIENI / SUCURI		STRICATĂ / DIN TEMĂ!		RUTE / VECHIUL EURO		AMIN! / MARE ÎN GOLF		TRATAT / LINIATĂ	
VECHI DREGĂTOR / VIŢĂ									RECE! / SCRIERI		
				INTIMIDAT / UNIT!							
PERECHI / RATA DE SCHIMB						AMOR / LITERĂ GREACĂ					PIERDUT
								PETRU I			
AUTOMATISM / STIMULATĂ				CUTE! / PORT ÎN BULGARIA			OPACĂ / DIN GALIA!				
								BOT / PĂRJOLITE			
CAROI / ROCĂ		HAITA 45!			PROCESIUNE / DIN MATCĂ!					DIN PARIS!	
						ALIFIE / VOCALE			BOLD / SAU		
LUPTĂTOARE							AŞTRI				
		MASCAT									

Dezlegarea integramei ***„ROSTURI"***

Orizontal: R - S - A - F - D - L - RECEPTIONATE - CELULARE - OP - CURATE - TAPIR - NAR - TA - TU - A - COMISIONARI - AI - ICRE - IZA - ISCUSIT - AFON - TERT - ACVILA - PE - SER - RACAN - RE - MACERATA - SEVA - SET - TAS.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341
Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SPORT FLASH

Calificare vândută la mezat. Tocmai când spuneam şi eu că fotbalul intră în vacanţă o dată cu încheierea campionatului intern şi cu finala Cupei României, hopa!, surpriza. Tot mai avem ceva de spus despre fotbalul românesc, nu se epuizează el aşa de uşor. După cum se ştie, s-au jucat partidele de baraj, două echipe din B au intrat în A. E vorba, lucru cunoscut, despre FC Baia Mare, o echipă dragă unora cu un deceniu în urmă, dar care a căzut în uitare în ultimii ani şi Farul, echipa lui Hagi. Până aici nimic extraordinar. Nebunia a venit după. Când toată lumea se împăcase cu situaţia, boss-ul echipei băimărene, un anume Heinrich Schorsch, om de afaceri se vede treaba, a provocat o premieră în existenţa fotbalului rămânesc. Gata calificat, el s-a gândit că poate transforma această calificare în divizia A ca pe o marfă, ca pe un transport de ulei şi făină, ca pe o afacere cu petrol. Nici mai mult nici mai puţin, el a pus calificarea fotbaliştilor băimăreni la mezat şi a declarat că oferă locul câştigat în divizia A oricărei echipe care va da mai mult! Ce mai mult? Dolari. Şi ca să nu pară o afacere personală, sâmbătă, CA al clubului FC Baia Mare, în care preşedinte este chiar domnul Schorsch, a avizat mişcarea şi scoaterea la licitaţie a locului cîştigat pe terenul de fotbal. Şi cum echipa este formată din jucători, şi nu este doar o rablă hodorogită de maşină pe care o scoţi la licitaţie, şi mai există şi nişte suporteri, aceştia din urmă anunţând că îl linşează pe neamţ dacă vinde locul în divizia A, a trebuit să se facă un anunţ care să liniştească pe toată lumea. Anunţul era legat de bani. Neamţul a declarat în presă că are nevoie de 35 de miliarde de lei pentru a plăti echipa un an de zile, terenul şi alte acareturi. Dar că el n-are aceşti bani (atunci de ce mai e încă preşedinte al CA şi nu vine altcinerva cu bani, mă întreb eu, dar asta are mai puţină importanţă) şi că nu vinde locul dacă se găseşte un om de afaceri din Baia Mare să preia cheltuielile. Până la urmă s-a găsit un om, un industriaş local care s-a arătat dispus să plătească, dar se pare că oferta n-a ajuns la urechile lui Schorsch. Sau n-a vrut el să ajungă anunţul. Cert este că deocamdată situaţia a trecut de stupefacţia iniţială şi stagnează. Foresta sau Bacăul? Aici e răspunsul la rezolvarea acestei prime vânzări de calificare în A din istoria fotbalului românesc. Bacăul vrea, Sechelariu ar da orice să ajungă de unde a căzut, adică în divizia A, dar mai e şi dreptul Forestei. Or Foresta se dă la o parte, cel puţin aşa a declarat Eugen Huţu, preşedintele de la Foresta Suceava. Ce ar mai putea urma? Păi, la Baia Mare, după ideea domnului Schorsch ar mai urma să fie vândut oraşul întreg unui investitor, dacă cumva nu or mai fi bani pentru cetăţeni. Chiar aşa, o idee pentru domnul Schorsch care tratează totul ca un business. Succes!

Lucescu dă fiit lui Copos. Cert este că „il Luce" al fotbalului românesc era aşteptat de George Copos în arena Rapidului mai ceva decât un nou transport de televizoare. Într-o măsură se bătuse şi palma, ce mai, Lucescu era ca şi sosit la Rapid, spre bucuria imensă a jucătorilor şi a preşedintelui de club. Mai era o singură problemă. Să vrea şi clubul Galatasaray. Care club Galatasaray urma să fie părăsit de „il Luce" din pricina sutelor de mii de dolari care i se cuveneau şi care dispăruseră o dată cu crahul bancar din Turcia. Văzând că românul se ţine tare şi chiar vrea să-i părăsească, turcii i-au promis că scot banii din piatră seacă şi îi dau antrenorului care a dus faima clubului Galatasaray numai să nu plece. Înduioşat, dar şi convins că mai poate sta un an la Galatasaray, Mircea Lucescu a dat cu piciorul ofertei lui George Copos şi lui Rapid. Negru de supărare, Copos care îl aştepta cu braţele deschise, a schimbat macazul şi ameninţă că îl va reclama pe omul lui la UEFA. Adevărul este că şi Copos avea ceva dreptate când îi reproşa lui Lucescu faptul că avea încă un contract la Rapid.

GEORGE CUŞNARENCU

În numărul viitor

■ 2002: Sateliţii care se conduc singuri ■ Furtuni magnetice monitorizate ■ Ingheţul spontan – eveniment cosmic posibil ■ Dezvăluiri ale Proiectului Sunshine ■ Femina club ■ Cura de morcovi ■ Epidemie de diabet de tip 2? ■ Magnolia a împlinit 100 de milioane de ani! ■ Un paradis al artiştilor ■ Africa, în urmă cu un milion de ani ■ Întâmplări adevărate ■ Starurile, pe ecran şi... „în culise" ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei ■ Mini-interviul săptămânii: Dr. farm. OVIDIU BOJOR.

Mini-interviul săptămânii

«ÎMI PLACE SĂ ASCULT POVEŞTILE OAMENILOR»

– Sunteţi un medic de excepţie cu rezultate „miraculoase". Există multă lume care se roagă la Dumnezeu pentru sănătatea dumneavoastră. Cum se face că o persoană atât de delicată, aş spune chiar fragilă, a ales o meserie atât de grea, de spinoasă?

– Cred că fragilitatea de care vorbiţi este doar o aparenţă. Am ales meseria pe care o practic pentru că am dorit să fac ceva spectaculos, ceva în care să ajut oamenii. Îmi place să ascult poveştile lor pentru că în felul acesta mă simt mai aproape de ei şi este – după mine – cea mai bună metodă de evitare a rutinei.

– V-aţi izbit uneori de prejudecata că sunteţi femeie?

– Nu de prejudecata că sunt femeie – aceasta apare cu precădere în chirurgie, deci are o mai mică legătură cu specialitatea mea – ci de faptul că sunt tânără. Cu toate acestea, învăţând cum să le vorbesc celor din jur, am reuşit să mă impun.

– Vă simţiţi obosită de mulţimea şi dificultatea cazurilor pe care le aveţi de rezolvat? Nu vă temeţi că veţi deveni insensibilă la suferinţă?

– Deloc! Prin natura spitalului nostru care nu este doar un spital clinic universitar ci şi un spital de urgenţă situat în centrul Capitalei, cazurile sunt atât de diferite încât fiecare rezolvare devine spectaculoasă. Sigur că fiecare dintre noi se simte uneori în dificultate, dar cu ajutorul lui Dumnezeu şi al dotărilor de aici de cele mai multe ori depăşim situaţia.

Interlocutor:
IOANA MÂNDRUŢĂ, medic specialist neurolog Spitalul Clinic Universitar Bucureşti

– În ultimul timp aţi apărut în reviste de modă, în emisiuni T.V., aţi început, ca să zic aşa, să aveţi tot felul de activităţi mondene! A devenit aceasta o preocupare?

– E mult spus o preocupare. Am făcut toate acestea şi pentru soţul meu, Lucian Mândruţă, care, prin natura meseriei şi a contractului său, are anumite obligaţii în acest sens. Este adevărat că e şi un mod de a te face cunoscut, de a avea încredere în tine iar succesul în viaţă este întotdeauna legat de încredere.

– Aveţi prieteni?

– Nu prea mulţi. Nici nu e aşa de simplu să leg prietenii pentru că, încărcându-mă cu poveştile din jur, abilitatea de a stabili contacte interumane e mai izolată.

– Sunteţi medic, uneori fotomodel, vizaţi o carieră universitară şi în acelaşi timp sunteţi mamă. Reuşiţi să vă împărţiţi între toate aceste preocupări?

– Nu cât mi-aş dori! Mi-ar plăcea să stau mai mult cu fetiţa mea de 10 ani, să împărţim toate bucuriile...

– Fetiţa este probabil mândră de mămica ei...

– Da! Mă copiază şi sunt bucuroasă că am reuşit să depăşim suferinţele legate de câteva traume, cum ar fi plecarea de la bunici.

– Doriţi ca ea să devină tot medic?

– Nu, de altfel, nici nu e prea înclinată, dar încerc s-o orientez spre lucruri cât mai interesante.

– Cu atâtea preocupări aveţi timp şi de un hobby?

– Da! Îmi place să fac sport: bicicletă, înot, schi, să călătoresc şi iubesc mult lectura. Sunt pasionată de psihologie şi mi-am descoperit bucuria de a-l citi pe Conrad Lorenz.

– Ce v-ar fi plăcut să fiţi dacă n-aţi fi fost doctor?

– Avocat sau jurnalist pentru că ai acelaşi gen de trăiri din poveştile oamenilor.

IRINA STOICA

Cea mai SCUMPĂ rochie din lume

...a fost expusă la începutul lunii aprilie la Londra. Acoperită cu 400 de diamante şi 2000 de smaralde, această excepţională rochie de seară valorează în jur de 5 milioane de dolari. Rămâne de văzut dacă va fi vreodată purtată de o celebritate a planetei, la cine ştie ce recepţie. *(A.P.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

OUĂ ŞI ECHILIBRIŞTI

◆ *Atunci când o găină obişnuită a englezului Bernard Huisley a dat la iveală un ou de numai 0,82 de grame, cu dimensiunile de 1,6 x 1,3 cm, stăpânului (fost atlet) i-a venit o idee: ce-ar fi să alerge cu acel ou minuscul pe creştet, pe o distanţă cât mai mare?! Zis şi făcut. În mai puţin de un an, în localitatea Westpoint a devenit de nelipsit concursul de „cros cu ou pe cap", în care mâinile nu pot fi folosite. Unul din cele mai interesante recorduri aparţine unei doamne, Helen Sparks, care a străbătut astfel 125 de metri în două minute.*

◆ *Michael Shames a reuşit să stea în mâini, cu un ou aşezat pe ceafă, timp de 48 de secunde. Mai spectaculos ni se pare recordul lui James McFinneman, care a putut să ţină un ou în echilibru pe degetul arătător timp de un minut şi 26 de secunde. Ce-ar fi să încercaţi şi dumneavoastră?* (P.I.)

„BOTEZUL" exploratorului arctic

Ca să rezişti în ţinuturile nordice, trebuie să ştii să-ţi faci un cort din piele de focă! Aşa sună un „dicton" al eschimoşilor canadieni, maeştri, evident, ai acestei îndeletniciri. Exploratorii, oamenii de ştiinţă care poposesc în nordul Canadei sau al Alaskăi şi iau contact cu băştinaşii, învaţă de la aceştia cum se coase pielea de focă şi cum se face un cort prin care să nu treacă vânturile ce-ţi taie respiraţia. Verificarea rezistenţei „pereţilor" cortului se face prin salturi ale „croitorului" pe bucata respectivă, aşa cum se observă în fotografie. *(P.I.)*

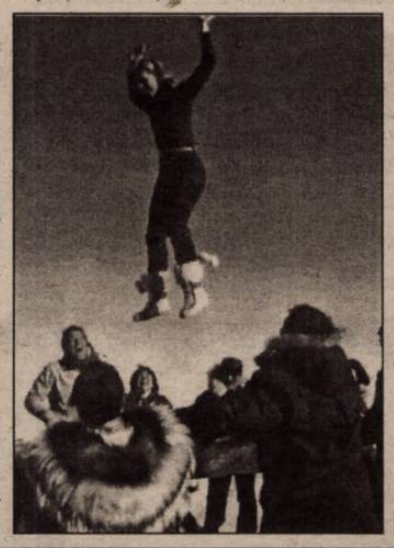

Abonaţi-vă la magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul din pag. 15) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 150 DM, un abonament pe un an, 50 $ sau 75 DM, un abonament pe şase luni).

Abonaţi-vă rapid pentru a avea certitudinea „conectării" la universul enciclopedic oferit de prestigiosul săptămânal cultural-ştiinţific „Magazin". (În pag. 15 găsiţi talonul cu alte informaţii utile).

document

La 26 iunie a.c., sextupleţii (4 fete şi 2 băieţi) francezi născuţi la Paris în 1989, în familia Adam, vor sărbători a 12-a aniversare. Este unul din cele mai rare cazuri de supravieţuire a tuturor celor şase gemeni, dintre care numai doi sunt identici, Mélanie şi Coralie. (P.I.)

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 529 • ANUL XLIV • 12 IULIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 28 (2279)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

12 IULIE

1543 Henric al VIII-lea se însura pentru a şasea oară – şi ultima – cu Catherine Parr.

1878 Turcia cedează Ciprul britanicilor.

S-a născut în această zi

1854 George Eastman, pionier american în domeniul fotografiei, fondatorul mărcii Kodak.

Dezvăluiri senzaţionale

EXPERIMENTE SECRETE

pe oameni decedaţi

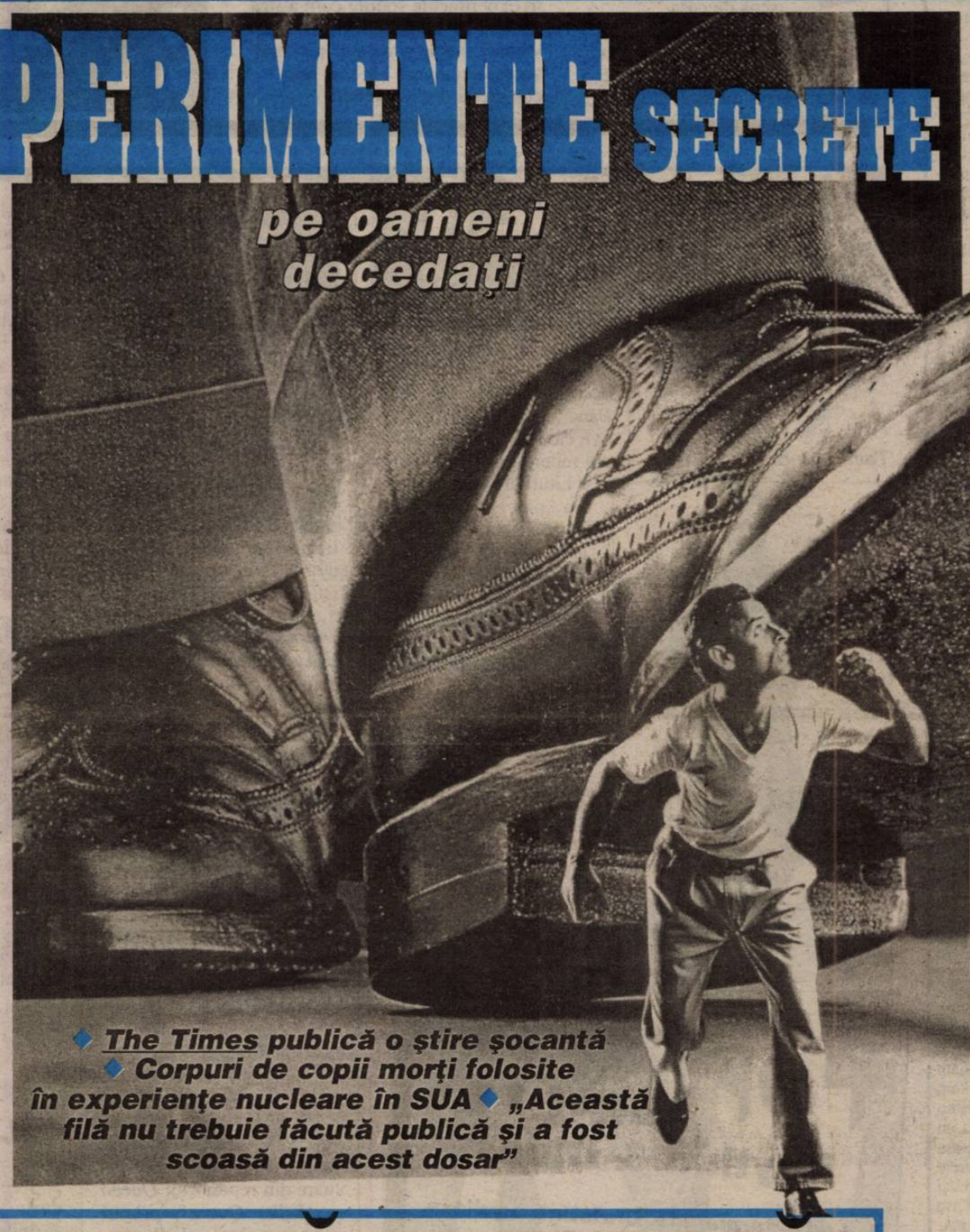

◆ *The Times publică o ştire şocantă* ◆ *Corpuri de copii morţi folosite în experienţe nucleare în SUA* ◆ *„Această filă nu trebuie făcută publică şi a fost scoasă din acest dosar”*

VIRUSUL POJARULUI

un viitor remediu contra cancerului?

Pare incredibil, dar o echipă de cercetători din Minessota (Clinica Mayo) a lansat ipoteza potrivit căreia virusul care declanşează pojarul ar putea fi folosit în realizarea unui medicament contra cancerului. Cercetătorii au efectuat un experiment: au injectat cobailor două tipuri de celule cancerigene, iar după formarea tumorilor au inoculat în interiorul acestora forme slabe ale virusului pojarului, folosite în general ca vaccin. Rezultatul? S-a constatat o reducere semnificativă a dimensiunii tumorilor. De curând, cercetătorii au obţinut aprobarea de a începe experimentul şi pe subiecţi umani voluntari, pacienţi cu tumori la nivelul ganglionilor limfatici. *(A.P.)*

femina club

ÎNGHEŢUL SPONTAN

eveniment cosmic posibil

SATELIŢII,

copii ale creierului uman

AFRICA

în urmă cu un milion de ani

Mai avem, totuşi,

RAIURI PE PĂMÂNT?

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

DUPĂ 25 DE ANI

şi-a recăpătat

MEMORIA

DISPĂRUŢI

în Triunghiul Morţii

FURTUNI

magnetice monitorizate

ALARMĂ GENETICĂ!

Clone care par normale pot ascunde trăsături... anormale

Cu puţine zile în urmă, prestigioasa revistă *Science* publica rezultatele unui grup de cercetători de la Universitatea din Hawaii care au obţinut pentru prima oară date atestând că unele clone cu o aparenţă absolut normală pot ascunde trăsături anormale. Acestea confirmă o mai veche afirmaţie a lor, privind nu doar inefecienţa clonării reproductive, dar chiar nesiguranţa acesteia. Simplificând lucrurile, ceea ce au încercat ei a fost să verifice dacă problemele care apar în procesul de clonare se datorează aberaţiilor din celulele donoare, sau sunt un rezultat al tehnicii de clonare.

Metoda respectivă implică înlăturarea nucleului unei celule-ou, sau a centrului său de comandă genetică, şi înlocuirea sa cu nucleul unei alte celule. Aceasta „reporneşte” ceasul genetic al nucleului, fixându-l la o stare compatibilă cu dezvoltarea embrionară timpurie şi ducând astfel la la un nou organism, identic genetic cu celula donoare. Până în prezent se credea că recurgerea la aşa numitele celule ES, celule „de origine”, sau „stem cells”, ar fi necesitat o reprogramare mai redusă decât folosirea celulelor adulte, deoarece acestea dau naştere unor organisme întregi, fără a folosi proceduri de transfer nucleic. Noile rezultate arată însă că şi în acest caz se ajunge la manifestări anormale. Cu toate că organismul clonat are o aparenţă de perfectă normalitate!

După câte se vede, indiferent de legile votate de diferite ţări, problema „securităţii genetice” în clonare este departe de a fi nu doar rezolvată, ci chiar înţeleasă. *(M.D.)*

Stele fragile

STARURILE

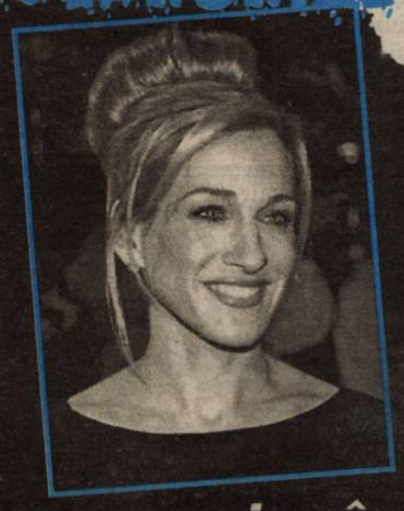

pe ecran şi... „în culise”

2001 – ANUL BRÂNCUŞI

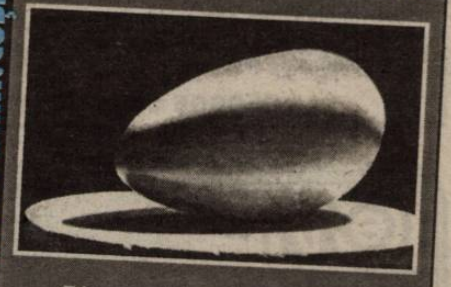

Din capodoperele geniului de la Hobiţa: „Începutul lumii” (marmură, 1920 – Muzeul de Artă, Philadelphia)

HOROSCOP

Biblioteca Judeţeană

cartea albă

Moartea lui CONSTANTIN TĂNASE

Sfârşitul anului 1937 rămâne în memoria celor care au trecut pe Calea Victoriei şi a celor care au trăit acea perioadă drept anul celui mai mare incendiu din istoria revistei româneşti. Se apropia Crăciunul, lumea se pregătea de Revelionul anului 1938, iar teatrul „Cărăbuş" anunţa premiera revistei „Poftă bună la Tănase". Era zăpadă, era frig şi lupii ajunseseră la barierele Capitalei. De la George Mihalache ne-a rămas, citim în cartea lui Aurel Storin, relatarea acestui eveniment care s-a petrecut chiar în timpul spectacolului reprezentat în sala Eforiei de pe bulevardul Elisabeta. Tocmai când îşi recita cupletul „Ei, ai vrea?" izbucneşte incendiul. „Dezorientat, Tănase îşi mută privirea de la incidentul cu pricina spre sală şi, străduindu-se cu vizibile eforturi, să-şi păstreze cumpătul încerca să continue cupletul. Dar, pe neaşteptate, învăluit de un nor de fum, năvăli spre rampă Puiu Maximilian, actor şi co-autor al revistei. Îmbrăcat într-un frac alb imaculat, cu faţa congestionată de spaimă, dar căutând să-şi păstreze calmul, el rosti fraza cutremurătoare:

„– Evacuaţi, vă rog, teatrul. Arde scena!" Într-o atmosferă de panică, Tănase rămăsese pietrificat, cu mâinile atârnându-i pe lângă trup. Găsise totuşi puterea să strige de pe scenă. „Nu vă alarmaţi, fraţilor, stingem noi focul..." Nu l-a stins el, ci pompierii sosiţi în grabă ca la un spectacol sinistru. Artiştii dârdâiau pe stradă, trecătorii priveau uimiţi. Accident sau mână criminală? Nu se ştie cu siguranţă, dar având în vedere anii tulburi de atunci, se poate vorbi despre un incendiu provocat. Cu toate acestea, parcă să demonstreze dragostea populaţiei pentru artistul şi directorul „Cărăbuşului", la trei săptămâni de la incendiu, teatrul renaşte din cenuşă. Oamenii au dat bani pe liste de subscripţii şi pe 14 ianuarie 1938 spectacolul „Poftă bună la Tănase!" se reia la sala Savoy. Şi cu toate acestea, în vara lui '38 se deschide ultima stagiune la „Cărăbuş", încheindu-se astfel şi istoria acestui teatru de revistă care a născut şi consacrat un gen frivol dar atât de iubit de oameni. Spectacolele lui Tănase se desfăşoară la Savoy în cei mai grei ani, între 1940 şi 1945, când cenzura nu mai permitea nici o aluzie. La 1 mai 1945, Tănase defilează în fruntea artiştilor şi cu toate acestea după 17 august se îmbolnăveşte destul de grav, după ce în iarna lui 1940, suferind de pleurezie purulentă, fusese operat de profesorii Hortolomei şi Burghele. Pe data de 29 august 1945, la ora cinci dimineaţa marele actor se stinge din viaţă lăsând locul legendei. În amintirea lui Tănase, care a lăsat posterităţii un teatru pe care generaţiile următoare l-au păstrat ca pe un lăcaş de muze, reproduc textul cupletului pe care Tănase îl recita în ziua incendiului, „Ei, ai vrea?". Aurel Storin, în monografia sa „Teatrul de Revistă «Constantin Tănase» 1919-2000" spune că a găsit manuscrisul aparţinând suflerului şi care a îndoit pagina 23 exact în momentul în care a izbucnit incendiul: „Când nu ai în pungă-un ban/Şi iei masa la Herdan /şi strângi burta vrei nu vrei/s-o faci pentru şapte lei/iar la Capşa ca un lup/Nacht mănâncă cantalup/ce zici, mă, de-aşa ceva?/Ei, ai vrea/ Mamă, mamă, ce-ai mai vrea/ să te vezi într-un fotel/cu cinci metri de hotel/şi cu zece furculiţi/să nu ştii cu car să-nghiţi/şi aşa ca nentu Gross/cu Chabley negru vârtos/să mănânci pân-oi crăpa/ Ei, ai vrea?/Ce să spui/ turbat ai vrea!/Oi fi vrând tu, măi, musiu/dar pentr-un fleac de meniu/să te vezi în deal bădie/ras în cap şi cu ţichie//într-o pijama uzată/lungă, strâmtă şi vărgată/şi să stai după vergea/ei, ai vrea?/ Să stea el!/cum să vrei aşa ceva?/vezi pe stradă-o fetişcană/una de-alea, o bomboană/rumenă şi c-o guriţă/dulce, parc-ar fi halviţă/să te ţii, mă, după ea/şi să vezi cum saltă-aşa/toate cheştiile pe ea/ei, ai vrea?/Oleleu, şi cum aş vrea!/pormă să te repezi în ea:/A! Bonjour" Comment ca va?/Cepi întâi c-o prăjitură/din prăjitură... în trăsură.../din trăsură-n ascensor.../din ascensor... în dormitor.../din dormitor... pe canapea.../ei, ai vrea? "

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

Amnesiac Radiohead

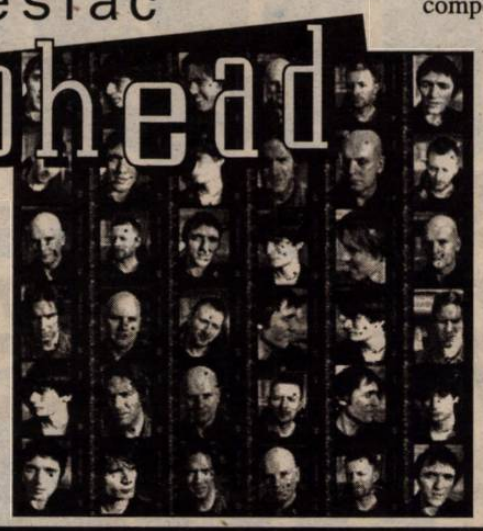

Controversaţii rockeri britanici au ajuns la al cincilea album de studio din cariera lor, album care, la fel ca precedentele, este scos de casa *Parlophone*. Chiar dacă titlul mi-ar fi putut induce asta, nu am putut să uit şi nici să nu remarc că *„Amnesiac"* nu este, orice ar spune presa insulară care s-a repezit în a-l declara extra, nici la fel de complet ca *„The Bends"*, nici atât de bine echilibrat valoric precum excelentul *„OK Computer"* şi nici atât de inspirat în experimente sonore cum a fost *„Kid A"*... *„Amnesiac"* are o valoare medie şi nu este nici mai accesibil (sonor...) şi nici mai comercial decât celelalte producţii ale trupei, cele 11 compoziţii selectate pentru a fi incluse aici păstrându-şi caracterul eclectic dar pierzându-şi, sensibil, din melodicitate! Şi asta nu e bine... Primul extras pe single – *„Pyramid Song"* încearcă să ne introducă (sau, mai degrabă, să ne inducă) în ceva glam rock, asta în timp ce restul albumului se înşiră de la ambient techno la orchestral rock şi la moody blues, nescăpând ocazia de a face şi ceva improvizaţii de jazz... Aprecierea finală vă aparţine!

ŞTIRI pe bandă rulantă

Pentru a coincide cu începutul turneului lui *Ringo Starr – „All Starr Band Tour"*, *Koch Records* va edita pe 24 iulie *„The Anthology... So Far: Ringo Starr and his All Starr Band"*, o colecţie de CDs live care va conţine clasice din repertoriul *The Beatles* şi hituri ale invitaţilor săi din precedentele şase ediţii ale turneului – *Dr. John, Joe Walsh; Peter Frampton, Dave Edmunds, Levon Helm, Clarence Clemons, Todd Rundgren, Eric Carmen, Jack Bruce, John Entwistle* şi mulţi alţii...

Alanis Morissette nu a reuşit să salveze musicalul de pe *Broadway – „Jane Eyre"* de la scoaterea de pe afiş, în ciuda contribuţiei sale financiare. Transpunerea celebrului roman al lui *Charlotte Bronte* (care a costat 6,5 milioane de dolari) a reuşit doar 185 de spectacole dar iată că nu poate rezista mai mult, cu tot sprijinul lui *Morissette* care se datorează prieteniei dintre ea şi compozitorul musicalului – *Paul Gordon*... Tot de pe acolo, adică de pe Broadway, aflăm de alt eşec răsunător, musicalul de 10 milioane de dolari *„Seussical"* va trage şi el cortina după 197 de reprezentaţii, cronicile fiindu-i constant negative, în ciuda numeroaselor vedete care au tot trecut prin distribuţia sa, începând cu *Rosie O'Donnell şi Cathy Rigby* şi sfârşind cu *Aaron Carter*...

Grupul *Travis* revine şi el cu un nou album – *„The Invisible Band"*, cvartetul oferind fanilor şi o interesantă reluare din repertoriul *Queen* – *„Killer Queen"*, primul extras pe single al albumului. Maximum de detalii găsiţi la adresa www.travisonline.com.

Christina Aguilera ajunge şi ea pe la tribunal, ca toată lumea bună, nu-i aşa?, deoarece a intentat un proces casei *Warlock Records/Platinum Recording Group* şi foştilor săi producători – *Robert Allecca* şi *Michael Brown*, fiindcă firma a editat pe 19 iunie albumul *„Just Be Free"* (o colectie de demo-uri trase de *Christina* pe când avea 14 ani) ale cărui melodii

i-au fost puse la dispoziţie de susnumiţii... *Aguilera* afirmă că nu a avut niciodată intenţia de a edita aceste înregistrări care, potrivit ei, i-ar aduce „irreparable injury" reputaţiei sale... Las' că i-o „repereză" Dom' *Ricky Martin!*

MTV-ul a împlinit 20 de ani, show-ul din Times Square marcând şi înregistrarea celui de-al doilea unplugged al celor de la *R.E.M.*, primul datând din 1991... De remarcat faptul că trupa este una dintre foarte puţinele cărora *MTV*-ul le-a oferit şansa unei duble apariţii din popularul ciclu *„MTV Unplugged"!* Premiera va avea loc pe 19 iulie (fără bateristul **Bill Berry** care s-a retras în 1998...), concertul incluzând 17 melodii care acoperă, printr-o selecţie foarte bună, perioada 1984 (albumul *„Reckoning"*) – 2001 (noul CD *„Reveal"*, scos la finele lui mai). O recomandare suplimentară pentru remake-ul marelui *Bob Dylan – „Like A Rolling Stone"*...

Cel mai în vogă artist de *R&B – Sisqo* – a editat pe 19 iunie, la casa *Dragon/Def Soul*, un nou album, intitulat *„Return of Dragon"*. Acesta conţine 12 melodii, primul single fiind *„Can I Live"*, *Sisqo* (pe numele său real *Mark Andrews)* apărând drept coautor a cinci dintre compoziţii, restul aparţinând unei echipe conduse de celebrul producător *Teddy Riley*... Solistul se declară a fi foarte mulţumit de produsul final: *„unul dintre cele mai importante lucruri a fost că mi-am putut crea un sound propriu. Nu am vrut ca oamenii să mă creadă doar «one hit wonder»! Acum ştiu că voi putea cu acest album să stau liniştit şi să le spun «priviţi-mă, am făcut-o din nou»"*. Precedentul album al lui *Sisqo – „Unleash the Dragon"* – a urcat până pe locul doi în *Billboard 200* (şi a avut un tiraj de patru milioane de exemplare) iar single-ul *„Incomplete"* a fost Number One în *The Billboard Hot 100* şi *Hot R&B/Hip-Hop Singles & Tracks*, în timp ce un alt single al lui *Sisqo – „Thong Song"* – s-a clasat pe locul 3, respectiv 2 în topurile de mai sus...

TOP SINGLES Rhythm & Blues

1. ***Lady Marmalade*, Christina Aguilera, Lil' Kim, Mya & Pink**
2. ***Hanging By A Moment*, Lifehouse**
3. ***Ride Wit Me*, Nelly Featuring City Spud**
4. ***My Baby*, Lil' Romeo**
5. ***Drops Of Jupiter (Tell Me)*, Train**
6. ***Fiesta*, R. Kelly Featuring Jay-Z**
7. ***Follow Me*, Uncle Kracker**
8. ***Peaches & Cream*, 112**
9. ***Get Ur Freak On*, Missy „Misdemeanor" Elliott**
10. ***All For You*, Janet**

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU
E-Mail: shl@totalnet.ro

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
EGATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu (şef secţie), Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU, DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Era spaţială – pasul următor

2002

Sateliţii, copii ale creierului uman

MIHAELA DOROBANŢU

◆ Peste doar un an, primii sateliţi care nu vor mai avea nevoie de permanenta supraveghere de la centrele de comandă terestre se vor aventura în spaţiul cosmic. ◆ „Robotul – cu creier" va lua decizii în timp real ◆ Reţelele neuronale „împrumută" calculatorului elemente de funcţionare a creierului.

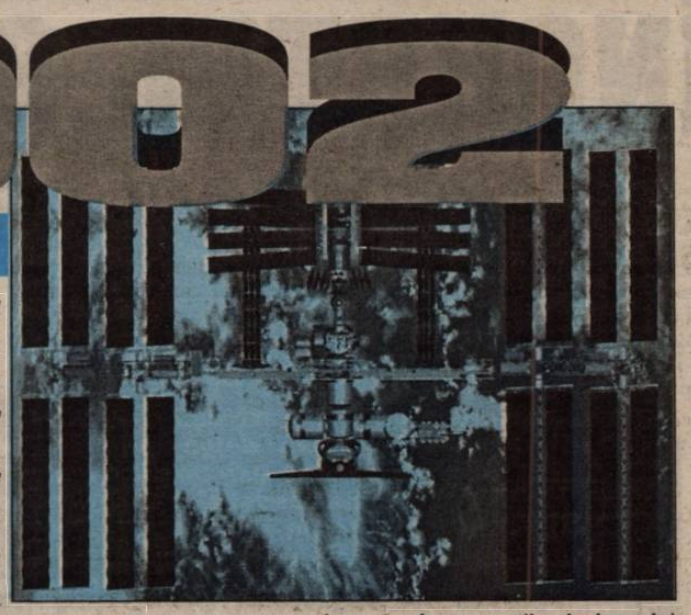

Un nou software pentru NASA

Deşi până acum doar în romanele şi filmele ştiinţifico-fantastice se întâlneau nave care se conduc singure, calculatorul de bord „contopindu-se" cu creierul comandantului, NASA nu se află la primele încercări de utilizare a unor software-uri inteligente pentru pilotarea navelor spaţiale. Anul 2002 va însemna însă un test major pentru noul „creier" care va trebui să conducă zborul unei triplete de sateliţi fără asistenţa controlorilor tereştri, şi aceasta pe parcursul unei misiuni de trei luni – *Three Corner Sat!*

Cei trei sateliţi, fiecare cântărind mai puţin de 20 kg, vor fi lansaţi într-o configuraţie compactă de pe naveta spaţială. Noul software foloseşte o tehnologie extrem de avansată, capabilă să ofere răspunsuri rapide la cele mai diverse situaţii. După cum declara de curând Dr. Steve Chien, cercetător principal şi şeful echipei de planificare automată şi de tehnologii la Jet Propulsion Laboratory, NASA, Pasadena, „Ca un creier care foloseşte inputuri externe pentru ochi şi urechi, atunci când are de luat o decizie, noul software foloseşte semnale provenite de la senzorii navei, cum ar fi camerele de luat vederi, pentru a-şi stabili deciziile necesare îndeplinirii misiunii."

Scopul principal este transmiterea de imagini stereo, zborul în formaţie şi posibilitatea unor operaţii şi acţiuni de comandă inovatoare.

Alegerea le aparţine!

O formulare alternativă a acestui extraordinar proiect al Universităţilor din Arizona, Colorado şi New Mexico, precum şi al NASA, este realizarea performanţei ca noul „comandant" să... decidă singur privind selecţia informaţiilor ce urmează a fi transmise pe Terra. Dacă până acum toate misiunile spaţiale transmiteau... tot ce vedeau, de data aceasta *robotul-cu-creier* care va comanda zborul celor trei sateliţi va avea capacitatea de a lua decizii în timp real, efectuând o selecţie a materialului colectat şi transmiţând doar ce este strict esenţial. Consecinţa: timp economisit atât în prelucrarea datelor la sol cât şi în transmiterea lor, permiţând astfel navei „să se concentreze" asupra unor sarcini mai importante. Sigur că va exista oricând posibilitatea ca o echipă de la sol să dezactiveze sistemul de comandă automată şi să revină la modalităţile tradiţionale de comandă a zborului. Până atunci însă, decizia va aparţine calculatorului de comandă a misiunii!

Robotul care ia decizii

Prima problemă care se pune este, evident, cum să determini un calculator să ia singur o decizie, confruntat cu o situaţie reală, ştiut fiind că el reacţionează doar conform programului pe care i-l scrie omul. *Scopul final este deci un calculator care să gândească la fel ca un om.* Imposibil? Se pare că nu. Examinând „tehnicile" de învăţare bazate pe capacitatea omului de a vedea şi de a observa, prima „barieră" ce trebuie depăşită este cea a logicii bivalente, care nu oferă decât două posibilităţi: „adevărat" sau „fals", „negru" sau „alb", „da" şi „nu". Soluţia se află în aşa numitele „logici vagi", care recurg la decizii probabilistice: de pildă, în loc de „copacul are 30 m", calculatorul va spune „există o probabilitate de 80 la sută ca acest copac să facă parte din grupul cu înălţimi de 30 m şi 20 la sută să facă parte dintr-o altă categorie." La aceasta se adaugă folosirea reţelelor neuronale, care „împrumută" calculatorului elemente din organizarea şi funcţionarea creierului. Noul software pe care NASA îl va experimenta în curând va permite efectiv ca într-un timp rezonabil să dispunem de roboţi care să ia singuri deciziile. „Copiii" se vor emancipa de sub tutela „părinţilor"!

Înapoi pe Terra!

S-a vorbit nu o dată şi mai ales s-a reproşat cercetărilor avansate, inclusiv celor spaţiale, că nu ar servi cu nimic „îmbunătăţirii calităţii vieţii" la nivelul societăţii umane de pe Pământ. Fără să mai intrăm în alte exemple şi comentarii, să menţionăm doar că noile software-uri pregătite pentru viitoarele zboruri spaţiale sunt deja folosite şi nu doar pentru dispozitive sofisticate, cum ar fi unităţile terestre automate de comunicare, sau pentru controlul liniilor de producţie de automobile, calculatoare, cip-uri, dar chiar şi în fabricile de confecţii şi pentru reţelele de distribuţie ale marilor magazine. Tot ce ştiinţa avansată investeşte în cercetare se întoarce la oameni. Mai devreme sau mai târziu...

Avem mai puţine GENE?

O adevărată furtună în lumea geneticienilor a fost stârnită de ipoteza lansată de echipa condusă de Jean Weissenbach, director general la Genoscop (Genopole/Evry) şi autor al primei hărţi genetice. Se anunţă o nouă estimare a numărului nostru de gene: între 28000 şi 34000. După aceste cifre omul ar avea cam de patru ori mai puţine gene decât estimările anterioare care mergeau până la peste 150000. La originea noii teorii care a dat naştere afător controverse stă un peştişor de numai 3 cm: *Tetraodon nigroviridis*. Pornind de la ipoteza că toate vertebratele au 90 la sută din gene comune, oamenii de ştiinţă au comparat o parte din genomul uman cu cel al peştelui. Metoda, folosită în mod curent, situează genele în ADN-ul respectiv. Originalitatea provine aici din procedura de calcul informatic, creat special pentru acest studiu. A fost nevoie de un an pentru ca metoda respectivă să fie pusă la punct devenind de 50 de ori mai rapidă decât vechiul procedeu. După opinia cercetătorilor, în doi ani cifrele vor cunoaşte o reală confirmare şi, ceea ce este sigur dacă rezultatele lui Jean Weissenbach vor fi cele reale înseamnă că fiecare din cele 28000 de gene fabrică mai multe proteine şi nu una singură cum s-a crezut până acum. Înţelegerea geneticii umane pare astfel mai simplă şi totul se datorează în bună parte unui minuscul peştişor. *(I.S.)*

Lupta contra cancerului

ANGIOSTATINA

o speranţă aşteaptă de atâta vreme?

Care este calea cea mai directă de a opri un organism să mai crească? Îi tai accesul la sursa de hrană. Aceasta este şi ideea de bază a realizării unui nou medicament care se speră a realiza progrese importante în lupta contra cancerului: angiostatina blochează aprovizionarea cu sânge a tumorii. *Un test recent efectuat la* ***Centrul Kimmel pentru Studiul Cancerului, Spitalul Universitar Thomas Jefferson din Philadelphia,*** *pe un lot de bolnavi la care chimioterapia nu mai dădea rezultate, a arătat că medicamentul este sigur şi are puţine efecte secundare.* În felul acesta a fost deschis drumul spre teste ulterioare. Procedeul de determinare a pacienţilor care pot beneficia de tratamentul continuu este, conform *Prof. Robert L. Capizzi, principalul investigator în studiul angiostatinei,* principala întrebare ridicată de administrarea pentru prima oară la oameni a unor medicamente, mai ales cele care inhibă fluxul sanguin spre tumori fără a le distruge, cum fac fie chimioterapia, fie iradierea.

Angiostatina este o proteină şi un inhibitor natural al tumorilor. Descoperită acum câtiva ani la şoareci, la Şcoala de Medicină Harvard de către Prof. Judah Folkman, numele său înseamnă „stoparea angiogenezei" – procesul de creştere a tumorilor prin aprovizionarea permanentă cu sânge, identificat tot de Prof. Folkman.

Marea speranţă legată de angiostatină şi alte medicamente de tip anti-angiogeneză este de a face ca într-un viitor, pe care toţi îl doresc cât mai apropiat, cancerul să devină o boală cronică la fel ca atâtea altele, cu care omul să poată trăi pe baza unui tratament permanent. *(M.D.)*

„ZEUL COSMOSULUI" ŞI-A ARĂTAT FAŢA

În anul 1930, a noua planetă de la Soare, Pluto, era descoperită doar prin calcule teoretice. Dar cel ce a reuşit performanţa, Clyde Tombaugh, intuia existenţa mai multor asemenea corpuri în centura Kuiper (o concentrare de asteroizi formată în jurul Soarelui, cu miliarde de ani în urmă). După şapte decenii, ipoteza sa a fost confirmată de specialiştii americani de la Institutul de Astronomie din Honolulu, care lucrează la Proiectul Spacewatch, destinat supravegherii centurii de asteroizi şi detectării meteoriţilor ce ar putea ameninţa Pământul. Ei au anunţat identificarea celei de-a zecea planete a Sistemului nostru Solar, botezată Varuna, după zeul indian al Cosmosului. Varuna e un „pitic", de numai 900 km diametru, mai mic chiar decât Charon, satelitul lui Pluto, care are diametrul de 1200 km. Acestea din urmă erau singurele corpuri mari din centura Kuiper, cunoscute până în 1992, ulterior fiind identificate încă peste 400 de asemenea obiecte cosmice, dar astronomii sunt convinşi de existenţa a miliarde de „semene", cu diametre variind între 5 km şi 100 km; slaba lor luminozitate le face însă foarte greu reperabile. Iată deci că nici mica noastră familie planetară nu ne-o cunoaştem încă foarte bine. (A.N.P.)

PĂSĂRI CARE MOR

Pericolul de poluare, de „otrăvire" a mediului apare în cele mai neaşteptate locuri, chiar şi acolo unde se fac eforturi disperate pentru o natură cât mai curată. Astfel Munţii Stâncoşi sunt semănaţi cu mine din timpul goanei după aurul, argintul şi cadmiul din subsolul acestei regiuni.

Readuse la suprafaţă prin foraje şi absorbite de vegetaţie, toate aceste elemente, dar în special cadmiul, contaminează legopedele cu coadă albă, mici păsărele din regiune. Ele acumulează cadmiul în rinichi şi întregul lor sistem renal are de suferit, aşa cum arăta James R.Larison de la Universitatea Cornell. Mai mult decât atât, suferinţa le îngreuează mersul şi le produce fracturi ale picioarelor şi aripilor. Echipe de cercetători studiază posibilităţile de salvare a acestor păsări. (I.S.)

ECRAN TRANSPARENT

Firma Hitachi a realizat un ecran video folosind ca suport sticla unei vitrine. Principiul e următorul: imaginile sunt emise de un proiector pe suprafaţa unei vitrine acoperită cu un strat subţire realizat dintr-un polimer transparent fotosensibil ce conţine o grilă de difracţie, mai precis o multitudine de mici prisme care redirijează lumina proiectorului spre spectatori. Imaginea nu depăşeşte 100 cm în diametru, având un câmp de vizionare restrâns. În momentul în care lumina se stinge ecranul redevine o clasică vitrină de magazin. (D.M.)

FURTUNI MAGNETICE monitorizate

Cei patru sateliti ai misiunii spatiale Cluster – Salsa, Samba, Rumba si Tango – si-au găsit sfârsitul într-un foc de artificii la câteva secunde după lansarea primei rachete Ariană 5. Totul s-a petrecut în anul 1996. Cu eforturi financiare considerabile, alti patru sateliti identici au fost construiti pentru relansarea misiunii care a avut loc în vara anului trecut. Cluster II evoluează pe o orbită polară lungă de 19000 kilometri la o distantă de 119000 kilometri de Pământ. Scopul acestei misiuni spatiale constă în studierea în trei dimensiuni a magnetosferei, o plasmă constituită din atomi ionizati si electroni, dominată de câmpul magnetic terestru. Proiectul Cluster II a fost conceput pentru a lucra în paralel cu un satelit observator al astrului solar, Soho, plasat pe orbită în 1995. Primele date transmise de sateliti relevă faptul că suprafata plasmei magnetosferice e frământată de valuri care se întind pe mii de kilometri. Aceste valuri sunt create de vânturile solare, constituite din fluxuri de particule ionizate ce comprimă magnetosfera în partea orientată spre Soare si o dilată în partea întunecată. Secretul observatiilor (în 3 dimensiuni) constă în dispozitia tetraedică a celor patru sateliti (în formă de piramidă) compararea datelor culese de fiecare permitând reprezentarea magnetosferei în 3 dimensiuni, în miscare. Tetraedul virtual compus din cei patru sateliti are laturile de aproximativ 600 km, dar aceste dimensiuni (distanta dintre sateliti) pot fi modulate. Satelitii sunt dotati cu instrumente de măsură a intensitătii si orientării câmpurilor magnetice, a concentratiei si a variatiilor de densitate ale plasmei, a compozitiei, a energiei si vitezei de deplasare a particulelor ce o compun. Misiunea e programată pentru o activitate de doi ani, dar ar putea fi prelungită până la patru ani. În noiembrie 2000, Cluster II a avut sansa de a asista la una dintre cele mai violente furtuni magnetice din ultimii 25 de ani iar în decembrie a putut fi studiată în detaliu unda de soc creată în urma întâlnirii vânturilor solare cu magnetosfera. În acest an observatiile vor fi cu atât mai interesante cu cât activitatea Soarelui va avea o intensitate maximă. Misiunea Cluster II va permite fundamentarea unei noi stiinte, meteorologia spatială, extrem de importantă pentru evolutia omului în spatiu. S-a constatat, de pildă, că dozele de radiatii asimilate de astronauti si chiar de personalul de navigatie al companiilor aeriene au fost crescute în timpul furtunilor magnetice. Pe de altă parte, acestea au consecinte grave asupra functionării satelitilor, a legăturilor radio si chiar a retelelor electrice de la sol. În 1989, de pildă, milioane de canadieni au rămas fără curent electric în urma unei supratensiuni provocate de perturbatiile magnetice. *(Dorin Măran)*

Inexplicabilul de lângă noi

ÎNGHEŢUL SPONTAN

eveniment cosmic posibil

ION ŢUGUI

Astrofizica, biochimia şi alte domenii de vârf ale ştiinţei ne transmit din când în când ipoteze catastrofiste, iar noi le căutăm sensul profund mai puţin în ştiinţă, pe cât în mesajele escatologice biblice. Un pământ nou – este o idee apocaliptică veche. Înnoirea este preconizată preponderent spiritual, este un act sacru reparator şi întemeietor al „unei noi ordini spirituale". Neşansa unui îngheţ spontan care ar afecta planeta noastră are termeni ne-spirituali, ci concreţi. Traducând ipoteza în termeni şcolari, lucrurile ar sta cam în felul următor: ne culcăm seara în climatul cu care suntem obişnuiţi şi nu ne mai trezim în nici o dimineaţă de atunci înainte, deoarece în câteva clipe planeta noastră devine un sloi de gheaţă!

Ce fabuloasă este această ipoteză, această idee! Miile de ani de civilizaţie, evoluţia fiinţei umane creatoare de civilizaţii, paradisul terestru binecuvântat de Creator devin simple „obiecte" într-un congelator cosmic!

Evident, precum pe Pământ, la fel şi în Cosmos, adică succesiunea evenimentelor are o funcţie permanentă, evenimentele sunt o lege, iar legea aceasta are un caracter activ. Azi evenimentele terestre şi cele cosmice pot face obiectul unei uriaşe bănci de date, de informaţii stocate pentru o mai reală şi corectă cunoaştere. Dar ipoteza unui îngheţ spontan care ar lovi cândva Terra este, poate, cea mai cumplită. Avem imaginea unei istorii multimilenare conservate, a vieţii conservate, a unei congelări rapide. Dar îngheţul spontan, ca idee posibilă, are şi un caracter catalizator,

Între scenariile elaborate ciclic de unii oameni de ştiinţă, scenarii deloc optimiste, se numără la loc de spaimă aşa numitul îngheţ spontan. Se ştie la ora aceasta că Universul se răceşte. Măsurătorile sunt corecte, se vehiculează cifre care pentru noi pot să nu reprezinte mare lucru, dar mare este ideea în sine – aceea că se întâmplă câte ceva în universul vizibil, ceva ce conduce la ideea unei neantizări faţă de care omul este neputincios.

deoarece fenomenul scuteşte miliardele de fiinţe şi vietăţi de suferinţe şi face o trecere rapidă de la conştient la inconştient şi de la existenţă la non-existenţă...

Un laureat al Premiului Nobel mărturisea că, dacă ar fi să trăiască o veşnicie într-un univers fără evenimente, asta l-ar face să nu accepte eternitatea deoarece s-ar simţi condamnat la un interminabil plictis! Evenimentul îngheţului spontan îi mai dă omului o iluzie – aceea a decongelării, cândva, ideea refenirii la viaţă în condiţiile speciale pe care acelaşi univers le poate trăi. Astfel timpul nu mai are importanţă. Adică, n-ar fi important că noi, oamenii, am traversa câteva miliarde de ani în starea de congelaţi şi am reveni la viaţă într-o secundă fericită!

Dar am mai avea oare memoria trecutului nostru „anterior îngheţului"? Sau am fi nişte nounăscuţi uimiţi de noi înşine? Toate acestea conduc în sfârşit la o altă ipoteză, aceea a intervenţiei inteligenţei umane în calitatea şi organizarea Universului. Pasul a fost făcut din punct de vedere teoretic – de la statutul nostru de observatori ai Universului, la acela de participanţi la evenimentele cosmice. Şi astfel apare suprema nostalgie, frumoasă ca un poem sacru, înălţătoare ca o speranţă ilimitată: speranţa de a crea, în acelaşi univers ostil, o regiune, să zicem, artificială, operă omenească în care aceeaşi inteligenţă ar fi în stare să asigure pe termen lung siguranţa supravieţuirii.

Dacă Universul are problemele lui, probleme care rulează în infinit, omul începe să aibă propriile lui probleme legate de problemele Universului. Un dialog fascinant din care morala umană scoate tristeţea şi impune nădejdea. Poate că prin asta omul este o putere de care şi Universul trebuie să ţină seama!

Dosarul gândurilor comunicante

SIMBOLURILE vindecării

MIHAELA DOROBANŢU

Dacă este să ne luăm după datele publicate, succesul metodei Silva este impresionant: în cinci ani, începând din 1970, au fost înregistraţi nu mai puţin de 300000 (!) de cursanţi iar Institutul de Psihoorientologie are 250 de instructori autorizaţi doar în Statele Unite. Mai mult, „dizidenţi" care ocupau posturi în institutele lui Silva din sistemul *Mind Control* l-au părăsit pentru a-şi crea propriile institute. Aşa s-a întregistrat în Statele Unite o adevărată avalanşă de „Alfa Dinamici", „Dinamici Mentale" şi altele asemenea, toate dedicate predării şi aplicării tehnicilor de îmbunătăţire a prestaţiei mentale individuale – până la urmă, intervenirii în acest domeniu atât de sensibil şi de puţin cunoscut al fiinţei omeneşti care este creierul.

La momentul respectiv, explicaţia succesului lui José Silva se găsea în capacitatea acestuia de a combina metode „clasice" cum ar fi auto-hipnoza, tehnicile de vizualizare, trezirea senzorială, cu simbolistica dezvoltată de el şi aplicată la început prin intermediul copiilor săi. Performanţele uneori incredibile ale acestora au însemnat foarte mult pentru succesul său iniţial. Rezultatele lor erau aproape inexplicabile, iar reacţiile pe care le aveau şi răspunsurile se dovedeau de multe ori de-a dreptul uluitoare. Cum s-a întâmplat într-o situaţie când Silva, vrând, cu martori, să-şi verifice copiii, i-a cerut unuia dintre ei să se „ocupe" de un pacient – evident, tot prin intermediul concentrării asupra unei fotografii – care avea nevoie de un masaj cardiac, deşi ceruse şi altuia dintre copii acelaşi lucru. Cel de al doilea priveşte fotografia şi stabileşte imediat diagnosticul: „are probleme cu inima". Dar când tatăl îi cere să intervină, îi răspunde prompt: „se mai ocupă cineva de el chiar în momentul acesta".

Şi ar mai fi două lucruri de spus. Primul: poate v-aţi întrebat cum a reuşit Silva să-şi finanţeze cercetările în primele stadii, când în mod evident avea de suportat şi simple chetuieli de dotări tehnice şi de întreţinere, dar şi cheltuieli de promovare a metodei sale. Ei bine, a avut şansa unui mare câştig la loterie, pe care l-a investit aproape integral, dovedindu-se mai târziu că riscul fusese justificat. Al doilea lucru se referă la una din experienţe, al cărei erou a fost una din fiicele sale. O relatăm fără comentarii. Totul s-a întâmplat într-o zi când i-a cerut acesteia să „fabrice" un personaj imaginar care s-o ajute apoi în realizarea experienţelor sale. După un timp, fata i-a spus că o făcuse. Silva i-a cerut atunci să-i spună numele personajului: „Îl cheamă Thomas – i-a răspuns fiica lui – dar poţi să-i spui Tom." „Şi ce spune Tom despre ideea pe care am avut-o să-l creezi?", continuă Silva. Şi răspunsul vine imediat: „Ce te face să crezi că a fost ideea ta?"

MĂRTURII IGNORATE. DE CE?

DAN D. FARCAŞ

Steven M. Greer, de profesie medic, a demarat, în 1993, un proiect, care a luat amploare în ultimii doi ani, proiect numit „Dezvăluirea" (The Disclosure Project).

Convingerea lui Greer este că un mic grup de persoane cunoaşte bine adevărul despre OZN-uri şi profită de acest adevăr. Grupul e format din vârfuri ale complexului economic şi militar, care au tot interesul să menţină în ignoranţă marele public. Chiar şi preşedinţii Statelor Unite ar fi scăpat, în ultimele decenii, din mână informaţiile despre acest subiect. Greer mai crede că dacă s-ar face publice principiile de propulsie ale OZN-urilor, ţinute secret de acel grup de oameni, interesaţi în menţinerea *status-quo*-ului actual, s-ar putea pune capăt, pe întregul glob, sărăciei, poluării şi altor mizerii, care ne mai aşteaptă în viitorul apropiat. Chiar dacă proiectul „Dezvăluirea" nu este legat nemijlocit de răpiri, merită să-l menţionăm. Greer a găsit peste 400 de persoane dispuse să depună mărturie în Congresul american despre cele văzute, cu condiţia să fie dezlegaţi de jurământul depus. Dintre aceştia circa 100 au fost intervievaţi şi înregistraţi pe 120 ore de casete video, unii însă cerând păstrarea anonimatului.

În ziua de 9 mai 2001, la ora 9 dimineaţa, la *National Press Club* din Washington DC, a avut loc o conferinţă de presă dedicată proiectului „Dezvăluirea", conferinţă calificată ca cea mai mare din istoria respectivului centru de presă. Peste 20 de personalităţi: militari, funcţionari guvernamentali, cercetători etc. au vorbit despre evenimentele OZN sau din spaţiul extrate restru la care au fost martori. Înainte de conferinţă au avut loc întâlniri ale acestor martori cu peste douăzeci de senatori şi membri ai Congresului american. În 12 mai, la un hotel din Washington, o parte din aceiaşi martori au făcut depoziţii detaliate, în faţa a 300 de persoane.

Astfel, *John Callahan*, fost şef al serviciului de accidente şi investigaţii din Administraţia Federală de Aviaţie a SUA, spunea că are toate înregistrările privind un OZN de patru ori mai mare decât un Boeing 747, urmărit pe radar peste 30 de minute, în 1986, în Alaska. *Robert Salas*, fost căpitan în Air Force, spunea că are înregistrări şi documente desecretizate privind blocarea de către un OZN, în 1967, a tuturor rachetelor nucleare de la baza militară Malmstrom etc.

Pe înregistrările video se aflau multe mărturii similare. *Clifford Stone*, fost militar, spunea că a făcut parte dintr-un grup care a participat la recuperarea resturilor unui OZN prăbuşit şi a unor extratereştri răniţi. *Donna Hare*, fostă angajată NASA, afirma că un astronaut i-a povestit că a văzut un OZN aterizând pe Lună şi a examinat urmele lăsate de acesta pe sol ş.a.m.d.

Circa 250000 de persoane au dorit să urmărească conferinţa de presă în direct, prin Internet. Au fost prezente toate marile agenţii de presă, principalele canale de televiziune şi zeci de posturi de radio. În zilele următoare au apărut articole despre respectiva conferinţa de presă în Washington Times, în Pravda, în Sunday Daily Express din Marea Britanie, în presa din China etc.

Greer a rugat toţi cetăţenii americani să scrie reprezentanţilor lor din Congres şi Senat cerând audierea în Congres a martorilor, singura cale, crede el, de a face ca adevărul să iasă, în sfârşit, la lumină. Deocamdată însă, în ciuda presiunilor, nu sunt planificate astfel de audieri, iar autorităţile vizate nu au comentat evenimentul.

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicatL de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/28

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

Un copil-minune al RENAŞTERII

PAUL IOAN

Un nume prezent la loc de frunte în istoria ocultismului este cel al filosofului italian Pico della Mirandola (1463-1494), umanist de geniu poreclit „copilul minune al Renaşterii". A trăit numai 31 de ani, dar în tot acest timp „a ars ca o flacără dorind să demonstreze faptul că învăţăturile Cabalei sunt, totuşi, accesibile şi ne pot explica raporturile dintre divinitate şi om" (Luciano Ferrara, „Uomo e Dio" – Om şi Dumnezeu –, Roma, 2000).

La paisprezece ani, della Mirandola era deja student la drept la Universitatea din Bologna. Se părea că urma să aibă o carieră strălucită ca avocat şi filosof, impresiona pe toţi profesorii săi prin străduinţa de a se perfecţiona în domeniul istoriei dreptului. Pe la optsprezece ani a început să studieze astrologia – pseudo-ştiinţă la modă în epocă – şi s-a decis să se dedice contrazicerii dogmelor care legau destinul omului de mişcările planetelor. Numai că, aşa cum se întâmplă celor care nu prea dau atenţie vieţii de zi cu zi, della Mirandola se îndrăgosteşte nebuneşte de cine nu trebuia (Anna, soţia unui văr al lui Lorenzo de Medicis) şi soarta lui se schimbă radical. Avea douăzeci şi trei de ani când s-a retras resemnat în Sicilia şi s-a decis să înveţe ebraica şi să se iniţieze în Cabală.

A ţinut o strânsă legătură cu învăţaţi evrei din Sicilia şi a devenit expert în filosofia platoniciană. El a fost primul savant creştin care a văzut o apropiere, o compatibilitate între tradiţia (secretă) evreiască, creştinism şi anumite concepte ale filosofiei greceşti antice. Lucrarea sa „Despre demnitatea omului" scoate în evidenţă două tipuri de magie: cea „înşelătoare", malefică, şi cea adevărată, „înaltă şi sfântă". Unul din obstacolele care stăteau în calea înţelegerii relaţiilor subtile dintre divinitate şi om era, conform cu tezele lui della Mirandola, falsa dependenţă a vieţii faţă de mişcările şi poziţiile astrelor. *Esenţa anti-astrologiei este punerea în evidenţă a imposibilităţii ca destinul omului să poată fi influenţat şi de Dumnezeu, şi de „corpurile reci care se învârt alături de Pământ".* Să recunoaştem că această idee îşi păstrează şi astăzi prospeţimea unui bun-simţ elementar.

Dezvăluiri senzaționale

EXPERIMENTE secrete pe oameni decedați

MIHAELA DOROBANȚU

◆ The Times publică o știre șocantă ◆ Corpuri de copii morți folosite în experiențe nucleare în SUA ◆ Un laureat al Premiului Nobel despre utilizarea materialelor umane pentru experiențe și teste ◆ „Această filă nu trebuie făcută publică și a fost scoasă din acest dosar" ◆ Proiectul se numea Sunshine – strălucirea Soarelui...

Copii fără nume Oricât ai fi de tare, când ai în fața ochilor o listă pe care citești nume de cod ca „Baby B-1102" sau „Baby B-595", cu „explicația" adiacentă că în primul caz este vorba de un băiețel mort la 8 luni și în al doilea de o fetiță moartă la 13 luni, nu se poate să nu te înfiori. Dar atunci când mai și afli, cum a dezvăluit recent ziarul britanic *The Times*, că aceste corpuri au fost folosite în instituții nucleare din SUA pentru experimente secrete, se poate vorbi de un adevărat șoc. Amănuntele au fost aflate cu ocazia scoaterii de sub regimul de „Strict Secret" a unor documente legate de ceea ce la nivel internațional a fost cunoscut ca „Proiectul Sunshine"...

Președintele Clinton intervine Departamentul pentru Energie al SUA, a făcut publice sute de pagini privind furnizarea către unități de sub egida Comisiei SUA pentru Energie Atomică a unor corpuri întregi sau oase de copii morți proveniți din Marea Britanie, în vederea efectuării unor studii strict secrete privind acțiunea radiațiilor asupra scheletului uman. Cercetătorii britanici, conform documentelor, au efectuat astfel de studii încă din primele faze ale proiectului, la începutul anilor 1950. Ancheta ordonată de Președintele Clinton a fost foarte fermă: „cercetătorii au recurs la înșelăciune în solicitarea de oase de copii decedați de la intermediari care aveau acces la resturi umane." S-a vorbit despre întruniri secrete. Și despre Willard Libby, un foarte cunoscut om de știință, care avea să devină laureat al Premiului Nobel pentru cercetări privind datarea cu carbon radioactiv, care, în epoca respectivă, și-ar fi îndemnat colegii să... ocolească legea în căutarea de corpuri umane. Un lucru este oricum cert: Autoritatea Britanică pentru Energie Atomică a furnizat partenerului american informații asupra copiilor născuți morți, ale căror oase fuseseră studiate în Marea Britanie.

Zona 5 Sub acest nume se cunoaște unul din locurile unde englezii au făcut cercetări și au colectat, între 1955 și 1970, peste 6000 de corpuri. Rezultatele au fost apoi comparate cu cele obținute la San Francisco. Deși toate guvernele britanice de până acum au negat vreo implicare în acest sens, sursele americane precum și cele de la Biroul pentru Documente Publice din Kew, Londra de Sud-Vest, dovedesc contrariul. Mai mult, s-au efectuat studii și pe corpuri de copii decedați din Hong Kong iar oase sau alte fragmente au fost furnizate de medici din Anglia și chiar de cunoscutul Centru de cercetări privind cancerul de la Spitalul Regal Marsden din Londra. Acesta ajunge astfel să fie nominalizat pe lângă Central Middleesex Hospital, ai cărui medici de la Departamentul de histologie și anatomie patologică au colaborat la „Proiectul Sunshine".

Cu acordul... O mamă, Jean Pritchard, a fost probabil uluită în 1957 când medicii nu i-au permis să-și îmbrace fetița, care îi murise la naștere, cu rochița pregătită pentru botez. Avea să afle că îi fuseseră prelevate picioarele și alte părți ale corpului și trimise la unitatea nucleară de la Harwell. Nimeni nu i-a cerut aprobarea. Discuțiile anglo-americane de la Harwell au conținut de altfel documente care au fost considerate de autoritățile britanice ca imposibil de dat publicității și ca atare au și fost înlăturate din dosar. Majoritatea copiilor ale căror corpuri au fost folosite pentru cercetări fie se născuseră morți, fie decedaseră la o vârstă foarte fragedă. Oasele au fost arse la Laboratoarele Universității Cambridge. Acest tip de cercetări nucleare britanice se afirmă că au încetat în 1970. Cercetătorii de la Aldermaston și Harwell recunosc că și în anii 1990 au mai obținut, pentru studii și teste, țesut fetal și placentă de la avorturi realizate în Oxfordshire și Cumbria, dar de data aceasta numai cu acordul părinților...

O problemă mereu actuală „Probele umane sunt de primă importanță și dacă cineva știe cum să obțină corpuri de oameni decedați face un serviciu țării sale. Noi am angajat o renumită firmă internațională de avocați și rezultatele nu sunt foarte încurajatoare. Ele arată cât este de dificil să faci acest lucru în mod legal." Aceasta este declarația amintitului Willard Libby.

Lumea se va afla și de acum înainte în fața acestei adevărate dileme: cum să continui să experimentezi, pe ce, în ce condiții, ținând în același timp seama de multitudinea – și varietatea! – de percepte, convingeri și reguli morale. Cum să respecți transparența? Cum să o pui de acord cu dificilul și uneori neînțelesul mecanism al cercetării științifice? Cui să reproșezi – și ce? Cine este vinovat? Nu doar una, ci atâtea probleme pe care secolul 20 le-a adus sau le-a acutizat și care rămân în continuare deschise pentru mileniul trei...

LEGIONELLA

o periculoasă armată invizibilă

DORIN MĂRAN

O lume invizibilă care colcăie sub tălpile pantofilor, în subsoluri, pe acoperișurile caselor, pe pereți... O lume a bacteriilor care, clipă de clipă, ne pot pune sănătatea și chiar viața în pericol. Unele dintre ele provin din lacuri și râuri, luând cu asalt orașele prin sistemele de distribuție a apei și ajungând în cele din urmă în casele noastre, în apa caldă de la robinet. Francezii sunt terorizați de acest pericol. În perioada iulie-noiembrie 2000, peste 2000 de persoane au fost contaminate, înregistrându-se și 5 cazuri mortale. Persoanele contaminate se prezentau la doctor acuzând tulburări abdominale și febră, simptome specifice gripei și erau tratate în consecință. Cine era responsabil de această epidemie misterioasă? Istoria debutează în 1976 când 200 de veterani ai Legiunii americane au fost atinși de pneumonie acută. 34 dintre aceștia au decedat. Anchetele efectuate la scurt timp după această tragedie au identificat bacteria ucigașă căreia i s-a pus numele de Legionella pneumophila. În Franța, primele cazuri au fost înregistrate în anii 80. Legionella e o bacterie intracelulară care, pentru a se dezvolta, are nevoie de o coajă de protecție. În natură ele se ascund în bacterii unicelulare iar când condițiile de mediu devin propice, (temperaturi ridicate) se înmulțesc și distrug bacteriile în care se adăpostesc, răspândindu-se în apă și căutând un alt refugiu. În habitatul citadin Legionella și-a găsit un refugiu ideal în... globulele albe cu un singur nucleu (macrofage) în care se înmulțesc, făcându-le la un moment dat să explodeze. Legionella poate pătrunde în corpul uman prin instalațiile de climatizare sau prin apa caldă folosită pentru igiena corporală. Dacă tratamentul e prescris prea târziu, plămânii pot fi afectați ireversibil. Pe de altă parte are de suferit și inima care nu mai primește oxigen suficient, putând apărea deopotrivă, stări depresive, dureri articulare, tulburări de vedere etc.

Mai avem, totuși,

RAIURI PE PĂMÂNT?

PAUL IOAN

Între mai multe organisme ecologice internaționale și unele mari centre universitare s-a dezvoltat o controversă privind definirea și utilizarea conceptului de „zonă fierbinte a naturii". Hot-spot sau point-chaud, așa cum sunt denumite generic zonele naturale fierbinți în engleză, respectiv franceză, trebuie să beneficieze de o concentrare foarte mare de specii vegetale și animale, adică un procent reprezentativ de peste 20 la sută din totalul numărului de specii de pe Pământ. Dar este oare cu adevărat just ca uriașele fonduri puse în joc să neglijeze zonele cu biodiversitate săracă? Cine și după ce criterii și metode fixează hot-spoturile? Nu cumva există și alte interese în joc?

Controverse privind salvgardarea biodiversității

Studiile specialiștilor de la Oxford arată că pe Terra există în prezent 18 zone naturale fierbinți, conținând 20 la sută din totalul bogăției floristice terestre și aproximativ 25 la sută din totalul viețuitoarelor vertebrate terestre (mamifere, lăsări, reptile, amfibii). Alte studii – efectuate de specialiștii francezi de la Institutul mediteranean de ecologie și paleo-ecologie – demonstrează, conform altor criterii biologice, că mai sunt 25 de hot-spoturi cu aproape 35 la sută din totalul speciilor vegetale și animale... Detaliile științifice ale acestui dialog ar ocupa prea mult spațiu. Cert este că Raiurile avute în vedere de ecologi se situează în Madagascar, Filipine, Malaezia, pădurea braziliană a coastelor atlantice, Caraibele și bazinul mediteranean.

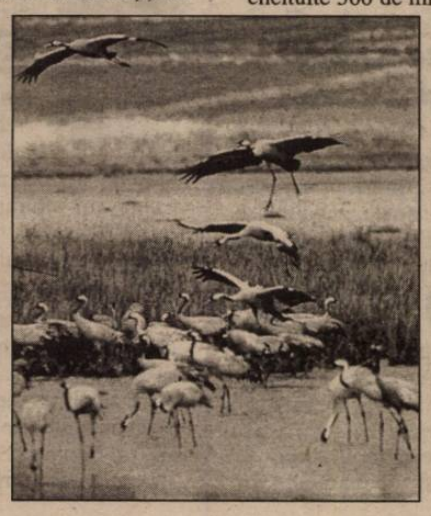

Interesant pentru țara noastră este faptul că rezervațiile naturale autohtone ar trebui încadrate în acest gen de clasificare (considerată de unele grupuri de ecologi ca nefiind tocmai justă și nici riguros științifică; vom vedea mai departe de ce). Există deja în România trei Rezervații ale Biosferei, și anume Delta Dunării (cu o suprafață de peste jumătate de milion de hectare), Retezat (peste 50 de mii de hectare) și Rodna (56 de mii de hectare). Unul din criteriile de încadrare în noțiunea de hot-spot este acela al rezistenței speciilor de-a lungul epocilor geologice. Și asta pentru că *una din controverse se referă la următorul aspect foarte important: în ce regiuni s-au conservat mai multe specii vechi de plante și unde biodiversitatea vegetală actuală se bazează numai pe specii floristice (relativ) noi?* Căci există regiuni sărace biologic, dar care adăpostesc specii vegetale din Cuaternar și chiar Terțiar (peste 65 milioane de ani), și atunci acestea de ce ar trebui neglijate financiar?

Care este strategia de aur?

Evident, costuri minime și randament maxim (cât mai multe specii salvgardate). Specialiștii de la Oxford, deși atacați în ceea ce privește criteriile de evaluare a „naturalității" unei zone, au mers până la capăt cu evaluările lor. Ei au calculat că mai există pe Terra aproximativ 1,3 milioane de kilometri pătrați de zone fierbinți neprotejate. Pentru această suprafață ar trebui cheltuite 500 de milioane de dolari, într-o perioadă de maximum cinci ani. Și iar vin contestatarii ecologiști și spun: de ce nu sunt pe listele de priorități biologice care trebuie salvate și viețuitoarele inferioare, precum nevertebratele sau plante ca lichenii etc.? Oare acestea nu au și ele un rol esențial în armonia vieții unui ecosistem și, fapt deloc neglijabil, ele ar necesita fonduri mult mai mici?

Important pentru viitorul biodiversității mondiale este startul în concretizarea „proiectelor hot-spot". Controversele științifice sunt necesare, iar finanțatorii marilor centre de cercetare ecologică ar trebui să țină seama de cele mai acoperitoare criterii de selectare a regiunilor în care natura suferă sau este de-a dreptul exuberantă.

Anatomia secundei

Proiectul „Millenium"

AVALLON

ALEXANDRU MIRONOV

„Luna este un deșert cumplit, o culme a pustiirii", scrie Marshall T. Savage în cartea lui. Dar, spune el, dacă vrem să răspândim viața pe alte planete, Luna este un prag inevitabil. Iar dacă acoperim craterele ei cu domuri translucide etanșe și construim în ele orașele veacurilor XXI și XXII, va trebui să observăm că, de fapt, Luna este o mică planetă remarcabilă. De aceea, spre Lună ne vom îndrepta chiar în timpul construirii „orașului cosmic" *Asgard*. La urma urmei, am mai fost acolo, noi, pământenii, și încă din mileniul trecut! Dar distanța Pământ-Lună este de doar 384400 kilometri. Să luăm deci soarta Lunii în mâinile noastre – mai ales că nu putem construi *Asgard*, stația cosmică, doar cu materiale de pe Terra, ci avem nevoie și de materii prime de pe Lună, ba chiar de și mai departe...

Vom construi, în primul rând, o variantă a „podului" *Bifrost* – așa se va întâmpla pe la mijlocul secolului viitor. Întreaga construcție – făcută de roboți – direct pe suprafața selenară (căci atmosferă, deci frecarea cu aerul, nu există) – și tehnologia de expulzare prin levitație magnetică vor costa mai puțin pe Lună, iar locul ideal l-a și găsit Savage: craterul Landsberg, de 20 km în diametru, situat în apropierea Ecuatorului selenar. Va mai trebui să construim și o mică stație orbitală ajutătoare – să-i spunem Valhalla, propune autorul „Proiectului Millenium", și să o folosim pentru monitorizarea transferului de materiale de pe Lună spre *Asgard*, colonia celestă. Ce putem culege pe Lună? Oxigen pentru apa de care este nevoie în viitoarele orașe extraterestre (5712000 tone de oxigen se află închise în roca lunară!), siliciu pur, fier, calciu, aluminiu, magneziu, titan, sodiu, crom, mangan, potasiu, sulf, carbon, azot, chiar și hidrogen (probabil cam 500 tone cantitate totuși interesantă, care ajută la obținerea apei), plus apă pur și simplu și hidrocarbura numită kerosen, încătușate în condrite cosmice venite pe Lună de aiurea. De aceea *Fort Landsberg* va funcționa din plin, repede, în chiar prima parte a veacului pe care îl trăim. În jurul „catapultei" magnetice (botezată pentru circumstanță, *Excalibur)* se va stabiliza o tabără de minerit, cu minerii locuind sub scoarța selenară. Trimiterea de materiale spre *Asgard*, extrase de pe Lună și, eventual, prelucrate în uzine-roboți va fi prima lor sarcină. Baloane energetice fixe instalate în „punctele Lagrange", în echilibru și față de Terra, și față de Lună, vor transmite, prin microunde, energia solară către *Excalibur*.

Sistemul funcționează, *Asgard* se dezvoltă, lipind sferă de sferă, sunt atrași, pentru completare, câțiva asteroizi din centura post marțiană (care își va ceda hidrogenul, apa, metalele) și pe Selena se pregătește al doilea pas: construirea primului oraș lunar, *Avallon*.

În primul rând construim scutul, balonul transparent care acoperă orașul. Îl facem din două membrane transparente și... apă, iar presiunea interioară îl susține perfect întins deasupra orașului. Apa circulă, cea caldă – bătută de razele Soarelui – coboară în subsol, cedându-și căldura, cea rece urcă, asigurând astfel habitatului o temperatură constantă. Membrana exterioară este fotoreglabilă, în genul peliculei Polaroid, furnizând cele 12 ore de zi și 12 ore de noapte de care au nevoie locuitorii *Avallon*-ului (altfel condamnat la o lună de zi și o lună de noapte). Pe o suprafață de 200 kilometri pătrați și până la o înălțime de 1250 metri se va întinde orașul propriu-zis. În centrul lui, deci al craterului, vom construi o structură urbană de tip *Aquarius*, adică module hexagonale, lipite unul de altul, din ciment de regolit și sticlă, fabricate local. În jur: spații libere, viitoare parcuri și, de ce nu, viitoare lacuri, chiar păduri, în care arborii, odată adaptați, pot crește până la înălțimi de sute de metri.

De la *Fort Landesberg* „Lunaticii" se pot apoi muta, pe alese, în oricare dintre cele 60000 de cratere mari ale Lunii. Chiar *Copernicus* cel gigantic (adâncime 3850 metri, diametru 96 km) poate fi transformat în oraș – și probabil chiar va fi, atunci când exodul dinspre leagănul Terra spre noua noastră casă, Cosmosul, va fi prins viteză, în tehnologii și în mentalitate. Metropola *Copernicus*, cu zecile ei de milioane de locuitori, cu „lunarii" născuți chiar în maternitățile locale, cu miile de kilometri subterani adăugați orașului chiar poate însemna momentul principal al desprinderii lui Homo sapiens de singura planetă din Univers pe care a apărut viața, spune acest extraordinar M.T.Savage.

Un moment pe care eu cred că nu avem cum să-l ratăm, pentru că îl avem înscris în codul genetic al speciei: am plecat din Rai în chiar momentul nașterii noastre și ursitoarele din ADN ne anunță că din bejenia noastră nu ne vom opri niciodată.

E bine de ştiut

În plină sănătate „aparentă", persoanele anemice, copiii şi chiar adulţii, pot acuza unele simptome ale anemiei.

Paloare, o stare de tristeţe fără motiv, cefalee, tegument deshidratat, unghii care se rup foarte uşor sunt simptome ce anunţă anemia. Afecţiunea se constată prin scăderea cantităţii de hemoglobină şi/sau a numărului de eritrocite. Factorii declanşatori ai anemiei sunt unele hemoragii acute sau cronice, unele tulburări de funcţionare la nivelul măduvei

Atenţie la ANEMIE!

, osoase, durata redusă a vieţii eritrocitelor, sau o alimentaţie insuficientă, monotonă, ori lipsită de elemente nutritive. Cea mai frecventă cauză a anemiei este aportul insuficient de fier adus organismului uman prin alimentaţie. În aceste situaţii nu se formează suficientă hemoglobină. Prin urmare eritrocitele au un conţinut insuficient de hemoglobină şi, de aici, automat, organismul nu este alimentat suficient cu oxigen. Pe lângă simptomele enumerate la început, anemicii pot acuza în cazuri grave şi respiraţie superficială, puls accelerat, senzaţia de ameţeală. Limba lor este sticloasă, roşie, au tulburări de deglutiţie, ficatul şi splina sunt mărite. Tratamentul nu poate fi stabilit decât de medic. Anemia şi natura acesteia sunt precizate numai prin analize de laborator ale sângelui.

Bolnavului anemic i se recomandă o hrană diversă, bogată în fier, constituită din: carne, ouă, pâine neagră, legume, fructe. În timpul meselor daţi-i sucuri bogate în vitamina C (din legume şi din fructe), care vor asigura asimilarea fierului de organismul lor anemic. Dar, anemia se tratează şi cu o sumedenie de medicamente bogate în fier. Când după ingerarea acestora apar dureri de stomac sau când medicul constată că absorbţia de fier este insuficientă, pastilele pot fi înlocuite cu injecţii, cu acelaşi efect tonic.

Oricum, atenţie, tinere mame! Nu lăsaţi medicamentele pe bază de fier la îndemâna copiilor, pentru că luate la întâmplare, în cantităţi prea mari, pot cauza intoxicaţii.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

Glasul iubirii

◆Pilotul de formula 1 David Coulthard a fost surprins pe un ponton, îmbrăţişând o superbă... necunoscută, semn sigur că la Monaco „glasul iubirii" are ecou puternic .

◆André Agassi şi Steffi Graf, surprinşi într-un break amoros. Numărul 1 mondial şi ex-regina tenisului se gândesc la turneele lui, dar şi la

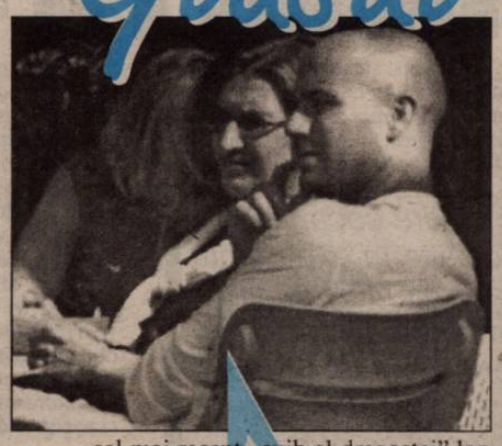

cel mai recent „cuib al dragostei" lor, situat la San Francisco, achiziţionat cu vreo 40 de milioane de dolari.

◆Toată America de Sud a fost surprinsă de povestea de iubire a ex-preşedintelui argentinian Carlos Menem. În vârstă de 70 de ani, el s-a căsătorit cu Cecilia Bolocco, de 36 de ani, ex-miss Univers. Un mariaj exploziv, mai ales pentru faptul că mirele ar fi fost acuzat, nu demult, de vânzări ilegale de arme către Croaţia. Important este că, acum, Carlos Menem strânge la piept cea mai frumoasă „armă..."

Visele, o altă lume? 7

Florile pe câmp, dacă sunt de toate culorile, prevestesc o stare bună, de dragoste de oameni, de viaţă, ceea ce duce la succes, la împlinire în viaţa umană.

Flori albe *pe câmp* nu sunt un semn bun, ele arată, fie o boală grea, fie chiar moartea cuiva.

Florile roz, înseamnă dragoste duioasă, delicată.

Florile roşii, dragoste pasionată, posesivă. Dacă florile, de orice culori, sunt uscate sau veştede arată sentimente stinse, întristare.

Dăruind flori te vei afla într-o situaţie de prestigiu în plan sufletesc intim.

Primind flori înseamnă că eşti iubit, vei fi cucerit de un sentiment autentic de dragoste.

Anumite flori, precum ***macul,*** au o semnificaţie mai complexă. Dacă vezi maci roşii pe câmp urmează o perioadă în care te vei face de ruşine sau vei fi înjosit. Pentru bărbaţi un asemenea vis poate reprezenta celibatul acceptat şi împlinit.

Trandafirul simbolizează perfecţiunea ca şi lotusul care, prin forma sa apropiată de sensul cerului şi al roţii, simbolizează dezvoltarea frumoasă, perfectă şi deplină. Un *trandafir auriu* este semnul unei vieţi spirituale intense, mistice. *Trandafirul albastru* arată o dragoste adevărată dar care nu se adaptează la realitate. *Trandafirul alb* înseamnă prietenie curată sau dragoste platonică. *Trandafirul roz* prevesteşte zile de tandreţe, duioşie, iubire blândă şi liniştită. *Trandafirul roşu* arată o dragoste pătimaşă, iar pentru o mamă, dragoste mare faţă de copii. *O cunună de trandafiri* arată că eşti gata să înţelegi şi să admiri dragostea celorlalţi.

Dacă în vis îţi apare cu claritate culoarea ochilor cuiva, semnificaţia este următoarea: *ochi albaştri* – bucurie mare; *ochi căprui* – pierdere, înşelăciune; *ochi negri* – îngrijorare.

Ouă vopsite – dacă vezi în vis anunţă o stare de îmbelşugare pentru zilele ce urmează.

*

Fireşte că în visele noastre multe alte obiecte ne apar în culori ce ne impresionează, dar le vom analiza la capitolele respective: ape, case, oameni, animale, păsări, legume, pantofi etc.

CONSTANTINA CARANFIL

Dosarele frumuseţii

Mai ales în zilele caniculare, picioarele vă dau de lucru: le simţiţi grele, se umflă. Ce remedii vă stau la îndemână? Nimic mai simplu: o baie poate avea efecte miraculoase. Mai întâi, pentru a îndepărta straturile de piele moartă şi pentru a stimula circulaţia sangvină, faceţi un peeling cu o cremă pentru corp, sau, dacă nu aveţi, puteţi folosi sare grunjoasă de mare. Apoi, o baie cu plante va avea efectul dorit. Astfel, frunzele de mentă răcoresc, iar busuiocul calmează pielea iritată şi relaxează. Dacă vă place parfumul trandafirilor puteţi pune în apa călduţă din baie (36ºC) câteva picături de ulei de trandafiri şi o mână de petale. Un masaj uşor, făcut când ieşiţi din baie va completa efectul relaxant. Şi rozmarinul are efecte calmante. O baie cu câteva crenguţe proaspete de rozmarin vă readuce în formă şi vă face să uitaţi de durerile picioarelor umflate.

PETALELE FLORILOR... în baie

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 26
Valabil până pe data de: 19 IULIE 2001

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. Ç.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Trucuri ANTISTRES

Stresul, nedoritul „însoţitor" al nostru cotidian, poate fi înlăturat prin mici trucuri.

1 După câteva ore de stat la birou apar uneori dureri de cap generate de tensiunile din zona umerilor. Masajul umerilor vă poate scăpa de aceste tensiuni. Cu întreaga palmă, cu mişcări circulare, apăsaţi cu o presiune constantă întreaga zonă. Efectul nu va întârzia să apară.

2 Când constataţi o lipsă de concentrare, puteţi să verificaţi singure efectele benefice ale presopuncturii. Apăsaţi uşor, cu vârful degetelor, zona ce uneşte ceafa cu umărul. În felul acesta stimulaţi irigarea creierului. Masaţi apoi primele vertebre ale coloanei vertebrale. Veţi constata imediat efectul energizant al presopuncturii.

3 Şi tot pentru a oferi creierului un supliment de oxigen, învăţaţi să respiraţi alternativ. Iată cum trebuie procedat. Astupaţi cu degetele nara dreaptă, inspiraţi pe nara stângă, apoi expiraţi pe nara dreaptă. Repetaţi exerciţiul alternativ de cinci ori pentru fiecare nară.

4 Al patrulea „truc antistres" constă în masarea, prin mişcări circulare, a frunţii, tâmplelor şi cefei. Cel mai mult masaţi tâmplele. De la ceafă faceţi un masaj liniar, spre mijlocul capului. Veţi constata că cinci minute de masaj au capacitatea de a înlătura stresul acumulat şi de a vă remonta pentru restul zilei.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Pentru meniurile acestei săptămâni doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus ne sugerează:

PUI SIRIAN

750 g carne pasăre, 200 g untură, 100 g arpagic, 100 g făină, 20 g usturoi, 100 g roşii, 250 g ciuperci, 50 g pătrunjel, 20 g sare, 100 ml vin negru, 5 g piper.

Carnea se spală, se împarte şi se pune la prăjit în untură. Se adaugă arpagicul tăiat, usturoiul, vinul şi roşiile stoarse, ciupercile tăiate felii şi pătrunjelul tocat mărunt. Se toarnă o cantitate potrivită de apă, sau zeamă de carne, sau de ciuperci, în care a fost dizolvată cantitatea de făină, totul se potriveşte de sare, apoi se acoperă cu un capac şi se pune pe foc mai tare, până când sosul s-a îngroşat, iar carnea a fiert. Se serveşte caldă, cu pătrunjel tocat mărunt deasupra şi cu salată verde sau salată asorată din castraveţi, roşii, ceapă.

TOCĂNIŢĂ BULGĂREASCĂ

1,500 kg pui, 100 g untură, 100 g morcovi, 250 g ardei gras, 300 g ceapă, 5 g piper, 3 g foi de dafin, 3 g enibahar, 20 g usturoi, 500 g roşii, 200 g ţelină, 30 g mărar.

Puiul se împarte (în sferturi sau optimi), se spală şi se rumeneşte în puţină untură. În restul de untură se căleşte ceapa tăiată în felii subţiri, morcovul şi ţelina rase prin răzătoare mare. Se adaugă mirodeniile şi roşiile decojite, curăţate de sâmburi şi tăiate mărunt. Când totul a fost bine călit, se toarnă sosul peste bucăţile de pasăre şi se introduce circa 25 de minute la cuptor. Se serveşte caldă, cu garnitură de cartofi piure, sau simplă, cu garnitură de castraveciori muraţi sau de salată verde.

PUI „MIORIŢA"

1,500 kg pui, 300 g fasole verde, 150 g morcovi, 500 g cartofi, 300 ml ulei, 20 g pătrunjel, 150 ml vin alb, 50 g usturoi, 3 g piper, 2 fire cimbru, 50 g sare, 1 kg roşii.

Puii curăţaţi se spală şi se împart în sferturi, apoi se aşază într-o tavă unsă cu ulei şi puţină apă şi se dau la cuptor, având grijă să se întoarcă pe o parte şi pe alta. După ce s-au rumenit, se sting cu bulionul diluat cu puţină apă, în care s-au amestecat usturoiul pisat, piperul, de asemenea pisat, cimbrul mărunţit şi vinul. Roşiile decojite şi tăiate feliuţe subţiri, se aşază deasupra. Se lasă la cuptor circa 15 minute. Fasolea, morcovii fierţi tăiaţi rondele şi cartofii fierţi, tăiaţi în cuburi, se servesc alături de puiul scos de la cuptor. Pe un platou se aşază la mijloc bucăţile de pasăre, peste care se toarnă sosul, iar pe margine, zarzavatul opărit cu unt topit şi presărat cu pătrunjel tocat foarte fin. Se serveşte cu salată verde sau de varză crudă cu chimen.

MÂNCARE DE CONOPIDĂ CU CARNE

500 g carne de vacă sau de pasăre, 800 g conopidă, 20 g făină, 200 g bulion, 200 g roşii, verdeaţă.

Carnea tăiată bucăţi se fierbe înăbuşit în puţină apă şi ulei, într-o cratiţă acoperită, la foc potrivit. Când carnea a fiert bine se adaugă conopida ruptă în bucăţele şi se continuă fierberea. Când conopida se înmoaie se adaugă bulionul, roşiile, făina şi verdeaţa. Se mai dă un clocot.

Remedii naturale

RESPIRAŢIE URÂT MIROSITOARE

De obicei, respiraţia urât mirositoare, dezagreabilă, este un semn că în organism ceva nu merge bine. Poate fi vorba de igienă bucală necorespunzătoare sau de o dantură netratată (carii, parodontoză etc.) şi, în mod normal, remediul constă în tratamentul stomatologic. Poate fi cauzată însă şi de boli cronice digestive, de tendinţa la constipaţie etc. În astfel de situaţii, pentru a atenua mirosul neplăcut al respiraţiei, medicina tradiţională recomandă (dacă nu există alte contraindicaţii) consumul de hrean (ras sau mestecat pur şi simplu) sau de urzicuţă. Se mai poate apela însă şi la un „ceai" pentru gargară, care conţine plante medicinale uşor de procurat: seminţe de anason (30 g), seminţe de chimen (30 g), frunze de mentă (30 g). Păstrând proporţiile se poate face o cantitate mai mare de amestec de plante din care apoi să se utilizeze treptat, în momentul când se prepară „ceaiul". Peste trei linguriţe de amestec se toarnă 500 ml apă clocotită şi se lasă să stea 5 minute. Apoi se strecoară şi cu infuzia (călduţă sau rece) se face gargară şi se clăteşte gura de mai multe ori pe zi.

MIROSUL CORPORAL NEPLĂCUT

Unele persoane se plâng că, în ciuda igienei desăvârşite şi a deodorantelor folosite, corpul lor emană un miros neplăcut, în mod evident perceput de cei din jur. Vara, cum este de la sine înţeles, acest fenomen se accentuează, mai ales în cazul persoanelor cu pielea mai închisă la culoare şi părul brun. (Într-adevăr, s-a constat că oamenii blonzi au un miros aproape imperceptibil, în timp ce persoanele brunete au un miros corporal mai puternic). În orice situaţie, pe lângă duşurile sau băile frecvente, se poate recurge şi la ajutorul oferit de aceste ceaiuri de plante:

1. Peste trei linguriţe de ţintaură se toarnă 500 ml apă clocotită, se lasă să stea cinci minute şi se strecoară. *Se bea* zilnic, dimineaţa şi seara câte o cană de ceai cald.

2. În acelaşi mod şi folosind aceleaşi cantităţi se prepară „un ceai" folosind în loc de ţintaură frunze de salvie. *Se spală de mai multe ori pe zi cu această infuzie regiunile corporale urât mirositoare.*

CURA DE MORCOVI

Din cele mai vechi timpuri, aproximativ cu 3000-4000 de ani în urmă, omul a folosit în hrana sa morcovul. În scrierile vechi greceşti, acest aliment este pomenit sub denumirea „Staphylinos" încă de acum 2500 de ani. Până în secolul al XVI-lea, această plantă era însă cunoscută doar în apusul Europei; abia mai târziu a început să fie cultivată şi în celelalte ţări europene, precum şi în nordul Africii, în Asia şi America.

În prezent, există două soiuri net distincte: unul obişnuit, denumit „morcov" şi un altul superior prin conţinutul în substanţe organice şi minerale, „Carotele". Acesta din urmă are o structură mai puţin „aţoasă", deci e mai fraged, e mai dulce, mai plin de suc, motiv pentru care se pretează îndeosebi la consumul în stare crudă.

În afară de gustul plăcut, morcovul are o ridicată valoare alimentară deoarece conţine 9,1% substanţe neazotate, 0,2-0,3% grăsimi brute, 1,2-1,7% proteine, 7-10% zahăr şi 45 de calorii la 100 grame de aliment. Cât priveşte zahărul, acesta se găseşte într-un procent mai ridicat decât în multe alte fructe, cum ar fi căpşunile, fragii, murele, agrişele, coacăzele etc.

Morcovul este, de asemenea, foarte bogat în substanţe minerale: calciu 43,8 mg la 100 grame, fier 1,3 mg, fosfor 18-24 mg, clorură de sodiu 55 mg etc. În plus, el constituie o sursă importantă de caroten sau provitamina A (6%), precum şi un stoc masiv de vitamine B1, B2, D, C, K etc. La toate acestea, se adaugă proteine şi substanţe glucide insolubile în apă.

Medicament gastric

Pe lângă valoarea lui nutritivă, morcovul are şi numeroase valenţe terapeutice, asemănătoare medicamentelor de sinteză. De exemplu, constituie un pansament eficace al mucoasei gastro-intestinale, având un rol protector şi chiar cicatrizant al pereţilor stomacali. Altfel spus, are proprietăţi antihemoragice, ceea ce îl recomandă în unele afecţiuni gastrointestinale. Totodată, morcovul are valenţe antiseptice (distruge microbii), dar şi stimulatoare a sucurilor gastrice şi intestinale, fapt ce îl recomandă ca aliment care sporeşte pofta de mâncare şi care ajută la digestie.

Morcovul contribuie şi la menţinerea sănătăţii dinţilor şi la întărirea gingiilor. Nu întâmplător stomatologii recomandă ca, încă de la cele mai fragede vârste, să se formeze obiceiul de „a ronţăi" cel puţin câte un morcov crud pe zi. Efectele benefice ale acestei „indicaţii medicale" sunt deja dovedite de cercetările ştiinţifice. Consumul de morcovi, în special cruzi, mai are meritul de a ajuta organismul să se apere de infecţii, ca să nu mai vorbim de faptul că are o acţiune favorabilă asupra vederii şi că este un element preţios în combaterea unor boli de piele.

Combinaţia dintre sucul de morcovi, cel de sfeclă şi cel de castravete reprezintă un remediu deosebit de eficace în tratarea unor alergii şi forme gripale.

Sucul de morcovi poate fi consumat cu uşurinţă în doze de jumătate de litru pe zi, fiind uşor asimilabil de către organism. O cură de câteva săptămâni este egală cu o cură de sănătate.

INTELIGENŢA 5
amână menopauza

Un studiu efectuat de un grup de cercetători britanici de la Medical Research Council şi-a propus să analizeze ce efect are inteligenţa asupra diferitelor etape ale vieţii femeilor înzestrate cu această calitate. Studiul a cuprins 1500 de femei intelectuale; una dintre concluziile cercetării arată că există o relaţie evidentă între inteligenţă şi vârsta la care survine menopauza: cu cât femeile sunt mai evoluate din punct de vedere intelectual, cu atât menopauza se instalează mai târziu; legătura dintre estrogeni şi dezvoltarea creierului în perioda copilăriei ar fi determinantă, potrivit opiniei cercetătorilor.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Problemele intime pot submina căsnicia?

– Corespondentul nostru Cornel din Breaza (jud. Prahova) se consideră vinovat pentru faptul că din cauza unor disfuncţii sexuale şi inhibării se poate pune în pericol căsătoria şi de aceea se află în căutarea unei „soluţii salvatoare".

– Dragă Cornel, este adevărat că o viaţă sexuală normală asigură o căsnicie reuşită, dar nu înseamnă totul. Ca dovadă că tu şi soţia ta sunteţi împreună, chiar dacă aveţi aceste probleme, şi vă doriţi să le rezolvaţi, tot împreună. Asta înseamnă mult şi cred că veţi reuşi.

Bineînţeles că fiecare cuplu care are asemenea probleme şi-a găsit, până la urmă, o soluţie „salvatoare", dar este ceva personal, care nu se potriveşte şi altora, pentru că nici o situaţie nu este perfect identică şi nici un om nu este perfect identic cu celălalt. De aceea, în loc să căutaţi sfaturi pe la alţi cunoscuţi, mai bine încercaţi să vă gândiţi voi la ceva propriu, care să vă relaxeze, să vă facă să vă simţiţi bine şi să vă distragă atenţia de la „problema" în cauză.

Dar, până una alta, hai să analizăm puţin ceea ce ne scrii. Spui că impotenţa ta se datorează masturbării din adolescenţă şi armată. Eu mă întreb dacă ai fi avut aceste probleme în cazul în care nu „v-ar fi prins" caporalul şi nu v-ar fi destăinuit pericolele care vă aşteaptă. Studiile medicale au arătat că nu există o relaţie directă între masturbare şi impotenţă sau alte tulburări sexuale, de aceea şi medicul tău te-a încurajat şi ţi-a spus că eşti perfect normal.

Ceea ce are legătură cu disfuncţiile sexuale este factorul psihologic, teama, vina care însoţesc de cele mai multe ori practica masturbării. Dacă te temi că ţi se va întâmpla ceva rău, dacă ajungi să crezi asta, atunci cum să mai fii relaxat când eşti cu soţia ta, cum să te mai simţi bine, puternic, bărbat? Eşti „cu cuţitul deasupra capului", cum se spune, şi este firesc să fii inhibat. Pe urmă, tu eşti convins că dimensiunea organului tău sexual este de vină. Altă prejudecată periculoasă. Sunt vorbe din bătrâni care spun că nu dimensiunea contează, ci iscusinţa. Aşa că nici aici nu cred că ai de ce să te îngrijorezi.

Cât despre cum se laudă colegii tăi, este un comportament specific masculin, dar mă întreb, câţi dintre ei spun realmente adevărul şi câţi exprimă, de fapt, ceea ce ar dori să se întâmple în viaţa lor sexuală? Faptul că tu, şi probabil şi alţii îi admiraţi, le conferă un sentiment de superioritate, de confort psihic, în timp ce efectul asupra ta este exact invers.

Eu cred că ar fi bine să nu mai pleci urechea în stânga şi în dreapta, să îţi vezi de viaţa ta şi, împreună cu soţia ta care te iubeşte, să încercaţi să beneficiaţi de fiecare moment petrecut împreună. Chiar dacă performanţa sexuală în sine nu se va ridica la parametrii doriţi, de la început. Cu timpul, fără să simţi că eşti contra cronometru, şi cu ajutorul medicaţiei prescrise de medic, vei vedea că lucrurile se vor rezolva. Şi pe urmă, te vei putea şi tu lăuda la serviciu cu noile tale performanţe, nu?!

Rubrică realizată de **MIHAELA DOROBANŢU**

Dr. ANDREI ONU
vă răspunde

INFARCTUL ŞI VIAŢA SEXUALĂ

C. D. din Bucureşti – *Trebuie să aveţi în vedere că efortul fizic din timpul unui act sexual este echivalent cu a urca pe jos patru etaje sau a merge repede doi kilometri. Totuşi, majorităţii pacienţilor care au suferit un infarct li se recomandă aceste exerciţii aproximativ după şase săptămâni de la momentul critic. Este momentul când şi activitatea sexuală poate fi reluată, iniţial cu anumite precauţii (o frecvenţă mai mică a actelor sexuale şi, de preferat, cu partenera obişnuită). Într-un studiu american pe 6000 de cazuri de moarte subită post-infarct, numai 34 s-au datorat actului sexual, cu precizarea că 27 dintre aceste decese au survenit în timpul relaţiilor sexuale extraconjugale. Moartea subită sau infarctul cardiac sunt foarte rare când pacienţii care au avut infarct desfăşoară un act sexual cu partenerul obişnuit. Bărbaţii de vârstă mijlocie (în jur de 50 de ani) care sunt căsătoriţi de un număr mare de ani sunt supuşi celui mai mare risc. Sexul cu o parteneră mult mai tânără poate conduce la reacţii emoţionale mult mai puternice, provocând o creştere periculoasă a tensiunii arteriale şi a ritmului cardiac. Deşi, situaţia diferă de la individ la individ şi numai medicul curant este în măsură să sfătuiască pacientul asupra modalităţii de reluare a vieţii sexuale pentru a fi cât mai lipsită de riscuri, în general după trei luni acest lucru este în mod cert posibil. Există însă şi câteva recomandări suplimentare de care ar trebui să ţineţi seama:*
◆ nu faceţi duş fierbinte chiar înaintea actului sexual. Duşurile fierbinţi „fură" sângele de la inimă şi din creier. ◆ Nu faceţi sex imediat după o masă bogată; aşteptaţi două-trei ore. ◆ Nu consumaţi mai mult de un păhărel de alcool (aproximativ 30 ml), sau un pahar cu vin, sau o bere. Mai mult de 100 ml de alcool consumat într-un interval de două ore poate afecta funcţia inimii.

PIETRE LA BILĂ

ANTONIE NICOLAE din Cluj – *Seminţele de pepene verde care se folosesc în reţeta pentru pietre la bilă se usucă, se curăţă de coajă şi se macină.*

EPIDEMIE
de diabet de tip 2?

Ţările occidentale se confruntă cu o gravă problemă de sănătate: diabetul de tip 2 tinde să ia proporţiile unei adevărate epidemii. Potrivit unui raport OMS, în anul 2015, această boală ar putea să atingă peste 250 milioane de persoane. Deşi este admis că factorii genetici sunt implicaţi în declanşarea acestei maladii, este unanim admis de către oamenii de ştiinţă că factorii de mediu (în care sunt incluse şi stilul de viaţă şi de alimentaţie) au deopotrivă un rol important.

Factorii genetici? Cercetările au demonstrat că prezenţa unui antecedent familial reprezintă un risc crescut pentru individ de a face şi el un diabet de tip 2. În 80-90 la sută din cazurile de diabet de tip 2, există predecesori în familie (părinţi, bunici, străbunici, alte rude apropiate).

Obezitatea (consecinţă a greşelilor de alimentaţie şi a sedentarismului) reprezintă un alt factor de risc major în apariţia diabetului de tip 2. Or, creşterea alarmantă a numărului de persoane din ţările occidentale care suferă de obezitate alimentează apariţia de noi cazuri de diabet de tip 2. Deşi mult timp s-a considerat că această maladie afectează în special categoriile de vârstă trecute de 50 de ani, în prezent se constată că numărul persoanelor tinere suferinde de diabet de tip 2 şi chiar al copiilor se înmulţeşte îngrijorător.

Care sunt modalităţile de diminuare a riscurilor apariţiei acestei boli? Numeroase studii au demonstrat fără putinţă de tăgadă că practicarea cu regularitate a unei activităţi fizice şi o alimentaţie echilibrată, fără excese, sunt măsurile de prevenţie cele mai eficiente.

PAȘI PRIN ISTORII NEELUCIDATE

AKENATHON ȘI NEFERTITI

suverani controversaţi

Noile descoperiri făcute în zona efemerei capitale Marna a Egiptului antic, din perioada faraonului rebel Akenathon (1353-1336 î.Ch.), au scos la iveală aspecte inedite ale uneia dintre cele mai interesante şi controversate domnii. Se ştie că ereticul faraon a fost primul iniţiator, din istoria religiilor, al unui cult monoteist, sfidând politeismul clasic promovat de preoţii egipteni încă din perioada predinastică. Numele său iniţial, pe linie regală, fusese Amenofis IV, dar şi-a luat numele de Akenathon („Cel iubit de Aton", zeul Soare personificat, echivalent al cosmicului Ra) şi a mutat capitala regatului în citadela Marna, pe cursul Nilului, aproximativ la jumătatea distanţei dintre Memfis (la nord) şi Luxor (la sud).

Un templu pentru „marea iubire"

Ce noutăţi aduc arheologii „dezvelind" vestigiile din Marna? În primul rând, este vorba de Templul de Nord al Capitalei. După inscripţiile găsite aici, rezultă că acest edificiu a fost darul oferit de Akenathon celei ce reprezenta „marea iubire" sau „favorita" suveranului. Acesta, pe numele ei Kiya, era una din fiicele regelui mesopotamian Tushratta, care-i furniza faraonului femei pentru harem. Extraordinar este faptul că toate aceste „atenţii" se petreceau sub ochii fermecătoarei Nefertiti, principala soţie. Cum de s-a putut întâmpla un asemenea atac la demnitatea reginei? Atunci când s-au căsătorit, Akenathon avea... 12 ani, iar aleasa lui avea 17. De ce s-a produs această brutală ruptură afectivă şi ce importanţă istorică a avut ea?

Ghinionul vieţii superbei Nefertiti a fost că a adus pe lume numai fete (Meritaten, Ankesepaaten etc.), iar favorita faraonului i-a născut un băiat, pe nume Tut. Conform unei ipoteze

Unica sculptură, reprezentând nudul reginei Nefertiti, găsită la Marna

larg acceptate, acesta trebuia să fie succesorul la tron. Cum s-a comportat în această situaţie umilitoare Nefertiti? Aici intervin culisele politice ale epocii. Se pare că ea a fost la originea ideii monoteismului instaurat de Akenathon şi a războiului contra preoţimii. Izvoarele istorice mai spun că însăşi Nefertiti a fost de acelaşi neam cu „marea iubire" Kiya, adică provenea din Mesopotamia şi se numea iniţial Tadukepa. Faptul poate fi o certitudine, căci Nefertiti înseamnă „Frumoasa care a venit"... Cu alte cuvinte, contrar aşteptărilor, între Tut şi soţia oficială a lui Akenathon au existat relaţii armonioase. Într-adevăr, Tut ar fi domnit o scurtă perioadă, sprijinit de răpitoarea lui mamă vitregă (Kiya murise deja), după suspecta moarte a faraonului – a cărui domnie a durat 17 ani.

Pentru istorici nu este clar ce s-a întâmplat în jurul tronului atunci când, după mai multe decese neelucidate (inclusiv al lui Tut), Nefertiti a hotărât să-l „ungă" faraon pe unul din ginerii săi, şi anume pe Tutankhamon, pe când acesta avea 11 ani. Faptul este cu atât mai inexplicabil, cu cât noul suveran (manipulat de preoţime) a revenit la politeism şi a părăsit capitala Marna pentru a se instala la Teba. Curând după această schimbare radicală, Nefertiti a dispărut pur şi simplu. Numele său a fost şters de pe aproape toate inscripţiile templelor din Marna... O femeie înţeleaptă şi activă a căzut victimă complotului politic. Inevitabilul „cherchez la femme" este valabil încă din antichitate.

SUPERLATIVE BIOLOGICE

MAGNOLIA

a împlinit 100 de milioane de ani!

Când au apărut plantele cu flori? Răspunsul dat de paleo-botanişti are o marjă de eroare de câteva zeci de milioane de ani; ei spun că aproximativ acum 380 de milioane de ani s-ar fi ivit în peisajul erei primare, mai precis în perioada numită Devonian, cea mai primitivă formă de plante fără flori, apoi, peste încă 10-15 milioane de ani, au apărut şi cele cu flori (angiospermele). Apoi lucrurile au evoluat ca şi cum pentru încântarea ochiului omului s-au petrecut toate îmbunătăţirile morfologice şi cromatice ale florilor. Cu toate acestea, există o plantă care nu şi-a modificat prea mult „garderoba". Magnolia de astăzi (Magnolia grandiflora) nu diferă esenţial faţă de cea de acum... 90-100 de milioane de ani. Această superbă doamnă a grădinilor imperiale chineze şi-a făcut apariţia pe scena ecosistemelor asiatice în Cretacic, fiind contemporană cu una din ultimele generaţii de dinozauri. Şi acum, ca şi atunci, ea are numeroase petale nesudate, aranjate graţios în formă de elice. Mireasma ei este suavă, iar arborele are o ţinutL zveltă. Se pare că şi-a făcut intrarea în lumea florilor simultan în Asia şi în America de Sud (de fapt în teritoriile pe care azi le numim astfel, căci în Cretacic s-a produs acea dezmembrare a continentelor iniţiale şi formarea celor pe care le cunoaştem astăzi).

Cercetătorii cred că primii arbori de magnolia erau mult mai înalţi şi mai stufoşi decât cei pe care-i admirăm acum. Ipoteza este plauzibilă, căci şi insectele polenizatoare aveau dimensiuni apreciabile (o libelulă a Cretacicului putea atinge şi 40 de centimetri). În final, vom aminti faptul că de la numele botanistului francez Pierre Magnol (1638-1715) provine numele acestei inconfundabile flori. Magnol a fost primul care a avut ideea de a clasifica plantele pe familii.

„COPIII" LUI DARWIN

SAUROPODELE, ierbivorele gigantice din Jurassic

Strania lume a dinozaurilor ierbivori a avut o evoluţie imprevizibilă şi pentru oamenii de ştiinţă ai domeniului. Dacă primele mari ierbivore – numite prosauropode – aveau o alură asemănătoare hipopotamului (comparaţie aproximativă, evident) şi trăiau la mijlocul Jurassicului (acum 205-135 de milioane de ani), treptat s-a produs o modificare esenţială, corespunzător cu evoluţia climei şi a vegetaţiei. Încălzirea planetei şi precipitaţiile abundente au determinat creşterea importantă în înălţime a copacilor. Şi cum mugurii acestora reprezentau delicatese pentru ierbivore, s-a produs şi modificarea morfologică a prosauropodelor. O mutaţie genetică extrem de benefică „le-a lungit interminabil gâtul", cum spune paleo-zoologul francez Michel Baritti. Vieţuitoarea (aproape caricaturală) pe care o vedeţi în imagine se numeşte *diplodocus;* era specifică Jurassicului şi avea un gât lung de aproape 20 de metri! Lungimea corpului avea acelaşi ordin de mărime, iar greutatea putea atinge 20 de tone. Cercetătorii se întreabă (şi noi alături de ei) de ce natura a fost atât de... suspect de generoasă cu aceste creaturi. Este adevărat că *diplodocus* nu se putea căţăra spre crengile superioare, din cauza masivităţii lui. Însă nu se putea apăra în faţa prădătorilor cu labele, ci cu gâtul şi capul, iar aceste arme erau insuficient de eficace. Vulnerabilitatea acestor ierbivore-gigant era evidentă şi adaptarea morfologică pentru hrană s-a dovedit a avea şi efecte negative. De altfel, sauropodele au fost printre primii dinozauri dispăruţi în urma catastrofei ecologice de acum 65 de milioane de ani. Trebuie menţionat şi faptul că nu există nici o legătură între *diplodocus* şi girafele de astăzi. Singurul aspect comun pare să fie modul cum masculii rivali se luptă pentru cucerirea femelei alese, folosindu-se de gâturile lor interminabile.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

INSTANTANEU

Familie unică de tigri albinoşi

La grădina zoologică din Washington s-a produs un fenomen excepţional în lumea felinelor. O tigroaică albinoasă a adus pe lume trei pui albinoşi. Fenomenul este rarisim, întrucât teoria spune că se poate naşte un tigru „anormal pigmentat" la zece mii de naşteri. Până în prezent, statisticile zoologilor stabiliseră că în întreaga lume se află aproximativ 150 de tigri albinoşi, iar ceea ce s-a petrecut cu tigroaica „Lisa" este fără precedent. Tigrişorii albinoşi, având aceeaşi mutaţie genetică precum mama lor, au fost foarte plăpânzi, dar au reuşit să supravieţuiască graţie faptului că Lisa a avut suficient lapte. În anul 1956 s-au născut, în India, doi pui albinoşi dintr-o mamă normală, şi acel eveniment fusese considerat irepetabil. Dar surprizele genetice nu se lasă prea mult aşteptate.

ÎN CULISELE CAPODOPERELOR

De când femeia este „SEXUL FRUMOS"?

Una din marile izbânzi ideologice ale Renaşterii – exprimate cu excelenţă şi-n pictură – a fost redefinirea concilierii dintre Creator şi creaţia Sa. Trupul omenesc, parte integrantă a naturii, devenea temă predilectă pentru maeştrii penelului, pornind de la premisa că omul a fost înzestrat cu două componente ale conceptului de frumuseţe: cea sufletească şi cea trupească. Era detronată definitiv dogma medievală ce aprecia exclusiv spiritul, ignorând armonia morfologică a efemerului corp.

Erotica bine temperată

Aşa a explodat pur şi simplu bucuria de a valorifica în formă şi culoare făptura femeii, pe nedrept discreditată şi ascunsă în teze religioase prea severe. Era *secolul XVI* când Albrecht Dürer, Leonardo da Vinci, Tintoreto etc., etc. deveneau arhitecţii reliefului feminin ideal. O vreme, pictorii reprezentativi ai acestui secol de graniţă conceptuală au păstrat regulile medievale ce spuneau: „silueta e fină, talia strâmtă, sânii se disting uşor, pielea e albă şi delicată".

Se pare că din Italia a fost lansată ideea că „frumuseţea dovedeşte bunătatea divină" (Baldassare Castiglione, 1528); utopişti precum Thomas Morus avansau la rândul lui obligaţia viitorului cuplu de a-şi descoperi trupul reciproc şi apoi să ia o decizie, adică după ce au constatat dacă partenerul „şi-a neglijat sau nu frumuseţea naturală". Natura poate fi perfectă (!), spun capodoperele lui Michelangelo şi Raphael, care, alături de acuarelele lui Dürer, fac să triumfe „erotica bine temperată"... Aceste cuvinte, rostite cândva de filosoful francez Niphus, au statuat că din magnificul secol XVI *„sexul slab va fi numit, iremediabil, **sexul frumos".***

„NEVASTA FIERARULUI", de Leonardo da Vinci

Setea de perfecţiune

Încercările pictorului d'Alberti (sec. XV) de a teoretiza aritmetic idealul făpturii feminine au fost continuate cu asiduitate şi de da Vinci şi de Dürer. Astfel, capul trebuie să fie: a opta parte din întreaga lungime a trupului, o treime din trunchi, o jumătate din distanţa dintre şolduri şi o jumătate din lungimea pulpelor. O altă teorie a proporţiilor, din acelaşi secol novator („Codex Huygens", 1570), înscria corpul ideal în patru cercuri concentrice echidistante, evocând elementele cosmice fundamentale: *pământ* (capul), *apă* (sânii), *aer* (trunchiul) şi *foc* (întreg corpul femeii care „arde" în braţele bărbatului). Poezia exerciţiului de admiraţie a femeii culmina prin vorbele lui Michelangelo: „Frumuseţea Donelor mele emană fie aromă de violete, fie de iasomie, iar pielea lor arată şi miroase a zăpadă imaculată"... Nu putem încheia această pseudo-odă decât cu un citat din feminista franceză Marie de Romieu („Instructions pour les jeunes filles", 1597): „Corpul femeii a fost creat de Dumnezeu pentru ca bărbaţii să suporte mai bine mizeriile vieţii".

MINUNILE NATURII

PEŞTERA PODULUI

o adevărată colecţie de broderii calcitice

IOANA PROCA-FLORIA

Carstul Podişului Mehedinţi este unul din cele mai importante din România, nu datorită numărului mare de peşteri, ci, mai ales, bogăţiei acestora în forme diferite, unice în felul lor. Deosebit de interesantă este zona Ponoare. Chiar în centrul comunei Ponoare se află Podul Natural, o arcadă de calcar de 61 m şi lată de 12 m, rest al unei galerii de peşteră, parţial prăbuşită. Acest „pod" este punctul de plecare către alte fenomene interesante, toate grupate în dealul Cracu Muntelui. Şi *Peştera Podului*, despre care vom vorbi astăzi, se găseşte în dealul Cracu Muntelui, la o altitudine de 265 m, chiar în centrul localităţii Ponoare.

Prima descriere ştiinţifică, foarte sumară, a Peşterii Podului datează din 1913. De-abia în 1928 se explorează întreaga peşteră iar rezultatele au fost publicate în 1951.

Peştera Podului este complexă, polietajată, cu două deschideri. Intrarea de la Podul Natural este o arcadă largă de 15 m şi înaltă de 3 m care deschide accesul într-o galerie descendentă pe primii 30 m. Lungimea totală este de 734 m. Galeria cu dimensiuni mari de 10-12 m lăţime şi 5-8 m înălţime se numeşte Galeria Principală şi este subfosilă.

Primăvara, mai ales când plouă, galeria se transformă îndr-un lac ce poate fi străbătut doar cu barcă pneumatică.

În zona mijlocie, podeaua este întreruptă de un puţ cu gura în formă de pâlnie, aşa-numita *estavelă* din Peştera Podului, adică un puţ prin care apa de infiltraţie se scurge în perioadele normale, dar prin care apa poate să şi iasă, în sens invers, obligând pâlnia să funcţioneze ca prea-plin de evacuare a surplusului de debit. După aproximativ 50 m galeria urcă o pantă cu bolovani şi iese printr-un portal de formă eliptică la Lacul Zăton.

Galeria Fosilă este frumos concreţionată cu domuri stalagmitice, stalagmite, stalactite, draperii foarte lungi şi stalactite fistulare. Tot în Galeria Fosilă poate fi admirat filigranul broderiilor calcitice fistulare. De asemenea, aici este prezent grafismul ciudat al „pieilor de leopard".

Sala Finală impresionantă prin dimensiunile ei, nu a scăpat de „furia" unor turişti care, din prea mult entuziasm, au tăiat cu fierăstrăul, probabil, din unele stalagmite.

Peştera Podului – o adevărată operă a apelor Zătonului, drenate cândva prin galerii ca şi pe sub arcada Podului Natural (detaşat acum de restul peşterii) – are farmecul ei şi datorită dificultăţilor prin care turiştii trec atunci când se încumetă s-o viziteze.

UN PARADIS

al artiştilor

IRINA STOICA

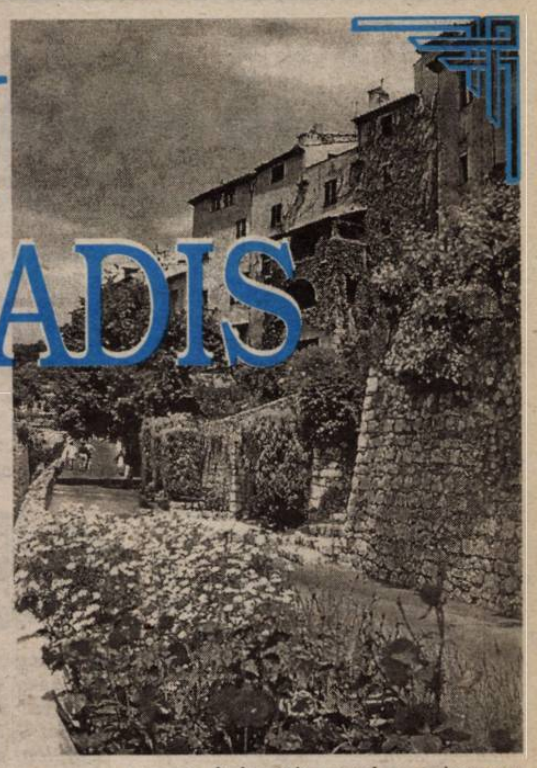

Cunoscută drept una dintre cele mai vestite şi mai populare comunităţi artistice din Franţa, localitatea Saint Paul din Alpii Maritimi este înconjurată de un peisaj mirific, de dealuri acoperite de vii şi livezi de măslini. Fortificată în trecut, avea faima unei cetăţi inexpugnabile. Prosperă în timpul evului mediu, a fost întărită de bastioane impunătoare la începutul veacului al XV-lea şi apoi, la mijlocul secolului al XVI-lea, a fost înconjurată de ziduri de apărare, create de arhitecţii Mandou şi Vauban, ziduri ale căror urme se mai văd încă şi astăzi. În ciuda acestor întăriturii, care au impus demolarea a sute de case, Saint Paul n-a putut rezista atacurilor savoyarzilor şi apoi ale diferiţilor alţi duşmani care au ocupat oraşul la începutul secolului al XVIII-lea.

În următoarele secole aşezarea a început să-şi piardă importanţa, lăsată mult în urmă de vecinele sale Vence şi Cagnes. Devenind un sătuc agricol liniştit, în cel de al treilea deceniu al secolului trecut a început să atragă numeroase personalităţi din lumea artei, de la Modigliani la Bonnard, care au fost urmate de alţi artişti celebri: pictori, sculptori, poeţi, prozatori care au contribuit la transformarea micii localităţi într-un adăpost al artelor şi creatorilor de primă mână. Prestigiosul han „Porumbiţa de aur" este o mărturie a atracţiei pe care aceste locuri au exercitat-o asupra artiştilor vremii, a felului în care aici au fost descoperite uriaşe talente, a pasiunii de colecţionari a locuitorilor care au îmbogăţit oraşul cu minunate colecţii incluzând opere de Braque, Matisse şi Utrillo. O vizită în oraş înseamnă o plimbare înapoi, în timp, până în secolul al XVI-lea şi chiar mai departe. Panorama dinspre nord şi cea dinspre sud, deschiderea spre Vence, respectiv spre Nisa, încântătoare privelişti spre Cap d'Antibes şi vârfurile Alpilor care se zăresc în depărtare, contribuie din plin la frumuseţile oraşului.

În interior, „Strada Mare" este străjuită de construcţiile din secolele XVI-XVII, cele mai multe fiind ocupate de ateliere ale artizanilor şi de magazine cochete. În centrul elegant se află o fântână veche de piatră şi chiar în faţa turnului înalt care adăposteşte primăria, poate fi admirată biserica oraşului, construită în secolele XII-XIII şi remodelată în secolele XV-XVIII, adevărată comoară de artă baroc. Fundaţia Maeght, al cărei sediu este o clădire modernă cu o arhitectură splendidă, incluzând elemente create de mari artişti: Chagal, Miró, Braque şi alţii îşi dedică activităţile artei, organizând nu numai expoziţii ci şi spectacole şi alte activităţi tematice. Eforturile depuse în acest sens au făcut ca oraşul Saint Paul să devină şi să rămână un paradis al artiştilor.

AFRICA, în urmă cu un milion de ani

DORIN MĂRAN

În ultimii 60 de ani, arheologii au efectuat cercetări în siturile străvechi ale Africii de Vest, în speranţa unor descoperiri care să reflecte evoluţia populaţiilor din această parte a lumii. O descoperire de ultimă oră din Unjugu (Mali), o aşezare aflată pe platoul Dogon, a bulversat pur şi simplu opiniile specialiştilor legate de vechimea acestor populaţii despre care se credea că nu depăşeşte 200 de mii de ani.

Cercetările atestă faptul că în aceste locuri existau comunităţi vechi de un milion de ani. Membri ai Misiunii arheologice şi etnologice din Elveţia au avut surpriza să descopere în februarie 2001 vestigiile unui număr de 10 situri aşezate de-a lungul unui afluent al Nigerului pe platoul Dogon, în Ujugu, într-o depresiune scăldată de ape, care a atras dintotdeauna populaţiile din împrejurimi. În acest loc anul 6000 î.Ch. în Tanzania şi Kenya. Cele descoperite în depresiunea Yame datează din anii 8500-9500 î.Ch. şi au fost confecţionate de populaţiile din neolitic. Acest tezaur ceramic este totodată unul dintre cele mai vechi din lume. Cum a fost posibil ca un asemenea focar cultural să se dezvolte în Africa de Vest? Valea Yame n-a constituit doar un rezervor de apă permanent, extrem de important pentru populaţiile din împrejurimi, ci şi un loc de întâlnire al populaţiilor migratoare venite din Africa septentrională şi al celor provenite din regiunile subsahariene, populaţii care au parcurs mii de kilometri pentru a găsi apă şi care au lăsat în urma lor obiecte de ceramică, săgeţi, pietre de ascuţit etc.

au fost aduse de aluviuni, de-a lungul sutelor de mii de ani, o serie de obiecte preistorice, amestecate cu trunchiuri de copac, cărbuni, frunze etc., care au atins în unele locuri o grosime de 18 metri. În amalgamul aluvionar, au fost descoperite, cu predilecţie, obiecte de ceramică. Cele mai vechi obiecte de acest gen descoperite vreodată în Africa datează din anul 4000 î.Ch. în Nigeria şi în

Mărturii ale unor civilizaţii străvechi care s-au dezvoltat spre mijlocul mileniului III î. Ch., când populaţiile neolitice originare din zonele sahariene vor coloniza ţara Dogon.

Marea piramidă a lui Keops e încă plină de mistere

Cel puţin aşa au afirmat doi cercetători francezi, care au pus în evidenţă prezenţa unor false intrări în blocurile de piatră din galeriile piramidei, menite să mascheze accesul spre cavităţile din apropierea camerei în care era depus corpul faraonului. Cei doi francezi, în paralel cu alte echipe de cercetători, încearcă să dea de urma posibilelor galerii secrete ce înfierbântă spiritele arheologilor în ultimele decenii. (D.M.)

PUBLICITATE ● PUBLICITATE ● PUBLICITATE

Fundaţia NICULINA iniţiază prelegeri şi cursuri practice cu următoarele discipline de studiu:

- Curs de terapii neconvenţionale
- Curs de principiile reîncarnării
- Curs de educaţie sexuala pentru tineri
- Curs de protecţie energetica

Durata cursurilor este de 2 luni (respectiv în fiecare sâmbătă şi duminică din lună). Cei ce doresc să se înscrie la acest program susţinut de specialişti în domeniile enunţate, sunt rugaţi să apeleze telefoanele 220.09.17 şi 092.77.27.27. Numărul de locuri fiind limitat, vă rugăm să ne comunicaţi opţiunea Dv. până pe data de 25 august 2001.

PUBLICITATE ● PUBLICITATE ● PUBLICITATE

Viitorul aparţine spaţiului

Date de la meteosateliţi pe Internet

PROGNOZE SIGURE!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Meteorologia este, probabil, una din ştiinţele care deţine cele mai multe fenomene de neînţeles sau de neexplicat! Câteva exemple pot fi edificatoare: cum s-a ajuns ca oceanul planetar să „stocheze" imense cantităţi de gaze? Sau, de unde provin forţa şi capriciile fenomenului El Niño, care antrenează o masă gigantică de apă caldă şi o transportă de pe coastele indoneziene până la cele americane? De ce, această „migraţie" de apă caldă influenţează formarea uraganelor şi producerea unor inundaţii catastrofale? Printre aspectele deosebite ce influenţează clima unor regiuni terestre întinse, se numără şi modificările căldurii, componenţei şi chiar a biomasei oceanelor de pe planeta Terra!... De asemenea, s-a emis şi ipoteza unei relativ recente încetiniri a vitezei celebrului Gulfstream, ca o urmare potenţială a efectului de seră, oceanul planetar comportându-se ca şi cum ar fi „sufocat" de gazele nocive responsabile de efectul de seră, gaze care se plasează la suprafaţa planetei... În aceste condiţii, a apărut necesitatea perfecţionării dotării sateliţilor meteorologici, în calitate de instrumente capabile să „acopere" informaţional suprafaţa planetei, deţinută în proporţie de aproximativ 70 la sută de apele oceanelor şi mărilor; de asemenea, un rol de seamă trebuie să revină corelării datelor obţinute de la meteosateliţi cu cele rezultate din rularea unor noi (şi adecvate actualelor condiţii) programe şi modele matematice. Specialiştii europeni au înţeles aceste deziderate, programele elaborate şi lansarea meteosatelitului Jason (cu rol de explorator oceanografic) – vezi *Magazin* nr.2 (503) din 11 ian. 2001 – fiind de bun augur. Acum a intervenit şi Administraţia americană pentru oceane şi atmosferă (NOAA), care a lansat un contract pentru generaţia a 2-a de sateliţi GOES (v. imaginea alăturată) şi un alt contract către Integral System Inc., pentru ca până în martie 2002 să perfecteze un nou sistem de procesare şi exploatare prin INTERNET a datelor şi imaginilor satelitare. Cercetătorii NOAA speră ca, în acest fel, vor putea elabora şi prognoze climatice!

Iluzoria dezlegare a misterului

DAN APOSTOL

În 1969 Conrad A. Nerviz, un marinar care fusese ambarcat pe *USS Cyclops* înainte de călătoria fatală, sugera că vasul s-ar fi rupt în două. Accidentul ar fi avut la origine întreţinerea defectuoasă a navei, supraîncărcarea ei şi greşita distribuţie a minereului. Într-adevăr, într-o astfel de situaţie limită nu ar fi fost posibil ca radiotelegrafiştii să mai transmită vreun S.O.S. Dar premisele lui C.A. Nerviz sunt infirmate în alte mărturii. Astfel, a fost stabilit cu certitudine faptul că încărcarea s-a făcut sub directa supraveghere a căpitanului vasului, George W. Worley, şi a şefului de echipă, Manuel Pereira, de la „Brazillian Coaling Company", om cu o bogată experienţă în acest gen de operaţiuni. Pereira a adăugat chiar că nava ar mai fi putut primi încă 2000 t de minereu fără a fi pusă în pericol structura, iar încărcătura era foarte bine distribuită în tancuri.

Interesul stârnit de această enigmă revine periodic şi, din când în când, informaţii noi ies la iveală fără a o clarifica însă. Una din cele mai importante este cea care provine din timpul căutărilor submarinului *USS Scorpion* în 1968. Însărcinat cu cercetarea submarină, scafandrul Dean Hawes a identificat la un moment dat suprastructura unui vas scufundat la 54 m sub apă şi situat la 70 mile est de Norfolk. Din nefericire, tocmai când pregătea să o studieze mai atent, a trebuit să iasă la suprafaţă. Mai târziu, văzând o fotografie a lui *USS Cyclops*, Hawes a afirmat fără să ezite că epava descoperită de el era identică. Anumite elemente (viteza redusă de deplasare datorată defecţiunii unui motor, curenţii etc.) i-au făcut pe unii specialişti să creadă că *USS Cyclops* s-ar fi putut afla în acel loc. Mijloacele adecvate

Dispăruţi în Triunghiul Morţii

de detecţie se aflau însă la dispoziţia US Navy şi aceasta era angajată în atingerea unui obiectiv mult mai important (găsirea submarinului *USS Scorpion)* aşa că, momentan, investigaţiile nu au fost reluate.

Dar, în iulie 1974, în timpul unor exerciţii de explorare submarină s-a raportat descoperirea unei epave acolo unde afirmase Hawes că ar trebui să fie, după părerea sa, *USS Cyclops.* Poziţia a fost marcată cu precizie şi, la începutul lui august, Hawes a putut să o investigheze cu ajutorul unui submersibil automat (înzestrat cu o cameră TV), constatând că, în mod sigur, epava nu era cea a navei *USS Cyclops,* dar – susţine el – nici a vasului pe care îl descoperise în 1968. Kusche afirmă însă că informaţiile din ziare (martie 1918) şi rapoartele Biroului Meteorologic al S.U.A. (US Weather Bureau) privind starea vremii erau eronate. Cercetând arhivele din Asheville (Carolina de Nord – S.U.A.) ale Centrului National Climatic (Naţional Climateric Center) el a „stabilit" că, „pe ruta presupusă a fi fost urmată de *USS Cyclops,* la data de 10 martie 1918, a avut loc o puternică furtună" care a avariat o altă navă, SS Amolco, abătându-se apoi asupra New York-ului. Printr-o serie de ipoteze, nesusţinute însă de nici un element concret, Kusche a ajuns la concluzia că *USS Cyclops* (navigând cu o viteză de 10 noduri din cauza motorului defect şi purtat de Curentul Ecuatorial de Nord, apoi de Golfstream) era „în mod sigur" în apropiere de Norfolk la 10 martie 1918, intrând în „dinţii" furtunii.

„Stabilind" că epava navei este cea observată de Hawes în 1968, Kusche aştepta (în 1975) să fie redescoperită de scafandrii US Navy (care făceau exerciţii în zonă) pentru ca el să poată dovedi că a avut dreptate. Speranţele sale nu s-au îndeplinit nici până astăzi, dar nu acest lucru este important. Se pare că Lawrence Kusche, încântat de ipostaza de a fi „primul om care dă o explicaţie rezistentă despre soarta lui *USS Cyclops"*, nu a văzut carenţele evidente ale ipotezei pe care a formulat-o: 1) scenariul imaginat de el pentru parcurgerea traseului de către vasul american este mai curând planul unei operaţiuni militare de mare precizie, cronometrată la secundă, decât realitatea drumului unei nave parţial defecte şi care nu avea nici un motiv să se încadreze în orarul de mare finete alcătuit de Kusche; 2) admiţând că Hawes a descoperit în 1968 o altă epavă decât în 1974, ea nu putea fi în nici un caz *USS Cyclops* pentru că era *întreagă*, or, însuşi Kusche afirmă că nava a fost *ruptă în bucăţi* din cauza furtunii. În consecinţă, dispariţia lui *USS Cyclops* rămâne în continuare nerezolvată, în pofida aserţiunilor lipsite de modestie ale celui care a „rezolvat misterul «Triunghiul Bermudelor»" (după propria sa opinie). Incidentul *USS Cyclops* a influenţat însă o decizie majoră luată de Statele Unite la terminarea războiului, fiind citat ca argument în timpul dezbaterilor preliminare din Congres pentru constituirea unor rezerve strategice de minereuri, astfel încât S.U.A. să nu mai depindă, în caz de conflict armat, de aprovizionarea din surse străine.

Lumile de dincolo de lume

PĂMÂNTUL... multiplu!

MIHAELA DOROBANŢU

Iată textul integral al frazei lui John Cleeves Symmes care, în 1818, avea să declanşeze de fapt istoria mondială a marii aventuri care înseamnă căutarea lumilor subterane, presupuse a fi cu mult înaintea noastră ca civilizaţie şi cunoaştere: „Declar că Pământul este gol şi locuibil în interiorul său; conţinând un număr de sfere solide, concentrice, una în interiorul alteia, şi că el este deschis la Poli sau la 16 grade; îmi pun chezăşie viaţa mea pentru a dovedi acest adevăr şi sunt gata să merg să explorez acest gol dacă lumea mă va susţine şi ajuta în demersul meu." Pentru aceasta a cerut: „O sută de oameni curajoşi care să mă întovărăşească, bine echipaţi, să plecăm din Siberia iarna, cu sănii trase de reni, pe gheaţa mării îngheţate; mă pun chezaş că vom găsi un pământ cald şi bogat, plin de fructe şi legume şi animale, dacă nu şi oameni, de îndată ce depăşium 82 de grade; ne vom găsi în primăvara următoare."

Evident că, în loc de toate acestea sau cel puţin o parte din ele, tot ce a primit a fost râsul general şi disprepuitor al celor cărora se adresase. Ziare sau publicaţii ştiinţifice i-au ridiculizat ideile şi teoria. Oricine s-ar fi simţit dezarmat şi ar fi renunţat. Nu şi Symmes. El continuă cu şi mai multă vigoare campania de informare, scrie şi mai multe scrisori, străbate ţara în lung şi lat pentru a vorbi despre subiectul său, despre existenţa acestor Pământuri multiple.

Pe de o parte, el a invocat mereu date fizice şi astronomice pentru a-şi susţine teoria. O masă informă, cum trebuie să fi fost Pământul la început, aflată sub acţiunea unor puternice forţe centrifuge, nu s-ar fi putut organiza ca o masă solidă, plină, ci sub forma unor sfere concentrice, goale, deschise la poli, ca rezultat al echilibrului final între forţele centrifuge şi cele gravitaţionale. Pe de altă parte, combinând argumente ştiinţifice şi religioase, el a subliniat faptul că Natura, binecunoscută pentru „economia" cu care şi-a realizat structurile, a construit totul... gol: oase, tulpini de plante, pene, fire de păr... De ce ar fi procedat altfel cu Pământul însuşi?

Şi, mergând de la general la particular, el a şi calculat dimensiunile tipice ale Pământului său multiplu. Rezultatul: cele două deschideri ar fi urmat să aibă diametre de aproximativ 6000 km la Polul Nord şi 9000 km la Polul Sud. Deschideri prin care s-ar putea pătrunde spre interiorul Pământurilor, panta drumurilor coborâtoare fiind suficient de blândă pentru a nu ne crea probleme. În interior am găsi o lume scăldată într-o lumină blândă şi în căldura venind de la razele indirecte ale Soarelui strălucind la deschiderea polară. Symmes nu a obosit niciodată să-şi apere teoria – a început chiar să-şi câştige adepţi, dar nu şi banii necesari pentru a putea porni în expediţie. Cei mai importanţi dintre primii săi suporteri au fost Jeremiah N. Reynolds, redactor la un ziar din Ohio şi James McBride, un bogat om de afaceri din acelaşi stat. Acesta l-a şi determinat pe senatorul de Kentucky, Richard M. Johnson, să prezinte Congresului o petiţie în favoarea finanţării unei expediţii polare a lui Symmes...

Amprente ale spiritualităţii noastre

Mănăstirea Frăsinei

Aflată în comuna Muereasa din judeţul Vâlcea, la 25 km de Râmnicu Vâlcea, mănăstirea Frăsinei este ctitoria Sfântului Calinic, episcopul Râmnicului.

Biserica mănăstirii cu hramul „Adormirea Maicii Domnului" este cunoscută sub numele de „Biserica Mare" şi împreună cu ansamblul de clădiri din jur creează impresia de cetate. Înălţată între 1860-1863 este sfinţită imediat după terminarea construcţiei.

Interiorul a fost pictat, în maniera lui Tattarăscu, de artistul ardelean Mişu Pop. Spălată în 1968 de pictorul Ariţium Avachian, pictura contribuie substanţial la faima bisericii declarată monument istoric.

Biserica Schitului vechi a fost înălţată din lemn în 1710 de călugării bulgari Ilarion şi Ştefan având hramul „Naşterea Sfântului Ioan Botezătorul". Reconstruită din zid în 1762-1763 de fraţii hagii Cârstea şi David Iovipali şi de fiul lui, Cârstea Nicoliţă, binecuvântată de Filaret, episcop de Râmnic, a avut în jur un şir de chilii din care nu s-a mai păstrat nimic. Războiul ruso-turc din 1787 aduce mari pagube schitului pustiit şi rămas părăsit până în 1848. În acest an, având acceptul urmaşului primilor ctitori, Gheorghe Iovipali, călugărul cernican Acaghie reface sfântul locaş. Cu acest prilej el închide pridvorul de cărămidă pe care îl transformă în pronaos. Tot acum îl zugrăveşte parţial, astfel încât în biserică este păstrată pictura veche, din 1763, executată de Teodor Zugravul în timp ce în tindă există o pictubă nouă, adică cea din 1848.

Paraclisul, având hramul „Sfinţii Trei Ierarhi", clădirile dinspre miazăzi şi răsărit completează aripa cetăţii mănăstireşti pe partea rămasă liberă. Lucrările au fost iniţiate de episcopul Gherasim Safirim al Romanului, fost arhimandrit de scaun al Episcopiei Râmnicului Noul Severin.

Mănăstire de călugări, cu administrare proprie, aşezată în mijlocul dealurilor, al grădinilor, lanurilor de porumb, livezilor şi poienilor mănăstirea Frăsinei este poate mai puţin elaborată decât ctitoriile domneşti nu datorită lipsei de gust ci datorită lipsei de mijloace materiale.

Locaşul trăieşte însă nu numai prin frumuseţea sa, ci şi prin amintirea celui pe care mulţi l-au considerat una dintre cele mai reprezentative personalităţi ale bisericii noastre ortodoxe, Cuviosul Calinic, aşezat oficial în rândul sfinţilor în octombrie 1955.

IRINA STOICA

Pribeagul nevăzut

Amintirile omenirii

CÂNTĂRILE HERUVIMILOR

O componentă esenţială a practicilor magice o constituie partea melodică sau, mai exact, incantaţia. Într-o zonă învecinată cu universul uman, apar însă manifestări similare, mai mult decât stranii, despre care există numeroase mărturii că n-ar fi tocmai pământeşti. Oricum, ele cel puţin depăşesc limitele cunoscute de oameni, până în prezent. Contribuie la acoperirea lor cu un consistent văl de mister şi neelucidarea surselor fenomenelor respective, situaţie în care imaginarul colectiv a intrat în funcţiune; totuşi, nu fără temei!

În copilărie, Alexandra Macovei – o bătrână din comuna suceveană Pojorâta, născută în anul 1898 – a auzit că, pe la stânele din munte ale unor rude, trecea într-o vreme o făptură nevăzută, cântând. Îşi făcea simţită prezenţa noaptea, se deplasa fără grabă, iar aşa-zisele cântări ale sale, fără vorbe, agitau animalele, deşi purtau în ele un sentiment de linişte profundă, ciudat, nelumesc. Tainica făptură nu se apropia niciodată de stână, dar oierii au bănuit-o a fi vreun tâlhar pus pe furtişaguri şi au început să asmută câinii către ea. După o vreme, cântecele nu s-au mai auzit, însă – vorbeau oamenii cu teamă în suflet – stânele s-au prăpădit şi locul lor a ajuns parcă blestemat. S-au gândit localnicii şi la vreun nebun pierdut în hăţişurile pădurii, dar pustiirea tărâmurilor altădată aducătoare de belşug le-a dat serioase motive de nelinişte. Mai ales că nu departe, în ţinutul Dornelor, asemenea întâmplări se petreceau de nu se mai ştie cât timp, ele fiind încă vii în amintirea multor oameni.

Alai de nuntă... zburător

Mărturiile, mai vechi sau contemporane cu noi, vorbesc despre un fel de apariţii (termenul este impropriu, dar mai apropiat de mentalitatea populară), însoţite în mod obligatoriu de o melodie, de o „muzică". Dumitru Candrea, din Poiana Negri, ca şi alţi domeni, îşi amintesc asemenea „muzici" stranii, venite parcă de nicăieri. „Şi numa' pe la miezu' nopţii s-o auzit o muzică, aşa, ca o fanfară. Şi când o ajuns în dreptu' bordeiului, s-o oprit muzica; arma tatii, care era aşezată-n picioare, s-o descărcat de-amândouă ţăvile". Oare să fi avut acel *ceva* nedefinit puterea supraumană de a acţiona de la distanţă asupra unor mecanisme pământeşti, adică realizate de om? Pare aberant, dar răspunsul poate fi afirmativ!

Ne vin în sprijin sutele de cazuri selectate de prof. Călin N. Turcu, în enciclopedia sa despre fenomenul OZN în România. Într-o dimineaţă a lui iunie 1966, un paznic de noapte aflat între localităţile Arpaşu de Jos şi Cârţişoara a observat aterizarea unui ciudat corp zburător. Omul s-a repezit spre obiect, însă a fost lovit de o rază care „l-a înconjurat cu flăcări, producând un sunet melodios". O întâlnire de gradul trei ar fi avut un anume Radu Popescu şi vărul său, în tinereţe, prin mai 1935, în zona Drăgăşanilor. Nu ne oprim asupra celor văzute, doar remarcăm că nava ciudată, ce staţiona pe malul Oltului, s-a ridicat de la sol de îndată ce ocupanţii ei i-au reperat pe pământeni, zborul făcându-se cu „un zumzet uşor". De remarcat că localnicii erau familiarizaţi de multă vreme cu prezenţa „zburătorilor" în zona lor. În fine, să mai amintim că un bătrân din Gorj relata ceva aproape identic cu informaţia culeasă de noi din Pojorâta: în toamna anului 1929, cântece nocturne, ca nişte alaiuri de nuntă, străbăteau satele pe deasupra pomilor, nevăzute şi netulburate de oamenii muritori, încremeniţi de încântare şi spaimă... Încântare, pentru rezonanţa tulburătoare, ca un mesaj de iubire, picurată în suflete de cântecele nemaiauzite. Spaimă, pentru că misterioasele semnale erau puse în relaţie cu fiinţe malefice din mitologia populară. Dar să nu uităm că şi Raiul îşi are cântăreţii săi înaripaţi, heruvimii, ale căror melodii fără vorbe transmit o stare de linişte şi de iubire imposibil de descris în cuvinte, după cum susţin unele persoane ce au trecut prin aşa-numita moarte clinică.

*

La ţară, oamenii ştiu mai mult decât suntem noi dispuşi să credem, (şi) despre asemenea întâmplări. Ielele apar dansând după o muzică ce vrăjeşte şi tot ele iau minţile ori pocesc trupul necugetatului muritor care a făcut imprudenţa să se-apropie, pentru a le privi. Alte mărturii, greu de categorisit, asociază melodii la fel de fascinante cu apariţia unor fiinţe ale văzduhului, tinere şi foarte frumoase, ce ne trimit cu gândul la miticul „zburător". Oamenii simpli nu se grăbesc să nege existenţa lor, căci cred în ele, cum şi Homer credea în cântecul sirenelor. Să fie vorba, într-adevăr, de întâlnirea a două lumi, pentru care vibraţiile aerului au căpătat valenţe similare, în anume timpuri şi locuri? Satul românesc ar putea fi surprinzător de aproape de răspunsul la asemenea întrebări.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

■ *«Iubirea vârstă nu cunoaşte»* (Puşkin)

70 de ani între miri EI ŞI?

Atunci când s-au căsătorit, grațioasa mireasă avea... 93 de ani, iar frumosul mire abia împlinise... 23! Ei şi, o diferență minusculă de 70 de ani ce mai contează când e vorba de iubire. Iubire?!

Vă rog să nu zâmbiți, sufletul poate rămâne tânăr sau poate reîntineri atunci când te aştepți mai puțin, iar hazardul nu-şi alege victimele. Ea se numeşte Margherita Bazzani, iar el este Andrea Perozzi. Doi italieni fericiți care s-au întâlnit şi sedus reciproc în circumstanțe foarte interesante.

Margherita nu fusese măritată niciodată. A avut „peste cincizeci de amanți fermecători dar mincinoşi", aşa cum ea însăşi mărturiseşte. N-a crezut în fidelitatea nici unuia, instinctul ei de femeie înțeleaptă determinând-o să nu-şi lege viața de nici un pretendent. A trăit ca simplă funcționară la o poştă din Bergamo şi s-a mulțumit cu o viață de singuratică fără speranțe. Pe la 85 de ani, un anume Dino Vallente a cerut-o în căsătorie. Acest bărbat avea 55 de ani. Au conviețuit un timp, iar Margherita avea unele suspiciuni care s-au adeverit; Dino era căutat de poliția franceză pentru participare la un jaf asupra unei maşini de bancă. L-a respins şi în cele din urmă Dino a fost găsit de Interpol.

Cum s-au îndrăgostit cei doi? Andrea este infirmier la un spital din Bergamo şi meseria l-a adus în fața unei paciente cu totul deosebite. Margherita fusese accidentată de o maşină, chiar în fața casei unde locuia el. Tânărul bărbat, care se afla întâmplător la fața locului, a intervenit imediat. Practic, promptitudinea lui i-a salvat viața. În spital, femeia, dorind să-şi exprime recunoştința, i-a propus... să-l înfieze. Însă Andrea a cerut timp de gândire şi, după zece zile, a cerut-o de nevastă!

Nu credem că e nevoie să căutăm acul în carul cu fân. Aşa s-au petrecut lucrurile şi trebuie să le luăm ca atare. Margherita Bazzani nu este o milionară excentrică, iar Andrea Perozzi nu este un disperat al soartei. Deci ceea ce s-a întâmplat sufletește între ei poate fi considerat drept o firească apropiere afectivă – ce-i drept, o apropiere cu caracter de unicitate. *(P.I.)*

Cum să-ți prepari singur o

TORNADĂ

V-ați gândit vreodată că poveştile din „O mie şi una de nopți", cu duhurile închise în sticlă, eliberate şi puse pe făcut fie rău, fie bine, ar putea să NU fie atât de imposibile pe cât par? Ei bine, dacă citiți rândurile următoare, veți vedea că aşa este.

„Eroul" se numeşte Jorge Menendez, este un burlac de 36 de ani, trăieşte într-o rulotă, într-un camping din Mexico City. Deşi nu a terminat liceul, îi place să spună despre el că are o „minte curioasă" şi când a găsit pe Internet o rețetă ca să-ți prepari singur o... tornadă, nu a mai stat pe gânduri şi s-a apucat de treabă. A luat deci apă, oțet şi detergent de vase, le-a pus în niște sticle de sifon, le-a închis ermetic, le-a agitat bine şi le-a răsturnat. Admirând cu încântare micile furtuni declanşate înăuntru se entuziasma: „era uluitor să vezi cum se formau vârtejuri, exact cum vedem la TV!". Numai că după câteva clipe, Menendez şi-a dat seama că ceva nu era în regulă, pentru că sticlele începuseră toate să-i tremure în mână şi dinăuntru se auzea un zgomot ciudat. Din instinct, a aruncat sticlele pe fereastra rulotei, exact în momentul când au explodat şi o tornadă adevărată s-a stârnit, măturând literalmente totul în cale. Rulota sa şi

alte 18 au fost complet distruse! Iar experții de la Universitate veniți la fața locului au spus că se poate considera un adevărat miracol faptul că el însuşi a scăpat cu viață!

Tot acești experți l-au scăpat, într-un fel, şi de furia vecinilor. După ce au analizat cele întâmplate, ei le-au explicat că vina nu aparține în întregime lui Menendez: condițiile meteo erau atât de speciale în momentul acela, încât vârtejul a crescut prea mult pentru ca o simplă sticlă să-l mai poată păstra în ea. Şi au mai adăugat că nu era prima oară când se făceau experiențe de acest tip, considerate în general foarte sigure, pentru că din 1976 când o tornadă „îi scăpase" de sub control unui puşti de 15 ani din Colorado, nici un asemenea incident nu mai fusese raportat.

Vă dați seama ce s-ar fi întâmplat dacă lui Jorge Menendez i-ar fi venit ideea de a căuta pe Internet site-ul pe care dă instrucțiuni cum să faci o bombă atomică... *(M.D.)*

COPIII au venit în ajutorul POLIȚIEI

24000 de dolari este prețul pentru două veste antiglonț destinate unui cuplu de câini care îi însoțesc pe polițiştii unei secții de poliție din Los Angeles în acțiunile de anihilare a infractorilor. O sumă importantă pe care poliția nu a fost capabilă să o procure integral şi care a fost rotunjită de către elevii unei şcoli private. Copiii au pregătit în acest sens o serie de bunătăți culinare pe care le-au vândut pe stradă. După rezolvarea problemelor financiare, câinii" s-au prezentat" la un croitor care le-a luat măsurile şi a croit un tipar pentru confecționarea vestelor antiglonț. (D.M.)

Întoarcerea soțului

MORT

Se-ntâmplă uneori ca superstițiile, eresurile, spaimele noastre nocturne sau diurne să se-amestece cu realitatea cotidiană, anulând barierele dintre lumile văzute şi cele nevăzute. Astfel, strigoii – personaje ce seamănă teroare – vin deseori să tulbure liniştea rudelor rămase în viață. În satul gorjean Vârtop, localnicii trăiesc de câțiva ani sub o asemenea amenințare.

Totul a început în anul 1998, când Constantin Văduva a murit fără lumânare. Ce datorii pământeşti va fi lăsat acesta neîndeplinite nimeni nu ştie, dar cert este că fostul vârtopean a rămas legat cu lanțuri grele de lumea de dincoace. Prima persoană asupra căreia s-a îndreptat furia nelumească a spiritului rătăcit pe drumul spre mântuire a fost soția lui, Maria. Ciocâniturii, huruituri şi alte asemenea zgomote înfiorătoare au făcut din viața femeii un coşmar, începând cu săptămâna a şaptea, după pomenirea mortului. Terorizată, ea a povestit unor vecine ce i se întâmpla şi, nu după mult timp s-au găsit şi alte femei care mărturiseau chiar că l-au întâlnit pe defunct, pe ulițele satului. Mai mult decât atât, un consătean care şi-a găsit calul mort în grajd (inexplicabil, spune el) şi-a amintit că, în urmă cu câțiva ani, Constantin Văduva îi ceruse să-i vândă un cal şi el refuzase. Fireşte, concluzia era că bietul animal căzuse victimă răzbunării strigoiului. Mai ales că – întâmplător? – în spatele crucii acestuia a fost găsită o gaură, exact cum se ştie în popor că se întâmplă, atunci când un mort se preface în strigoi şi iese din mormânt să-i bântuie pe cei vii. Bătrânii satului spun că acesta nu e un caz singular. Cu vreo 60 de ani în urmă, alți doi strigoi identificați la Vârtop ar fi fost dezgropați şi inimile arse, astfel îndepărtându-se definitiv rezonanțele prezenței lor malefice în existența comunității. Să se fi întors, după atâtea decenii, acești temuți mesageri ai tenebrelor, printre muritori, sau totul rămâne ca un rod al spaimelor colective? Până astăzi, nimeni nu a putut oferi un răspuns satisfăcător, la această întrebare. *(A.N.P.)*

După 25 de ani,

ŞI-A RECĂPĂTAT MEMORIA

Ki-Ta şi-a petrecut 25 de ani din viață în închisoarea propriei ei minți blocate de un mecanism imposibil de descifrat. În 1975 a fost găsită mai mult moartă decât vie într-un sătuc din apropierea orașului Nanjing. Atunci a fost transportată la cel mai apropiat spital din apropiere, i s-au acordat îngrijirile medicale necesare – părea căzută într-o stare de leşin inexplicabil, pe corp nu avea traumatisme, răni sau urme de violență, analizele s-au înscris în parametri normali, numai creierul părea să refuze cu obstinație revenirea la realitate. Dar, după două zile, acest lucru s-a întâmplat, însă de data aceasta mintea rămăsese într-o cameră cu uşile ferecate, memoria nu voia să dea vreun indiciu despre identitatea femeii. Amnezie totală. Imposibil de aflat cum se numeşte pacienta, unde locuieşte, dacă are sau nu familie... Nimeni n-a căutat-o. Medicii au apreciat că are în jur de 30 de ani, iar surorile au botezat-o Ki-Ta. După o lună a fost transferată într-un azil. Anii au trecut fără ca femeia să dea vreun semn că şi-ar aminti ceva din existența ei de dinainte de venirea la spital. După 25 de ani s-a întâmplat însă un lucru la care nimeni nu se mai aştepta. O bătrână din azil a fost vizitată de rudele ei, printre acestea se afla şi un băiețel de 6-7 ani. Brusc, ca o fiară rănită, Ki-Ta a început să plângă în hohote şi să strige: Miu, Miu, Miu... S-a repezit la copil, l-a luat în brațe şi a început să îl sărute pe toate fețele. Era evident, îl confundase cu „cineva".

Din acel moment, pentru personalul azilului s-a deschis o mică breşă către memoria ei. Dar cum să pătrundă până în adâncuri? S-au hotărât să folosească băiețelul care produsese primul declic. Timp de trei luni, acesta a mai apărut pe la azil, şi lucrurile au fost aranjate, aşa fel încât să fie zărit de Ki-Ta. Reacția ei a fost mereu aceeaşi, numai că pe lângă numele copilului – Miu, cum îi zicea ea – a început să spună şi că vrea acasă. Au mai trecut alte trei luni până când misterul s-a descifrat şi a fost identificată familia lui Ki-Ta. Ce se întâmplase? În urmă cu 25 de ani, pe când locuia la periferia Nanjingului, femeia a răsturnat din greşeală un cazan cu apă clocotită peste băiețelul ei de 6 ani, pe care îl chema Miu. A decedat în chinuri groaznice. Mama copilului a pornit cu mințile rătăcite de durere pe străzi, fără să ştie încotro o apucă, dorind să moară şi ea sau cel puțin să uite de tot coşmarul lăsat în urmă. Şi exact aşa s-a întâmplat. A petrecut 25 de ani de temniță grea, un fel de autocondamnare, şi eliberarea avea să vină când a împlinit 52 de ani. Atunci şi-a revăzut fiica, sora mai mare a lui Tian – numele real al băiatului ei mort – şi pe soțul ei, care între timp se recăsătorise, convins că Li-An (numele adevărat al lui Ki-Ta) a dispărut pentru totdeauna fără urmă. În prezent, Li-An trăieşte împreună cu fiica ei. I-a revenit complet memoria şi are chiar puterea să vorbească despre tragica întâmplare petrecută în urmă cu atâția ani. *(A.P.)*

LOVIT DE... CLOPOT

Un accident neobişnuit a avut loc în Austria, în provincia Burgenland.

Un electrician de 41 de ani, meşter priceput, era cățărat în turnul catedralei, foarte aproape de clopote, reparând instalația electrică. Omul era atât de cufundat în munca lui încât nici nu şi-a dat seama cum a trecut timpul apropiindu-se slujba de seară. La un moment dat au început să bată clopotele chemând credincioşii la rugăciune. Luat prin surprindere omul s-a dezechilibrat şi s-a prăbuşit pe platforma pe care lucra. Din fericire platforma era suficient de lată ca să nu alunece de pe ea şi să cadă pe caldarâm de la înălțime.

Senzația pe care o trăia era cumplită. Simțea că dangătul, pe care îl admirase de atâtea ori înainte, îl aducea acum pe pragul disperării iar frânghiile care susțineau clopotele ajungeau acum până la el, biciuindu-l.

Temându-se să nu leşine, omul a reuşit să rămână trântit pe spate, pe platformă, în timpul lungilor minute acompaniate de bătaia clopotelor. Când totul s-a terminat şi-a dat seama că nu se mai poate ridica şi atunci a început să strige.

Din fericire a fost repede descoperit de un trecător şi coborât de pompierii chemați de urgență.

Dus imediat la spital, s-a constatat că era doar în şoc emoțional şi şi-a revenit în următoarele ore. Celor din jur le place să glumească spunându-i că este primul pacient al spitalului tratat pentru că a fost lovit de clopot. (I.S.)

Crocodil inofensiv!

Aflăm că un exemplar din ferocea şi periculoasa reptilă, crocodilul, rătăcit într-un lac din Snagov, este pur şi simplu inofensiv! Şocantă ştire şi incredibilă. Ce evenimente genetice şi ce mutații ascunse vor fi participat la domesticirea „simbolului crudzimii"? Chiar dacă exemplarul este de doar 50 centimetri, el ne duce cu gândul la putința unei domesticiri care, generalizate în lumea fiarelor, ne-ar da proiecția unor lei blânzi, unor hiene tandre şi unor şerpi afectuoşi! *(I.T.)*

Săptămâna 13 – 19 IULIE

GINA LOLLOBRIGIDA

RICHARD CHAMBERLAIN

VANESSA REDGRAVE

TVR 1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **9.30** Serial: „Dragă, am micşorat copiii" **10.15** TVR Craiova **10.55** TVR Cluj **11.45** TVR Iaşi **12.30** TVR Timişoara **15.30** Tribuna partidelor parlamentare **16.30** Drepturile omului **17.40** Serial: „Pasiuni" **19.20** Serial: „Bărbaţii fatali" **20.00** Jurnal **20.45** Film: „Escrocherii financiare" (SUA, 1999) **22.30** Serial: „Îngerul întunecat" **0.35** Film: „Încrederea" (partea a II-a).

SÂMBĂTĂ 7.50 Serial: „Zorro" **8.20** Desene animate **9.10** Film: „Căluţul roşcat" (SUA, 1973) **11.00** La telefon, muzica populară **13.00** Serial: „Frumoasele şcolii" **14.00** Golful temerarilor **16.00** Debut 50 Plus **17.15** Alege muzica! **18.05** Teleenciclopedia **19.05** Ora G **20.00** Jurnal **20.30** Ghici cine vine la tine? **22.00** Serial: Amy" **23.00** Film: „Crimă în lumea modei" (SUA, 1994). Cu: Marcello Mastroianni.

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Universul credinţei **9.00** Desene animate **9.30** Laboratorul fantastic **10.30** Viaţa satului **12.15** Tezaur folcloric **14.00** Golful temerarilor **16.00** Serial: „Acţiune, motor!" **16.25** Serial: „O altă realitate" **16.50** Bravo, bravisimo! **18.20** Film: „Corespondent de război" (coprod., 1987) **20.00** Jurnal **20.30** Film: „Pact cu diavolul" (SUA, 1997). Cu: Keanu Reeves **22.55** O vară cu cântec **0.20** Serial: „Şapte zile".

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **9.30** Serial: „Dragă, am micşorat copiii" **10.15** Desene animate **14.10** Infomania **14.30** Pro patria **15.30** Serial: „Orice e posibil!" **16.00** Kronika **17.40** Serial: „Pasiuni" **19.25** Serial: „Bărbaţii fatali" **20.00** Jurnal **20.45** Serial: „Niciodată nu e prea târziu!" (ep.1) **21.45** Ce-i de făcut? **23.15** Memoria exilului românesc.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **9.30** Serial: „Dragă, am micşorat copiii" **10.15** TVR Craiova **10.55** TVR Cluj **11.45** TVR Iaşi **12.30** TVR Timişoara **14.10** Infomania **15.30** Serial: „Orice e posibil!" **16.30** Kronika **17.40** Serial: „Pasiuni" **19.25** Serial: „Bărbaţii fatali" **20.00** Jurnal **20.45** Film: „Mai bine mai târziu, decât niciodată" (Italia, 1999) **22.25** Serial: „Geena Davis" **0.10** Teatrul Naţional TV prezintă: „Doamna ministru" de Branislav Nuşici.

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **9.30** Serial: „Dragă, am micşorat copiii" **10.15** TVR Craiova **10.55** TVR Cluj **11.45** TVR Iaşi **12.30** TVR Timişoara **15.30** Serial: „Orice e posibil!" **16.00** Panorama **17.40** Serial: „Pasiuni" **19.25** Serial: „Bărbaţii fatali" (ultimul ep.) **20.00** Jurnal **20.45** Serial: „Baywatch Hawaii" **21.45** Recurs la morală **23.15** Film: „B. Monkey" (SUA, 1998).

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **9.30** Serial: „Dragă, am micşorat copiii" **10.15** TVR Craiova **10.55** TVR Cluj **11.45** TVR Iaşi **12.30** TVR Timişoara **15.30** Oameni ca noi **16.00** Convieţuiri **17.40** Serial: „Pasiuni" **19.25** Serial: „Soţia mea, copiii mei" (ep.1) **20.00** Jurnal **20.45** Serial: „Sub acoperire" (ultimul ep.) **22.00** Interesul general **23.15** Film: „Ed Wood" (SUA, 1994). Cu: Johnny Deep **2.45** Film: „Turnătorul" (SUA, 1996).

JOHNNY DEEP
ROMÂNIA 1, joi, 23.15

acasă

VINERI 7.15 – 12.30 Reluări **13.30** Serial: „Miracolul iubirii" **16.00** Serial: „Înger sălbatic" **16.45** Desene animate **18.05** Serial: „Dreptul la viaţă" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de acasă **20.40** Serial: „Seducţie" **22.30** Serial: „Terra nostra" **23.30** Fotbal: Steaua – Astra.

SÂMBĂTĂ 7.15 – 13.15 Reluări **14.45** Serial: „Şoimii călători" **15.15** Serial: „Xena, prinţesa războinică" **16.00** Serial: „Gemenele" **16.30** Serial: „Soţul şi soţia" **17.00** Doctorul casei **17.30** La casa de vis **18.30** Serial: „Dragoste şi putere" **19.00** Serial: „Reţeaua" **20.40** Serial: „Seducţie" **22.15** Chef de chef **23.15** Fotbal: Dinamo – Foresta **1.00** Serial: „Latino party".

DUMINICĂ 7.30 – 13.15 Reluări **14.45** Serial: „Şoimii călători" **15.15** Serial: „Xena, prinţesa războinică" **16.00** Serial: „Gemenele" **16.30** Serial: „Soţul şi soţia" **17.00** Acasă la români **18.00** Ia-mă acasă! **18.30** Serial: „Dragoste şi putere" **19.00** Serial: „Femei înşelate" **20.00** Serial: „Şoimii călători" **20.30** Film: „Prieteni pe viaţă" (SUA, 1982). Cu: Burt Reynolds, Goldie Hawn.

LUNI 7.30 – 15.30 Reluări **16.00** Serial: „Înger sălbatic" **16.45** Desene animate **18.05** Serial: „Dreptul la viaţă" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de Acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Betty cea urâtă" **22.30** Serial: „Terra nostra".

MARŢI 7.15 – 12.30 Reluări **13.30** Serial: „Miracolul iubirii" **16.00** Serial: „Înger sălbatic" (ultimul ep.) **16.45** Desene animate **18.05** Serial: „Dreptul la viaţă" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de Acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Betty cea urâtă" **22.30** Serial: „Terra nostra".

MIERCURI 7.15 – 12.30 Reluări **13.30** Serial: „Miracolul iubirii" **16.00** Serial: „90-60-90 fotomodele" (ep.1) **16.45** Desene animate **18.05** Serial: „Dreptul la viaţă" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Betty cea urâtă" **22.30** Serial: „Terra nostra".

JOI 7.15 – 12.30 Reluări **13.30** Serial: „Miracolul iubirii" **16.00** Serial: „90-60-90 fotomodele" **16.45** Desene animate **18.05** Serial: „Dreptul la viaţă" **19.00** Serial: „Îngeraşul" **20.00** Ştirile de Acasă **20.40** De 3 x femeie **21.30** Serial: „Betty cea urâtă" **22.30** Serial: „Terra nostra".

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Bătălia pentru Terra" **11.45** Serial: „Ani de liceu" **12.15** Film: „Lume înşelătoare" (SUA, 1994) **15.45** Serial: „Colombo" **17.30** Serial: „Beverly Hills" **18.15** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu **22.35** Film: „Dragoste de android" (SUA, 1995) **0.30** Film: „Sacrificarea" (coprod., 1966). Cu: Jane Fonda.

SÂMBĂTĂ 7.15 Desene animate **9.15** Serial: „Micii războinici" **9.45** Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" **10.00** Desene animate **11.00** Serial: „Cei mai frumoşi ani" **11.45** Serial: „O familie obişnuită" **12.15** Gillette **13.00** Serial: „Nebun după tine" **13.30** Serial: „O mamă şi jumătate" **14.00** Film: „Viaţă de pistolar" (SUA, 1994). Cu: Armand Assante **14.50** Formula 1 **16.30** Film: „Condamnat la întuneric" (SUA, 1997). Cu: Brad Pitt **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Film: „Frantic – căutare disperată" (SUA, 1988). Cu: Harrison Ford **21.30** Serial: „Războinare fără limite" **22.30** Film: „Diabolique" (SUA, 1996). Cu: Sharon Stone **0.00** Serial: „Clanul Soprano" **1.00** Film: „Ultima dorinţă" (SUA, 1997). Cu: Richard Chamberlain

DUMINICĂ 7.15 Desene animate **9.15** Serial: „Micii războinici" **9.45** Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" (ultimul ep.) **10.00** Desene animate **10.30** Serial: „Conor viteazul" **11.15** .Documentar **13.00** Serial: „Nebun după tine" **13.30** Serial: „O mamă şi jumătate" **14.00** Serial: „Buffy, spaima vampirilor" **15.00** Formula 1 **17.15** Serial: „Merlose Place" **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Serial: „Dădaca" (ultimul ep.) **20.00** Film: „Nel cea sălbatică" (SUA, 1994). Cu: Jodie Foster, Liam Neeson **22.00** Serial: „Războinare fără limite" **23.30** Serial: „La limita imposibilului" **1.15** Serial: „Poltergeist: moştenirea".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Bătălia pentru Terra" **11.30** Serial: „Ani de liceu" **12.00** Film: „Jocul crimei" (SUA, 1973) **15.45** Serial: „Colombo" **17.15** Serial: „Beverly Hills" **18.15** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Bomba blondă" (SUA, 1994). Cu: Erika Eleniak **21.45** Vacanţa Mare **0.00** Serial: „Prietenii tăi" (ep.1) **1.15** Serial: „Profiler, psihologia crimei".

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Bătălia pentru Terra" **11.45** Serial: „Ani de liceu" **12.15** Film: „Verdictul" (SUA, 1982). Cu: Paul Newman **15.45** Serial: „Colombo" **17.15** Serial: „Beverly Hills" **18.15** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Urmărire generală **21.00** Serial: „Spitalul de urgenţă" **21.45** Vacanţa Mare **22.35** Serial: „Ally McBeal" **23.45** Serial: „Prietenii tăi" **0.30** Serial: „Profiler, psihologia crimei".

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Bătălia pentru Terra" **12.00** Serial: „Ani de liceu" **12.30** Film: „O iubită mai înaltă" (SUA, 1998). Cu: Brigitte Nielsen **15.45** Serial: „Colombo" **17.15** Serial: „Beverly Hills" **18.15** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Regăsirea trecutului" (SUA, 1999) **21.45** Vacanţa Mare **22.45** Serial: „Ally McBeal" **0.10** Serial: „Prietenii tăi" **0.45** Serial: „Profiler, psihologia crimei".

JOI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Bătălia pentru Terra" **11.30** Serial: „Ani de liceu" **12.00** Film: „Ciuliţi-vă urechile" (SUA, 1987). Cu: Gary Oldman, Vanessa Redgrave **15.45** Serial: „Colombo" **17.15** Serial: „Beverly Hills" **18.15** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Atracţie explozivă" (SUA, 1995). Cu: Cindy Crawford, William Baldwin **21.45** Vacanţa Mare **22.35** Serial: „Cinci săptămâni în balon" **23.45** Serial: „Prietenii tăi" **0.30** Serial: „Profiler, psihologia crimei".

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! **13.30** Desene animate **16.30** Serial: „Comisarul Rex" **17.30** Strasa Milion **18.00** Focus **19.00** Vară fără limite **20.00** Film: „Umbra unui străin" (SUA, 1992) **0.30** Film: „Secretele Patriciei" (Germania, 1995).

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii **11.00** Sport Magazin **15.30** Bum Bum **17.30** Strada Milion **18.00** Focus **19.00** Vară fără limite **20.00** Film: „Cutia Pandorei" (ultima parte) **21.30** Music Star **0.00** Film: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii **10.30** Tradiţii **11.30** Cinemagia **13.00** Viva Duminica **17.00** Strada Milion **18.00** Focus **19.00** Cârcotaşii în Europa **20.00** Real Tv **21.00** Film: „Instinct primar" (SUA, 1992). Cu: Michael Douglas, Sharon Stone **23.00** Aici e de noi!.

LUNI 7.00 Desene animate **8.00** Prima Mix! **16.30** Serial: „Comisarul Rex" **17.30** Strada Milion **18.00** Focus **19.00** Vară fără limite **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Vulturul de fier 2" (SUA, 1988).

MARŢI 7.00 Desene animate **8.00** Prima Mix! **14.30** Tradiţii **16.30** Serial: „Comisarul Rex" **17.30** Strada Milion **18.00** Focus **19.00** Vară fără limite **20.00** Film: „O «mică» afacere" (SUA, 1984). Cu: Demi Moore **22.00** Vară fără limite.

MIERCURI 7.00 Desene animate **8.00** Prima Mix! **16.30** Serial: „Comisarul Rex" **17.30** Strada Milion **18.00** Focus **19.00** Vară fără limite **20.00** Film: „Când Harry a intâlnit-o pe Sally" (SUA, 1989). Cu: Meg Ryan, Billy Crystal **22.00** Vară fără limite.

JOI 7.00 Desene animate **8.00** Prima Mix! **15.30** Special **16.30** Serial: „Comisarul Rex" **17.30** Strada Milion **18.00** Focus **19.00** Vară fără limite **20.00** Impact **21.00** Obiectiv **22.00** Vară fără limite.

TVR 2

VINERI 8.05 Desene animate **9.50** Serial: „S Club 7 în L.A." **12.45** Serial: „Domnişoara Andrea" **13.40** Documentar **14.15** Desene animate **15.35** Serial: „Casa visurilor" **16.20** Serial: „Avocaţi şi avocaţi" **17.15** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **17.40** Vară pentru 2 **19.30** Desene animate **20.00** Televiziunea, dragostea mea! **21.00** D'ale lu'Mitică **22.00** Serial: „Familia Porter" **22.35** Film: „Ultimii motociclişti" (SUA, 1991).

SÂMBĂTĂ 8.05 Răscruci **9.35** Universul cunoaşterii **10.35** Arta apărării **11.05** Serial: „În direct" **11.35** Serial: „Wishbone" **12.00** Desene animate **13.05** Serial: „Cum am devenit african" (ep.1) **14.40** Călătorind prin ţară **15.10** Bărbaţi, la cratiţă! **16.10** Documentar **17.00** Vacanţă cu Trupa DP2 **18.30** Telejurnal TVR2 **18.40** Film: „Glasul sângelui" (partea a II-a) **20.15** Cinematograful, o istorie vie **21.00** Serial: „Scurte povestiri cinematografice" **21.30** Supranaturalul **22.35** Alanis Morissette în concert „live" la Las Vegas **23.20** Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 8.25 Tradiţii **9.30** Ferma **10.30** Cronici votive **11.00** Serial: „În direct" **11.30** Desene animate **12.00** Prietenii lui Piticot **12.45** Serial: „Atenţie la neatenţie!" **13.30** Spectacolul lumii **14.35** Turneul Internaţional de Volei de plajă **15.35** Pop Club **16.40** Serial: „Călătoria lui Alen Strange" **18.30** Telejurnal TVR2 **18.40** Serial: „Mike Hammer – detectiv particular" **19.30** Film: „În mişcare" (Franţa, 1997) **21.05** Film: „Alegerea făcută" (Franţa, 1995) **22.40** Film: „Umbre înşelătoare" (SUA, 1988).

LUNI 8.00 Desene animate **9.50** Serial: „S Club 7 în L.A." **10.15** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **12.50** Serial: „Domnişoara Andrea" **13.40** Răscruci **14.15** Desene animate **15.40** Toţi, împreună **17.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **17.30** Afaceri la cheie **18.30** Telejurnal TVR2 **18.40** Camera de gardă **19.10** Desene animate **20.00** Serial: „În mijlocul furtunii" **22.00** Scurte povestiri cinematografice **22.35** Teatrul Naţional TV prezintă: „Arca lui Noe" de Lucian Blaga.

MARŢI 8.05 Desene animate **9.50** Serial: „S Club 7 în L.A." **12.50** Serial: „Domnişoara Andrea" **14.15** Desene animate **15.35** Toţi, împreună **17.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **17.30** Vară pentru 2 **18.30** Telejurnal TVR2 **19.30** Desene animate **20.00** Serial: „În mijlocul furtunii" **20.50** Film: „Oglinda" (România, 1982, partea I) **22.35** Serial: „Stăpânul animalelor" **23.20** Patrimoniu.

MIERCURI 8.35 Toţi, împreună **9.50** Serial: „S Club 7 în L.A." **12.50** Serial: „Femeiea misterioasă" (ep.1) **14.15** Desene animate **15.35** Toţi, împreună **17.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **17.30** Vară pentru 2 **18.30** Telejurnal TVR2 **19.30** Desene animate **20.00** Serial: „În mijlocul furtunii" **20.50** Film: „Marele animal" (Polonia, 2000) **22.00** Nou Circ Chinezesc din Shenyang **22.35** Serial: „Stăpânul animalelor" **23.20** Mit şi istorie.

JOI 8.05 Desene animate **9.50** Serial: „S Club 7 în L.A." **12.50** Serial: „Femeia misterioasă" **13.40** Orizont spiritual **14.10** Desene animate **15.35** Toţi, împreună **17.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **17.30** Vară pentru 2 **18.30** Telejurnal TVR2 **19.30** Desene animate **20.30** Pragul de sus **22.00** Serial: „Familia Porter" **22.35** Serial: „Captiv în viitor" **23.25** Teatrul Naţional TV prezintă: „Memoria trecutului".

antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** Fresh 'Neaţa **12.00** Serial: „Elena, viaţa mea" **15.00** Serial: „Detectivii Hart" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Maria Emilia" **19.00** Observator **20.00** Film: „Rebelii din Lima" (SUA, 1998) **22.30** Party Time **0.30** Film: „La limita disperării" (SUA, 1998). Cu: Eric Roberts.

SÂMBĂTĂ 7.00 Documentar **8.00** Fresh 'Neaţa **10.30** Roata de rezervă **11.00** Amintirile unui pelerin **11.30** Film: „Aleg Suedia" (SUA, 1965) **13.00** Serial: „Detectivii Hart" **14.00** Orient expres **16.00** Totul va fi bine **18.00** Serial: „Sheena" **19.00** Observator **20.00** Film: „Fără apărare" (SUA, 1996). Cu: Demi Moore, Alec Baldwin **22.00** Party Time **0.00** Film: „Amanţi secreţi" (SUA, 1999).

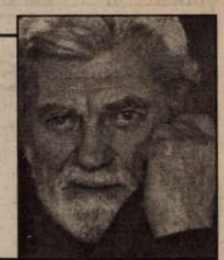
JEAN MARAIS
ANTENA 1, duminică, 0.30

DUMINICĂ 7.00 Cavalerii **8.00** Fresh 'Neaţa **10.00** Desene animate **11.10** Serial: „Flipper" (ep.1) **12.00** Moto GP **13.00** Serial: „Detectivii Hart" **14.00** Film: „Solomon şi regina din Saba" (SUA, 1959). Cu: Gina Lollobrigida **16.00** Totul va fi bine **18.00** Serial: „V.I.P.". Cu: Pamela Anderson **19.00** Observator **20.00** Divertisment **2".00** TeleEurobingo Nou **22.30** Film: „O singură alegere" (SUA, 1989) **0.30** Film: „Misterele Parisului" (Franţa, 1962). Cu: Jean Marais.

LUNI 7.00 Observator **8.50** Desene animate **10.10** Serial: „În căutarea gloriei" **12.00** Serial: „Elena, viaţa mea" (ultimul ep.) **15.00** Serial: „Detectivii Hart" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Maria Emilia" **19.00** Observator **20.00** Film: „Coasta de aur" (SUA, 1997) **22.30** Film: „La înălţime" (SUA, 1997). Cu: Dennis Hopper **0.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **1.30** Serial: „Intrigi în paradis".

MARŢI 7.00 Observator **8.50** Desene animate **10.10** Serial: „În căutarea globiei" **12.00** Serial: „Labirintul pasiunii" **15.00** Serial: „Detectivii Hart" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Maria Emilia" **19.00** Observator **20.00** Film: „Incidentul din Long Island" (SUA, 1998) **22.30** Film: „Scut uman" (SUA, 1991) **0.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **1.30** Serial: „Intrigi în paradis".

MIERCURI 7.00 Observator **8.50** Desene animate **10.10** Serial: „În căutarea gloriei" **12.00** Serial: „Labirintul pasiunii" **15.00** Serial: „Detectivii Hart" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Maria Emilia" **19.00** Observator **20.00** Film: „Un liceu dezlănţuit" (SUA, 1996) **22.30** Film: „Pe urmele criminalilor" (SUA, 1992) **0.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **1.30** Serial: „Intrigi în paradis".

JOI 7.00 Observator **8.50** Desene animate **10.10** Serial: „În căutarea gloriei" **12.00** Serial: „Labirintul pasiunii" **15.00** Serial: „Detectivii Hart" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Maria Emilia" **19.00** Observator **19.50** Brigada mobilă **20.20** Din dragoste **22.30** Serial: „Pretender – Omul cu o mie de feţe" **23.30** Film: „Autostopistul" (SUA, 1998) **1.00** Noaptea târziu cu Mircea Badea **2.00** Serial: „Intrigi în paradis".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 7.00 Muzica **12.00** Telemedicina (r) **13.15** Muzica **16.00** Domino **18.00** Documentar **18.30** As show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **21.45** Documenar **22.30** În justiţie **23.30** Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 8.00 Muzica **10.00-15.00** Reluări **16.00** Lumea misterelor **18.00** Documentar **19.00** Muzica **20.00** As Show **21.00** Telejurnal **22.00** Cântecul şi casa lui **22.45** Telesport.

DUMINICĂ 8.00 Muzica **11.00** La ordinea zilei (r) **13.30** Cătălin duminical **15.45** Cinetour **17.00** Forţa destinului **18.00** Cutia muzicală **20.00** As Show **21.00** Telejurnal.

LUNI 7.00 Muzica **10.00** Forţa destinului (r) **15.20** Muzica **18.00** Documentar **18.30** La puterea a doua **21.00** Telejurnal **21.45** Documentar **22.30** Ofsaid.

MARŢI 7.00 Muzica **10.00-15.00** Reluări **16.00** Muzica **18.00** 24 de ore din 24 **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **22.00** Manager XXI.

MIERCURI 7.00 Muzica **10.00-14.30** Reluări **18.00** Documentar **18.30** As Show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **21.45** Documentar **22.30** Reporter Tele 7.

JOI 7.00 Muzica **10.00** La ordinea zilei (r) **13.30** Din lumea alTORA **15.30** Documentar **16.00** Muzica **18.00** Documentar **18.30** As Show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **21.50** Documentar **22.30** Telemedicina.

TOBIAS MORETTI

SHARON STONE

GARY OLDMAN

PAMELA ANDERSON

STRĂJERILE pe ecran şi... „în culise”

Kate Winslet
o sfântă

Spre deosebire de Leonardo DiCaprio, partenerul ei din „Titanic”, Kate Winslet nu a admis în cariera profesională sau în viaţa personală momente de naufragiu sau de... „purtată în voia valurilor”. A semnat contract după contract,

a făcut filme şi, între timp, a devenit soţie şi mamă. Se pare că a făcut un pact cu seriozitatea, iar recent vrea să devină o sfântă. În sensul că meditează asupra ofertei regizorului Rajuv Nath de a interpreta, într-un viitor film preconizat să se realizeze în India, rolul Maicii Tereza. Se pare că Rajuv Nath a urmărit din timp şi cu mult interes personalitatea artistică a actriţei şi s-a convins că nimeni altcineva nu ar fi mai potrivit în acest rol decât vedeta care a cucerit planeta la bordul „Titanicului”. A avut grijă ca unul dintre prietenii lui din Europa să ţină permanent legătura cu actriţa şi, la momentul potrivit, să-i vorbească despre acest proiect. Filmul promite să fie interesant cu atât mai mult cu cât intenţionează să facă loc în distribuţie câtorva personaje din viaţa reală, cum ar fi, de exemplu, fostul prim ministru al Bengalului de Vest, Jyoti Basu. Regizorul a declarat că Mişcarea Tineretului Catolic s-a arătat deosebit de interesată de proiectul lui şi că i-a dat asigurări că va furniza fondurile necesare realizării acestui film.

Tom Cruise
se luptă cu ideea de homosexualitate

Destrămarea căsătoriei dintre Tom Cruise şi Nicole Kidman dă din nou apă la moară celor ce insinuau că actorul ar avea o înclinaţie spre homosexualitate. Ultimul scandal pe această temă l-a făcut pe Cruise să intenteze un nou proces de calomnie împotriva lui Michael Davis, un bărbat care susţine că este în posesia unei înregistrări video ce nu mai lasă loc nici unei în-

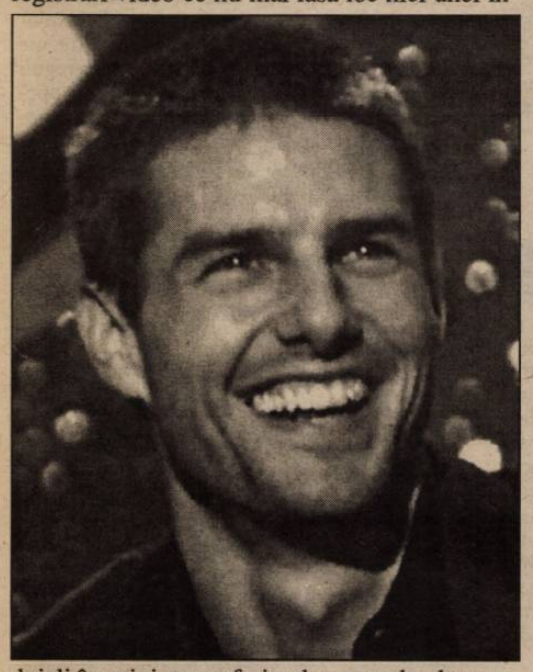

doieli în privinţa preferinţelor sexuale ale actorului. Până la proba contrarie, caseta pare să existe cu adevărat, de vreme ce, potrivit publicaţiei „The Hollywood Reporter”, Michael Davis ar fi luat deja legătura cu reprezentanţii revistelor „Hustler”, „Playboy”, „The Globe” şi „The Los Angeles Time”, precum şi cu posturile de televiziune Fox News, KNBC, Channel 4, CNN şi, nu în ultimul rând cu DJ-ul new-york-ez Howard Stern, cărora le-a promis „pacărea rară”. La aflarea acestei veşti, „micul Tom” a văzut roşu în faţa ochilor, aşa că a luat legătura cu avocatul Bertram Fields şi imediat i-a intentat lui Davis proces de calomnie, acuzându-l de declaraţii mincinoase şi defăimătoare. În plus, a cerut despăgubiri în valoare de 100 milioane de dolari. Apoi, avocatul, pentru a nu lăsa timpul să lucreze împotriva clientului său, a făcut o declaraţie oficială în care a susţinut că nu există nici o casetă video şi că înşişi reprezentanţii publicaţiilor şi posturilor de televiziune au găsit de cuviinţă să nu facă publică această ştire, deoarece şi-au dat seama că este vorba de un fals. Acuzatul locuieşte în Los Angeles iar numele de Michael Davis sub care şi-a făcut publică identitatea este un pseudonim, cel real fiind deocamdată necunoscut mass-mediei.

Sarah Jessica Parker
de două ori însărcinată

O dată pe ecran, o dată „în culise”, adică în viaţa reală. Pentru cei ce urmăresc cu interes serialul „Totul despre sex”, producătorii au o surpriză: jurnalista Carrie Bradshow (alias Sarah Jessica Parker), prototipul femeii moderne, independentă financiar şi

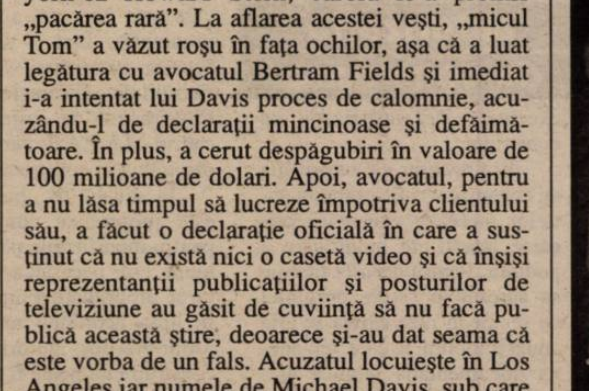

necăsătorită, vrea să devină mamă, aşa că rămâne însărcinată. În viaţa particulară, Jessica Parker pare să fi luat aceeaşi decizie, îşi doreşte un copil, deşi multă vreme a spus că respinge această idee deoarece nu vrea să-şi strice silueta. Totuşi, după patru ani de căsătorie fericită cu Matthew Broderick, Jessica trebuia să facă şi pasul următor, adică să aducă pe lume un copil. „Viaţa pare să imite ficţiunea”, a comentat Kim Katrall, colega actriţei, una din cele patru femei nonconformiste din celebrul serial „Totul despre sex”.

Catherine Zeta Jones
face jocurile

Pentru Catherine Zeta Jones, nimic din ceea ce vrea nu se lasă prea mult timp aşteptat. A vrut să-i facă un fiu lui Michael Douglas, l-a făcut. A vrut să devină în mod oficial „doamna Douglas”, s-a făcut nuntă mare. A vrut roluri, rochii şi bijuterii „pe sprinceană”, le-a avut. A vrut operaţie estetică la pleoape, zis şi făcut. A vrut un lifting şi pentru soţul ei, acesta s-a conformat, s-a dat pe mâna chirurgilor şi şi-a scos pungile de grăsime din zona maxilarului. A vrut companie proprie de film, s-a născut, ca o ciupercă după ploaie, „Milkwood”. Vrea să joace în „Noaptea Iguanei” alături de soţul ei, nimic mai simplu, manivela porneşte pentru un remake al variantei originale (o adaptare a piesei lui Tennessee Williams) filmată în 1964 şi avându-i în rolurile principale pe nimeni alţii decât celebrii actori Ava Gardner şi Richard Burton. Teama de a fi comparat remake-ul cu originalul? Aşa ceva nu există, pentru că Zeta Jones promite o versiune complet nouă a primului film. Ce spune „bătrânul Douglas” despre curajosul proiect al soţiei sale? Se aude că este foarte nerăbdător să participe la realizarea lui, mai ales că va fi alături de tânăra lui soţie şi filmul va purta semnătura Milkwood, în calitate de producător. Jeta l-a convins deja că piesa li se potriveşte perfect deoarece dialogurile sunt extrem de „electrice”. Ce vrea să însemne asta, nu ştim. Cert este că „soţul” va interpreta rolul fostului preot alcoolic, aflat în postura de ghid turistic în Mexic.

Cameron Diaz
în ipostază de desen animat

Cameron Diaz este foarte încântată de versiunea sa animată, creată special pentru filmul „Shrek”. „Nu mi-a venit să cred ceea ce am văzut, a declarat actriţa. Un personaj de desene animate care nu seamănă deloc cu mine în ceea ce priveşte aspectul fizic, dar care are gesturile şi vocea mea, precum şi unele trăsături de caracter.” Cameron Diaz, care este vocea prinţesei Fiona din acest basm animat, este însă fascinată nu numai de imaginea ei de pe ecran, ci de întreg filmul, pe care, ca un copil, l-a văzut de mai multe ori. Are şi o scenă preferată: „îmi place la nebunie, mărturiseşte ea, secvenţa în care Gingerbread Man este supus torturii; o consider în totală discordanţă cu restul filmului, cred că nimeni nu se aştepta să vadă aşa ceva. E de-a dreptul diabolică”.

Filmul „Shrek”, în care se pot recunoaşte şi vocile lui Eddie Murphy, Mike Myers şi John Lithgow, a cucerit-o nu numai pe... „prinţesa” Cameron Diaz, ci întreg publicul care din primele zile de la lansare a luat cu asalt sălile de cinematografe din America. „Pearl Harbor” a avut din acest punct de vedere un concurent serios şi total neaşteptat. Numai în primele 10 zile de la lansare, „Shrek” a înregistrat încasări de 110,7 milioane de dolari.

Pamela Anderson
lucrează la imaginea ei

Nu mai e un secret pentru nimeni, Pamela Anderson s-a aflat mereu în atenţia mass-mediei, pentru că ea însăşi a avut grijă să se afle în centrul câte unui subiect de scandal. Atât cât este, şi-a clădit cariera pe apariţii şi declaraţii şocante, dar totul are o limită, am putea crede. Sau cel puţin aşa a vrut să lase impresia Pamela Anderson când, în urmă cu vreun an, a intentat proces unei companii care distribuie filme porno pe Internet, aşa-numita „Internet Entertainment Group” care a distribuit o înregistrare video a unei partide de sex între actriţă şi liderul formaţiei rock Poison, Bret Michaels. Aşa cum este obiceiul, Pamela a pretins, în cazul în care va câştiga procesul, şi o sumă considerabilă ca despăgubire. Răfuiala în justiţie a trenat şi iată că acum aflăm că actriţa cea supărată că i s-a şifonat imaginea şi-a retras plângerea. Motivul? Compania învinuită ar fi fost de acord să ajungă la o înţe-

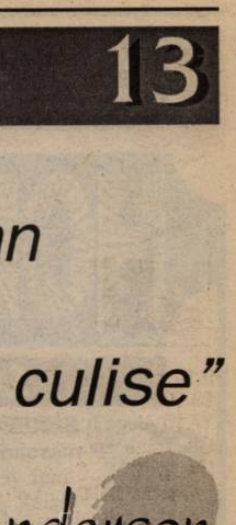

legere cu ambii protagonişti ai incendiarei scene de amor şi să le plătească, pe cale amiabilă, câte o despăgubire, dar, mai ales, să distrugă toate copiile casetei cu pricina. De fapt, jocul de-a procesele între Pamela Anderson şi „Internet Entertainment Group” cu sediul în Seattle a început cu mai mulţi ani în urmă, cu ocazia distribuirii unor casete video ce conţineau înregistrarea unei partide de sex între actriţă şi fostul ei soţ, Tommy Lee, bateristul grupului rock Montley Crue. Copiile după această înregistrare s-au vândut foarte bine şi continuă să se distribuie pe Internet şi în prezent. În schimb, copiile după înregistrarea scenelor fierbinţi dintre Pamela Anderson şi Bret Michaels nu au fost distribuite pe scară largă deoarece avocaţii celor doi „eroi principali” din secvenţele video au reuşit să obţină un ordin judecătoresc care a interzis lansarea pe piaţă a casetei.

Willem Dafoe
un „desperado” nominalizat la Oscar

Willem Dafoe, actorul nominalizat anul acesta la premiul Oscar pentru rolul secundar din „Shadow of The Vampire”, a acceptat oferta de a juca alături de Antonio Banderas într-o continuare a filmului de acţiune „Desperado”, un „hit” al anului 1995. Filmările pentru pelicula intitulată „Once Upon a Time in Mexico: Desperado 2” vor începe chiar în această vară, regizor fiind acelaşi Robert Rodriguez, care a scris scenariul, a regizat filmul şi a fost co-producător al primului „Desperado”. Filmul va fi distribuit în Statele Unite de către Columbia Pictures iar pe plan internaţional de Dimension Films.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

HOROSCOP

16 – 22 IULIE

BERBEC (21.03-20.04): Două zile faste – luni şi miercuri – vă vor aduce împlinirea a două speranţe mai vechi (una sentimentală, iar cealaltă profesională). Atenţie la ziua de joi, vă aşteaptă o capcană destul de abilă a unei persoane Capricorn, cu care aţi mai avut disensiuni. Trecătoare probleme de sănătate la finele săptămânii. Mare bucurie duminică.

TAUR (21.04-21.05): Parcă sunteţi mereu la pândă, în aşteptarea unei revanşe, a unei replici de punere la punct. Oricum, starea dv. de spirit nu este deloc excelentă, dimpotrivă. Colac peste pupăză, un ghinion destul de mare vă umbreşte sfârşitul de săptămână. Curba financiară are o creştere semnificativă (miercuri-joi) şi scăpaţi de toate datoriile.

GEMENI (22.05-21.06): Ceea ce vă caracterizează în această perioadă este inspiraţia. Sunteţi în mare formă şi vă implicaţi în multe activităţi, fiind extrem de productiv. Marţi luaţi o decizie înţeleaptă, cu promptitudine şi fără ezitare. Creativitatea este pe maximum şi rezultatele nu vor întârzia. O întâlnire neaşteptată şi profitabilă în week-end.

RAC (22.06-22.07): Nu sunteţi deloc în apele dv., vă preocupă o afacere ratată sau poate disensiuni familiale încă neconsumate! Mare atenţie la relaţiile socio-profesionale, aveţi tendinţa să polemizaţi şi să vă stricaţi atmosfera în anturaj. Luni vă aduce o iritare cvasi-continuă, deci cel mai bine ar fi să vă retrageţi, temporar, în propriul eu.

LEU (23.07-22.08): Va fi o săptămână norocoasă, atât pe plan financiar, cât şi pe plan profesional. Luni sau marţi primiţi bani – finalizând o afacere foarte inspirată –, iar joi sau vineri o reuşită profesională vă stimulează din plin creativitatea. Este momentul să conturaţi mai precis proiectele de viitor, totul depinde acum de voinţa dv.

FECIOARĂ (23.08-21.09): O migrenă rebelă sau poate dureri reumatice vă încurcă planurile şi sunteţi nevoit să amânaţi unele iniţiative de viitor. De altfel, nu este o perioadă propice implicărilor în afaceri. Mercur este de partea dv. şi ar fi mai bine să nu investiţi nimic acum. Pe plan sentimental staţi mult mai bine, relaţiile de cuplu decurg minunat.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Două veşti foarte bune fac din dv. un om foarte fericit (luni şi joi). Ambele veşti vin din domeniul afacerilor şi ele concretizează apetitul dv. de a vă implica cu seriozitate în domeniul financiar. Pe de altă parte, vineri şi sâmbătă sunt zile umbrite de Neptun, deci orice iniţiativă ar trebui amânată până la următoarea fază a Lunii.

SCORPION (23.10-21.11): Perioada alternează între veşti bune şi rele, în elemente care vă descreţesc fruntea şi evenimente care vă dau mult de gândit. Această succesiune rapidă şi oarecum sufocantă, sub strălucirea unui Mercur dezinvolt, vă lasă în cele din urmă senzaţia de seninătate. Treceţi cu bine de toate obstacolele şi toate riscurile.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Ieşiţi cu bine la liman dintr-o încercare destul de dură (marţi) – pe plan socio-profesional. Miercuri sau vineri o altă întâmplare cu doză mare de risc vă pune în primejdie bugetul. Atenţie la relaţiile de afaceri, aveţi tendinţa să priviţi cu superficialitate unele „amănunte" care devin, la un moment dat, cuiul lui Pepelea.

CAPRICORN (21.12-19.01): Pentru celibatari, influxul astral indică perspective afectiv-sentimentale excelente, mai ales cu persoanele din Berbec şi Leu. Emblema săptămânii este dragostea şi detaşarea de prozaicul cotidian. Exilul în viaţa intimă a căminului vă prilejuieşte importante acumulări pentru „loviturile" viitoare, care nu vor întârzia.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): S-au adunat cam multe datorii, de toate felurile, şi este cazul să vă achitaţi cât mai repede – mai ales de cele morale. Sunteţi preocupat şi gânditor, relaţiile profesionale decurg excelent, dar reuşitele întârzie să vă satisfacă. Mici probleme familiale vă vor absorbi o parte din energie. Vineri sau sâmbătă primiţi bani.

PEŞTI (19.02-20.03): Înarmaţi-vă cu răbdare şi nu vă subestimaţi „adversarii" de opinii sau principii! Parcurgeţi o perioadă de conflicte minore, dar care vă ating profund sensibilitatea. Miercuri şi joi vor fi zile infernale, convulsionate şi foarte solicitante. Nu încercaţi să vă dominaţi preopinenţii, arma dv. principală este şiretenia.

De vorbă cu avocatul casei

Domnului VASILE BENGESCU din Bucureşti

Din scrisoarea adresată redacţiei am înţeles că intenţionaţi să efectuaţi unele lucrări de renovare şi de construire la casa în care locuiţi, dar că nu aţi început aceste lucrări întrucât nu ştiţi dacă este necesar să obţineţi, în prealabil, o autorizaţie de construcţie.

De asemenea, am reţinut faptul că dv. sunteţi proprietar numai asupra apartamentului de la etaj, parterul vilei fiind deţinut în proprietate de fratele dv. care şi locuieşte acolo.

Reparaţiile la acoperiş despre care faceţi vorbire se pot executa, în principiu, fără autorizaţie de construire. Condiţia esenţială pentru scutirea de autorizaţie este aceea de a nu schimba forma acoperişului şi nici materialul din care a fost executat.

Nici renovarea faţadei casei nu necesită autorizare prealabilă, dacă în urma renovării nu se modifică elementele de faţadă şi culoarea clădirii, mai ales dacă se află pe o arteră principală de circulaţie.

În ceea ce priveşte transformarea podului vilei în mansardă, prin supraînălţarea pereţilor existenţi, această lucrare presupune modificarea formei acoperişului şi implicit a clădirii prin înălţarea acesteia, prin urmare nu poate fi executată fără autorizaţie de construire.

Probleme privind autorizaţia de construire

Este necesar ca autorizaţia de construire să fie obţinută anterior începerii executării oricăror lucrări de modificare a podului. Pentru aceasta trebuie să adresaţi o cerere primăriei de sector în raza căreia se află situat imobilul, la care veţi anexa documentaţia tehnică aferentă şi certificatul de urbanism, eliberat de asemenea de primăria sectorului în care se află situat imobilul. Prin excepţie, se poate emite autorizaţia de construire şi în lipsa documentaţiilor de urbanism şi de amenajare a teritoriului, aprobate în cazul lucrărilor de modificare, cu condiţia menţinerii aceleiaşi funcţiuni şi suprafeţe de construire.

Autorizaţia de construire va fi emisă în cel mult 30 de zile de la data înregistrării cererii.

Începerea lucrărilor pentru care este necesară autorizarea prealabilă, fără a se obţine această autorizare vă expune riscului de a fi sancţionaţi contravenţional de organele din cadrul M.L.P.A.T. care asigură disciplina în construcţii.

În situaţia dv., podul casei este proprietate comună, iar pentru modificările părţilor comune este necesar acordul tuturor proprietarilor imobilului. În lipsa acordului tuturor coproprietarilor, autorizaţia de construire nu poate fi eliberată.

Av. DRAGOŞ APOSTOL
Cabinete asociate de avocaţi
MIHĂILĂ & OANCEA

Scrisori primite

Viorica Popescu din Cluj Napoca. Felicitări pentru biblioteca constituită din textele decupate din revista noastră.

Carmen Matei din Şimleu Silvaniei. Dizertaţia dv. pe tema regimului alimentar şi a implicaţiilor sale asupra sănătăţii cuprinde „generalităţi" care au fost abordate detaliat într-o serie de articole pe această temă.

Beck Loreta din Craiova. În momentul în care vom fi interesaţi de colaborarea cu dv. vă vom contacta. Vă mulţumim pentru ofertă.

David C.Vasile din Bucureşti. Informaţiile solicitate vi le pot oferi doar băncile. Va trebui să contactaţi serviciile speciale de acordare a creditelor ale mai multor bănci pentru a opta pentru varianta cea mai atractivă.

Drăghici Constantina din Constanţa. Despre lumile paralele nu există decât ipoteze, teorii, speculaţii. Într-unul din articolele publicate în revista noastră, am prezentat studiile unor cercetători care au demonstrat unele teorii privind existenţa lumilor paralele.

Rakoczi Artur din Baia Mare. Vom reflecta la propunerile şi observaţiile făcute de dv, majoritatea fiind interesante şi pertinente. Câteva detalii legate de pagina de divertisment vor fi binevenite. Aşteptăm, aşadar, să ne mai scrieţi.

Rubrică realizată de
DORIN MĂRAN

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:
MAT ÎN 4 MUTĂRI

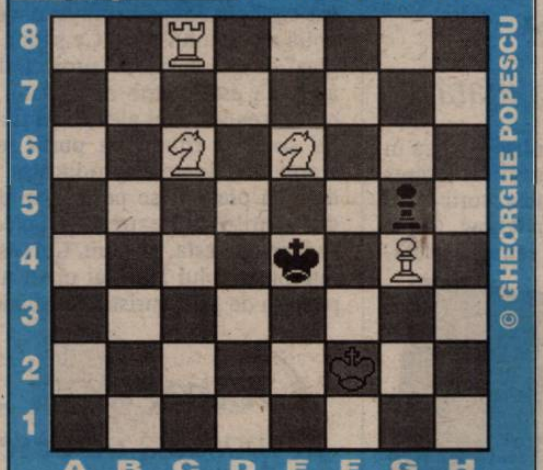

GALIŢKI - 1910

1. Cf4 Rf4 (1... g:f4 2. Td8 f3 3. Td4X)
2. Tf8 Rg4 [2... Re4 3. Td8 Rf4 4. Td4X]
3. Ce5 Rh5 (h4, h3) 4. Th8 mat.

Ştiaţi că...

...„lemnul câinesc", arbustul bine cunoscut, se mai numeşte şi „mălin negru"? El face parte din familia Oleanaceae şi este folosit pentru garduri vii.

...primele proiecţii de film din ţara noastră au avut loc la Bucureşti la redacţia ziarului în limba franceză „L'independence Roumaine"? Evenimentul s-a petrecut la 27 mai 1896.

...Johann Strauss fiul a început să compună muzică de operetă la îndemnul lui Jacques Offenbach, pe care l-a cunoscut în 1864, când maestrul francez a venit la Viena? Prima operetă a lui Strauss se numea „Indigo" şi s-a bucurat de un mare succes.

...acul cu gămălie datează din secolul al XVI-lea? El a fost inventat la Nürnberg, în Germania. (I.S.)

Utile

Câteva picături de...

- ***lămâie*** *– uşurează baterea spumei din albuşul de ou; nu permite înnegrirea legumelor albe şi a morcovilor la fierbere*
- ***amoniac*** *– introduse în apa de spălat, dau un luciu special geamurilor*
- ***terebentină*** *– răspândite pe rafturile de cărţi, cu expoziţie, le feresc de mucegai*
- ***benzină*** *– în scrobeală dau un aspect suplu şi strălucitor*

Cartofii curăţaţi de coajă se pot păstra fără să se înnegrească aproximativ 8-12 ore dacă se pun întregi în apă rece. Nu trebuie tăiaţi în felii şi lăsaţi în apă deoarece se distrug substanţele nutritive (în special albuminoidele).

Legumele nu se pun la fiert în apă rece (care conţine mult oxigen), ci în apă fierbinte sau la aburi; în prezenţa aerului, vitamina C se distruge mai uşor.

Produsele lactate nu se păstrează la lumină întrucât aceasta favorizează distrugerea vitaminei B2.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Puieţii de merişor

ŞTEFANIA MOHANU din Bucureşti – Merişorul (cunoscut şi sub numele de cimişir iar în terminologia botaniştilor *Buxus*), acest arbust cu frunze mici, verzi, persistente (necăzătoare în timpul iernii), care se plantează în grădini şi parcuri pentru a forma borduri sau garduri vii, nu este o plantă pretenţioasă. Suportă bine atât umbra cât şi soarele, atât pământul mai fertil şi bine lucrat, cât şi cel mai arid. Dovadă că, în ciuda condiţiilor nu prea prielnice de care dispun, puieţii pe care dv. i-aţi plantat în jurul blocului s-au prins. Evident că, dacă umbra copacilor din jur e prea groasă şi ei nu beneficiază de soare decât cel mult 2-3 ore pe zi, dezvoltarea e mai înceată. De altfel, în primii 1-2 ani, puietul de merişor nu are o creştere spectaculoasă, dar, după ce se consolidează în pământ, deci după ce prinde bine rădăcini, va creşte pe măsura aşteptărilor. În ceea ce priveşte fertilizarea pământului, nu e rău să o faceţi, iab mostra de îngrăşământ pe care ne-aţi trimis-o e potrivită. E de preferat însă să nu săpaţi pământul în dreptul rădăcinilor şi să presăraţi granule peste care să turnaţi apă, ci să udaţi plantele cu soluţie de îngrăşământ (o lingură rasă de îngrăşământ la o sticlă cu apă de 2 litri). Acest tip de soluţie puteţi să o aplicaţi o dată la 3-4 săptămâni. În ceea ce priveşte nevoia de apă a acestui soi de plantă, se poate spune din nou că nu sunt pretenţii mari, suportă şi uscăciunea verii şi gerul de până la -30 de grade, dar, având în vedere că puieţii pe care i-aţi plantat recent sunt încă mai sensibili şi trebuie ajutaţi să crească, e bine, dacă e posibil, să-i udaţi cât mai des (măcar la câteva zile o dată, mai ales în perioadele secetoase). Şi frunzelor le face bine dacă sunt stropite cu apă, pentru a fi curăţate de praf sau insecte, dar numai în orele mai răcoroase ale zilei (dimineaţa sau seara). Dacă până la toamnă se dezvoltă frumos şi în mod vizibil (deci dacă îi cresc lăstari noi, fragezi şi inegali ca dimensiune), la sfârşitul lui septembrie – începutul lui octombrie îi puteţi tunde puţin, cât să le daţi o linie egală.

IERBARUL
cu... scrisori

Îngrijirea bonsaiului

POPESCU MIHAELA din Slatina – Din păcate, nu aţi precizat ce specie de bonsai aveţi. Îngrijirile pot să difere (în unele detalii) de la o specie la alta. De obicei, bonsaii care se vând în florării sau care se achiziţionează direct de la punctele de desfacere ale serelor sunt însoţiţi de o etichetă pe care sunt trecute „numele plantei" şi, uneori, chiar câteva reguli de îngrijire, asta tocmai pentru că aceste „opere de artă" în miniatură sunt mult mai pretenţioase decât majoritatea plantelor obişnuite. În general, în timpul etapei vegetative – din primăvară până în toamnă – plantei trebuie să i se asigure lumină naturală intensă, o temperatură în jur de 24 de grade, udări ritmice şi moderate cantitativ şi fertilizări regulate (o dată la 3-4 săptămâni). Planta se mulţumeşte cu un volum redus de pământ şi îi merge bine în vase mici, foarte puţin adânci şi cu deschidere largă la suprafaţă. În ceea ce priveşte udarea, aceasta se face cu apă ţinută la păstrare câteva zile, la temperatura camerei şi numai când pământul de la suprafaţă se usucă. Pulverizarea coroanei, de asemenea cu apă necalcaroasă şi nu prea rece, este necesară în perioadele foarte calde şi uscate. Excesul de apă poate duce la încetinirea creşterii, căderea frunzelor şi, cel mai grav, la putrezirea rădăcinilor. Pentru fertilizare, în supermarketuri (gen Metro) se găsesc îngrăşăminte speciale pentru bonsai. Uscarea treptată a frunzelor de la bază este un fenomen natural, nu însă şi a celor de la suprafaţa coroanei, care, dacă se manifestă, înseamnă că plantei nu-i merge bine. De asemenea, bonsaiul este foarte sensibil la mutarea dintr-un loc în altul sau la schimbarea poziţiei în raport cu sursa de lumină. Deci, găsiţi-i un loc şi lăsaţi-l nemişcat. *(A. Popescu)*

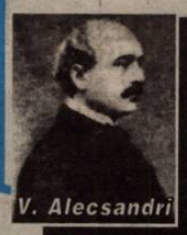

V. Alecsandri

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Dimitrie Anghel, N.Carandino, Constantin Ţoiu, Norman Manea, Corneliu Leu, Vasile Alecsandri, Violeta Zamfirescu, Ilie Năstase, Mihaela Peneş; Camille Corot, Alexandre Dumas-tatăl, A.J.Cronin, Natalie Wood, Ginger Rogers, Barbara Stanwick. (P.I.)

D. Anghel

CĂLDURĂ MARE

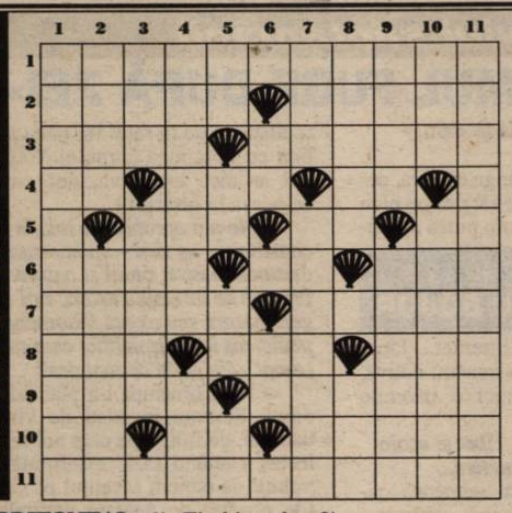

ORIZONTAL: 1) Fierbinţeală. 2) Unul e de vară, altul de iarnă (pl.) – Cel termic, de exemplu. 3) Cuptor al maşinii de gătit – Căldura emanată de astrul zilei. 4) Călduros, în cele din urmă! – Tăciune aprins – Transpirat la spate! 5) Şarpe african (fig.) – Scuze! – Sunt în slip la Olimp! 6) Apărut pe nepusă masă – Apus de soare! – Cap în Franţa. 7) Turtit – Unele dintre acestea tratează căldura. 8) Mediu torid! – Caldă (fig.) – Manifestă multă căldură în familie. 9) Aflate în pamapas! – Călduroasa îmbrăcăminte a cavalerilor medievali. 10) Căldurile-s spre sfârşit! – Deasupra – Răcorit. 11) Ţinuturi încinse.

VERTICAL: 1) Canriculară. 2) Înfierbântă inimile tinere – Privitor la căldură. 3) Litoral – Arde la plajă. 4) Au stat prea mult la soare (masc.) – Potoleşte arşiţa. 5) Maree (pl.)! – Cald la suflet! – Tudor Vianu – Cuprins de sete! 6) Secure! – Invitaţie la Mamaia! 7) Piept de răţoi! – Luna august (pop.). 8) Iese din mare şi se întinde pe nisip – Mâncare de pasăre. 9) Ca un timp canicular, secetos – Răni datorate căldurii excesiv de mare (sing.). 10) Din vară-n vară – Răcorit de briza mării. 11) Căldură omenească (fig.).

DICŢIONAR: AIL, AMPA, ATO.

GHEORGHE NISTOROAIA

Soluţia careului **„LA MARE"**

Orizontal: SERBAN - TON - INCAPATORI - RO - LIMAN - S - ARAT - ILARI - TM - IOLA - IP - O - CC - AZOV - RUAS - UMED - LAT - TAR - RA - ADRIATICA - NEAGRA - ENE.

UMOR

Un scoţian, în vizită la Paris intră într-o frizerie:
– Cât costă un tuns?
– 30 de franci!
– Dar un ras?
– 10 franci!
– Vă rog, atunci, să-mi radeţi părul de pe cap!

De ce mănânci în timpul orei? îl întreabă învăţătoarea pe micul Ionel.
– E păcat să pierd timpul în pauză!

Hai să ne jucăm de-a grădina zoologică! propune Viorica de cinci ani, fratelui ei de patru.
– Cum aşa?
– Eu sunt maimuţa şi tu îmi aduci banane!

– Mămico, poţi să-mi spui la ce oră m-am născut eu?
– La miezul nopţii!
– Vai, sper că nu te-am trezit din somn!

Mama vorbeşte cu fiica sa şi ţine să sublinieze:
– Între îndrăgostiţi se spun numai minciuni!
– Cum aşa?
– Păi eu îi spuneam tatălui tău că gătesc minunat iar el îmi spunea că, oricum, i-ar fi plăcut orice ieşea din mâna mea...

PAR(anormale) de TOPAN

PERSPICACITATE

Pătrate gemene

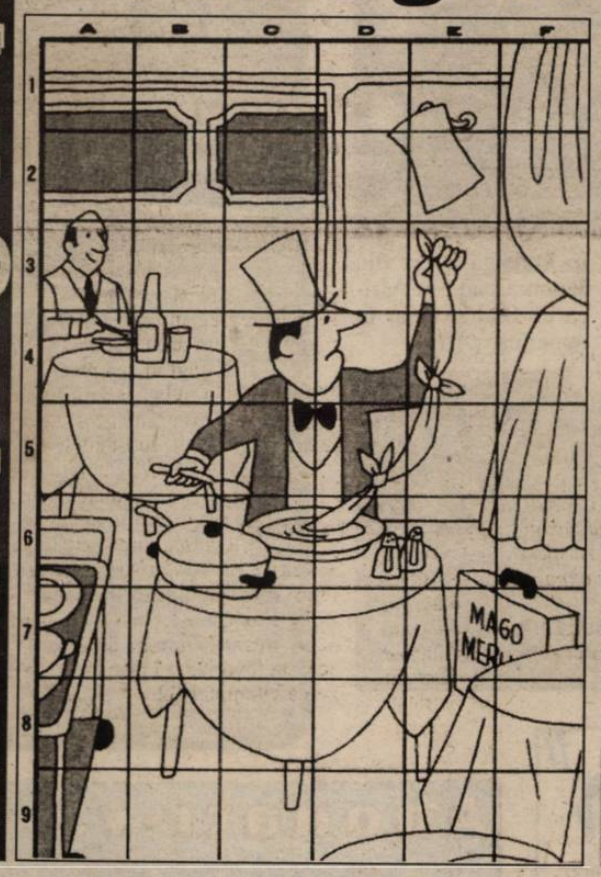

Chiar dacă sunt orientate diferit, unele pătrate sunt identice. Vă invităm să le găsiţi dumneavoastră. În această situaţie se află nu mai puţin de patru pătrate gemene. (Gh.R.)

Soluţia: **E2-C3, B3-C9, F3-D8, B7-F9.**

Fotografii de la cititori

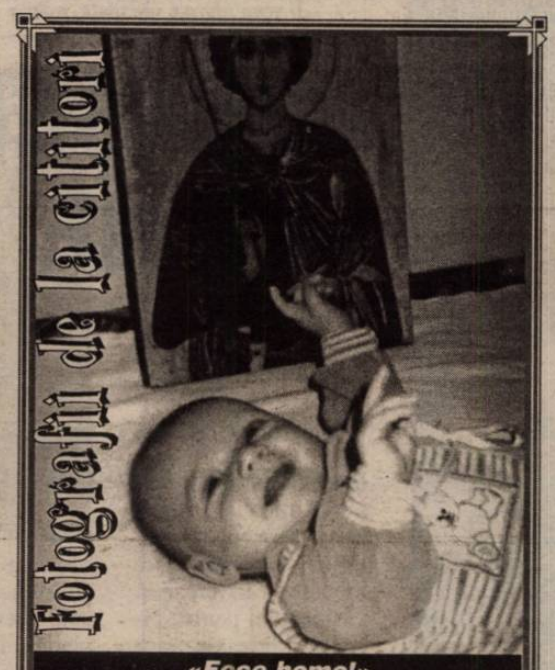

«Ecce homo!»
RADU-ŞTEFAN BOBU – Bârlad

Verificaţi-vă cunoştinţele

MEŞTEŞUGURI ŞI MEŞTEŞUGARI

1. Unde îşi avea atelierele de făurar Hephaistos, zeul artizan din mitologia greacă?
2. Cum se numeau asociaţiile de meşteşugari din aceeaşi branşă apărute în evul mediu, grupând meşteşugarii care se supuneau unei discipline colective în scopul promovării şi apărării intereselor lor economice?
3. Cine a scris poezia „Născocitorul", făcând elogiul minţii şi îndemânării omului, creator al uneltelor?
4. În ce oraş din ţara noastră se află „Bastionul ţesătorilor"?
5. Ce pictor francez a realizat în 1884, tabloul „Călcătoresele"?
6. Cine a compus poemul simfonic „Ucenicul vrăjitor"?
7. Cine a realizat, în 1953, filmul de animaţie „Păstoriţa şi coşarul"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Trandafirul face parte din familia Rosaceae. 2) Cele două familii engleze care s-au înfruntat în „Războiul celor două roze" au fost Lancaster (blazon „Trandafirul roşu") şi York (blazon „Trandafirul alb"). 3) Valea trandafirilor se află în Bulgaria. 4) Romanul „Numele trandafirului" a fost scris de esteticianul şi prozatorul italian Umberto Eco. 5) „Valţul rozelor" este una dintre cele mai cunoscute piese din repertoriul lui Tudor Gheorghe. 6) Filmul „Trandafirul roşu din Cairo" a fost realizat de regizorul şi scenaristul american Woody Allen. 7) Tabloul „Trandafiri albi, roz şi roşii" a fost pictat de Ion Andreescu (1850-1882).*

Poşta cititorilor *Din nefericire pentru întrebările noastre din numărul 24 cu tema „Insule" nu am primit decât două scrisori, ambele cu câte 7 răspunsuri exacte: Elena Ispas - Piatra Neamţ (câştigătoare a concursului) şi un alt câştigător, prof. Mihai Ştefan - Şimleul Silvanei care-i felicită sincer pe „adversarii" săi şi pe toţi participanţii în această cursă de cultură generală.* (Irina Stoica)

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„DEDUCŢII"

OMOLOG / ÎNTĂRIRE		PREOŢI / CADRU NORMAL		INŞI / TĂIERI		OVINE / GĂITANE		POPOR / CON GOL!		CUIE! / PUNERE LA PUNCT	
VASE / REÎNTÎLNIRI											POEŢI GRECI
								COADĂ DE FERIGĂ / PUNERE ÎN SCENĂ			
CONDIMENT / EXERCIŢIU					ACUM!		NOCIVE / CURELUŞĂ				
									ACUZ! / DOTAT		
OVINE / MIJLOCAŞ			ASFINŢITURI / TREAPTĂ								
					VIZITE SCURTE / NUNI						LOCUL CONCEPŢIEI
OBICEIURI / ORAŞ LA NOI							VOCALĂ / AVANTAJ			AUTO DE TEREN	
				DIN MAPĂ!		BOLD		ARCAN / VAS MIC			
INDIFERENŢĂ / UNIT!											
		OMUL CU ALBINELE									

Dezlegarea integramei ***„ÎNTOARCERI"***

Orizontal: N - A - A - T - I - P - PERSEVERENTA - CAIMACAM - RC - VACA - RUSINAT - SOTII - EROS - PARITATE - TAR - TIC - TE - MATA - MOTIVATA - RAT - RO - A - ALAI - A - PIATRA - IR - A - TRANTA - SORI - VIE - ACOPERIT.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341
Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

TENIS PE IARBĂ. S-a încheiat şi turneul de mare slem de la Wimbledon şi aş putea spune că nu s-a încheiat în anonimat, adică nu fără surprize. Pentru că surprizele au fost şi n-au fost. În primul rând, chiar dacă toată lumea se aştepta să vadă o Venus Williams în formă şi în finală, puţini credeau că ea va fi în stare să câştige pentru a doua oară consecutiv titlul la Wimbledon. O surpriză poate fi numită prezenţa în finală a firavei (în comparaţie cu atletica Venus) tenismene din Belgia Justin Henin. O jucătoare care preferă viaţa la ţară şi n-ar face în viaţa ei un film la Hollywood. Înaintea finalei, Henin era încrezătoare în forţele ei, având în vedere că o mai bătuse pe americancă de câteva ori. În finală însă, calculele de acasă nu s-au mai potrivit deloc cu situaţia de pe teren, Venus Williams spulberând-o pe belgiancă. În privinţa americancei, ea este fără îndoială cea mai puternică jucătoare din lume a momentului. Atletică la conformaţie, agresivă în joc, forţoasă în lovituri, jocul ei supune orice adversar şi finala de duminică n-a ieşit din acest tipic. Tenacitatea ei se explică şi prin idolul pe care îl are: Pete Sampras. Cum Sampras a câştigat de şapte ori la Wimbledon, Venus Williams ar dori să egaleze acest record. Personal nu cred că va reuşi, dar iată, ea este la cel de-al doilea succes pe iarba londoneză la numai 21 de ani! În privinţa surorii sale, Serena, despre care nu se mai aude foarte mult, se spune că i-a luat ochii maşina de tocat carne de la Hollywood, care i-a oferit un rol într-un film. Sigur, ca orice americancă, şi Venus ar dori să ajungă la Hollywood, dar până acolo mai e. Deocamdată ea se poate gândi la „Pete „Pistol" Sampras cu care are mai multe în comun (mă refer la jocul de tenis) decât cu „cetatea filmului".

IVANISEVICI REVINE. În turneul masculin, surpriza s-a numit Goran Ivanisevici. Puştiul care cu ani în urmă impresiona lumea tenisului cu puternicele sale serviciuri, care era spaima marilor tenismeni din pricina vitezei maxime pe care o atingea mingea plecată din racheta lui, a ajuns astăzi doar un nume de referinţă, fără să mai conteze însă

foarte mult în fruntea topului. În acest an, Ivanisevici a surprins pe toată lumea prin parcursul bun pe care l-a avut la Wimbledon. În semifinale Ivanisevici a reuşit să-l învingă greu, în cinci seturi şi în două zile (din cauza întreruperilor cauzate de ploaie) pe eroul local Tim Henman, calificându-se în finală cu australianul Rafter, cel care în semifinale a reuşit să-i smulgă setul decisiv unui Agassi cu psihicul slab, cum l-a avut întotdeauna, incapabil să-şi controleze superioritatea din teren.

În finala de luni Ivanisevici a câştigat primul turneu de grand slem din viaţa sa, învingându-l pe Rafter după un meci epuizant, cu 3-2. Ivanisevici este primul tenismen din istoria Wimbledon-ului care câştigă trofeul în urma primirii unui wild-card.

Cum vedeţi, în această săptămână, nimic despre fotbal.

GEORGE CUŞNARENCU

În numărul viitor

■ Este spaţiul în care trăim... „şifonat"? ■ Medicamentele mării ■ Zestre genetică în eprubetă, ultima şansă ■ „Războiul chimic" în lumea animalelor ■ Femina club ■ Melanomul, o consecinţă a expunerii la soare? ■ Osul-taltan, zeul olmec al destinelor? ■ Lumini şi umbre în Bucureştii de odinioară ■ Hitler şi Stalin, „gemeni" născuţi pentru a se distruge reciproc ■ Întâmplări adevărate ■ Jack Lemmon – Un morocănos cu zâmbetul pe buze ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei ■ Mini-interviul săptămânii: CORNELIA PAVLOVICI, actriţă.

Mini-interviul săptămânii

«TOATĂ VIAŢA, OMUL FUGE DUPĂ ZEI»

– Domnule Bojor, aţi cutreierat lumea, nu doar „în lung şi-n lat", cum se spune, ci şi atingând culmi mai greu accesibile, în Himalaya. V-aţi simţit acolo mai aproape de Dumnezeu?

– Aşa e, am urcat pe vârful Gurja-Himal, de 7123 metri. Dar mă aflam odată pe muntele sacru al nepalezilor, Ganesh-Himal, noaptea, pe Lună plină, la circa 6000 metri altitudine. Am văzut acolo fenomene unice, cum este acea noapte neobişnuită, când văile stau cufundate în întuneric, iar vârfurile de gheaţă sunt luminate până la orele 22-23, apoi la răsăritul Soarelui, de la orele 4. O noapte cu Lună plină în lăcaşul zeilor, când m-am întrebat unde au plecat aceştia, după ce am venit noi, oamenii. Spre alte înălţimi, în Cosmos – mi-am răspuns eu. Dar noi am construit sateliţi, rachete, navete şi am alergat după ei. Zeii s-au dus şi mai departe, iar noi vom continua să-i urmărim, toată viaţa. E o goană nesfârşită, de fapt, după cunoaştere, după perfecţiune.

–Îi vom ajunge vreodată, măcar să-i atingem, dacă nu să le stăm alături?

– Poate că-i vom atinge cândva, dacă vom reuşi să ne desăvârşim pe plan spiritual, atunci când vom putea comunica fără telefon, fără Internet... Doar folosindu-ne de zestrea noastră nativă, care nu are egal în nici o invenţie tehnică.

Interlocutor:
Dr. farm. **OVIDIU BOJOR**

– Totuşi, aţi fost în Tibet şi acolo deja există asemenea oameni...

– Da, am cunoscut asemenea oameni. Simpli, am zice noi, văzându-i îmbrăcaţi numai cu o cămaşă lungă şi nimic altceva, iar ca singură „avere" ducând cu ei o traistă cu câteva grăunţe. Am întâlnit pelerini plecaţi din Tibet spre mausoleul lui Buddha, din Lumbini, la 270 km de Katmandu. Ei parcurg cam 1000 kilometri pe jos, hrănindu-se cu fructe şi rădăcini, pentru a ajunge la mormântul marelui profet. Am întâlnit un asemenea pelerin care, trebuind să facă penitenţă, măsura distanţa de la satul lui până la Lumbini cu lungimea corpului. Câţi dintre noi ar face aşa ceva, doar mergând de-acasă la biserică?

– Ne-am apropiat de relaţia care constituie – aş zice – chiar sensul vieţii dumneavoastră: omul şi natura. De fapt, ce se întâmplă astăzi: noi distrugem natura sau există fenomene planetare incontrolabile, care ne „cern", din ce în ce mai des?

– Răul omenirii l-a plămădit chiar omul. Suntem invadaţi de viruşi, de bacterii, de fungi, pe care noi le-am selectat, căutând să le exterminăm. Noi trebuie să punem accentul pe capacităţile noastre de apărare naturale, prin regim alimentar corect, viaţă normală şi sănătoasă, cultivarea spiritului...

–Ce credeţi, ne-am putea reîntâlni, într-o existenţă ulterioară?

– De ce nu? O doctoriţă din Tibet mi-a spus că sunt la a şasea reîncarnare, că am vreo 386 de ani şi că întotdeauna am iubit munţii şi gheţurile. Aşa că, într-o natură curată, ne vom întâlni oricând, astăzi sau peste o mie de ani.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

URIAŞELE FELINE

Pisicile Maine Coon sunt cele mai mari de pe planetă. În urmă cu 13 ani, franţuzoaica Marianne Simon a căzut victimă farmecului acestor feline originare din Statele Unite şi s-a decis să-şi facă o creşcătorie în Gironde, unde locuieşte. În prezent, pasiunea ei pentru pisicile uriaşe s-a transformat într-o veritabilă afacere, exemplarele crescute de Marianne fiind vândute în întreaga lume: din Japonia până în Africa de Sud şi chiar în America. *(A.P.)*

„Dansul nebunilor"

Încă din secolul al VIII-lea pelerini mistici se adună la Echternach, în Luxemburg, pentru a dansa pe mormântul lui Willibrord, sfântul patron al celor cu tulburări neurologice. Această practică a luat o şi mai mare dezvoltare în secolul al XIV-lea, mulţi dintre europeni fiind convinşi că astfel se apără de ciumă. Studiind acest fenomen, neurologul Paul Krack îi atribuie originea unei forme aparte de isterie colectivă. *(I.S.)*

document

Doi tineri matusalemici au emoţionat lumea: americanca Minni Munro s-a măritat la 102 ani cu Dudle Reid, în vârstă de numai 83 de ani; englezul Edward Nelson şi-a luat carnet de şofer la 104 ani şi îl foloseşte cu succes. *(P.I.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *E o nimica toată dacă te lauzi că ai reuşit să pui într-un borcan foarte multe gogonele, ardei iuţi, sau gogoşari. Elevii unei şcoli canadiene au ajuns pe prima pagină a ziarelor după ce au prezentat unei televiziuni locale o casetă video destul de interesantă; pelicula demonstra că 238 de adolescenţi au fost găzduiţi de un... autobuz! Vehiculul avea 47 de scaune şi 62 de locuri în picioare.*

ÎNGHESUIALĂ

◆ *Funcţionarii unei bănci din Buenos Aires au făcut un pariu cu şeful lor şi l-au câştigat. Într-un ascensor de 12 persoane au intrat 28 de salariaţi furioşi şi avizi de glorie. Unul dintre ei a reuşit, nu se ştie prin ce procedeu, să apese un buton şi astfel liftul a urcat 15 etaje, clătinându-se disgraţios.*

◆ *În vestiarul arbitrilor de fotbal, din incinta unui stadion din Londra, au intrat 19 persoane cu nervii la pământ şi pumnii strânşi. Pe teren se petrecuseră lucruri necurate şi întreaga vină o purtau respectivii arbitri. Interesant a fost faptul că în acea încăpere de 16 metri pătraţi s-au aflat, timp de un sfert de oră, 3 bărbaţi şi 19 femei, întrucât invadatorii erau jucătoarele echipei „Red Lips" (titularele şi rezervele). Poliţia, după ce a stins conflictul cu apă, i-a găsit pe cei trei cavaleri ai fluierului fără echipamentul regulamentar, care era împrăştiat, fâşii-fâşii, prin mult încercatul vestiar.* (P.I.)

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Abonaţi-vă la magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul din pag. 15) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 150 DM, un abonament pe un an, 50 $ sau 75 DM, un abonament pe şase luni).

Abonaţi-vă rapid pentru a avea certitudinea „conectării" la universul enciclopedic oferit de prestigiosul săptămânal cultural-ştiinţific „Magazin". (În pag. 15 găsiţi talonul cu alte informaţii utile).

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ
TÂRGU MUREŞ

SERIE NOUĂ - 530 • ANUL XLIV • 19 IULIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 29 (2280)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

19 IULIE

1821 George IV a fost încoronat rege al Angliei.

1903 Maurice Garin devine primul câştigător al Turului Franţei la ciclism.

S-a născut în această zi

1946 Ilie Năstase, tenismen român.

La 21 iulie 1969, omul păşea prima oară pe Lună...

Era doar o

Miercuri, 16 iulie 1969, Neil Armstrong se afla pe Terra, iar *luni, 21 iulie 1969 stârnea praful selenar cu paşii săi (era ora 4 şi 56 de minute, ora Bucureştiului).* Joi, 24 iulie 1969, „pribeagul" şi colegii săi – Edwin Aldrin şi Michael Collins – reveneau pe Pământ, de data asta stârnind valuri în Pacific. Se încheiase misiunea Apollo 11, cu un bilanţ de 22 de ore petrecute prima oară de oameni (Armstrong şi Aldrin) pe solul altui corp ceresc, Luna. Imagini în direct, conversaţii cu cei de acasă, fixări de dispozitive ştiinţifice, prelevări de probe, entuziasm mondial... Dar „planeta roşie" se află (în momentul celei mai favorabile poziţii faţă de Pământ) la 56 de milioane de kilometri de Terra, cam de 160 de ori mai departe decât Luna - de care ne despart, în medie, numai 348 mii kilometri. Voiajul va dura aproximativ trei ani şi încă de pe acum a început un experiment ştiinţific în nordul Canadei, în craterul Haughton, de pe insula Devon. Aici *a fost creat un habitat care simulează condiţiile marţiene.* Echipa internaţională de cercetători va trăi acolo timp de două săptămâni şi va încerca să exercite acele activităţi pe care roboţii nu le-ar putea desfăşura pe Marte. Oare ce va spune primul om care va păşi pe solul marţian? „Un pas mic pentru om şi unul enorm pentru omenire", a spus Armstrong. Aşteptăm să vedem la lucru imaginaţia acelui cosmonaut care va face, la rându-i, istorie. (P.I.)

ESCALĂ PE DRUMUL SPRE MARTE

Este

SPAŢIUL ÎN CARE TRĂIM

şifonat?

„RĂZBOIUL CHIMIC"

în lumea animalelor

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Militarii recunosc realitatea fenomenului

OZN

femina club

HITLER şi STALIN

„gemeni" născuţi pentru a se distruge reciproc

COMOARA REGĂSITĂ

MELANOMUL

o consecinţă a expunerii la Soare?

Stele fragile

JACK LEMMON

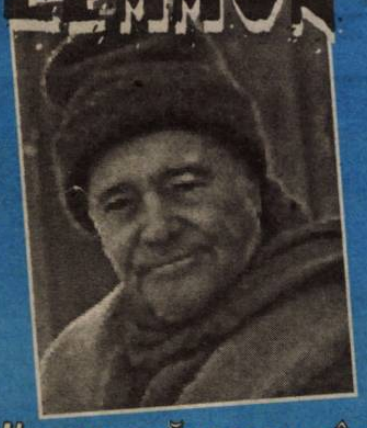

Un morocănos cu zâmbetul pe buze

Descoperirea are o importanţă deosebită pentru medicină: există în organism molecule de grăsime (se numesc *prostaglandine)* care reglează presiunea sanguină, contracţiile musculare şi circulaţia sângelui, fiind responsabile şi cu procesul de regenerare a celulelor hepatice. Experimentele au fost făcute la Universitatea din Washington, deocamdată pe şoareci, dr. Louis Muglia descoperind că, prin blocarea sintezei prostaglandinelor, este inhibat procesul de regenerare a ficatului. Acest organ, care reprezintă o veritabilă uzină a organismului, se poate regenera în urma „atacului" diverşilor factori ostili, pe care însuşi omul îi cultivă (alimentaţie necorespunzătoare, toxine, stres etc.) sau care intervin accidental în funcţionarea lui. De aceea, controlarea mecanismului de regenerare deschide perspectivele unor tratamente mult mai eficiente în afecţiunile hepatice. *(A.N.P.)*

Prostaglandinele

REGENEREAZĂ FICATUL!

2001 – ANUL BRÂNCUŞI

Din capodoperele geniului de la Hobiţa: „Cariatida" (lemn, 1915 – Atelierul lui Brâncuşi))

HOROSCOP

Biblioteca Teleană MUREŞ

cartea albă

UN CONTRAARGUMENT LANSAT ISTORIEI

După ce săptămâna trecută am vorbit despre teatrul de revistă născut de Constantin Tănase şi am făcut puţină istorie (pe marginea monografiei lui Aurel Storin), de data asta ne oprim asupra unei cărţi aflate la polul opus teatrului de revistă: o carte de eseuri „aproape" filozofice: volumul „Contraargument" semnat de Paul Dimitriu. Încă din cuvântul înainte, Paul Dimitriu simte nevoia să argumenteze la ce foloseşte contraargumentul într-o societate conflictuală cum este societatea în care trăim. Iar societatea este un amestec de autoritate şi libertate: „Autoritatea este o realitate necesară care pune în funcţiune sistemul... libertatea este o ficţiune ce trebuie întreţinută cu grijă, căci asigură respiraţia lui, ca să nu se sufoce. Ambele alcătuiesc un echilibru, fiindcă acţionând separat, ele tind spre extreme. Autoritatea, când se radicalizează, evoluează către forme absolute, adică totalitarism şi tiranie, iar libertatea nestrunită tinde şi ea către anarhie şi către deruta celor care trăiesc înăuntrul sistemului".

Şi atunci, într-o societate în care tronează tirania argumentului, deci a monologului, rolul contraargumentului, spune Paul Dimitriu, deci al dialogului, încetează. În aceste condiţii, monologul se instalează cu puteri depline în destinele politice ale umanităţii postmoderne, „inaugurând calea, tot postmodernă, a unui nou tip de totalitarism". Un totalitarism mai pervers decât cel pe care l-am trăit, mai parşiv decât totalitarismul de tip „comunist" care-şi are originea în fosta URSS, după cum spunea şi rusul Zinoviev. Care mai este atunci rolul contraargumentului? Şi tot eseistul este cel care oferă răspunsul: îi rămâne rolul cel mai savuros, rolul ludic. Hmm!

În noua sa carte, Paul Dimitriu trece prin filtrul contraargumentului câteva subiecte fierbinţi ale societăţii actuale. De la mondialism la noua religie a Occidentului, de la România aflată la răscrucea atlantico-europeană până la tirania progresului. Eseuri remarcabile, dure, cu formulări memorabile. Iată, în încheiere, o reflecţie referitoare la „modă": „ Moda este un fenomen copleşitor care se impune şi te striveşte. Nu i te poţi împotrivi decât asumându-ţi riscuri, uneori enorme. Ea operează în domenii variate: de la cel vestimentar la cel al comportamentului; de la antigastronomicul fast-food la alte nefaste invenţii rentabile. Apoi în politică, în literatură şi arte, în exprimarea orală... În fine, în cantitatea de cuvinte sau expresii anglo-americane care s-au înmulţit precum ciupercile otrăvitoare în presa scrisă şi ciripită din vârful buzelor la televiziune, din snobism intelectual. În România de azi noile elite apărute la suprafaţă ca o pojghiţă încă inconsistentă, dar în curs de consolidare, manifestă şi ele tendinţa de a maimuţări modele, în special cele americane, mai uşor de adoptat din cauza lipsei lor de consistenţă". E un fel de întoarcere la perioada „formelor fără fond", despre care vorbea atât de îndârjit, şi cu îndreptăţire, în urmă cu un secol, Titu Maiorescu. Iar concluzia este una singură: rolul contraargumentului în această societate alienată trebuie să devină tot mai important. Din păcate, nu pare că acest rol va deveni tot mai important.

GEORGE CUŞNARENCU

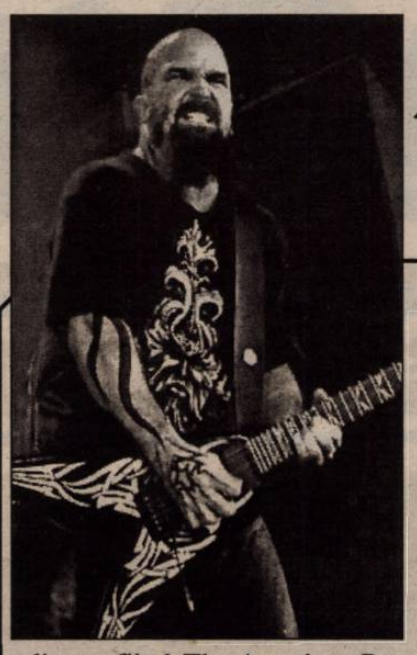

ŞTIRI pe bandă rulantă

Veteranii metalişti de la **SLAYER** au lansat pe 10 iulie al optulea album de studio – *„God Hates Us All"* – casa editoare fiind *The American Recordings* iar producător nimeni altul decât celebrul *Matt Hyde* (care a lucrat şi cu alţi grei din domeniu, ca *Porno for Pyros* sau *Monster Magnet).* Acesta a mai lucrat cu *Slayer* la *„Bloodline"*, inclusă în coloana sonoră a filmului *„Dracula 2000"*...

THE LONDON SUEDE *au început şi ei înregistrările celui de-al cincilea album de studio, al cărui producător va fi omul care l-a făcut mare pe Beck, adică Tony Hoffer! Cvintetul tocmai şi-a schimbat claparul cu care a cântat în ultimii cinci ani, pe Neil Codling, cu Alex Lee, care apare şi drept coautor al mai multor piese care vor fi incluse pe noul disc. Data lansării albumului nu se ştie încă, dar în toamnă va ieşi, sigur, primul extras pe single! Cel mai recent album al grupului este „Headmusic" (scos în 1999 la casa Nude/Columbia) şi a reuşit o clasare pe locul 25 în Billboard...*

Celebrul trio de rock **GOO GOO DOLLS** va scoate, spre finele acestui an, la casa *Warner Bros*, un nou album de studio pentru care liderul trupei – *Johnny Rzeznik* – afirmă că a scris mai bine de 40 de melodii! Cea mai recentă prezenţă în topuri pentru *Goo Goo Dolls* datează din 1998, an în care albumul *„Dizzy Up the Girl"* a urcat până pe locul 15 în *The Billboard 200*, vânzând şi 3,5 milioane de discuri... Între timp, aceeaşi casă de discuri le-a editat compilaţia de 22 de cântece *„What I Learned About Ego, Opinion, Art & Commerce (1987-2000)"* care prezintă principalele repere sonore din discografia trupei, toate melodiile fiind remixate. Nu lipsesc nici favoritele mele – *„Bulletproof"*, *„Burnin' Up"* şi *„Iris"*...

Casa *Rhino* celebrează cariera grupului britanic prin care au trecut şi *Jeff Beck, Eric Clapton* şi *Jimmy Page*, prin lansarea, pe 17 iulie, a CD-ului dublu *„The Yardbirds: Ultimate!"* Colecţia conţine 53 de cântece înregistrate între 1963 şi 1968. Primul disc se concentrează pe perioada de blues-rock şi pop iar al doilea aparţine erei **YARDBIRDS** psychedelice, în care *Beck* l-a înlocuit pe *Clapton*... Avem şi ceva fragmente live din 1964 (cu *Clapton* ca lead guitar), dintr-un show la *Marquee Club* din Londra, ca *„I Got Love if You Want It"*, *„Smokestack Lightnin'"*, *„Here 'Tis'"*, şi *„Too Much Monkey Business"*... Să vă mai spun că, datorită succesiunii de chitarişti de clasă mondială, *Yardbirds* este considerată a fi una dintre trupele care au avut cea mai mare influenţă în muzica rock!

TOP ALBUME

1. *Free City, St. Lunatics*
2. *Young & Thuggin', Turk*
3. *Miss E...So Addictive, Missy „Misdemeanor" Elliott*
4. *Malpractice, Redman*
5. *The Fast And The Furious, Soundtrack*
6. *Survivor, Destiny's Child*
7. *Part III, 112*
8. *What's The Worst That Could Happen?, Soundtrack*
9. *Put Yo Hood Up, Lil Jon & The East Side Boyz*
10. *All For You, Janet*

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

Aflat în turneu cu trupa sa, *JON BON JOVI* a anunţat un nou album de studio pentru primăvara anului viitor şi, pentru 2003, mai multe evenimente care să marcheze aniversarea a 20 de ani de existenţă pentru *Bon Jovi*. De curând ei au lansat albumul live *„One Wild Night Live 1985-2001"*, (vezi Cronica săptămânii!), scos mai mult la cererea fanilor, aceiaşi fani care au făcut ca albumul *„Crush"*, din 1999, să depăşească tirajul de şapte milioane de copii vândute în toată lumea... *Jon* a declarat că renunţă la orice proiect solo, vocea sa aparţinând de acum încolo doar grupului cu care el a cunoscut gloria!

cronica săptămânii

The New Jersey Men oferă fanilor prima lor colecţie live, sub semnul casei *Mercury*, o colecţie al cărei nume mai potrivit ar fi fost nu *„One Wild Night Live"*, ci *„Those Wild Nights"*, în amintirea sutelor de nopţi de concert în care *Bon Jovi* au umplut stadioane uriaşe... Albumul conţine 15 melodii (14 live şi una de studio) şi reuşeşte să acopere cei 16 ani de glorie ai grupului, ani în care rock-ul lui *Bon Jovi* a ţinut, aproape

„One Wild Night Live 1985-2001"

Bon Jovi

singur, steagul sus! O înşirare absolut aleatorie a doar câteva din hiturile trupei vă va reaminti, cu siguranţă, că *Bon Jovi* nu are concurenţă pe felia sa: *„It's My Life"*, *„Livin' On A Prayer"*, *„You Give Love A Bad Name"*, *„Bad Medicine"* sau *„Keep The Faith"*... Pe album veţi mai găsi şi două covere ale unor melodii celebre – *„Rockin' In The Free World"* (a lui *Neil Young)* şi *„I Don't Like Mondays"* (a celor de la *Boomtown Rats)* cântată cu *Sir Bob Geldof*, melodii pe care nu le-aş fi introdus aici... Englezii spun despre *Bon Jovi* că au vrut să fie ca *Sprigsteen* şi au sfârşit prin a suna ca alte trupe americane ale anilor 80, dar atunci de ce oamenii îi plac atât de mult? Unii vor spune: *Jonny* acesta este băiat frumos...

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Mâran, Aurora Popescu (şef secţie), Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei) • 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU, DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

O nouă privire asupra Universului

- *Are Universul un început şi un sfârşit?*
- *Este neted ca o câmpie sau plin de cute?*
- *Ce „vedem" noi – imagini reale sau simple miraje, ca în poveştile copilăriei?*
- *Există un singur Univers sau mai există şi altele, desfăşurându-şi povestea în paralel cu noi?*

Este SPAŢIUL ÎN CARE TRĂIM... „şifonat"?

Călătoria fantastică

Nu este nici o surpriză că ipotezele, teoriile, discuţiile despre structura şi soarta Universului revin tot mereu şi în literatura de specialitate, şi printre preocupările generale din toate timpurile ale gânditorilor. De curând însă a apărut la Editura „Fayard" o carte care propune o „direcţie de atac" uşor diferită. Aceasta, pentru că *Jean-Pierre Luminet, cercetător şi director de cercetare la CNRS – Consiliul Naţional pentru Cercetarea Ştiinţifică al Franţei,* îşi invită cititorul într-o călătorie printre galaxii în care rolul principal revine geometriei. Altfel spus, într-o vreme în care lumea începe să vorbească din ce în ce mai des despre călătoria în timp, ne întoarcem atenţia asupra unui element cu nimic mai puţin important pentru Univers: *spaţiul.* Nu înainte însă de un *flash-back,* într-o vreme pe care, fără nici o exagerare, o putem numi...

Era Hubble - anii 1920

Secolul 20 începuse cu două „lovituri de teatru" în Fizică: Mecanica Cuantică a lui Planck şi cele două Teorii ale Relativităţii, ale lui Albert Einstein. Lor li se adaugă un astronom, Edwin Hubble care, prin observaţiile sale minuţioase, demonstrează un lucru care avea să asigure drumul glorios al noului mod de gândire ştiinţific: galaxiile se... mişcă, mai precis, se îndepărtează; mai mult, cu cât sunt mai departe, cu atât viteza cu care „fug" de noi este mai mare. Universul nu este unul static – el se află într-o continuă expansiune! Ideea din 1931 a abatelui belgian Georges Lemaître, care considera că Universul se „născuse" dintr-un fel de „ou" primordial, era corectă. Dacă adăugăm acest lucru celebrei formule a lui Einstein (energia este masa înmulţită cu pătratul vitezei luminii), vom avea în faţă noua viziune a unui cuplu pe care puţini l-ar fi bănuit cu doar câteva zeci de ani mai devreme: spaţiul şi timpul. Într-un Univers plin de „insule de materie-energie", în care nici măcar vidul nu este de fapt „gol", ci plin de energie, spaţiul-timpul suferă în permanenţă deformări.

Spaţiul este... îmbrăcat!

...iar „haina" pe care o poartă, după Jean-Pierre Luminet, este tocmai această energie a vidului. Trăim într-un Univers fără „netezimi" perfecte, un Univers plin de zone accidentate, „şifonat". Spaţiul nu mai este „ceva" nedefinibil, un simplu „receptacul" pasiv, ci o entitate fizică, dinamică. Este viu, „are o carne a lui", scrie Luminet, care este această atât de puţin înţeleasă energie a vidului. Şi totul fără a contrazice în nici un fel legile relativităţii generale ale lui Einstein. Ce a adus nou secolul 20? Poate că lucrul cel mai important au fost mijloacele ştiinţifice de a răspunde, cel puţin parţial, la marile probleme ale Cosmosului, care au constituit o permanentă provocare de-a lungul timpurilor pentru filosofi, ca şi pentru oamenii de ştiinţă şi cei ai bisericii. Acum ne aflăm, dacă este să-l credem pe Jean-Pierre Luminet, pe drumul care ne poate duce la înţelegerea finală:

Soarta Universului

Putem calcula vârsta actuală a Universului – aproximativ 15 miliarde de ani. Care este însă destinul său? Îşi va continua la infinit expansiunea? Se va sfârşi cu o nouă explozie, într-o uriaşă prăbuşire? Sau cu un simplu şi, probabil, neauzit de nimeni, suspin? Vom reuşi să ne „refugiem", noi şi toată materia, într-un alt Univers-soră, la care vom reuşi să găsim acces? După cele spuse de Luminet, soluţia ultimă se află în vid: care, departe de a fi „gol", o simplă „absenţă" a oricărui corp, a oricărei particule, este plin cu o energie formidabilă, probabil cea mai mare existentă în Natură. Controlând toate formele de energie şi materie, şi, alături de ele, structura, evoluţia, destinul Universului. Iar spaţiul nostru, cel în care trăim, este imperiul posibilului fără limite. Nu este unul perfect, ca un costum nou pe care îl îmbrăcăm pentru prima dată. Este... „şifonat", cum îi spune Luminet. Dar poate că aşa şi este normal – în fond „îl purtăm" de peste 15 miliarde de ani...

MIHAELA DOROBANŢU

Astronomii descoperă o nouă lume în Sistemul nostru Solar!

2001 KX76 reprezintă numărul de cod al unui uriaş corp de gheaţă identificat de astronomi în adâncimile spaţiului cosmic. Mai mare chiar, după cât se pare, decât Charon, satelitul lui Pluto (are aproximativ 1000 X 1500 km), el se află la marginea Sistemului Solar, într-o zonă cunoscută drept „Brâul lui Kuiper". A fost „văzut" prima dată în luna mai, pe imaginile obţinute de telescopul Observatorului Inter-American Cerro Tololo din Chile. 2001 KX76 se roteşte în jurul Soarelui, de care îl despart peste şase miliarde de kilometri, depăşind în dimensiune toate corpurile cereşti de dincolo de orbita lui Neptun. Importanţa obiectelor din Brâul lui Kuiper este în primul rând legată de faptul că ele reprezintă rămăşiţe ale discului din care s-a născut Sistemul Solar însuşi. La mai puţin de 10 ani de când David Jewitt şi Jane Luu (Universitatea Hawai) reperau primele obiecte în Brâul lui Kuiper, astronomii sunt convinşi că într-un viitor nu foarte îndepărtat vor descoperi acolo corpuri cu dimensiuni încă şi mai mari, noi planete, noi lumi, mai mari chiar decât Pluto, al cărui diametru este de 1400 de mile (aproximativ 2500 km), obţinând astfel noi informaţii fundamentale privind crearea Sistemului Solar.

„Toată emoţia provine din faptul că am atins o nouă frontieră: această regiune de dincolo de Neptun, care este populată cu un mare număr de obiecte şi nu ştim ce am putea descoperi acolo, până la urmă" – sunt cuvintele lui Robert Millis, directorul Observatorului Astronomic Lowell din Flagstaff, Arizona. Pentru că orice nou corp ceresc reprezintă, potenţial, o nouă lume. Cu atât mai mult, cu cât descoperirea are loc în propriul nostru Sistem Solar! (M.D.)

Tratarea astmului fără steroizi

Trei companii farmaceutice din SUA aşteaptă deja omologarea noului medicament „Xolair", pentru a putea fi comercializat. Acesta se prezintă sub formă injectabilă şi va înlocui treptat sistemul de inhalare de steroizi al astmaticilor. „Xolair" se adresează deopotrivă şi alergicilor. Specialiştii afirmă că este primul progres real din ultimii ani în tratarea acestor boli. Teste efectuate timp de un an, pe un lot reprezentativ de astmatici, au demonstrat că injectarea noului produs înlocuieşte cu succes steroizii, în proporţie de 62 la sută. După un test pe un alt lot reprezentativ, care a durat numai şase luni, 27 la sută dintre pacienţi au răspuns excelent la tratamentul cu „Xolair". De asemenea, după încetarea injecţiilor (o dată la două sau la patru săptămâni) cu „Xolair", crizele de astm s-au micşorat considerabil. Inhalarea de steroizi are efecte secundare negative, în special în cazul tinerilor şi al celor vârstnici, cauzând fie probleme de creştere, fie dificultăţi ale sistemului osos post-menopauză, putând genera osteoporoză. Noul medicament acţionează direct asupra anticorpilor numiţi IgE, responsabili cu inflamarea căilor respiratorii şi cu provocarea crizelor de astm sau alergie. În prezent, se estimează că, în toată lumea, peste 150 de milioane de persoane suferă de aceste afecţiuni. (P.I.)

Medicamentele mării

- **Substanţe marine anticancerigene**
- **O recoltare anevoioasă şi costisitoare**
- **Oceanele, o farmacie a viitorului?**

Chimiştii şi farmaciştii speră de multă vreme să producă noi medicamente anticancerigene, antibacteriene şi antivirale, folosind ca materie primă substanţe furnizate de vieţuitoarele marine, cum ar fi alcaloizii, steroizii, peptidele etc. De trei decenii, scafandrii „tulbură" fundul mărilor şi oceanelor, în căutarea unor specii vii care să le furnizeze aceste substanţe. Cercetătorii s-au concentrat cu precădere asupra speciilor marine cu o bogată activitate biologică, cum ar fi bureţii, coralii, crinoidele etc., reuşind să studieze doar 1 la sută din speciile identificate. Rezultatele obţinute sunt departe de a fi spectaculoase. De pildă, din cele 600 de specii marine colectate din atolii coralieni din Noua Caledonie, au fost izolate doar 350 de molecule active şi sintetizate doar 12; dintre acestea, doar două fac obiectul unor cercetări aprofundate. În general, au fost izolate aproximativ 5000 de substanţe marine. Până în prezent, doar 3 dintre ele sunt comercializate în scopuri terapeutice şi cosmetice. Ele provin din două specii de bureţe de mare şi sunt folosite, sub formă de molecule de sinteză, în tratamentul leucemiei şi al herpesului. Alte substanţe extrase dintr-o specie de coral tropical sunt folosite în creme antirid. De ce specialiştii s-au axat pe aceste specii? Resursele marine sunt uriaşe, acoperind cea mai mare parte a biodiversităţii. Se estimează că numărul speciilor vii din acest mediu este de zeci de milioane, în special microorganisme. Bureţii şi coralii, de pildă, constituie o categorie de animale marine fără cochilie, care trăiesc fixate pe un substrat. Pentru a se apăra de agresivitatea mediului, ele s-au specializat în cursul evoluţiei lor în sintetizarea toxinelor. În urma experimentelor in vitro s-a constatat că o moleculă extrasă din aceste specii şi introdusă într-un mediu de cultură format din celule canceroase are de 100 de ori mai multe şanse de supravieţuire decât o celulă din-tr-un organism terestru. Arsenalul foarte sofisticat de arme chimice al speciilor marine constituie o imensă provocare pentru cercetători. Din păcate, recoltarea speciilor marine este anevoioasă şi costisitoare, mai ales în cazul care trăiesc la mari adâncimi. Pentru a se obţine, de pildă, 18 grame de substanţă activă, cercetătorii au avut nevoie de 13 tone de materie primă, reprezentând un minuscul animal ce trăieşte în colonii în apele Caraibelor. Cei care au perseverat în această muncă „sisifică" au avut, rar, ce-i drept, rezultate de excepţie. Unul dintre succese îl reprezintă o neurotoxină extrasă dintr-un con marin tropical, de 1000 de ori mai puternică decât morfina. Produsul, injectat direct în măduva spinării, e foarte indicat în cazul pacienţilor rezistenţi la opiacee. Dacă investiţiile în această direcţie vor fi satisfăcătoare, în următorii 5-10 ani, mările şi oceanele vor deveni un El Dorado al industriei farmaceutice.

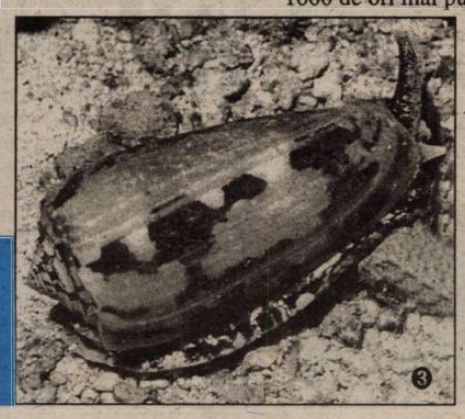

❶ *O crinoida din care s-au extras substanţe folosite împotriva unui sindrom gripal care afectează 50 de milioane de persoane anual.*
❷ *O specie de coral furnizoare de substanţe folosite în combaterea ridurilor.*
❸ *Con de mare din care se extrage un analgezic de o mie de ori mai puternic decât morfina.*

DORIN MĂRAN

Inexplicabilul de lângă noi

Emilia Vlădescu sau

O NOUĂ GENERAŢIE DE SUPRADOTAŢI EXTRASENZORIAL?

ION ŢUGUI

Întrebarea pusă drept titlu pentru relatarea care urmează poate fi confirmată în urma unor experimente şi experienţe în domeniul atât de abstract al parapsihologiei. Confirmarea nu le foloseşte celor ce resping această ştiinţă de vârf, dar le este de folos acelora care o acceptă prin cunoaştere şi iniţiere.

Într-adevăr, există actualmente în România persoane abia ieşite din adolescenţă care fac dovada unor capacităţi paranormale de excepţie. Cu un timp în urmă prezentam „cazul" Mihaelei Dudulean, fata cu o „vedere secundă" (al treilea ochi) impresionantă. În faţa scepticilor, Mihaela a reuşit să „citească" corect, cu ochii blocaţi, texte scrise cu literă măruntă. A descris exact, fără ajutorul privirii, ştergând cu buricele degetelor de la mâini filele cu desene complicate, fiecare culoare, conturul desenelor, imaginile integrale. Fenomenele aşa zis paranormale fac azi obiectul cercetării ştiinţifice; simpla şi necesara relatare a lor nu mai satisface, se simte nevoia, şi în acest domeniu atât de subtil şi vulnerabil, unor abordări dominate de rigoare şi de ştiinţe.

Despre Emilia Vlădescu vom auzi de acum înainte vorbindu-se ca despre „un fenomen". Emilia este o supradotată trecută cu succes prin două facultăţi, psihologie şi parapsihologie, la doar 26 de ani ea poate fi numită o iniţiată, iar capacităţile acestei fete aparent obişnuite întrunesc un repertoriu foarte întins din parapsihologie. Dacă în cazurile antologice de supradotare extrasenzorială din ţara noastră, cum au fost Scarlat Demetrescu şi Aurelian Teodor Tinculescu pentru secolul trecut, nu existau antecedente familiale, Emilia are în biografia ei o sursă directă, să spunem genetică, în mama sa, bioterapeuta Elena Vlădescu, o vindecătoare de excepţie. Descoperindu-i încă din copilărie puterile paranormale, Elena Vlădescu i le-a cultivat şi supravegheat, iar instituţiile de învăţământ superior i-au consolidat în timp o profundă cunoaştere, Emilia fiind la ora aceasta una din cele mai autorizate persoane în domeniul misterelor paranormale.

Iniţiată în spiritism şi mediumnitate, Emilia a epuizat deja până acum testele necesare, dovedindu-se „corectă şi exactă" într-un chip desăvârşit. Prin intermediul revistei noastre tânăra psihologă şi parapsihologă va putea fi de folos multor cititori, persoane suferinde sau cu probleme speciale. Percepţia extrasenzorială a Emiliei este ca o sferă, adică nelimitată, traseele fiind practic continue.

Capacitatea Emiliei Vlădescu de a pune diagnostice corecte prin fotografie, printr-o terţă persoană care cunoaşte solicitantul sau prin telefon a fost testată de nenumărate ori, rezultatul fiind de fiecare dată o rezoluţie corectă şi surprinzătoare. Specialistă în „amprente antropomorfice", ea poate „vedea" pe mască, în priviri, în contururile irepetabile şi inconfundabile ale unei figuri umane. A vedea, pentru Emilia înseamnă a fixa corect un adevăr. Iar adevărul poate să însemne o boală, o taină, un profil psihosomatic, o descoperire care ţine de criminalistică sau de alte fapte ascunse şi aşa mai departe...

Evident, Emilia Vlădescu vrea, cum mi-a mărturisit, să „facă ştiinţă". Respinge spectacolul în acest domeniu, implicarea în situaţii care nu sunt conforme cu credinţa şi cu morala sa, îi repugnă vedetismul paranormal şi orice situaţie pretabilă la speculaţii senzaţionale. Bioterapeută remarcabilă şi remarcată, această supradotată efectuează, hipnoterapie, cu efecte asupra psihicului şi unor disfuncţii cu manifestări aberante şi grave. În fine, fata de doar 26 de ani asistă cu succes şi provoacă în stare de protecţie decorporalizări spontane, putând ajunge în intimitatea vieţilor anterioare, cum spunea ea însăşi, „până la origini".

Emilia Vlădescu, dubla licenţiată, este – totuşi! – un mister. O vom cunoaşte mai bine în paginile revistei noastre. În numărul viitor al revistei vom insera programul Emiliei Vlădescu şi modalitatea de a o contacta.

Dosarul gândurilor comunicante

Asistăm la o

REVOLUŢIE A CREIERULUI?

MIHAELA DOROBANŢU

Omul obişnuit se mulţumeşte cu succesul imediat al metodei şi cu simplitatea aplicării acesteia. Chiar dacă de multe ori oamenii de ştiinţă sunt în total dezacord cu aceasta. Cine are dreptate? Cât de multe nu ştim încă?

Psihoorientologia lui José Silva apare mai curând ca un fel de amestec de tehnici şi idei, decât ca o sinteză consecventă a acestora. Se detectează chiar şi o indiscutabilă notă de „magie", când te confrunţi cu fraze de genul „Încercaţi să vă vedeţi în postură de câştigători la loterie şi veţi ajunge să câştigaţi!". Lucrul este cunoscut şi studiat, aşa-numite tehnici de „programare mentală". Dar aici este vorba de o extrapolare prea rapidă şi care nu ţine seama de limitele existente. După cum mai este vorba şi de recurgerea la tehnici incomplet înţelese, „prost digerate", cum spune Christian Godefroy, psihologul care şi-a propus să urmeze „incognito" cursurile de psihoorientologie de la Paris, el însuşi fiind un cercetător şi un utilizator al unor metode similare. Mai este vorba şi de „colorarea" întregului cu diferite „înfloriturі" ezoterice, altminteri inutile în acest context. Şi, argumentul final vine de la sine: funcţionează!

Există oameni, şi nu puţini, care se mulţumesc cu acest lucru. Se mulţumesc cu simplitatea şi eficacitatea metodei şi cu „mărturiile" şi „declaraţiile" celor care ne asigură de „prezenţa divină" dincolo de capacitatea normală a spiritului nostru, precum şi de faptul că „ei" şi-au dezvoltat facultăţile mentale „doar pentru a-şi servi mai bine ţara".

Sunt lucruri foarte simple care ni se pot spune şi noi să fim tentaţi – omeneşte, nu? – să le credem sau cel puţin să le acceptăm. Cum să reacţionezi altfel, când ţi se spune că este suficient să-ţi repeţi până când te convingi că „niciodată nu vei învăţa să-ţi dezvolţi mental sau fizic afecţiuni cum ar fi glaucomul sau cancerul" şi acest lucru să te facă într-adevăr ca niciodată să nu cazi pradă unor astfel de afecţiuni? Sau, atunci când este vorba de facultăţile tale mentale, să ţi se spună că, aşa cum scrie în unul din prospectele institutelor lui Silva, că „singura diferenţă dintre gândirea unui geniu şi cea a unui om obişnuit este că geniul foloseşte o parte mai mare din spiritul său într-o manieră specială." De aici până la afirmaţia care urmează logic: „Sunteţi capabili să utilizaţi o mai mare parte a spiritului vostru şi să faceţi acest lucru într-un mod special", nu mai este decât un pas. Care se face aproape automat, atunci când ai ajuns într-un astfel de punct!

Reţinerile oamenilor de ştiinţă sunt privite cu un zâmbet îngăduitor. „Revoluţia Creierului", care pentru o ziaristă ca Marilyn Ferguson – specializată în reportajul ştiinţific – este doar titlul unei cărţi, aici a fost înfăptuită efectiv...

Militarii recunosc realitatea fenomenului OZN

DAN D. FARCAŞ

În episodul trecut menţionam că Dr. Steven Greer, în cadrul proiectului „Dezvăluirea", a strâns pe casete video peste o sută de mărturii privind fenomenul OZN, de la persoane avizate, cerând audierea martorilor în Congresul SUA. El a organizat la Washington DC, la începutul lunii mai a.c., mai multe acţiuni în acest sens, acţiuni care au avut un ecou notabil în mass-media. Credem că cititorii revistei „Magazin" vor fi interesaţi să mai afle câteva dintre declaraţiile colectate în acest sens de Greer, inclusiv unele din afara Statelor Unite.

Generalul de brigadă *Steven Lovkin*, care, începând din 1959 şi-a făcut serviciul la Casa Albă, sub preşedinţii Eisenhower şi Kennedy, spune că, în cadrul atribuţiilor sale, a văzut numeroase fotografii şi înregistrări radar cu OZN-uri. I s-au arătat şi resturi ale OZN-ului prăbuşit la Roswell în 1947 şi i s-a spus că acolo au fost recuperate şi fiinţe nepământene. Dar a învăţat, cu aceeaşi ocazie, că a vorbi în public despre OZN-uri însemna calea cea mai sigură de a fi ridiculizat şi a-ţi ruina definitiv cariera.

Locotenent-colonelul *Charles Brown*, erou al Air Force în al doilea război mondial, ca şi mai mulţi alţi martori, a prezentat observaţii prin radar ale unor vehicule superrapide, conduse inteligent, efectuând mişcări imposibile pentru aeronavele pământene, observaţii care la vremea respectivă au fost eliminate din lista de cazuri puse la dispoziţia publicului în cadrul proiectelor oficiale OZN (Grudge, Blue Book etc.).

Maiorul Air Force *George A. Filler*, sergentul-major *Dan Morris*, dar şi alţii, au relatat despre cazuri de extratereştri capturaţi vii, dar care mai târziu au decedat. Mai mulţi tehnicieni afirmau că, în proiectele de vârf la care au lucrat, s-au folosit tehnologii obţinute de la extratereştri.

Lordul *Hill-Norton*, amiral cu cinci stele, fost ministru de război britanic, declara că datele pe care le-a avut la dispoziţie l-au convins că există o probabilitate serioasă că suntem vizitaţi, şi încă de foarte mult timp, de fiinţe aparţinând unor civilizaţii din afara Pământului.

Generalul maior de aviaţie rus *Vasilii Alexeev* a declarat lui Greer că are cunoştinţă de numeroase rapoarte privind obiecte zburătoare neidentificate. Multe dintre observaţii s-au făcut deasupra unor centre de cercetare sau depozite de arme nucleare. Au fost şi cazuri în care OZN-urile au reacţionat la acţiunile martorilor. Generalul era convins că extratereştrii au un nivel de civilizaţie mult mai avansat decât al nostru şi nu privesc cu ochi buni atitudinea războinică şi antiecologică a pământenilor.

Dr *Roberto Pinotti*, binecunoscut ufolog, a intrat în posesia unor documente, anterior secrete, ale aviaţiei militare italiene, relativ la 215 cazuri inexplicabile de observaţii OZN. Primele documente datau din 1936. Un astfel de caz a fost observat deasupra Veneţiei. Într-un alt caz, dintr-o navă uriaşă, de forma unei ţigări de foi, au fost văzute ieşind mai multe nave mai mici. Mussolini era, şi el, extrem de preocupat de misterioasele nave şi de potenţiala vulnerabilitate a avioanelor proprii în faţa acestora. Cazurile au continuat şi după război. Într-unul dintre documente, generalul de aviaţie *Salvatore Marcoletti* declara că în 1976, lângă Lecchi, deasupra avionului cu care zbura, a apărut un obiect zburător cenuşiu uriaş, care, după un timp, a ţâşnit cu o viteză extraordinară, dispărând în zare.

Aşa cum se întreba un ziarist, comentând conferinţa de presă organizată de Dr. Greer în 9 mai a.c. la Washington – oare toate aceste persoane, foarte serioase, se înşeală sau vor să înşele?

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/29

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

Geometria fericirii şi

GUSTUL LACRIMILOR

PAUL IOAN

Uimitoarea fantezie a maeştrilor ocultismului medieval şi postmedieval a transformat geometria într-o zonă ermetică, unde sacralitatea şi superstiţiile erau la ele acasă.

Imaginaţi-vă că, pur şi simplu, femeia este cercul şi bărbatul este pătratul! Semnificaţia magică era una de completitudine, cercul neavând început şi sfârşit. Rotundul perfect, linia fără de sfârşit amintea de Soare, de Lună, de perfecţiunea mişcărilor de revoluţie ale planetelor. Iar în centrul cercului se găsea, inevitabil, zona sensibilă, „uterul Pământului, locul de veneraţie al tuturor generaţiilor care s-au desfăşurat în această lume" (Massimo Malfatto, secolul XVI). Greu de spus cum de pătratul – figură dură, colţuroasă – a fost asociat cu bărbatul şi cu tendinţa lui permanentă de a încarcera delicateţea cercului. Superstiţiile, la modă pe atunci, (veacurile XV-XVI) vorbeau despre necesara suprapunere a pătratului peste cerc, pentru a se petrece „marea exorcizare" sau, conform unei expresii mai blânde, „marea îmblânzire a femeii". Nu puţini erau reprezentanţii clerului care admiteau acest lucru şi sfătuiau orice femeie nemăritată să poarte un pătrat de fier la piept, pentru a-şi atrage perechea sortită. La rândul lor, vrăjitoarele şi ghicitoarele căutau cu asiduitate cercuri şi pătrate în palma clientelei – ca şi unghiurile obtuze, drepte şi ascuţite. Prezenţa unui cerc pe linia destinului însemna o mare încercare sentimentală şi amoroasă, iar al doilea cerc reprezenta adevărata fericire. Pătratul nu era bine văzut, căci semnifica o provocare a destinului, o cotitură nefavorabilă pentru femei, poate chiar fatală. Cel mai favorabil aspect era dat de prezenţa ambelor figuri geometrice pe linia destinului, sau de o combinaţie de unghiuri drepte şi obtuze.

Acelaşi magician (alchimist, astrolog, vindecător etc.) suspomenit – Massimo Malfatto – vorbea în lucrările sale despre o „geometrie a fericirii", văzând existenţa omului ca pe o foaie de desen unde fiecare dintre noi îşi exercită un inepuizabil talent nativ, acela de a ne creiona singuri „gustul lacrimilor, amar sau dulce".

Natural şi artificial, un echilibru precar

Zestre genetică în eprubetă

ULTIMA ŞANSĂ

La mijlocul lunii iunie, mai multe publicaţii din Marea Britanie anunţau cu surle şi trâmbiţe succesul unui experiment biologic: prima inseminare artificială a vulturului galben, o specie pe cale de dispariţie, care mai trăieşte în sălbăticie într-un număr extrem de redus, aproximativ trei sute de exemplare (în Anglia şi Australia). Prilej de bucurie? În conformitate cu statisticile organizaţiilor mondiale de profil, artificializarea reproducerii a fost realizată (în ultimii patru ani) la aproape cincizeci de specii de mamifere şi păsări aflate în pericol de extincţie. Toate aceste eforturi – pe care nu le putem califica decât ca fiind disperate – denotă de fapt o stare de criză la nivelul biosferei.

Acum doi ani fusese anunţat succesul reproducerii in vitro a splendidei antilope din varietatea gnu, trăitoare în Africa. În toamna anului trecut, rinocerul pitic din zona malaeziană a fost salvat de la pieire în acelaşi mod. Pe lista vieţuitoarelor a căror reproducere este bazată pe lichid seminal congelat, se mai află una din cele mai impresionante păsări din lume, şi anume marele cocostârc albastru. La rândul lor, papagalul alb din Laos şi Pasărea Liră sunt alte exemple de tentative de supravieţuire prin artificializarea împerecherii. Pot fi oamenii de ştiinţă satisfăcuţi de aceste reuşite?

Tristeţea unui experiment reuşit

Biologul Graham Wishart, de la Universitatea Abertay Dundee (Marea Britanie), spune – într-un interviu acordat revistei „Nature" – că „principala ţintă a reproducerii pe bază de criogenie (conservare la frig înaintat) este *conservarea zestrei genetice atât timp cât condiţiile de mediu nu generează mutaţii ireversibile şi dăunătoare speciilor ameninţate"*. Specialiştii în reproduceri artificiale recunosc faptul că puii aduşi pe lume în acest mod sunt foarte puţini, căci nu toate tentativele reuşesc. Pe de altă parte, aceste generaţii „nefireşti" nu sunt, de obicei, lăsate în libertate. Puii de vultur galben şi de cocostârc albastru sunt ţinuţi în captivitate, fie la ferme specializate, fie chiar în „ograda" institutelor de cercetare unde au venit pe lume. Antilopele gnu, rinocerii pitici şi varietatea de girafă dungată sunt sub strictă observaţie în rezervaţii, în condiţii foarte costisitoare – şi să nu-l uităm pe gingaşul panda uriaş, devenit o bijuterie extrem de rară în mediul său natural.

Un alt aspect legat de tristeţea acestor vieţuitoare este lipsa de apetit sexual. Dacă ar fi vorba de animale aflate prin grădinile zoologice ale lumii, s-ar putea vorbi de stresul captivităţii. Dar în cazul vulturului galben (ca şi al altor specii de păsări), se constată un fenomen alarmant, valabil şi pentru unele mamifere: abandonarea ecosistemului firesc şi căutarea prezenţei omului, care-i poate oferi hrană, şi asigurarea că prădătorii nu sunt atât de activi în zonele rurale sau chiar urbane. Mediul lor natural, aşa-zisa sălbăticie, este din ce în ce mai agresat de activităţile umane. Un exemplu semnificativ în acest sens este descoperirea unor cuiburi de cocostârci albaştri în zona aeroportului Heathrow din Londra. Aceştia îndurau zgomotele avioanelor, dar tot în acea zonă amenajată de om vieţuiau mai multe colonii de şobolani...

Concluzia acestui succint articol despre prezervarea artificială a speciilor ameninţate de dispariţie ar putea fi următoarea: acum 65 de milioane de ani, în urma impactului unui meteorit gigantic cu Terra, au dispărut aproape 70 la sută din speciile acelor vremuri (Jurassic). Astăzi, fără nici un eveniment catastrofic provocat din exteriorul planetei, numărul de specii (animale şi plante) s-a diminuat cu 50 la sută doar în o sută de ani. Pe cine am putea inculpa, nu cumva chiar pe noi înşine?

PAUL IOAN

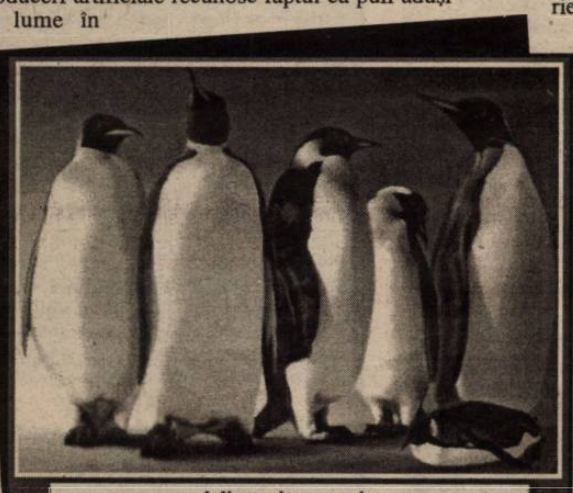

Vieţuitoarele victime ale modificărilor climatice

Şi pinguinii mor...

Este lucru ştiut că pinguinii imperiali iubesc frigul. Dar cercetătorii au constatat recent că numărul lor a suferit un dramatic declin în ultimii 50 de ani. Şi pinguinii mor!

Jumătate din ei au dispărut o dată cu creşterea anormală a temperaturii apelor Oceanului Antarctic. Deşi se ştia de mai multă vreme acest lucru, proporţiile dramei au fost realizate de-abia de curând, o dată cu perfecţionarea metodelor de studiu în relaţia ocean-climă, după cum declara recent Henri Weimerskirch, de la Centrul Naţional Francez de Cercetare din Villier en Bois. Există un ciclu, continuă el, care face ca din opt în opt ani un val de ape calde şi reci să alterneze în jurul Polului Sud, dar de obicei acest efect durează doar un an. Căldura instalată la sfârşitul anilor '70 a durat însă mai mulţi ani. Ea a redus cantitatea de gheaţă din apă, ceea ce a determinat micşorarea numărului de mici crustacee care constituie hrana preferată a pinguinilor. Consecinţele s-au văzut în special în ceea ce priveşte numărul pinguinilor din ţinutul Adelie, aşa cum se afirmă într-un studiu publicat recent în prestigioasa revistă britanică „Nature".

De unde această încălzire care a produs atâtea drame în familiile de pinguini? S-a acreditat ideea că totul se datorează celebrei „încălziri globale", efectul de seră. Situaţia, este drept, s-a stabilizat în anii '80, o dată cu revenirea frigului în Antarctica.

Dar problemele de hrană, de refacere a „dietei" pinguinilor imperiali, au rămas. De aceea poate, în studiul amintit, autorii insistă că o generalizare pripită, o explicaţie prea rapidă a descreşterii populaţiei de pinguini, ne-ar putea conduce la concluzii inexacte şi ne-ar face să trecem cu vederea aspecte fundamentale legate de ciclul vieţii acestor superbi reprezentanţi ai regnului animal care sunt pinguinii imperiali din ţinuturile antarctice.

MIHAELA DOROBANŢU

„RĂZBOIUL CHIMIC"

în lumea animalelor

Ştiinţa modernă pusă în slujba omului descoperă cu stupefacţie că lumea animală cunoaşte confruntări la nivel uluitor de subtil, comparabile cu agresiunile premeditate interumane, unde cel mai puternic (sau cel mai inteligent şi mai inventiv) stăpâneşte datorită armelor sale invincibile. Atacurile chimice cu substanţe neuroparalizante nu mai reprezintă apanajul lui Homo sapiens (sic!), ci sunt folosite intensiv şi de paraziţii invizibili ce-şi asigură astfel supravieţuirea. Remarcabilă parabolă a naturii, impresionantă, dar şi cutremurătoare, prin similitudinile şi paradoxurile cu trimitere la civilizaţia umană.

Animale sinucigaşe

Toxoplasma gondii parazitează creierul şobolanilor, unde formează mici chisturi. Complet debusolaţi, aceştia par a nu mai avea frica instinctivă de pisici şi se aruncă, efectiv, în ghearele lor. Odată devorat şobolanul, tiranicul protozoar îşi regăseşte mediul optim de existenţă – intestinul felinei. La fel procedează şi viermele care parazitează canalele biliare la ovine. El se răspândeşte pe păşuni prin deiecţiile oii; de aici, ouăle infectează melcii pe care se vor dezvolta larvele. Mai departe, cele vizate sunt furnicile, cărora li se dereglează sistemul de orientare şi instinctul de conservare, ele devenind irevocabil condamnate la moarte. Aşadar, furnica nu mai stă ascunsă pe sol, ci urcă pe firul de iarbă până la vârf, oaia o înghite o dată cu planta iar parazitul revine în „rezidenţa" sa principală. În mediul marin, fenomenul se manifestă şi sub aspecte mai complexe, cum ar fi dubla parazitare a unui mic crustaceu, folosit de „manipulatori" drept „ascensor", pentru a urca spre suprafaţa apei, unde va fi mâncat de păsări. Astfel, ambii paraziţi îşi depun ouăle în intestinul păsării şi ciclul se repetă.

Cochilii de moluşte parazitate, pe care trăiesc anemonele din lagunele Noii Zeelande.

Sclavia în natură

O mică viespe, *Hymenoepimecis*, îşi depune ouăle în abdomenul unui păianjen, unde larva se va dezvolta timp de două săptămâni. În acest timp, comportamentul păianjenului e complet perturbat, acesta devenind un adevărat zombie: în loc să-şi ţesă pânza obişnuită, fabrică un cocon pentru larva de viespe, care – odată ieşită din ou – devorează insecta purtătoare. Cercetătorii au stabilit că larva viespii secretă substanţe chimice necunoscute, care se fixează pe creier, afectând capacitatea de localizare în spaţiu şi transformând astfel geometria pânzei. Cum a putut o insectă să imagineze un asemenea scenariu halucinant, pentru a prelua controlul total ausupra gazdei sale? Greu de răspuns, dar – absolut surprinzător – cercetătorii apreciază că marea majoritate a fiinţelor vii a ajuns la un moment dat fie în postura de parazit, fie în cea de parazitat, astfel că nu se ştie exact dacă o fiinţă sau alta este liberă cu adevărat. Pentru că, dacă prădătorul îşi mănâncă prada, parazitul şi gazda sa pot coabita pe termen lung, pot ajunge la „războaie", la sclavie sau la simbioză.

Larva unui crustaceu a devorat limba acestui peşte şi i-a luat locul.

Ce urmăresc „manipulatorii"?

Prima concluzie este că „manipulările" foarte elaborate nu au în spate o strategie la fel de sofisticată, ele fiind perpetuate prin selecţia naturală. Dacă parazitul preferă să pătrundă în creierul victimei, înseamnă că acesta este mai puţin apărat decât celelalte organe. Totodată, „cursa înarmărilor" presupune, la acest nivel, căutarea de soluţii noi din partea paraziţilor, pentru a anihila defensiva victimelor. Marele avantaj al agresorilor constă în durata de evoluţie mult mai scurtă decât cea a gazdelor lor, astfel că primii au timp să... experimenteze tactici mai variate. Pe de altă parte, se stimulează competiţia între specii, accelerându-se evoluţia şi, mai mult, extinzând circulaţia genelor între specii. În fine, crearea unei biodiversităţi mai mari, în anumite ecosisteme, datorită prezenţei paraziţilor, reprezintă o altă realitate extrem de interesantă. Rămâne de văzut dacă şi noi, oamenii, vom şti să folosim în sens pozitiv toate aceste exemple de „manipulări" naturale sau vom reduce totul la acea barbară competiţie pentru dominare cu orice preţ.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Anatomia secundei

Proiectul „Millenium"

ORAŞELE LAGRANGE

ALEXANDRU MIRONOV

Din povestea despre viitor pe care am început să o aştern, repovestindu-l pe Marshall T. Savage, fac astăzi un pas lateral şi introduc un, să-i zic, contrapunct, sau variantă, dacă vreţi, la ceea ce a imaginat filologul american Savage, în cartea sa „Proiectul Millenium": vă voi vorbi despre *Lagrangia S.A.*, posibilă companie transnaţională din acest al XXI-lea veac care, în locul staţiei cosmice *Asgard* („o sferă de sfere"), poate introduce – prin mintea fizicianului Gerard K.O'Neill – conceptul de „Oraş Lagrange". Iată povestea.

Joseph Loius Lagrange a trăit între 1736 şi 1813 şi s-a pasionat toată viaţa după două ştiinţe absolut abstracte: matematica şi astronomia.

Gerald K. O'Neill a fost fizician, profesor la Princetown şi consilier al NASA.

J.L.Lagrange a stârnit admiraţia confraţilor săi, membri ai Academiei franceze, descoperind (prin calcul, evident), existenţa a 5 puncte fixe în care atracţiile gravitaţionale se echilibrează, punctele în cauză fiind, teoretic, perfect nemişcate faţă de Pământ şi satelitul său natural, Luna. Istoria avea să numească ulterior aceste două puncte fixe „punctele Lagrange".

G.K.O'Neill s-a făcut în primul rând cunoscut prin inventarea unui mic dispozitiv de „interconectare" la sateliţii de comunicare; folosind micul emiţător-receptor în UIF, orice vehicul sau persoană pot fi urmărite în orice moment, din orice parte a Terrei: un sistem util pentru nave maritime, aeronave, camioane sau trenuri cu încărcături speciale, expediţii în teritorii izolate etc.

Un alt contemporan al nostru are o contribuţie la povestea care urmează, A.A.Kamel, doctorand la Stanford, cu o teză purtând aproximativ titlul *„Teoria perturbaţiilor pe baza transformărilor Lie şi aplicaţii în problema stabilităţii punctelor de libraţie din triunghiul Soare-Terra-Lună"*: calculele lui Kamel arată că punctele *L4* şi *L5* nu sunt *puncte fixe* ci *zone fixe* în raport cu Pământul, dar rotindu-se în jurul unor centre virtuale, în cicluri de 89 zile.

(Să mai spunem că un vizionar pe nume K.E.Tiolkovski, savant autodidact, dar şi scriitor de literatură SF, îşi imaginează, în primele deceniile ale secolului XX, în lucrarea „În afara Pământului", o staţie cosmică locuită permanent de oameni; face chiar şi toate calculele matematice şi astronomice aferente; cum puteau răspunde oamenii anului 1920 la o asemenea idee? Firesc, adică au ridicat din umeri şi şi-au văzut mai departe de războaie şi revoluţii, de întâmplările începutului de secol al XX-lea).

Profesorul Gerald K. O'Neill face însă legătura între Lagrange, Kamel şi Tiolkovski şi publică în 1976 o lucrare care face întâi senzaţie, apoi este acceptată de teoreticieni şi de practicieni şi va fi – este deja – considerată ca un cap de pod al civilizaţiei Homo sapiens în civilizaţia lui Homo cosmicus. Lucrarea se numeşte „Frontiere celeste" şi pune bazele teoretice ale Lagrangiei, continentul cosmic, avansând calcule şi soluţii – un proiect robust – privind amplasarea unor oraşe-insule de diverse forme şi dimensiuni, în „zonele fixe Lagrange " – relativ apropiate de Terra, totuşi în afara centurilor Van Allen. Evident, aceşti stropi de „Americi cosmice" vor purta numele – când vor fi să fie – de oraşe Lagrange.

E bine de ştiut

Copiii, adesea după vârsta de 4-6 luni, suferă de aşa-numitul guturai de fân. Îmbolnăvirea se manifestă cu pusee de strănut,"secreţii nazale apoase şi abundente, prurit nazal, conjunctivită şi cefalee. Frecvent, copiii fac răceli, guturai, alergie oftalmică şi sinuzită. Însăşi afecţiunea respectivă se confundă cu o reacţie alergică a conjunctivei oculare, a nasului sau a căilor respiratorii superioare, la substanţe inhalate din aer. Îmbolnăvirea este de fapt o alergie la polenul unor plante din fân. Din martie până în septembrie, multe milioane de bobiţe de polen zboară în atmosferă. Când afecţiunea ţine

Câte ceva despre GUTURAIUL DE FÂN

însă tot timpul anului, trebuie depistate elemente din locuinţă la care copilul devine alergic. Acestea pot fi: particule de praf, păr de animale (pisici, câini, hamsteri) ori spori de mucegai.

Simptomele guturaiului de fân apar separat ori grupate. Astfel, se poate constata o tumefiere a mucoaselor prin exudat de plasmă sanguină din vasele mici şi nasul copilului pare a fi înfundat. În plus, se produce o eliminare de lichid din nas, care se însoţeşte de strănuturi repetate. În zona faringelui poate să apară un prurit sâcâitor, pleoapele se umflă, ochii copilului curg aparent continuu, iar micuţul acuză astenie şi sforăie în somn. Cel mai bun tratament este, desigur, evitarea contactului cu alergenul, dar cum să opreşti polenul din atmosferă, din cauza căruia se declanşează guturaiul de fân?

Peste noapte, închideţi ferestrele de la camera copilului şi nu uitaţi: cea mai mare cantitate de polen zboară în aer când se revarsă zorile. Seara şamponaţi părul copilului, iar peste zi, când bate vântul, reţineţi-l în casă pe micuţul alergic.

În locuinţă, focarul alergic poate fi depistat dacă observaţi atent unde şi în ce situaţie se declanşează guturaiul atât de violent. Când au fost stabilite cauzele alergice pe care copilul nu le poate evita, consultaţi medicul specialist, alergolog, care va face copilului alergic o hiposensibilizare. Cantităţi infime din alergenul depistat vor fi injectate subcutanat bolnavului, în concentraţie crescândă, pentru a-i scădea încet şi treptat sensibilitatea corpului şi a-i crea într-un fel obişnuinţa.

Tumefierea se reduce cu antihistaminicele stabilite prin analize de laborator. Tratamentul durează 3 ani, se execută numai la datele stabilite de medic şi în doze precise şi diferite, după fiecare pacient. Odată tratamentul de hiposensibilizare terminat, fostul copil alergic poate alerga chiar şi peste câmpul de fân înflorit.

Dr. VALERIU MANTA

INDISCREŢII • INDISCREŢII • INDISCREŢII •

Staruri în vacanţă

Şi în această vară, nume sonore din cinematografie, din „industria modei", dar şi sportivi celebri îşi dau întâlnire la Saint-Tropez. Astfel, indiscreţii nu au „timpi morţi" în imortalizarea secvenţelor interesante. Albert de Monaco sau Liz Taylor alături de

Jerry Hall

Ronaldo

Liz Taylor şi Shirley Bassey

Shirley Bassey, Jerry Hall, Ronaldo sau Donatella Versace şi Naomi Campbell, toţi au trecut în ultimele săptămâni prin Saint-Tropez, „capitala vacanţelor"!

Albert de Monaco

Donatella Versace si Naomi Campbell

Visele, o altă lume? 8

Este un adevăr că în visele noastre se ascund anume puteri şi spaţii de care depind (concret şi direct) nu numai sănătatea sufletească, ci şi viteza evoluţiei spirituale. Astfel că, orice cunoaştere ce ni se oferă prin visele importante, prin scenariile întâmplărilor relevate, are nu numai o componentă informativă şi prevestitoare, dar şi una energetică, ce ne transformă sufleteşte şi spiritual. În procesul visării se acumulează cunoştinţe care ne asigură pe mai departe progresul conştiinţei şi deci al personalităţii.

Pagina realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

APA. Acest element primordial al vieţii poartă şi în vis aceleaşi puteri materiale şi spirituale. Simbolurile ei sunt multiple şi vin din izvoarele vieţii. Apa a fost prima noastră casă, primul lucru ce l-am atins. Cele patru mari evenimente ale existenţei – *naşterea, purificarea, hrănirea* şi *regenerarea* – au la bază apa. Dar nu numai în plan material, ci şi în cel psihic: apa ne deschide mintea, o curăţă şi o duce pe treptele evolutive, uneori şi regresive, în funcţie de aspect – curată, limpede, sau murdară, întunecată. Ca izvor de viaţă, apa poate aduce şi moartea, prin înecare. Este deci foarte important să medităm şi să înţelegem care este legătura noastră cu această masă imensă, care ia diferite forme: picături de ploaie, apa din fântâni, râuri, fluvii, lacuri, izvoare, mări, oceane. Cum ne descurcăm cu o astfel de forţă în viaţă, ca şi în vis? În lumea somnului, apele reprezintă metamorfozele cele mai importante ale fiinţei, până la ultimul nivel posibil, apropiindu-se de semnificaţia mamei care dă viaţă şi care ajută prin iubire la creşterea şi împlinirea a ceea ce a zămislit. Pentru că, prin nenumăratele sale roluri, apa reprezintă forţele inconştientului (sau ale sinelui profund), iar dimensiunea sa atinge, printr-o continuă şi permanentă reînnoire, veşnicia. În viaţa onirică, efectele sunt aceleaşi.

APA LIMPEDE înseamnă bucurie, sănătate, voie bună. *Apa rece* ne îndeamnă să ne întărim, să fim mai zdraveni, să dăm uitării grijile ce ne macină sufletul şi trupul. *O apă curgând repede* este tălmăcită uneori ca o bună cale în afaceri. *Un robinet curgând* are, pare-se, o altă semnificaţie, aceea că vei fi implicat într-un proces.

ÎNOTUL – mişcările din apă sunt mişcările sufletului şi ale spiritului ce se pregătesc de acţiune. Astfel că semnele vitale arată succes în faptele viitoare. *A înota* în vis este deci un semn că ai putere să înfrunţi frica , slăbiciunile, lipsurile materiale, că eşti apt să mergi înainte, pe calea împlinirilor. Sensul esenţial este că urmezi cursul firesc al vieţii. Dacă apa e limpede şi te simţi uşor, înseamnă că vei fi învingător, depăşind obstacolele. Dacă apa e tulbure sau mâloasă, înseamnă că în relaţiile afective vei avea dezamăgiri, necazuri. Dacă visezi *o apă neagră*, înseamnă primejdie. Sfârşitul visului îţi arată dacă vei scăpa cu bine, în cazul în care ieşi din acea apă. *Dacă te arunci în apă* – eşti hotărât să porneşti în căutarea adevărului, cu toate riscurile ce vor apărea. *Dacă apa e adâncă*, e un semn că inconştientul explorează pentru a te înţelege mai bine, pentru a-ţi descoperi forţele latente. O asemenea întâmplare onirică mai poate fi tălmăcită şi prin hotărârea de a încerca să afli ce se poate experimenta în relaţiile interumane. *Dacă treci un râu înot*, este un semn că ţi se schimbă viaţa, că vei trăi cu totul altfel.

PLOAIA –în vis, simbolizează razele soarelui aducând bucurie şi iubire mistică. În general, ploaia înseamnă şi o încercare prin care trebuie să treci pentru a depăşi o adversitate sentimentală, pentru a te adapta unei relaţii. În acest sens, ploaia este o încercare menită să purifice sufletul. *O ploaie de aur* reprezintă speranţe legate de dragoste şi maternitate. *Ploaia caldă* avertizează că unele proiecte vor întârzia, dar se vor realiza, totuşi. *Ploaia cu soare* este un semn foarte bun, înseamnă un succes imediat. *Ploaie urmată de curcubeu* arată că ieşi dintr-o perioadă de ghinioane, scapi de necazuri şi sărăcie.

*

În legătură cu simbolurile şi semnificaţiile foarte interesante ale râurilor, fluviilor, lacurilor, mărilor, oceanelor – în numerele următoare.

CONSTANTINA CARANFIL

Dosarele frumuseţii

GÂTUL „piesă de rezistenţă" a feminităţii

Încă conturarea imaginii unei femei tinere, zvelte, frumoase, mobilitatea şi frumuseţea gâtului au o „greutate" covârşitoare. Din acest motiv trebuie să vă concentraţi atenţia din timp şi asupra aspectului gâtului. Reuşiţi astfel să preveniţi surprize neplăcute şi să corectaţi eventualele greşeli.

◆Multe femei au gâtul îngroşat, dizgraţios. Un masaj făcut zilnic cu crema hidratantă folosită pentru obraz poate fi eficient.

◆Pielea gâtului se ofileşte mai repede decât cea a feţei, pentru că are o mai mare sensibilitate, dar şi pentru că este neglijată. Pentru a-i reda vitalitatea, masaţi-l cu putere, dimineaţa şi seara, cu apă minerală sau cu o infuzie de ceai verde.

◆Unele femei nu au pielea gâtului de aceeaşi nuanţă cu a feţei. Gâtul lor este palid, cenuşiu. Acest aspect se întâlneşte, uneori, chiar la fetele foarte tinere. Pentru a remedia acest inconvenient, încercaţi un periaj zilnic cu o loţiune formată din iaurt (120 g), alcool (100 ml) şi o infuzie concentrată de ceai de rosmarin (20 ml). Tonalitatea gâtului va deveni identică cu restul epidermei.

◆Dacă vreţi să aveţi un gât frumos, dormiţi fără pernă, îngrijiţi-l la fel cu faţa (gimnastică, demachiaj, creme, etc.). În plus, pentru a străluci de frumuseţe, aplicaţi un „nor" de pudră şi pe gât.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 27
Valabil până pe data de: 26 IULIE 2001

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

De această dată, fidela noastră cititoare, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, ne sugerează şi câteva reţete cu combinaţii îndrăzneţe. Merită să le încercăm.

TOCANĂ SÂRBEASCĂ

600 g carne, 100 ml ulei, 600 g roşii, 6 ardei graşi.

Se taie carnea bucăţi şi se fierbe înăbuşit, în puţină apă şi ulei, împreună cu ceapa tăiată peştişori. Se stinge cu supă de carne şi se lasă la foc mic, 30 de minute, după care se adaugă roşiile curăţate de pieliţă, tăiate felii şi ardeii, tăiaţi feliuţe. Când este aproape gata se adaugă verdeaţa.

BUDINCĂ DE LIMBĂ CU OREZ ŞI MAZĂRE

700-800 g limbă de porc, 200 g orez, 400 g mazăre boabe (proaspătă sau conservă), 2 ouă, 100 g unt, 7-8 boabe de piper, 1 lingură de pesmet, 1 ceaşcă sos de roşii sau de smântână, sare.

Se spală limba bine şi se pune la fiert în apă cu sare, la care se adaugă câteva boabe de piper. După ce s-a fiert se scoate, se curăţă de pieliţă şi se taie felii foarte subţiri. Orezul bine spălat se fierbe în zeama în care a fiert limba, se lasă să se răcească şi se amestecă cu ouăle. Mazărea se fierbe tot în zeama în care a fiert limba. Se ia o formă destul de încăpătoare, se unge cu unt, se tapetează cu pesmet, apoi se aşază un rând de felii de limbă pe fundul formei şi pe pereţi, iar la mijloc se umple cu straturi alternative de orez şi mazăre, ultimul strat fiind de orez. Deasupra se pun bucăţele de unt; se acoperă forma şi se pune la fiert, pe baie de apă, 30-40 minute. Când este gata, se răstoarnă pe o farfurie şi se serveşte caldă, cu sos de roşii sau de smântână.

OUĂ SCOŢIENE

5 ouă, 350 g carne tocată, pesmet.

Se fierb 4 ouă tari şi se curăţă. Se împarte carnea tocată în 4 părţi. Se îmbracă fiecare ou, în carne tocată. Se bate oul care a rămas. Se înmoaie aceste chiftele în ou apoi în pesmet. Se rumenesc într-o tigaie. Când sunt gata, se taie fiecare chiftea în două, cu un cuţit înmuiat în prealabil în apă fierbinte. Se servesc calde sau reci, după gust.

BUDINCĂ APETISANTĂ DIN LEGUME

6 linguri făină, 8 ouă, 250 g unt, 100 ml lapte, 250 g smântână, 300 g ciuperci, 1 conopidă mică (circa 250 g), 250 g mazăre boabe, 50 g caşcaval ras, sare, piper.

Se freacă 150 g unt cu 6 gălbenuşuri, până se obţine o cremă spumoasă, se adaugă făina şi laptele, amestecând bine, apoi se pun albuşurile bătute spumă. Compoziţia rezultată se împarte în 4 părţi egale, din care se fac 4 foi şi se coc pe rând, într-o tavă sau o cratiţă, unse. Ciupercile se curăţă, se spală şi se înăbuşă într-o lingură de unt. Când sunt muiate, se adaugă puţină făină, sare şi piper. Conopida, ţinută o oră în apă cu sare, se fierbe în apă clocotită cu sare şi, când este gata, se scurge şi se desface în bucăţele mici. Mazărea se fierbe, de asemenea, în apă clocotită cu sare şi se scurge. Se ia o formă potrivit de mare, se unge cu unt şi se pune mai întâi o foaie peste care se aşază ciupercile, netezind cu lingura suprafaţa. Se pune apoi a doua foaie, peste care se presară mazărea, apoi a treia, peste care se aşază buchetele de conopidă şi se toarnă smântâna amestecată cu două gălbenuşuri. La sfârşit, budinca se acoperă cu a patra foaie, peste care se pun câteva bucăţele de unt. Budinca se coace la cuptor, la foc potrivit, 30 de minute. Când este frumos rumenită, se scoate şi se serveşte imediat.

Remedii naturale

Şi mâinile se pot îmbolnăvi!

Pielea de pe mâini este cea mai expusă contactului cu microbii sau cu diferiţi agenţi chimici (detergenţi, alte substanţe iritante etc.). Aspectul mâinilor poate „deconspira" vârsta biologică a individului (petele de „bătrâneţe" sunt o dovadă), profesia, preocupările transformate în hobby-uri (pictură, mecanică, grădinărit etc.) şi, nu în ultimul rând, bolile care îl pândesc sau de care suferă omul respectiv. Cum pot fi îngrijite mâinile pentru a îndepărta neplăcerile de ordin estetic dar, mai ales, pentru a evita problemele dermatologice?

Apelând la miraculoasa ***LEURDĂ.*** Se pun într-o sticlă rădăcini de leurdă tăiate mărunt. Se acoperă cu alcool de 38-40 grade şi se lasă la loc luminos şi călduros timp de două săptămâni, pentru macerare. Se formează o esenţă (tinctură) din care se iau zilnic 10-15 picături, se amestecă cu puţină apă şi se spală mâinile.

CICOAREA este şi ea un remediu, dar nu de uz extern, ci... intern. Adică, se prepară – sub formă de infuzie – o linguriţă de plantă uscată opărită într-o ceaşcă cu apă fierbinte. O lăsăm să stea doar jumătate de minut, o strecurăm şi o bem dimineaţa, cu înghiţituri mici.

TOMATELE (200 g suc, un vârf de cuţit de sare şi o linguriţă de glicerină) sunt şi ele recomandate, în uz extern; având acţiune emolientă, îndepărtează petele, cicatrizează rănile, înlătură microbii care ar putea genera infecţii şi calmează iritaţiile produse de diverşi agenţi chimici.

MELANOMUL

o consecinţă a expunerii la Soare?

Când se vorbeşte despre riscurile expunerii iraţionale la soare se aminteşte de cancerul de piele sau de melanomul malign. Statisticile oamenilor de ştiinţă din Statele Unite mai vin cu o precizare destul de alarmantă: la începutul acestui mileniu, una din 100 de persoane poate deceda din cauza unui melanom malign. Dar în ce constă acesta?

Într-o degenerare malignă a celulelor sistemului melanocitic (ţesuturile cu pigment), care de obicei se exprimă la nivelul pielii printr-o pată colorată (de obicei maronie spre brun închis) sau printr-o „aluniţă" sau „neg" (în limbaj medical „nev") pigmentat. Cea mai frecventă formă de melanom este aşa-numita lentigo malign, o leziune cutanată care reprezintă melanomul malign cu dezvoltarea cea mai lentă şi cu cea mai mică tendinţă de metastazare. Apare cel mai adesea (dar nu neapărat numai în această zonă a corpului) pe faţă, iniţial ca o pată pigmentată neregulat, de culoare brun închis sau negru.

Din ce cauză?

Adevărata cauză (sau cauze?) este încă necunoscută, dar evident că se află sub „lupa" cercetătorilor care se ocupă de acest subiect. Pe baza observaţiilor clinice şi a statisticilor s-a putut însă constata cu certitudine că se poate vorbi, în primul rând, de o predispoziţie genetică („sindromul nevilor displazici familial"). S-a constatat că, dacă în familia pacientului cu nevi pigmentari a existat o rudă afectată de melanom, atunci riscul dezvoltării şi al malignizării melanomului este de aproape 100%. Pigmentarea cutanată („aluniţe" din naştere) este al doilea factor de risc cu transmitere genetică. În ceea ce priveşte radiaţiile ultraviolete (prin expunerea la soare în orele de insolaţie maximă), acestea favorizează declanşarea mecanismelor de apariţie şi dezvoltare a nevilor cu potenţial malign.

Există o vârstă predominantă?

Tot statisticile arată că vârsta medie este de 53 de ani, dar cu precizarea, deloc optimistă, că melanomul are cea mai înaltă rată a incidenţei anuale dintre toate formele de cancer înregistrate la populaţia albă între 25 şi 29 de ani. De fapt, peste 50% din indivizii cu melanom malign au vârste cuprinse între 25 şi 40 de ani, melanomul putând să apară pe orice porţiune a corpului. Persoanele vârstnice în schimb dezvoltă un melanom malign provenit dintr-o leziune cutanată (de obicei sub formă de pată, mai ales pe faţă) care a crescut lent în dimensiuni, pe parcursul anilor, mergând spre un proces de malignizare. În ceea ce priveşte sexul, boala nu are preferinţe, femeile şi bărbaţii sunt afectaţi deopotrivă.

Cine trebuie să se teamă de melanom?

Deocamdată, medicina nu deţine o listă a „imbatabililor", în schimb poate să-i avertizeze pe cei care prezintă factori de risc deja cunoscuţi ca fiind implicaţi în dezvoltarea unui melanom: ◆ persoanele cu pielea de culoare deschisă, pistrui, ochi albaştri şi păr blond ◆ persoanele adulte ◆ persoanele cu leziuni pigmentate pre existente ◆ persoanele care în adolescenţă s-au expus în mod exagerat la soare, care au nevi congenitali (din naştere), care provin din familii cu istoric sugestiv de melanom (riscul este de două ori mai mare) ◆ persoanele cu număr crescut de nevi ◆ persoanele care obişnuiesc să se expună sezonier la radiaţii ultraviolete.

Pe ce se bazează diagnosticul?

Din nefericire, singurele teste speciale, disponibile pentru melanom, sunt cele care sesizează boala în faza de metastază. Analizele imagistice (ecograf, rezonanţă magnetică etc.) sunt utile numai în detectarea metastazelor, localizate de obicei la nivel cerebral, limfatic şi pulmonar. Singura procedură adecvată de diagnostic, în cazul unui nev pigmentar suspect din punct de vedere medical, este biopsia chirurgicală. De altfel, şi tratamentul melanomului constă în excizia chirurgicală, asociată sau nu, în funcţie de fiecare caz în parte, de chimioterapie adjuvantă.

Melanomul malign este o formă de cancer al pielii cu prognostic în general sever. Evident că acesta depinde în totalitate de stadiul leziunii iniţiale (de dimeniunea şi de profunzimea ei). Cel mai bun prognostic îl au leziunile mai mici de 85 mm, cu o rată de supravieţuire de până la 5 ani în 95-100% din cazuri. În schimb, metastazele la nivel limfatic sau al ganglionilor limfatici regionali implică o supravieţuire de până la 5 ani numai la maximum 5% din cazuri.

Există măsuri de protecţie?

Cheia este prevenirea. Iar prevenirea se reduce la câteva lucruri la îndemâna oricui: ◆ evitarea expunerii în exces la radiaţiile solare (mai ales în perioadele cu încărcătură maximă de raze ultraviolete) ◆ folosirea de loţiuni protectoare faţă de razele soarelui ◆ interdicţia de a tăia nevii (aluniţele) în scopuri estetice.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Gingivita

Doru Octăviţă din Ploieşti – *După cum singur aţi constatat, faptul că la vremea respectivă nu aţi dat atenţie diagnosticului pus de medic şi aţi neglijat tratamentul vă dă acum de furcă. Gingivita (inflamaţia gingiei) este una dintre formele infecţiei cavităţii bucale semnificative, cu tendinţă de creştere în ultimii zece ani. În Statele Unite, de exemplu, se acceptă ideea că aproximativ 90% din populaţie dezvoltă cel puţin o dată în viaţă o formă mai uşoară sau mai gravă de gingivită. Deşi sunteţi tentat să credeţi că bărbaţii fac mai des această infecţie, vă asigurăm că sexul nu are nici o importanţă, femeile fiind în egală măsură predispuse să dezvolte această boală. Primul sistem afectat de o gingivită netratată corespunzător este cel gastrointestinal. Gingivita îşi face simţită prezenţa mai întâi prin înroşirea şi tumefierea (umflarea) nedureroasă a gingiilor, apoi prin modificarea conturului normal al gingiilor, urmată de sângerare la periajul dentar sau la folosirea scobitorii şi, în final, la dureri insuportabile la orice mică atingere. În plus, halena (mirosul fetid al gurii) devine din ce în ce mai stânjenitoare. Cauzele sunt multiple, în ce vă priveşte pot fi legate de o igienă dentară deficitară, fixarea sau îndepărtarea inadecvată a plăcii dentare, obiceiul de a respira pe gură, la care se adaugă diabetul zaharat de care suferiţi şi care este un factor favorizant. Tratamentul corect al gingivitei este obligatoriu, dacă vreţi să nu ajungeţi la complicaţii mai greu de ţinut sub control. În general, acesta constă în: ◆ îndepărtarea pentru un timp a factorilor iritanţi (cum ar fi placa dentară, lucrări stomatologice vechi şi compromise, tartru etc.) ◆ instituirea unui regim de igienă orală mai sever ◆ renunţarea la fumat ◆ gargară, cu soluţie salină călduţă, de două ori pe zi ◆ alimentaţie bogată în vitamine şi minerale. Un consult al unui stomatolog este însă cel mai potrivit lucru pe care ar trebui să-l faceţi, cât de curând.*

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

FIBRA VEGETALĂ, măturа intestinelor

Celuloza sau fibra vegetală este un tip special de hidraţi de carbon care nu se absoarbe (nu trece din intestin în sânge), deci organismul nu o poate folosi ca sursă de energie. Întreaga cantitate de fibră vegetală care ajunge în organism prin alimentaţie este expulzată împreună cu materiile fecale. Aceasta a făcut ca, până nu de mult, să nu i se recunoască nici o importanţă fiziologică. În prezent, ca urmare a numeroase studii şi cercetări, despre fibra vegetală se spune că acţionează ca o adevărată mătură în intestin, absorbind toxinele şi substanţele nocive, cum ar fi acizii biliari care sunt precursorii colesterolului.

Fibra vegetală are capacitatea de a se îmbiba cu lichid, de a-şi mări astfel volumul de câteva ori şi de a da consistenţă materiei fecale, ceea ce facilitează tranzitul prin colon, până la expulzarea acestora din organism. Când alimentaţia conţine puţină celuloză (fiind săracă în fructe, legume şi cereale integrale) materia fecală este concentrată (tare), fapt care obligă intestinul să facă eforturi deosebite pentru a o elimina. Acest lucru dă naştere şi agravează numeroase tulburări, de la crampe intestinale şi hemoroizi, până la cancerul de colon. De menţionat este faptul că nici un aliment de origine animală (carne, peşte, lapte, ouă etc.) nu conţine fibre vegetale, singurele alimente bogate în celuloză fiind cele de origine vegetală.

Şi reprezentanţii „sexului puternic" au probleme...

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN-LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Primul corespondent căruia îi răspundem astăzi este domnul Stelian, în vârstă de 38 de ani, din jud. Gorj. Iată ce ne spune în scrisoarea sa: „Nu ştiţi prin ce trec! Nu mai ştiu ce să fac – de trei ani nu am mai avut o erecţie corespunzătoare. Am încercat şi cu Viagra, dar degeaba. Sunt disperat, în primul rând pentru că sunt căsătorit, am doi copii şi îmi doresc să-mi păstrez familia. Şi ar mai fi ceva: sunt supraponderal şi am şi testiculele prea mari. Să fie aceasta cauza? Unde ar trebui să mă duc, la un urolog, la un endocrinolog sau la un psiholog?"

– Nu greutatea prea mare sau faptul că testiculele au volum sporit reprezintă cauza activităţii sexuale necorespunzatoare. Acestea pot să fie manifestarea clinică a unor boli endocrine. Vizita la un medic specialist endocrinolog sau urolog va stabili diagnosticul şi conduita de urmat.

– În cea de a doua scrisoare, Toma B. din Suceava, în vârstă de 19 ani, ne spune că, deşi „a jurat să nu pună o asemenea întrebare", trebuie să o facă, pentru că are un testicul mai mic decât celălalt. Spunându-ne că îi este în egală măsură teamă şi de o intervenţie, dar şi de ceea ce i s-ar putea întâmpla dacă nu face nimic, ne întreabă dacă la vârsta sa este recomandabilă o asemenea operaţie.

– Majoritatea bărbaţilor nu au testiculele egale. Există aproape întotdeauna diferenţe între ele, cel mai adesea testiculul stâng fiind mai mic şi mai coborât. Explicaţii s-au dat multe, cele mai acceptate fiind cele care dau vina pe vărsarea venelor testiculare (spermatice) în mod diferit.

Medicul urolog va fi cel care va stabili dacă este nevoie sau nu de o intervenţie chirurgicală şi felul acesteia. Intervenţiile chirurgicale la nivelul testiculelor se pot face la orice vârstă. În anumite afecţiuni, cu cât este mai devreme, cu atât este mai bine.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

ÎN CULISELE CAPODOPERELOR

Moartea lui Assurbanipal

Această impresionantă pânză a lui Eugene Delacroix, exprimând parcă ideile lui Novalis despre „voluptatea morţii", face parte din suita de tablouri în care maestrul a excelat prin scene de violenţă (din care fac parte

„Luntrea lui Dante", „Libertatea conducând poporul", „Vânătoarea de lei" etc.). *Moartea lui Assurbanipal* încântă şi înfioară prin compoziţie (multitudinea personajelor) şi mesaj epic. Romanticul pictor (1798-1863) reia o temă legendară despre sfârşitul ultimului mare rege asirian, al cărui nume a fost modificat de greci în Sardanapalos. Mitul acestui deznodământ al suveranului şi, curând după el, al Asiriei, este momentul culminant al unei istorii pline de violenţă asociată cu un adevărat delir al cruzimii. Asirienii, după ce şi-au format statul în nordul Mesopotamiei (mileniul II î.Ch.), în jurul cetăţii Assur, au dus o politică expansionistă permanentă faţă de toţi vecinii lor. În vremea lui Assurbanipal (668-627 î.Ch.), rebeliunile împotriva capitalei Ninive (situată pe Tigru, la nord de Assur) se ţineau lanţ şi în cele din urmă regele s-a văzut învins de coaliţia mezilor cu babilonienii.

În acele circumstanţe, spune legenda, Assurbanipal şi-a ucis toate soţiile, a dat foc palatului şi apoi s-a sinucis străpungându-se cu spada. Această dramă este surprinsă magistral de Delacroix, numai că maestrul schimbă datele „istorice" prezentate ca atare de lord Byron în poemul „Sardanapalos". Regele nu-şi ucide femeile cu mâna lui, ci-şi pune străjile să le omoare. Remarcabil este faptul că Assurbanipal, întins pe somptuosul pat regal, asistă la masacru ca la un spectacol care nu-i trezeşte nici un fel de compasiune sau remuşcare. Chiar şi calul său, adus în dormitor, este ucis de un arab.

Splendoarea acestui carnagiu (dacă se poate spune aşa) constă – spun criticii de artă – în „dansul trupurilor celor patru femei omorâte", care parcă gravitează elegant şi sumbru totodată în jurul regelui. Ele îşi păstrează senzualitatea şi în plină agonie, parcă pentru a muri într-un mod care să-i fie pe plac stăpânului lor. Practic, unicul „amănunt" care accentuează tragedia este culoarea fumurie – care copleşeşte apele Tigrului din marginea cetăţii Ninive. Delacroix subliniază sadismul lui Assurbanipal şi prin faptul că, în plină baie de sânge, o sclavă îi aduce imperturbabilului asasin tava cu pocalul de vin...

Capodopera (realizată în 1827-28) înnobilează un episod sângeros al istoriei Asiriei, a cărei emblematică agresivitate se regăseşte genial în gândirea şi talentul lui Delacroix.

Extremofilele,

Forme de viaţă marţiene pe Terra?

Dacă n-am şti că ideile ce vi le vom prezenta în continuare aparţin unui reputat grup de microbiologi de la Universitatea Colorado (SUA), am fi putut zâmbi maliţios, ocolind aceste informaţii extrem de spectaculoase. Şi totuşi, pe Pământ există oaze atât de inospitaliere pentru orice formă de viaţă, încât prof. Hazel Barton susţine că sunt comparabile cu alte planete ale Sistemului nostru Solar.

Numai că aici trăiesc ceea ce cercetătorii numesc *extremofile*. Este vorba de microorganisme rezistente la condiţii de viaţă imposibile pentru orice altă „vietate". Teribilele enclave exemplificate de biospeologi sunt cavernele de gheaţă din Groenlanda şi cavernele subacvatice din Yucatan. Aici, oamenii pătrund înveşmântaţi cu un echipament asemănător celui purtat de un astronaut. Poate că este o („mică") exagerare, însă lipsa aerului, a luminii solare şi temperaturile înfiorătoare fac aproape imposibilă explorarea în condiţii optime. Cum de rezistă fauna microbiană aici?

Ei, bine, aceste extremofile sunt atât de puţin pretenţioase, încât ar putea suporta o călătorie interplanetară – de exemplu între Pământ şi Marte. Circumstanţele biologice în care supravieţuiesc sunt comparabile, se spune, cu condiţiile îngheţatului satelit al lui Jupiter, Europa. Dar simplitatea lor metabolică este în totală contradicţie cu beneficiile farmaceutice pe care le pot aduce. Diversitatea lor este similară biodiversităţii din pădurile amazoniene, iar specialiştii susţin că noi generaţii de antibiotice pot rezulta din exploatarea acestor microorganisme de excepţie. Speranţele nu sunt deşarte. Apa şi în general mediul cavernelor respective sunt cele mai curate de pe Pământ! Extremofilele sunt cele mai modeste forme de viaţă terestră şi au şi o acţiune ecologică excepţională asupra ambientului. „Ele sunt aici de 3,9 miliarde de ani şi sunt nemuritoare", spun cercetătorii, cu o invidie lesne de înţeles.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

PAŞI PRIN ISTORII NEELUCIDATE

Cum a fost cucerită ANTIOHIA?

Fortăreaţă bizantină în calea armatelor cruciate care înaintau spre Ierusalim – în timpul primei cruciade –, Antiohia (astăzi, oraşul turcesc Antakia) a fost asediată, aproape şapte luni, de oştile comandantului Boemund de Tarent. Se părea că turcii vor rezista la nesfârşit şi astfel drumul spre Pământul Sfânt era complet barat. Era anul 1098. Dar la un moment dat, s-a petrecut un fapt greu de explicat şi astăzi: o trupă de cavaleri a reuşit să se strecoare, cu o uşurinţă suspectă, în interiorul cetăţii. Cum a fost posibil acest fapt?

Poveste de dragoste sau simplă trădare?

Unii istoricii se mărginesc să spună că a fost folosit un „şiretlic" (neexplicat), alţii afirmă că Boemund de Tarent s-a folosit de neînţelegerile dintre căpetenia Antiohiei, Janghi-Siyan, şi emirul din Alep, care deţinea suzeranitatea oraşului; în sfârşit, există şi o a treia ipoteză, şi anume darea unei mite consistente unui om din interior. Şi cum istoria, indiferent din ce zonă a lumii, îşi are nelipsiţii ei trădători, această din urmă ipoteză pare cea mai plauzibilă. Dar...

Există un precedent foarte interesant şi pilduitor. După cucerirea Edessei de către cruciaţi şi înstăpânirea în acea cetate (la nord-vest de Antiohia) a lui Balduin de Flandra (unul dintre principalii comandanţi ai primei cruciade), s-a desfăşurat o fulgerătoare poveste de dragoste. Circumstanţele politice şi militare parcă au condus la o căsătorie „la minut" între Balduin şi o fermecătoare fată armeană, pe nume Arda. La rândul lui, în faţa rezistenţei uluitoare a celor aflaţi în fortăreaţa Antiohia, Boemund de Tarent s-a aliat, la un moment dat, cu oştile siriene şi armene. Zadarnic, lunile treceau fără deznodământul dorit de creştini.

Gravura medievală reprezentând asediul Antiohiei

Cu atât mai inexplicabilă a fost reuşita cruciaţilor, cu cât ei aveau de făcut faţă unor nemaiîntâlnite fortificaţii. *Cetatea din vârful dealului înalt de 400 de metri era înconjurată de ziduri pe distanţa de 10 kilometri – durate pe terenul stâncos – şi avea nu mai puţin de 450 de turnuri de observare!* Ei, bine, în asemenea circumstanţe, legendele se nasc cu mare uşurinţă. Una dintre acestea spune că unul din aghiotanţii lui Boemund a visat că undeva, în interiorul Antiohiei, se află îngropată lancea (suliţa) cu care a fost împuns Iisus, de către centurion, pe când era răstignit. Vestea ar fi dat aripi creştinilor şi aşa ar fi izbutit să-i învingă pe turci. Dar suntem tentaţi, având în vedere cele relatate mai sus, să credem într-o altă legendă.

S-ar părea că n-a fost vorba nici de mită, nici de intrigi politice, nici de puterea alianţelor militare cruciate. După cucerirea Edessei, Boemund s-ar fi întâlnit cu sora mai mică a frumoasei Arda, al cărei nume era, probabil, Cristana. Armeanca, evident, era creştină, ca şi catolicul conducător de oşti. Iar cetatea Antiohiei, aparţinând de Bizanţ, avea numeroşi creştini în interior. Dar cum s-au desfăşurat lucrurile după ce povestea lor de iubire, de dragoste, devenise o realitate discretă? Cristanei i s-a permis să intre în cetate, întrucât acolo avea familia. Apoi fata l-a convins pe fratele său să-i ajute pe cruciaţi. Inexpugnabilele ziduri aveau şi porţi secrete, pentru evacuare în caz de nevoie. Ei, bine, una din aceste porţi a fost deschisă pentru o mână de cavaleri înarmaţi până-n dinţi, care au reuşit să creeze o breşă. Au deschis alte câteva porţi şi Boemund a pătruns neiertător înăuntru... Antiohia devenea, în 1098, a doua citadelă creştină în Orient, după Edessa. Calea spre Ierusalim se deschidea, iar Cetatea Sfântă a şi fost cucerită, un an mai târziu.

Realitatea n-o vom cunoaşte niciodată. Dar dacă a fost totuşi o punte sentimentală la mijloc, atunci acest fapt n-a fost unul izolat. În fond, militarii nu uită niciodată că sunt şi ei oameni...

SINGURĂTATEA GENŢIANEI GALBENE

În rezervaţia naturală Hysson (Spania) se constată de mai mulţi ani un fenomen foarte rar întâlnit. O floare de genţiana galbenă (Gentiana lutea) supravieţuieşte singură pe o suprafaţă de aproape zece hectare. Nici o altă plantă nu îi ţine companie, numai câţiva arbori şi arbuşti se mai află în acea oază de singurătate. Cu toate acestea, ea se dezvoltă excelent an de an, atingând şi înălţimi de doi metri.

EXPLORATOR

MILFORD marea pădure de coral negru

Undeva, la capătul lumii, în sud-estul Noii Zeelande (Insula de Sud), se află cea mai mare aglomerare de coral negru din toate mările şi oceanele lumii. Această splendoare calcaroasă, care ar putea sfida chiar şi acel „Paradis submarin, a opta minune a naturii" – cum se exprima cândva Rudyard Kipling –, a fost descoperită în totalitatea ei doar de câteva decenii.

Marea pădure de coral negru s-a format în golful Milford datorită unor condiţii geo-marine de excepţie. La sfârşitul ultimei ere glaciare (aproximativ acum 10-11 mii de ani), un uriaş gheţar a săpat în acea zonă un fiord în care supravieţuieşte un strat de apă dulce, deasupra apei sărate a Mării Tasmaniei. Această „panglică" nesărată rezistă de mii de ani, datorită ploilor abundente din întreaga perioadă a anului şi are o grosime de 3-4 metri. Populaţia coralieră se dezvoltă la o adâncime de 45-55 de metri cu o viteză medie de 2-3 centimetri pe an. Aspectul ei aduce aminte de o pădure de arbuşti, în care fiecare „frunză" are fineţea unor pene de pui de găină. Dar secretul acestor bijuterii ale naturii este unul trist, întrucât culoarea îndoliată şi majoritară a mănunchilor este dată de coralii care sunt în agonie sau deja nu mai sunt în viaţă. Polipii din care au crescut şi s-au maturizat, şi care pot trăi zeci sau sute de ani, au avut o imaculată culoare albă.

Remarcabilul ecosistem pe care-l reprezintă golful Milford deţine şi alte comori cu caracter de unicat. În zona verde din împrejurimi trăiesc specii nemaiîntâlnite în altă parte a planetei, cum ar fi takehe sau aşa-zisa pasăre albastră (Notornis mantelli) – puţin mai mare decât un porumbel – şi kakapo sau papagalul-bufniţă, care are comportamentul specific unei păsări de pradă (inclusiv bioritmul; el se odihneşte ziua şi vânează noaptea). Peisajul mineral este, de asemenea, unul de excepţie; gheţarii au sculptat în stânci pante abrupte cu înălţimi de 450-600 de metri, unde se formează spectaculoase cascade (cele numite Sutherland fiind printre cele mai renumite). Aceste ameţitoare „căderi de cristale", cum spun localnicii, rivalizează ca dimensiuni cu cele mai mari cascade din lume – cea mai mare fiind Salto Angelo din Venezuela, cu înălţimea de 979 de metri.

Cascada Sutherland, de 530 m înaltime.

MITOLOGIE AMERINDIANĂ

OSUL-TALTAN, zeul olmec al destinelor?

Săpăturile arheologice efectuate în zona Veracruz (Mexic) au scos la iveală un cap uriaş sculptat în bazalt şi reprezentând pe unul din cei mai controversaţi zei sapienţiali ai olmecilor. Această etnie amerindiană s-a stabilit în vasta regiune din preajma golfului Mexic, acum aproximativ 3500 de ani; a avut o mare influenţă civilizatoare asupra popoarelor învecinate şi a dispărut (fiind probabil asimilată de azteci) în secolul IV î.Ch. Descoperirea sus-amintită este de uriaşă importanţă pentru spiritualitatea olmecă. Este a 21-a statuie a presupusului zeu Osul-taltan („Ochiul care zboară") şi cercetătorii se întreabă de ce sunt atât de numeroase reprezentările artistice ale acestei divinităţi străvechi. Se pare că principalului zeu olmec, Khan-Tlan, i s-a dat mai puţină importanţă de către sculptorii olmeci (au fost găsite numai 9 statui). Asta înseamnă că, la un moment dat, conducătorii acestei etnii au schimbat supremaţia panteonului lor, după raţiuni politice legate de asumarea absolută a puterii. Şi cum statuia zeului ce veghează destinul oamenilor datează din veacul al X-lea î.Ch., se pare că începând din acea perioadă Osul-taltan şi-a câştigat întâietatea. De altfel, în „coafura" sa se observă modele geometrice semnificative – cum ar fi pătratele şi elipsele –, care reprezintă „borne de hotar" în existenţa umană, trasate de divinitatea absolută.

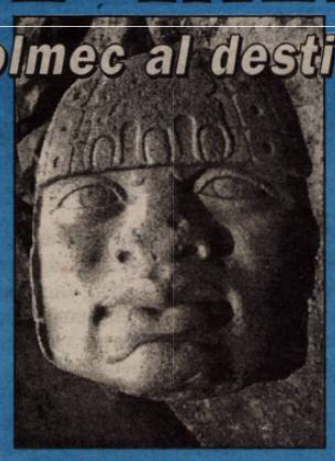

Splendorile naturii

VULCANII NOROIOŞI
de la Hăşag

IOANA PROCA-FLORIA

Vulcanii noroioşi de la Hăşag sunt legaţi de zona masivelor de sare ce dă ocol Bazinului Transilvaniei. Prezenţa vulcanilor de la Hăşag se datorează structurii geologice particulare pe care o imprimă existenţa sării în fundament. Din pricina presiunilor tectonice din timpul fazelor de cutare, sarea a fost împinsă spre suprafaţă, formând cute diapire. Un astfel de masiv diapir se află la Ocna Sibiului, situat la sud de Hăşag. La Nord de Hăşag se găseşte un alt aliniament de masive diapire, care însă nu răzbat la zi, dar care determină o disoluţie puternică. În jurul vulcanilor, straturile pannoniene sunt mult dislocate, înclinând în toate direcţiile, acesta fiind efectul presiunilor exercitate de cele două masive diapire, între care stă prinsă zona. Pe fracturile formate, iese la suprafaţă gazul metan, antrenând în drumul lui apă sărată. Aceasta înmoaie marnele, transformându-le în noroi ce este împins în afară. Noroiul acumulat a format conurile, prin care mai iese şi acum apă unde gazul metan bolboroseşte. Aceşti vulcani au fost menţionaţi pentru prima oară în 1853. Vegetaţia caracteristică solurilor cu salinitate ridicată, peisajul dezolant şi lipsa vieţii din jurul acestor vulcani poartă amprenta unui zbucium permanent al adâncurilor, a căror răzvrătire răbufneşte din când în când până la suprafaţă.

Lumini şi umbre în Bucureştii de odinioară

Curtea Domnească

Parfum de leandri, un zaiafet în ritm de vals domol, voluptuos, cu legănare molatecă, străbătând dinspre Curtea Veche a Crailor lui Mateiu Caragiale... De câte ori, când ne poartă paşii prin Bucureşti, ne întrebăm oare sau ne mai amintim ce era, prin locurile prin care trecem, acum câteva zeci sau chiar câteva sute de ani? Pentru aceia dintre noi care vor să-şi amintească şi mai ales pentru cei care o vor afla poate pentru prima oară, l-am invitat să vorbim despre luminile şi umbrele Bucureştilor noştri pe *istoricul ADRIAN MAJURU, de la Muzeul Municipiului Bucureşti.*

Palatul Domnesc şi Mănăstirea Mihai Vodă din Bucureşti (După o gravură din colecţia domnului A. Pomescu-Gilly)

– „Ca întreg târgul, Curtea fusese arsă şi zidită de numeroase ori... Peste tot, rămăşiţe de temelii boltite. Cum fusese Curtea era lesne de închipuit, semănând, în mare parte, cu mănăstirile, cu trupuri de clădiri multe, pentru a putea sălăşlui toată liota...” Stimate Domnule Majuru, recitind aceste rânduri ale lui Mateiu Caragiale nu cred că ar exista un început de călătorie mai bun, decât din zona „punctului zero” al Bucureştiului, din apropierea Bisericii Sf. Gheorghe de astăzi, unde altădată se afla Curtea Domnească...

– ...care a fost atestată documentar prin Hrisovul semnat de Vlad Ţepeş în septembrie 1459, unde el aminteşte de reşedinţa sa cea nouă. Dar încă mai înainte de el, Mircea cel Bătrân construise în aceleaşi locuri un punct de observaţie, pentru a urmări traseul armatelor turceşti.

Despre o reşedinţă domnească se poate vorbi totuşi doar începând cu secolul 15. Deşi a suferit distrugeri în cursul repetatelor războaie cu turcii – pe vremea lui Radu de la Afumaţi, Mihai Viteazul sau Mihnea al III-lea – ea a fost reconstituită şi extinsă. Astfel, domnitorul Mircea Ciobanu (mijlocul sec. 15) a amenajat o grădină interioară în stil renascentist, pe locurile căreia se află astăzi strada Covaci şi Cafeneaua Veche. Îmbunătăţiri i-au adus mai apoi Matei Basarab şi Gheorghe Duca, în sec. 17. Ultimul, de altfel, a stabilit definitiv capitala Ţării Româneşti la Bucureşti, cândva, între 1667 – 1670. Perioada de glorie a Curţii Domneşti a fost cuprinsă între 1668 şi 1716. Atunci, ea a fost refăcută în stitlul palatelor veneţiene, pe parcursul mai multor etape, de către Şerban Cantacuzino şi Constantin Brâncoveanu.

– A existat şi o „Curte nouă”?

– Primii domnitori fanarioţi din familia Mavrocordat au mai folosit Curtea Veche, însă ulterior au preferat alte reşedinţe – una dintre ele a fost Curtea Nouă Domnească, ridicată către 1750 în Dealul Spirii, dar care a fost distrusă într-un incendiu şi nu a fost refăcută niciodată.

Curtea Domnească ruinându-se între timp, teritoriul pe care se afla a fost scos la licitaţie, împărţit pe loturi şi vândut negustorilor din Bucureşti.Printre cumpărători a fost şi vestitul Manuc Bey. Cu timpul, aici au fost trasate actualele străduţe din cartierul vechi şi ridicate numeroase prăvălii, magazine, hoteluri, care pot fi văzute şi astăzi. La începutul anilor '970, echipa de cercetători condusă de Panait I. Panait a descoperit ruinele Curţii Domneşti, care astăzi pot fi vizitate.

Zona Curţii Domneşti a fost un spaţiu găzduind o lume misterioasă, ale cărei descrieri au fost făcute în detaliu de Mateiu I. Caragiale în ai săi „Craii de Curtea Veche”...

MIHAELA DOROBANŢU

COMOARA REGASITA

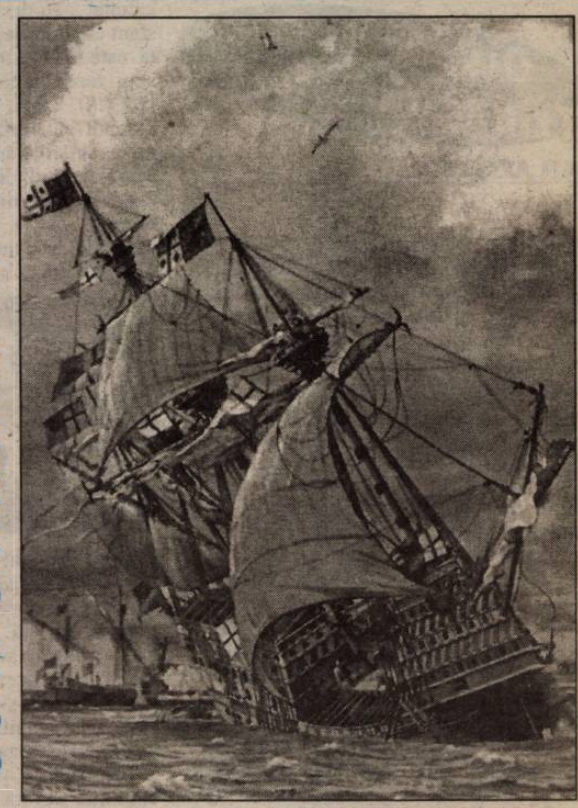

La 19 iulie 1545, Henry al VIII-lea a pierdut-o pe Mary Rose

Doi ani înainte de moartea sa, regele englez Henry al VIII-lea a asistat la unul dintre cele mai mari dezastre ale flotei engleze. În timpul invaziei franceze care ataca la Portsmouth, Anglia a pierdut unul dintre cele mai importante vase ale sale: Mary Rose. Ziua era senină, iar Henry al VIII-lea, aflat în al 36-lea an al domniei sale, a privit naufragiul din port, fără să poată interveni cu nimic. Flota duşmană avea 235 de vase şi circa 30000 de luptători, fiind sensibil mai mare decât flota spaniolă învinsă cu 40 de ani mai târziu. Cea engleză avea numai 60 de vase în stare de funcţionare, printre care Mary Rose – vasul-amiral – construit cu 35 de ani în urmă, botezat cu numele surorii sale, Maria Tudor şi asociat cu blazonul Tudorilor, trandafirul. Cu tot numărul mic al ambarcaţiunilor, nimeni de pe ţărm nu prevedea dezastrul. Pe puntea vasului Mary Rose, cel mai tânăr soldat avea 14 ani, cel mai în vârstă – 44. Printre ei erau ofiţeri, arcaşi, scufundători, oameni ai mării, un doctor şi ostaşi în armuri. Cu toţii erau iubitori de muzică, de jocuri şi se considerau o formidabilă forţă de distrugere. Pe puntea de jos se aflau 24 de tunuri. Acestea şi armurile greoaie ale soldaţilor făceau vasul să plutească puţin deasupra apei.

Cu toţii se rugau să aibă parte de o pală de vânt şi vântul a venit, dar nu ca să-i ajute ci ca să-i scufunde pentru totdeauna. Vasul s-a înclinat periculos şi apoi s-a scufundat rapid, neputând să scape decât vreo 30 de oameni aflaţi pe puntea de sus. Francezii au susţinut că vasul a fost lovit de ei de la mare depărtare, dar flota lor nu s-a putut apropia de port. Bătălia a luat sfârşit după o luptă sălbatică lângă Insulele Wight, unde francezii au distrus câteva sate, înainte de a fi puşi pe fugă şi după ce multe din vasele lor fuseseră scufundate.

Mary Rose a zăcut secole în şir în mâlul de lângă Portsmouth, dar în ultimii treizeci de ani încărcătura ei a început să fie scoasă la lumină. În afara armelor şi a obiectelor de uz obişnuit, jumătate din vas a fost ridicat la suprafaţă, oferind date noi şi importante despre construcţia acestuia.

Fascinante sunt numeroasele obiecte personale: casete, bani, decoraţii, însemne şi chiar o trusă de curăţat unghiile, toate frumos ornamentate, multe dintre ele din aur şi argint. Farfurii de metal, steme, sfeşnice, tacâmuri, capete de lei care împodobeau diferite alte obiecte au luat drumul restaurării, reconstituind comoara pierdută a Tudorilor. Peste vieţile celor căzuţi aici se aşterne însă, implacabilă, uitarea.

IRINA STOICA

PUBLICITATE ● PUBLICITATE ● PUBLICITATE

Fundaţia NICULINA iniţiază prelegeri şi cursuri practice cu următoarele discipline de studiu:

- Curs de terapii neconvenţionale
- Curs de principiile reîncarnarii
- Curs de educaţie sexuala pentru tineri
- Curs de protecţie energetica

Durata cursurilor este de 2 luni (respectiv în fiecare sâmbătă şi duminică din lună). Cei ce doresc să se înscrie la acest program susţinut de specialişti în domeniile enunţate, sunt rugaţi să apeleze telefoanele 220.09.17 şi 092.77.27.27. Numărul de locuri fiind limitat, vă rugăm să ne comunicaţi opţiunea Dv. până pe data de 25 august 2001.

PUBLICITATE ● PUBLICITATE ● PUBLICITATE

Viitorul aparţine spaţiului

PRIMUL FESTIVAL AL FILMULUI SPAŢIAL:
în 2001!

Între 28 septembrie şi 5 octombrie a.c., la Cinemateca din Toulouse (Franţa), în organizarea Comitetului naţional francez pentru cercetări spaţiale (CNES), se va desfăşura primul festival al filmului dedicat activităţilor spaţiale, denumit şi „SAM Festival”, de la iniţialele cuvintelor „Space And Movies”... Ocazionat de aniversarea a cinci decenii de la înfiinţarea Federaţiei Internaţionale de Astronautică (IAF) şi desfăşurat în paralel cu lucrările celui de-al 52-lea Congres internaţional de astronautică, această manifestaţie de cultură şi ştiinţă reprezintă o premieră în materie de filme de informare asupra Cosmosului!

Fără a contesta integral noţiunea de „premieră” în domeniu, ne permitem să „dăm ceasul înapoi cu şapte decenii” (!): era în anul 1928, când la Mediaş, la Liceul „Ştefan Ludwig Roth”, unde era profesor de fizică proaspătul dr. Hermann Oberth (1894-1989), a sosit o misivă tocmai de la Berlin, de la Casa de filme UFA... În respectiva scrisoare, cunoscutul producător de filme german Fritz Lang (1890-1976) îl invita pe dl. prof. Oberth să vină la Berlin, în calitate de consilier ştiinţific pentru un film de anticipaţie cu subiect de astronautică; era vorba de filmul „O femeie în Lună”, ecranizarea cărţii de succes a scriitoarei germane Thea von Harbou. Ideea reclamei filmului era simplă şi totodată grandioasă: în ziua premierei filmului urma să fie lansată o rachetă reală! În plus, în film, totul urma să se petreacă conform planurilor cineaştilor, dar cu viza tehnică a prof. Oberth!...

Deci: în şase săptămâni să construieşti o rachetă reală şi tot în acest timp, să-i consiliezi tehnic pe cineaşti şi actori era o sarcină aproape imposibilă, dar Oberth s-a implicat şi în timpul foarte scurt, ajutat de tehnicienii firmei UFA, a realizat şi a testat prima cameră de ardere a unui motor rachetă cu combustibili lichizi! De aici şi până la lansarea unei astfel de rachete, drumul era mult mai lung, aşa că premiera filmului „O femeie în Lună” nu a fost însoţită de lansarea unei rachete, dar a fost un foarte mare succes...

Acum, ca şi atunci, filmele înscrise la festivalul SAM au subiecte care abordează accesul omului în spaţiu, aplicaţiile tehnologiilor spaţiale, ştiinţa – beneficiara astronauticii etc. Informaţii suplimentare la e-mail: serge.delmas@cnes.fr.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Dispăruți în Triunghiul Morții

DAN APOSTOL

Cimitirul marinarilor

Printre evenimentele care-şi păstrează şi astăzi intactă aura de mister datorată întrebărilor rămase fără răspuns, se remarcă cele soldate cu dispariţia echipajelor unor nave descoperite ulterior în derivă. Astfel, niciodată nu s-a putut afla ce s-a întâmplat cu marinarii de la bordul vasului *Carroll A.Deering*, găsit eşuat la 31 ianuarie 1921 pe coasta Statului Carolina de Nord (S.U.A.) la Diamod Shoals. Ancheta a stabilit că nava fusese părăsită chiar în momentul cinei, dar nu a putut oferi nici o explicaţie privind cauza abandonului sau clarifica soarta echipajului. Au fost emise mai multe ipoteze privind circumstanţele incidentului, a cărui primă menţionare se găseşte în paginile cotidianului *„Virginian-Pilot”*, din 1 februarie 1921. O relatare detaliată apărea patru zile mai târziu, în acelaşi ziar:

„Ieri noapte s-a stabilit cu certitudine că schoonerul găsit abandonat cu toate pânzele întinse este *Carroll A.Deering* (...). Inspectarea vasului a confirmat faptul că nu mai putea fi salvat. Îmbinările carenei s-au desfăcut de la impactul constant cu valurile, iar structura de rezistenţă este slăbită de efectul distrugător al apei, fără speranţa de a mai putea fi reparată (...). Când, în septembrie 1920, şi-a început călătoria spre America de Sud, nava se afla sub comanda căpitanului Merritt, unul dintre proprietari (celălalt fiind G.G.Deering, după fiul căruia a fost botezat vasul). Câteva zile mai târziu, căpitanul Merritt s-a îmbolnăvit şi nava a fost nevoită să revină în port (...).

Căpitanul Wormwell (în vârstă de 66 de ani), veteran al mării, pensionat cu 3 ani în urmă, a fost trimis să preia comanda vasului. Călătoria spre sud s-a efectuat cu succes, dar, la întoarcere, în apropiere de Diamond Shoals, s-a petrecut, fără îndoială, ceva neobişnuit. Cum s-a întâmplat ca nava să fie abandonată cu toate pânzele întinse şi fără nici un fel de deteriorare, continuă să rămână o enigmă. Nu se ştie nimic despre căpitanul Wormwell sau despre vreun membru al echipajului său.

A fost sugerată o revoltă la bord, dar ideea a fost respinsă în unanimitate (de comisie – *n.a.*), chiar şi ca ipoteză. Plaja în apropierea căreia a fost abandonată nava este cunoscută de multă vreme sub numele de „cimitirul marinarilor” şi s-a sugerat că, ajungând în acest punct în momentul când a izbucnit o puternică vijelie, echipajul, supraestimând primejdia, a intrat în panică, încercând să ajungă la ţărm în bărcile de salvare. Se presupune că bărcile au fost fie scufundate de furtuna care s-a abătut asupra regiunii, fie culese de o altă navă (...)”.

În ceea ce priveşte condiţiile meteo, iată ce consemna *„New York Times”* în numărul său din 24 iunie 1921:

„Înregistrările (...) arată că o furtună, însoţită de vânturi ce depăşeau 90 mile/oră, a bântuit Atlanticul de Nord în jurul datei de 6 februarie, acoperind peste 1000 mile² de ocean. Furtuna a continuat 3 zile. Pe 15 februarie a izbucnit pe neaşteptate o nouă furtună în mijlocul oceanului şi a durat 72 de ore.

Dispariţia întregului echipaj de pe schoonerul *Carroll A.Deering* (...) poate fi explicată prin ipoteza că marinarii au părăsit vasul în bărcile de salvare, înecându-se ulterior (...)”.

Cu toată agitaţia stârnită de incident şi eforturile făcute pentru elucidarea lui, nici una din soluţiile propuse până în prezent nu pare a fi corectă. Afirmaţia că, pe timp de furtună, echipajul ar fi părăsit vasul, pentru a se salva în bărcile mult mai expuse stihiilor mării, apare ca puerilă. Ea este infirmată şi de faptul că majoritatea bagajelor personale şi îmbrăcămintea lipseau, împreună cu un geamantan mare, care aparţinea căpitanului. Într-o situaţie-limită este puţin probabil că cineva s-ar gândit să ia cu sine lucruri atât de incomode şi oarecum inutile. Dar, mai mult decât orice presupunere, împotriva acestei ipoteze se ridică înseşi observaţiile Biroului meteorologic (Weather Bureau), care afirma că furtuna începuse pe *6 februarie*, terminându-se pe *9 februarie*. Or, este dificil de explicat ce i-a putut determina pe cei 12 oameni din echipaj (inclusiv căpitanul) să abandoneze nava pe *30 ianuarie*, cu o săptămână înainte de începerea uraganului! Când a fost găsit vasul, la bord se mai aflau 2 pisici şi... mâncarea marinarilor, pe maşina de gătit. O hartă de navigaţie care aparţinuse căpitanului Wormwell fusese completată de acesta până la un punct, apoi scrisul se schimbase, fiind în mod cert al altei persoane. Nimeni nu a putut soluţiona până în prezent misterul dispariţiei echipajului de pe *Carroll A. Deering;* cât despre navă în sine, ea a fost dinamitată la câteva săptămâni după eşuare, dar oceanul i-a înghiţit rămăşiţele abia în 1955, când şi prova (rămasă pe Insula Ocracoke) a fost scufundată de uraganul Ione.

Amprente ale spiritualităţii noastre

Sfântul Spiridon Vechi

În plin centru al Capitalei, la capătul dinspre sud al Căii Victoriei, în Piaţa Senatului, s-a aflat până în vara anului 1987 o bisericuţă mică, situată sub nivelul străzii. Construită în secolul al XVII-lea, probabil înainte de 1680, nu i se cunoaşte cu precizie ctitorul. Se ştie însă că la vremea amintită aici era o mănăstire care a avut o biserică de lemn, înălţată poate de boierii Floreşti.

În jurul bisericii au existat ulterior case şi se pare că locaşul era acum construit din zid. În una dintre ele locuia tipograful Mitrofan. Aceste case, ca şi hanul aflat tot aici, au suferit mari stricăciuni la cutremurele din 1802 şi 1838, drept care au fost demolate în 1868. Ultima pisanie aşezată deasupra uşii, scrisă în greacă şi arabă, arată că biserica a fost reziditä între 1746-1748 de patriarhul Silvestru al Anatoliei, cu banii lui Constantin Mavrocordat şi a fost închinată Patriarhiei din Antiohia.

Pridvorul era împodobit cu coloane de piatră, iar baza, ornată cu motive florale. Pictată în secolul al XIX-lea, ea a suferit tot atunci serioase reparaţii. Importante lucrări de restaurare au fost executate şi în secolul XX. Planul iniţial trilobat al bisericii a fost modificat datorită lărgirii pronaosului şi a pridvorului. La ultimele reparaţii a fost modificată şi faţada principală, când s-a construit frontonul de deasupra porticului.

În pridvor, pe peretele dinspre pronaos, se mai păstra încă fresca originală dar în exterior pereţii erau albi, tăiaţi la mijloc de un brâu.

Interesant este faptul că până în 1880 biserica se afla pe malul stâng al Dîmboviţei, al cărei curs nu fusese încă rectificat. În faţa sfântului locaş se afla un pod de lemn, „podul Cilibiului”, numit astfel deoarece ducea pe malul celălalt, la proprietatea stolnicului Constantin Cantacuzino, poreclit „Cilibiul”, ceea ce în turcă înseamnă „fin”, „graţios”.

În anii demolărilor masive s-au întocmit tot felul de studii de sistematizare, încercându-se salvarea ei, fie prin translare, fie prin „acoperirea” cu un bloc mare, aşezat în faţă.

Variantele nu au fost aprobate şi la 27 august 1987 biserica a fost dărâmată, iar pietrăria coloanelor şi a ferestrelor, împreună cu alte obiecte de preţ, au fost duse la Mănăstirea Cernica.

După 1989, biserica a fost reconstruită prin grija Patriarhiei, respectându-se întru totul conturul fundaţiilor şi vechiul nivel al pardoselei, aflat cu cinci trepte sub nivelul străzii.

Refacerea acestui monument unic a reprezentat nu numai o dat[illegible] de conştiinţă ci şi dovada că avem [illegible] de aceste biserici, rămase [illegible] sufletele noastre.

IRINA STOICA

Lumile de dincolo de lume

Expediţia care nu a descoperit nimic

MIHAELA DOROBANŢU

Discursurile înflăcărate ale lui Symmes adunau mulţimi imense dar nu aduceau bani! A reuşit, ce e drept, să-şi facă vreo câţiva adepţi, fără ca aceasta să rezolve problema atât de doritei expediţii polare. Printre cei mai importanţi dintre adepţi: ziaristul Jeremiah N. Reynolds, editorul unui cotidian din Ohio, care începuse şi el să vorbească în conferinţe publice în sprijinul teoriei lui Symmes şi, tot din Ohio, bogatul om de afaceri, James McBride cel care a reuşit să-l convingă pe senatorul Richard M. Johnson, viitor vicepreşedinte al SUA, să introducă o petiţie solicitând sprijin parlamentar pentru amintita expediţie. Petiţia a fost însă amânată *sine die*. McBride nu s-a descurajat şi a publicat o carte în care a descris totul într-un mod mai simplu, mai logic şi mai coerent decât Symmes. Degeaba. După zece ani de luptă, inima lui Symmes cedează. Moare în 1829, fără a-şi vedea nici teoria, nici expediţia acceptate. Visul său de glorie, al cărui „purtător” era căpitanul Adam Seaborn, pseudonim sub care Symmes scrie o carte în care descrie o excursie într-o „Symzonia” subterană, rămâne o simplă amăgire. Degeaba Căpitanul, de-abia pătruns în utopia subterană, după ce admiră figurile unor oameni blonzi şi deosebit de civilizaţi şi de amabili, îşi exprimă convingerea că numele său va fi înregistrat în cartea de aur a istoriei şi că, prin comparaţie, expediţia lui Columb va părea o simplă excursie pe o barcă de pescari. La puţin timp după moartea lui Symmes, ideea unui Pământ Gol este aproape dată uitării.

Dar adepţii, odată convinşi, nu renunţă aşa uşor. A avut loc chiar şi o expediţie polară a lui Reynolds însuşi, la bordul navei Annawan, după care el a publicat istoria unei întâmplări care a avut drept erou „balena albă a mărilor sudului” – sursa de inspiraţie a celebrului roman „Moby Dick”, al lui Hermann Melville. Au urmat, la revenirea sa în ţară, apeluri disperate către proprietarii de nave şi vânătorii de balene. După intervenţii, discuţii, acuzaţii şi tot restul, după implicarea a doi preşedinţi ai Statelor Unite, unul „pro”, John Quincy Adams, altul „contra”, Andrew Jackson, expediţia este aprobată, finanţată şi... porneşte spre Polul Sud.

Intrată în analele descoperirilor geografice drept „Expediţia Wilkes”, după numele locotenentului Charles Wilkes, comandantul navei, a fost pentru prima oară când, timp de patru ani, o echipă mixtă de ingineri şi oameni de ştiinţă a lucrat împreună. S-au făcut descoperiri importante. Nici-una dintre ele însă nu a făcut parte din cele atât de mult aşteptate de către Symmes. Membrii expediţiei au întocmit hărţi ale unor coaste antarctice care s-au dovedit a măsura mii de kilometri. Suficient de mult pentru ca pământul antarctic să poată fi considerat drept cel de-al şaptelea continent. S-au efectuat expediţii şi spre interior, până la punctul care marchează Polul Sud. Dar nici o deschidere care să sugereze calea de acces spre lumea subterană nu a fost găsită. Ultima speranţă a lui Symmes era spulberată. Cel puţin, deocamdată.

Amintiri din secolul XX

HITLER şi STALIN

«gemeni» născuţi pentru a se distruge reciproc

Degeaba vom încerca să înţelegem secolul XX, cu toate personalităţile lui de excepţie, dacă nu vom desluşi cine au fost – dincolo de aparenţe – cele două personaje sinistre ale primei lui jumătăţi: Hitler şi Stalin. Evident, fără a le căuta în nici un fel circumstanţe atenuante, acestor două figuri diabolice ale veacului – cei doi „antichrişti de după Napoleon”, cum mai sunt numiţi – li s-a alcătuit portretul psihologic al existenţei lor de dincolo de scena istoriei, punând în evidenţă lucruri mai puţin cunoscute. Şi asta, pentru a înţelege mai bine cum de s-a putut ca două submediocrităţi intelectuale să influenţeze destinul Europei şi al lumii.

Megalomania născută (şi) din complexul de inferioritate

Cei doi „gemeni” au multe puncte comune în copilăria, adolescenţa şi tinereţea lor. Numitorul comun al amândurora a fost frustrarea, prăpastia dintre ambiţii şi percepţia corectă a propriului eu, coroborată cu lipsa de scrupule. Aşa au ajuns la obsesiva căutare de a-i domina pe ceilalţi cu orice preţ, inclusiv cu preţul vieţii.

Iosif Djugaşvili s-a născut (la 21 decembrie 1879, în Georgia ţaristă) într-o familie de ţărani analfabeţi, proaspăt eliberaţi din condiţia de iobagi. Tatăl, Visarion, era un alcoolic violent, care a sfârşit prin a fi asasinat pe când viitorul dictator avea 11 ani. Mama, Ekaterina, l-a înscris la 14 ani la seminarul teologic ortodox din Tbilisi, unde a stat cinci ani. Era deja un introvertit. Vorbea puţin, nu avea încredere în nimeni, dădea primele semne că este un artist înnăscut al diversiunii. Primul complex de inferioritate, acela al staturii de numai 1,62 metri, se instala treptat, întrucât începuse să se viseze un nou Koba (personaj romanesc georgian, similar lui Robin Hood), care a fost şi primul său pseudonim. Insensibil la catehism, atras în clandestinitate de idei revoluţionare, tânărul Iosif l-a „înlocuit” pe Dumnezeu cu Lenin şi cu ideile lui. A devenit militant şi organizator al mişcării muncitoreşti – fără a se dovedi un bun orator – în zona Caucazului, înainte de a-l întâlni pe Lenin, la Stockholm, în 1906. În viaţa personală, cel ce se va autointitula „Stalin” (omul de fier), a suferit în 1908 o lovitură care, spun istoricii, a fost una de graţie pentru puţina afectivitate de care dăduse dovadă până atunci. Prima soţie şi unica lui iubire, Ekaterina Svanidze, moare la naşterea fiului lor, Iacob. Căsnicia lor durase şase ani. „Mă simt atât de pustiit”, spunea Stalin la înmormântarea ei. Şi aşa a şi fost. A devenit ulterior un străin, chiar faţă de copiii lui.

Adolf Hitler s-a născut (la Braunau, Austria) într-un mediu de funcţionari imperiali, la 20 aprilie 1889. Mama, Klara, era verişoara soţului ei, Alois – cu 22 de ani mai în vârstă decât ea, a treia nevastă. Viitorul führer s-a dovedit a fi un cabotin iritabil şi scandalagiu, încă din liceu. Îi plăcea să aibă „victime”, să se „impună” fără să-şi dea seama că se acoperă de ridicol. Prima mare lovitură psihologică a primit-o atunci când realitatea i-a demonstrat că nu are nici o şansă să se afirme ca artist: a fost respins de mai multe ori la admiterea la Academia de Arte Frumoase din Viena. Tânărului Adolf, dezabuzat ca orice „neînţeles”, nu-i rămăsese decât să-şi câştige existenţa ca zugrav şi faianţar, clamându-şi cu orice ocazie provenienţa dintr-o „familie de mari artişti necunoscuţi”. Apar şi primele semne de deviaţiuni sexuale. Treptat, politica a devenit terenul afirmării „furioase” a acestui „marginalizat”, bazându-se atât pe instinct, cât şi pe un teatralism oratoric delirant, piesă forte a charismei lui.

Europa era prea mică pentru ei

Cei doi „fraţi” au acţionat în mod similar pentru împlinirea idealurilor lor. Hitler se credea „seniorul-apărător al superiorităţii rasei germanice”, iar Stalin susţinea „mondializarea puterii proletariatului”. Masacrarea disidenţilor (ipotetici şi reali), indiferent de numărul lor, devenise o „joacă de palat”. Dar şi în particular continuau să aibă lucruri comune. Fobia faţă de medicina clasică, în pofida gravelor afecţiuni cerebrale şi cardiace, i-a caracterizat pe amândoi. Hitler sfida doctorii printr-un vegetarianism stupid, iar Stalin prin mese epicuriene. Până să devină inamici pe faţă, „Tătucul” nu-şi ascundea admiraţia faţă de metodele cancelarului devenit Reich-führer, deşi cu timpul, anexările şi cuceririle naziste au început să-l alarmeze pe Stalin. Când „pokerul” tratatelor, armistiţiilor şi întâlnirilor secrete a început între cei doi, cărţile s-au dat pe faţă prin agresiunea nazistă asupra URSS (1941), terminată prin înfrângerea trupelor lui von Paulus de către armata roşie (2 februarie 1943)...

PAUL IOAN

PERICOL

sosește micul geniu!

Nimic nu este mai adevărat decât ceea ce repetăm din ce în ce mai des în ultima vreme, și anume că trebuie să acordăm o atenție mai mare copiilor supradotați. Ei sunt într-adevăr... „speciali". Așa cum s-au convins, fără îndoială, soții Conroy din Sydney, Australia. La început au fost, evident, foarte mândri că fiul lor, John James, fusese declarat cel mai inteligent individ din lume – cu un IQ (coeficientul de inteligență) de 197! Adică de două ori mai inteligent decât un om obișnuit!

Specialiștii – medici, psihologi, experți în studiul persoanelor cu performanțe remarcabile – au fost entuziasmați de un copil care la 6 luni știa să numere, la un an efectua adunări și scăderi, la doi ani învățase algebră iar la patru ani rezolvase deja o serie de probleme care „rezistaseră" eforturilor unor străluciți matematicieni, de câteva zeci de ani bune. Și totuși, pentru ca nimic să nu fie perfect, micul John James, cea mai inteligentă ființă de pe Terra, avea să se dovedească un adevărat handicapat în viața obișnuită!

Pe lângă faptul că și-a rupt un braț, aruncându-se într-un bazin, fără să se uite dacă este umplut cu apă, sau că a trebuit să fie salvat de la înec și de la îngheț atunci când, traversând un lac, a luat cu el un sac cu cărți, atât de greu încât s-a rupt gheața, el a „reușit" – și încă de două ori! – performanța de a da foc casei în care locuiesc. Prima oară s-a întâmplat când, jucându-se cu chibriturile, a dat foc unei canapele. Ceea ce nu ar fi fost mare lucru, dacă nu ar fi încercat să stingă focul turnând peste canapea... ulei! Inutil de adăugat că totul a ars până la temelie. Familia a trebuit să se mute. Dar, de-abia se obișnuiseră cu noua casă, că John James s-a gândit să-i facă mamei o surpriză și să-i coacă la cuptor niște prăjituri. Foarte frumos, veți spune, doar că... a uitat să și aprindă cuptorul și a plecat la joacă! Așa că atunci când s-a întors și s-a dus să vadă despre ce este vorba și când s-a mai întâmplat ca și un prieten să sune, este lesne de imaginat ce a urmat. Dr. Hung Tse-Ming, expertul în probleme de inteligență umană, care îl are sub observație, este tentat uneori să-l considere un adevărat pericol public. Janice, mama sa, în vârstă de 40 de ani, își face însă mai puține griji. Ea speră că la sfârșitul școlii, John James își va găsi un loc de muncă într-un institut de cercetări sau într-o echipă guvernamentală – oriunde, numai să nu fie nevoie să atingă nimic! *(M.D.)*

O mamă care a născut șapte copii strigă după ajutor

Marry Pincks, o americancă de 40 de ani, a născut șapte copii, patru băieți și trei fete. Un „trofeu" rarisim, pe care orice mamă ar fi fost fericită să-l păstreze. Nu însă și Marry Pincks, care i-a rugat pe oficialii spitalului unde a născut să o ajute să facă demersurile necesare pentru a nu se implica în creșterea copiilor. O opțiune stupefiantă, pe care medicii au înțeles-o după ce pacienta le-a mărturisit că mai are încă șapte copii și câțiva nepoți în grijă și că este incapabilă să crească atâtea odrasle. Marry nu mai rămăsese gravidă de câțiva ani, dar în urma unui tratament pentru reglarea ciclului menstrual a redevenit fertilă. Soțul ei, Abdullah, pensionar, este nevoit, pentru a-și suplimenta pensia și a-și întreține familia, să lucreze ca taximetrist. O familie la care se adaugă o a doua soție, Hasna, care la rândul ei are patru copii. În prezent, o echipă de psihologi încearcă să-i convingă pe cei doi soți să-i păstreze pe cei șapte nou-născuți, perfect sănătoși, pentru care ajutorul social bine gospodărit le-ar putea asigura condiții decente de creștere. Psihologii știu că dincolo de problemele materiale există și un puternic stres de neadaptare al mamei la noua situație, numărul mare de copii copleșind-o. După primele ședințe, Marry a început să accepte ideea că pentru copiii ei nici un sacrificiu nu e prea mare. *(D.M.)*

Prizonieră într-o debara.

O fetiță de 8 ani din Hutchins, Texas, a fost găsită de poliție închisă în debaraua unei rulote. Stătea acolo de aproximativ 4 luni, pentru că așa hotărâseră... părinții ei. Imediat ce a fost găsită de poliție, fetița a fost transportată și internată la Centrul Medical pentru Copii din Dallas, unde medicii aveau să constate că, în urma unui îndelung proces de înfometare, copilul cântărea la 8 ani doar... 11 kg, având înălțimea de 1 metru. Deși nici starea ei psihică nu era tocmai bună, specialiștii au apreciat că fetița este totuși foarte inteligentă pentru o persoană care a stat izolată atâta timp. „Celula" în care își petrecuse ultimele patru luni ale... „copilăriei" avea o suprafață de 1,20 m pe 2,5 m. Părinții fetiței au fost arestați. (A.P.)

■ **Avatarurile ghicitului în palmă**

Întotdeauna mai e un pas până la fericire

Bărbatul din imagine are 68 de ani. Este Horace Speed, un fermier din Tukville, Kansas (SUA). Singur, luptându-se cu problemele pământului, Horace trăiește în timpul liber din amintiri. Este un pustnic pentru care lumea s-a redus la peisajul unei ferme minuscule, iar singurul dialog, la ceas de seară, este cel cu Providența.

Personajul nostru nu este un bărbat oarecare, un dezabuzat retras într-o robinsoniadă deliberată. Horace a avut nu mai puțin de paisprezece neveste și a făcut șase ani de pușcărie pentru bigamie. Are nu mai puțin de douăzeci și unu de copii (cincisprezece fete și șase băieți), dar nu mai vrea să audă de ei; nici odraslele nu mai vor să știe de tatăl lor (legitim sau natural, după împrejurările tumultuoase în care le-a cunoscut pe mamele lor). Fără voia lui, Horace Speed este un recordman american în acest domeniu (actualmente, pe locul doi se află un anume Howard Terrence, care afirmă că are nouăsprezece copii din șapte căsătorii).

Cum a ajuns acest om într-o situație atât de sumbră? Pe când avea 20 de ani, Horace a plecat de acasă și, întâmplător, s-a trezit în vagonul de marfă – în care călătorea clandestin – cu o familie de țigani. Piranda („gipsy princess" la americani) i-a ghicit în palmă și în bobi și i-a spus că ambele procedee au același verdict: abia a cincisprezecea nevastă îl va face fericit, atunci va deveni și el cineva... De atunci, pentru Race (cum îl alintau părinții) vorbele țigăncii au reprezentat o obsesie imposibil de înlăturat. Și a făcut tot ce depindea de el pentru a întâlni a 15-a madonă a destinului din palmă. Pentru a o găsi, disperarea l-a condus chiar la un institut de dezalcoolizare din Kansas City, unde știa că se retrag femei aflate într-o situație foarte delicată și care nu și-au putut întemeia un cuplu fericit. Din vorbă-n vorbă, a ajuns s-o cunoască pe Grace. Ea era numărul norocos...

A luat-o de acolo și a dus-o la mica lui fermă. Grace avea 54 de ani, iar el 64. Euforia unei iubiri, când cu răbufniri etilice, când cu o tandrețe inimaginabilă, a durat doi ani. Trecea timpul și Race nu mai „devenea cineva". Dimpotrivă, șeriful venea cam des la o cafea cu Grace, pe când el se afla la muncă. Și-ntr-o bună zi (sau rea), bărbatul, după o dușcă zdravănă de tequila, a alungat-o. Grace a plecat imediat supărată, fără să se mai uite înapoi. Dar i-a scris o scrisoare de departe, de prin California, în care i-a explicat că demersurile ei fuseseră foarte aproape de rezultat: urma să fie numit ajutor de șerif, dacă ar mai fi avut puțină răbdare, și, ca un amănunt, încă îl mai iubește.

Asta este povestea adevărată a fermierului sihastru din imagine. Ghicitoarea îi dăduse o șansă, iar Horace Speed (așa cum îi spune și numele) s-a grăbit. Acum așteaptă, cine știe, poate Grace mai cunoaște drumul întoarcerii. *(P.I.)*

Bunicuța

CASCADOARE

Doamna T. se considera o femeie realizată. Lucrase 40 de ani în contabilitate, dar cifrele seci n-o lipsiseră de bucurii și sensibilitate. Se simțea încă în putere, în ciuda celor 67 de ani, copiii erau realizați, iar nepoții – o splendoare. Fiul și fiica ei își cumpăraseră câte un apartament de patru camere în același bloc, în „Drumul Taberei", foarte aproape de blocul părinților. Apartamentele se aflau pe scări vecine, diferite, dar erau de fapt lipite unul de celălalt, iar între balcoane era un spațiu de circa 60 de centimetri. Cele două familii se vizitau adesea prin balcon, prilej pentru părinți de a le face aspre observații, considerând că asemenea exerciții, făcute la etajul trei, sunt nu doar periculoase, ci și un exemplu rău pentru cei patru nepoți. În ziua întâmplării noastre, domnul T. se găsea ca de obicei la fiul său, unde îi supraveghea pe cei doi băieți ai acestuia, iar soția sa – alături, la fiică, unde avea grijă de cele două nepotele. Cea mare era la școală iar cea mică, de numai doi ani și jumătate, mișuna prin casă. Era ora 10 dimineața, bunica uda florile din balcon, când fetița veni tiptil și brusc închise ușa dintre ele. La început, femeia își închipui că poate deschide ușa, împingând-o, dar era bine închisă! Începu să se roage de nepoțică, să-i promită tot ce-i trecea prin minte, dar fetița râdea și apoi se așeză jos, în apropiere, cu un urs în brațe, cu spatele la balcon. Femeia începu să-și strige soțul, dar își aminti că e cu băieții în parc și se întoarce abia spre prânz. Vru să spargă geamul, dar se gândi că cioburile ar putea răni fetița și apoi nici nu prea se pricepea cum să facă asta cu un ghiveci de flori, singurul lucru tare la îndemână. Își aminti de oalele fierbând pe aragaz, strigă un timp, dar nici un vecin n-o auzi. În cele din urmă încălecă vitejește balconul și, făcând un pas mare, se trezi la marginea celeilalte logii, de unde pătrunse în apartamentul fiului, prin ușa lăsată deschisă. Voia să dea un telefon fiicei, profesoară la o școală din apropiere, pentru a o chema de urgență acasă, dar văzu pe frigider cheile acesteia. Cei doi frați aveau fiecare cheile celuilalt, pentru cazuri de urgență. Complet liniștită, doamna T. deschise ușa de la apartamentul fiului, închisă cu o yală care se putea deschide pe dinăuntru, o trase după ea și intră normal în casa fiicei. Seara, grupați fiind cu toții în jurul mesei, copiii au admonestat-o ușor pe bunicuța cascadoare, dar în cele din urmă au închinat un pahar în sănătatea ei. *(I.S.)*

■ **Din dragoste... de bogăție**

O CRIMĂ aproape perfectă

La numai 27 de ani, viața nemțeanului Sorin Lascu a intrat pe negândite în zodia norocului, care – și pentru el, ca întotdeauna – a venit când nu-l aștepta deloc. Pe scurt, tânărul a devenit peste noapte putred de bogat, ca unic moștenitor al unui unchi din Austria, recent decedat, care știuse să-și chivernisească afacerile foarte bine. Numai că norocul și bogăția rareori se însoțesc și cu înțelepciunea. Tânărul a gândit că noua lui situație e prilej ideal să-și trăiască viața pe picior mare, doar avea balta pește și aceasta nici nu cerea muncă; doar fantezie... Firește că statutul proaspăt dobândit a sărit în ochii domnișoarelor dornice să-și găsească „o partidă bună", așa că ofertele de căsătorie au început să curgă către Sorin, „garnisite" în chip logic cu nopți lungi și fierbinți, de amor.

O jumătate de an a trecut astfel, bărbatul simțindu-se ca un adevărat sultan pătruns în grădina desfătărilor. Și-atunci a apărut ea: Genoveva Szekely, o unguroaică de numai 20 de ani, frumoasă foc și la fel de tenace. După o lună de iubire nebună, aceasta i-a făcut lui Sorin o mărturisire ce l-a determinat să priceapă că, totuși, a-ți trăi clipa înseamnă ceva foarte serios! Prin urmare, Genoveva era însărcinată. Atunci, ce-l oprea pe bărbatul numai bun de însurătoare s-o ceară de soție? Nimic nu stătea în calea fericirii lor, așa că după încă o lună, cei doi tineri erau proaspăt căsătoriți. Numai că nu pasiunea intensă o împinsese pe femeie spre nechibzuitul multimilionar, ci o lăcomie atavică, ceva ca un văl negru, ce-i întuneca rațiunea. Orbită de bogăția pe care-ar fi putut-o moșteni, în caz că Sorin „ar fi pățit ceva", ea i-a pus soțului în mâncare o otravă mai rar întâlnită, adusă de la Budapesta și iată că, la fel de subit cum se îmbogățise bărbatul (trecut acum în lumea celor drepți), Genoveva s-a trezit peste noapte singura lui moștenitoare. O întreagă viață lipsită de griji părea că-și deschide în fața ei evantaiul de culori. Totuși, suita de evenimente deloc obișnuite declanșate în dulcele târg moldovenesc, o dată cu decesul unchiului din Austria al lui Sorin, nu a trecut neobservată de autorități, cărora nu le-a fost foarte greu să constate și să dovedească asasinatul. Încheiere tristă, dar și o stranie confirmare a ideii că banii mulți, nemunciți, aduc, mai devreme sau mai târziu, posesorului lor, mari nenorociri. *(A.N.P.)*

Săptămâna 20 – 26 IULIE

LAETICIA CALDERON

MARCO BONINI

LIV ULLMANN

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 15.30 Destinul unei naţiuni 16.30 Drepturile omului 17.40 Personalul de Costineşti 19.20 Serial: „Soţia mea, copiii mei" 20.00 Jurnal 21.20 Film: „Campionul" (SUA, 1996). Cu: Kevin Costner 23.55 Film: „«Dreptate» fără lege" (SUA, 1998). Cu: Robert Patrick.

SÂMBĂTĂ 7.50 Serial: „Zorro" 8.40 Desene animate 9.25 Film: „Theodore Rex" (SUA, 1975). Cu: Woopi Goldberg 11.00 La telefon, muzica populară 13.00 Serial: „Frumoasele şcolii" 14.30 Festivalul Naţional de Muzică Uşoară „Mamaia copiilor", 2001 16.00 Debut 50 Plus 17.15 Alege muzica! 18.05 Teleenciclopedia 19.05 Ora G 20.00 Jurnal 20.30 Ghici cine vine la tine? 22.00 Serial: „Amy" 23.00 Film: „Dash şi Lílly" (Anglia, 1990).

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Laboratorul fantastic 10.30 Viaţa satului 12.00 Campionatul Mondial de Nataţie 14.00 Desene animate 14.30 Festivalul Naţional de Muzică Uşoară „Mamaia copiilor", 2001 16.00 Serial: „Acţiune, motor!" 16.25 Serial: „O altă realitate" 16.50 Bravo, bravissimo! 18.20 Film: „Un înger printre noi" (SUA, 1994) Cu: David Bowe 20.00 Jurnal 20.30 Gala Festivalului Naţional de Muzică Uşoară „Mamaia copiilor", 2001 22.00 Film: „Hocus-pocus" (SUA, 1993). Cu: Bette Midler, Sarah Jessica Parker 1.10 Serial: „Şapte zile".

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 Desene animate 12.10 Nataţie 14.30 Pro patria 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.00 Kronika 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Soţia mea, copiii mei" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Niciodată nu e prea târziu!" 21.45 Ce-i de făcut? 23.15 Brâncuşi – spaţiul parizian.

SARAH JESSICA PARKER
ROMÂNIA 1, duminică, 22.00

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.00 Nataţie 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.30 Kronika 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Soţia mea, copiii mei" 20.00 Jurnal 20.45 Film: „Plimbare pe plajă" (SUA, 1999) 22.25 Serial: „Geena Davis" 0.10 Teatrul Naţional TV prezintă: „Regele moare" de Eugen Ionescu 2.45 Film: „Lola şi Bilidikid" (Germania, 1999).

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.00 Nataţie 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.00 Panorama 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Soţia mea, copiii mei" 20.00 Jurnal 20.50 Fotbal 22.50 Amprente 23.15 Film: „Grotesc" (M. Britanie, 1995).

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.00 Nataţie 15.30 Oameni ca noi 16.00 Convieţuiri 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Soţia mea, copiii mei" 20.00 Jurnal 20.45 Festivalul Naţional al Cântecului şi Dansului Popular Românesc 0.00 Film: „Gură la gură" (Spania, 1996) 2.30 Film: „SEAL: Misiune de salvare" (SUA, 1996).

acasă

VINERI 7.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 Serial: „Seducţie" 22.30 Serial: „Terra nostra" 23.30 Fotbal: Dinamo – Steaua.

SÂMBĂTĂ 7.15 – 13.15 Reluări 14.45 Serial: „Şoimii călători" 15.15 Serial: „Xena, prinţesa războinică" 16.00 Serial: „Gemenele" (ultimul ep.) 16.30 Serial: „Soţul şi soţia" 17.00 Doctorul casei 17.30 La casa de vis 18.30 Serial: „Dragoste şi putere" 19.00 Serial: „Reţeaua" 20.40 Serial: „Seducţie" 22.15 Chef de chef 23.15 Fotbal: Rapid – Braşov 1.00 Latino party.

DUMINICĂ 7.30 – 13.15 Reluări 14.45 Serial: „Şoimii călători" 15.15 Serial: „Xena, prinţesa războinică" 16.00 Serial: „Primii paşi" (ep.1) 16.30 Serial: „Soţul şi soţia" 17.00 Acasă la români 18.00 Ia-mă acasă! 18.30 Serial: „Dragoste şi putere" 19.00 Serial: „Femei înşelate" 20.00 Serial: „Şoimii călători" 20.30 Film: „Omul cu masca de fier" (coprod., 1977). Cu: Richard Chamberlain.

LUNI 7.30 – 15.30 Reluări 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

MARŢI 7.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

MIERCURI 7.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

JOI 7.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 20.00 Film: „Înfruntarea" (SUA, 1997). Cu: Anthony Hopkins, Alec Baldwin, Elle MacPherson 0.30 Film: „Cu ochii în patru" (SUA, 1991). Cu: Willem Dafoe, Susan Sarandon.

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Sport Magazin 15.30 Bum-Bum 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 20.00 Film: „Fiul favorit" (SUA, 1988, partea I). Cu: Harry Hamilton 21.30 Music Star 0.00 Film: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 10.30 Tradiţii 11.30 Cinemagia 13.00 Viva Duminica 17.00 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Cârcotaşii în Europa 20.00 Impact 21.00 Film: „Un bacşiş de 2.000.000 $" (SUA, 1995). Cu: Nicolas Cage 23.00 Aici e de noi!.

LUNI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 14.30 Strada Milion 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Vulturul de fier 3" (SUA, 1992).

MARŢI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 20.00 Film: „Lacul" (SUA, 1998) 22.00 Vară fără limite.

MIERCURI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 15.00 Exploziv 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 20.00 Film: „Panica la hotel Majestic" (SUA, 1996). Cu: Jason Alexander, Faye Dunaway 22.00 Vară fără limite.

JOI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 15.30 Special 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Vară fără limite 20.00 Real TV 21.00 Obiectiv 22.00 Vară fără limite.

2 TVR

VINERI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „S Club 7 în L.A." 12.45 Serial: „Femeia misterioasă" 13.40 Documentar 14.15 Desene animate 15.35 Serial: „Casa visurilor" 16.20 Serial: „Avocaţi şi asociaţi" 17.15 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.40 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.20 Serial: „Mike Hammer – detectiv particular" 21.00 D'ale lu'Mitică 22.00 Serial: „Familia Porter" 22.35 Film: „Diamantele morţii" (SUA, 1993).

SÂMBĂTĂ 8.05 Răscruci 9.35 Universul cunoaşterii 10.35 Arta apărării 11.05 Serial: „În direct" 11.35 Serial: „Wishbone" (ultimul ep.) 12.00 Desene animate 13.05 Serial: „Cum am devenit african" 14.40 Călătorind prin ţară 15.10 Bărbaţi, la cratiţă! 16.10 Documentar 17.00 Vacanţă cu Trupa DP2 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Film: „Murmurul amintirilor" (Italia, 1999, partea I). Cu: Marco Bonini 20.15 Cinematograful, o istorie vie 21.00 Serial: „Scurte povestiri cinematografice" 21.45 Supranaturalul 22.45 Nobel Peace Prize Concert 2000 23.35 Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 8.25 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Serial: „În direct" 11.30 Desene animate 12.00 Prietenii lui Piticot 13.15 Serial: „Atenţie la neatenţie!" 14.35 Fetele în timpul verii 15.20 Pop Club 16.20 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Mike Hammer – detectiv particular" 19.30 Film: „Star Trek – ultima frontieră" (SUA, 1989) 21.15 Film: „Toţi oamenii regelui" (SUA, 1999) 23.20 Film: „Pericol maxim" (SUA, 1996).

LUNI 8.00 Desene animate 9.50 Serial: „S Club 7 în L.A." 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 13.40 Răscruci 14.15 Desene animate 15.40 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Afaceri la cheie 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Camera de gardă 19.10 Serial: „Mike Hammer – detectiv particular" 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 22.00 Scurte povestiri cinematografice 22.35 Teatrul Naţional TV prezintă: „Conu Leonida faţă cu reacţiunea" de I.L. Caragiale 23.40 Serial: „Mike Hammer – detectiv particular".

MARŢI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „S Club 7 în L.A." 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 15.35 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.10 Serial: „Mike Hammer – detectiv particular" 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.50 Film: „Oglinda" (partea a II-a) 22.35 Serial: „Stăpânul animalelor" 23.20 Patrimoniu.

MIERCURI 8.35 Toţi, împreună 9.50 Serial: „S Club 7 în L.A." 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 15.35 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.10 Serial: „Mike Hammer – detectiv particular" 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.50 Film: „E scris pe apă" (Argentina, 1997) 22.15 Microrecital „Taxi" 22.35 Serial: „Stăpânul animalelor" 23.20 Mit şi istorie.

JOI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „S Club 7 în L.A." 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 13.40 Orizont spiritual 14.15 Desene animate 15.35 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.10 Serial: „Mike Hammer – detectiv particular" 20.30 Pragul de sus 22.00 Serial: „Familia Porter" 22.35 Serial: „Captiv în viitor" 23.30 Teatrul Naţional TV prezintă: „Memoria trecutului".

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Bătălia pentru Terra" 11.45 Serial: „Ani de liceu" 12.15 Film: „Oraşul de smarald" (Australia, 1989). Cu: Nicole Kidman 15.45 Serial: „Colombo" 17.30 Serial: „Beverly Hills" 18.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 21.15 Cinci săptămâni în balon 22.45 Film: „Evadare în Eden" (SUA, 1994) 0.30 Serial: „Dharma şi Greg" 1.00 Film: „Taxiul vieţii" (SUA, 1998) 2.30 Film: „Sfinţii din Boston" (SUA, 2000).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.15 Serial: „Micii războinici" 9.45 Serial: „Apărătorii planetei" (ep.1) 10.15 Desene animate 10.45 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 11.45 Serial: „O familie obişnuită" 12.15 Gillette 13.00 Serial: „Nebun după tine" 13.30 Serial: „O mamă şi jumătate" 14.00 Film: „Ultima dorinţă" (SUA, 1993) 15.45 Serial: „Călătorie spre centrul pământului" (ultimul ep.) 16.30 Film: „Un nou tată" (SUA, 1998) 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „Instinct fatal" (SUA, 1993). Cu: Armand Assante 21.30 Vara ispitelor 23.00 Serial: „Răzbunare fără limite" 0.00 Serial: „Clanul Soprano" 1.00 Film: „Ora lupului" (Suedia, 1968). Cu: Liv Ullmann.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.15 Serial: „Micii războinici" 9.45 Serial: „Apărătorii planetei" 10.00 Desene animate 10.30 Serial: „Conor viteazul" 11.15 Documentar 13.00 Serial: „Nebun după tine" 13.30 Serial: „O mamă şi jumătate" 14.00 Film: „Familie renăscută" (Franţa, 1991). Cu: Claudia Cardinale, Omar Sharif 15.00 Film: „Lungul drum spre casă" (SUA, 1998). Cu: Jack Lemmon 17.15 Serial: „Melrose Place" 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „Oraşul Judecăţii de Apoi" (SUA, 1991). Cu: Meryl Streep 21.30 Vara ispitelor 23.30 Serial: „Răzbunare fără limite" 0.30 Serial: „Poltergeist: moştenirea".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Bătălia pentru Terra" 11.00 Serial: „Ani de liceu" 11.30 Film: „Jurnalul unei vieţi" (SUA, 1995). Cu: Jamie Lee Curtis 15.30 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Dragoste de cinci stele" (SUA, 1993) 21.45 Vacanţa Mare 0.00 Serial: „Prietenii tăi" 1.30 Serial: „Profiler, psihologia crimei".

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Bătălia pentru Terra" 11.45 Serial: „Ani de liceu" 12.15 Film: „Sfârşitul" (SUA, 1978). Cu: Burt Reynolds 14.00 Film: „Jurnalul unei vieţi" (SUA, 1995). Cu: Jamie Lee Curtis 15.45 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Urmărire generală 21.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 21.45 Vacanţa Mare 23.20 Serial: „Ally McBeal" 0.00 Serial: „Prietenii tăi" 1.00 Serial: „Profiler, psihologia crimei".

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Bătălia pentru Terra" 12.00 Serial: „Ani de liceu" 12.30 Film: „Scripcarul de pe acoperiş" (SUA, 1971) 15.45 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „O problemă personală" (SUA, 1992) 21.45 Vacanţa Mare 22.20 Serial: „Ally McBeal" 0.00 Serial: „Prietenii tăi" 1.00 Serial: „Profiler, psihologia crimei".

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Bătălia pentru Terra" (ultimul ep.) 11.30 Serial: „Ani de liceu" 12.00 Film: „Încercarea moarte n-are" (coprod., 1969). Cu: Jacqueline Bisset 15.45 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Trădarea" (SUA, 1997) 21.45 Vacanţa Mare 23.20 Serial: „Ally McBeal" 0.00 Serial: „Prietenii tăi" 1.00 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 3.00 Film: „Prieteni pe viaţă" (SUA, 1991).

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Fresh 'Neaţa 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Croazieră de coşmar" (SUA, 2000). Cu: James Coburn 22.30 Party Time 0.30 Film: „Fără apărare" (SUA, 1992).

JAMES COBURN
ANTENA 1, vineri, 20.00

SÂMBĂTĂ 7.00 Fir întins 8.00 Fresh 'Neaţa 11.00 Amintirile unui pelerin 11.30 Film: „Aventuri de-o vară" (SUA, 1995). Cu: Timothy Dalton 13.00 Serial: „Detectivii Hart" 14.00 Orient expres 16.00 Totul va fi bine 18.00 Serial: „Sheena" 19.00 Observator 20.00 Film: „Casa de pe strada Carroll" (SUA, 1988) 22.00 Party Time 0.00 Film: „Secretul Rebeccăi" (SUA, 1999).

DUMINICĂ 7.00 Cavalerii 8.00 Fresh 'Neaţa 10.00 Desene animate 11.10 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 12.00 Serial: „Detectivii Hart" 15.00 Motociclism 16.00 Totul va fi bine 18.00 Serial: „V.I.P.". 19.00 Observator 20.00 Fiesta de duminică 22.00 TeleEurobingo Nou 22.30 Film: „Haideţi să dansăm" (SUA, 1997) 0.30 Film: „Femei galante" (Franţa, 1990). Cu: Isabella Rossellini.

LUNI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „În căutarea gloriei" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Noua lege" (SUA, 1998) 22.30 Film: „Preţul puterii" (SUA, 1998) 0.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 1.30 Serial: „Intrigi în paradis" (ultimul ep.).

MARŢI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „În căutarea gloriei" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 13.15 Film: „O afacere de milioane" (coprod., 1997) 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Noaptea cea mare" (SUA, 1996) 22.30 Film: „La limită" (SUA, 1996). Cu: Rob Lowe, James Belushi 0.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 1.30 Film: „Barocco" (Franţa, 1976).

MIERCURI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „În căutarea gloriei" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Matilda" (SUA, 1996). Cu: Danny DeVito 22.30 Film: „American Kickboxer" (SUA, 1990) 0.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 1.30 Film: „Orice hoţ îşi are naşul" (Franţa).

JOI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „În căutarea gloriei" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 13.15 Film: „Unde sunt copiii?" (SUA, 1985) 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 19.50 Brigada mobilă 20.20 Din dragoste 22.30 Serial: „Pretender – Omul cu o mie de feţe" 23.30 Film: „Oraşul lui Angel" (SUA, 1990) 1.00 Noaptea târziu cu Mircea Badea 2.00 Film: „O afacere murdară" (Franţa, 1980).

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 7.00 Muzica 12.00 Telemedicina (r) 13.15 Muzica 16.00 Domino 18.00 Documentar 18.30 As show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 În justiţie 0.00 Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 8.30 Muzica 10.00-15.30 Reluări 16.00 Lumea misterelor 18.00 Documentar 19.00 Muzica 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Îţi mai aduci aminte, doamnă? 22.45 Telesport.

DUMINICĂ 8.00 Muzica 10.30 La ordinea zilei (r) 13.30 Cătălin duminical 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Cutia muzicală 20.00 As Show 21.00 Telejurnal.

LUNI 7.00 Muzica 10.00 Forţa destinului (r) 15.20 Muzica 18.00 Documentar 18.30 La puterea a doua 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Muzica 10.00-15.00 Reluări 16.00 Muzica 18.00 24 de ore din 24 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Manager XXI.

MIERCURI 7.00 Muzica 10.00-14.30 Reluări 18.00 Documentar 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 Reporter Tele 7.

JOI 7.00 Muzica 10.00 La ordinea zilei (r) 13.30 Muzica 15.30 Documentar 16.00 Muzica 18.00 Documentar 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.50 Documentar 22.30 Telemedicina.

ROBERT PATRICK

SUSAN SARANDON

WILLEM DAFOE

WHOOPI GOLDBERG

Jack Lemmon

Un morocănos cu zâmbetul pe buze

S-ar părea că Jack Lemmon s-a grăbit să-şi întâlnească prietenul de-o viaţă, pe Walter Matthau, celălalt „morocănos", plecat şi el din această lume. Pe 27 iunie, la vârsta de 76 de ani, Jack Lemmon, încununat de-a lungul carierei sale cu două premii Oscar (primul în 1955 pentru „Mister Roberts", cel de-al doilea în 1973 pentru „Salvaţi tigrul!"), s-a stins din viaţă, răpus de un cancer. Înaintea acestui trist eveniment, agenţiile de presă au dat publicităţii ştiri contradictorii: Jack Lemmon a fost internat de urgenţă la Spitalul UCLA din Los Angeles, din cauza unei crize de vezică biliară, declanşată pe fondul unei pneumonii rebele; actorul a suferit o operaţie de extirpare a vezicii şi se simte foarte bine; Jack Lemmon se află în convalescenţă, peste cel mult două zile de la intervenţia chirurgicală urmează să fie externat; nu se pune problema unei suferinţe datorate vreunei forme de cancer, se mai preciza... Ştirile aveau girul purtătorului de cuvânt al actorului, Warren Cowan. Lumea a crezut şi nu prea aceste variante. Apoi, brusc, a venit vestea că actorul a decedat. Acelaşi Warren Cowan a anunţat că Jack Lemmon a murit din cauza unui cancer...

Lumea, mai săracă. Un interpret de comedie mai puţin

Pe numele său real John Ulher Lemmon, celebrul actor s-a născut pe 8 februarie 1925 la Boston. A debutat relativ târziu, avea deja 28 de ani când şi-a făcut apariţia pe marile ecrane în filmul lui George Cukor – „O femeie excentrică". Dar, după numai doi ani, adică în 1955, devenea un star, al cărui talent era încununat cu un premiu Oscar pentru rolul interpretat în „Mister Roberts". Şi, implicit, Jack Lemmon este consacrat ca interpret de comedie de primă mărime, care, după anii '60 îşi uimeşte publicul şi cu uimitoarea sa disponibilitate pentru dramă, asezonată cu accente comice, „atunci când e cazul", după cum el însuşi ţinea să precizeze. Treptat, îşi construieşte un stil actoricesc bazat pe căldură, pe simţul măsurii, pe înţelegerea celor mai sensibile fibre umane şi se apleacă aproape fără excepţie asupra aceluiaşi tip de personaj, cu esenţă vulnerabilă: omul modern, prins într-o situaţie care îl depăşeşte şi îi scapă de sub control.

Preferatul unui regizor celebru

Jack Lemmon este preferatul unui regizor de marcă al cinematografiei americane: Billy Wilder. Gusturile lor se potrivesc şi se completează. Billy Wilder este considerat ultimul cineast american care face legătura între cinematograful contemporan şi epoca de aur a Hollywoodului. Prin formaţie ziarist, prin vocaţie scenarist, cunoaşte în cele mai mici detalii şi exploatează fără milă apetitul publicului pentru poveştile dulci-amare legate de înşelătoarea fericire, „garantată" prin bani, respectabilitate, sex, confort. Indiferent de gen – deşi preferă comedia şi, uneori, thrillerul dramatic –, atacă plin de cinism optimismul american afişat cu ostentaţie ca pe un panou publicitar. Reţeta creaţiei lui: „Se ia un clişeu foarte răspândit şi se arată reversul medaliei". Jack Lemmon este sedus de această modalitate de a vedea lumea şi e încântat să facă tandem cu regizorul „cârtitor" la adresa sistemului. Împreună semnează creaţii cinematografice de mare succes: „Unora le place jazzul" (1959), „Apartamentul" (1960), „Irma la Douce" (1963), „Prima de asigurare" (1966), „Avanti!" (1972), „Prima pagină" (1974), „Buddy Buddy" (1981).

Jack Lemmon si Walter Matthau în filmul «Morocănosii»

Marilyn Monroe nu avea talent

Deşi nu a obţinut nici un trofeu răsunător, de talia Oscarurilor, filmul „Unora le place jazzul" rămâne în memoria publicului şi, totodată, se înscrie ca un film de referinţă în istoria cinematografiei mondiale. Pe generic stau înscrise numele a trei mari staruri: Jack Lemmon, Tony Curtis şi Marilyn Monroe. Au lucrat împreună. Într-o biografie intitulată simplu, „Lemmon", semnată de Don Widener în 1975, Jack Lemmon aduce un vibrant omagiu actriţei născute în acelaşi an cu el, dar care, la acea vreme, era deja o legendă vie pentru americani. În ciuda tuturor declaraţiilor binevoitoare legate de talentul actoricesc al actriţei, Jack Lemmon face în această biografie o precizare unică, prin care, de fapt, el vrea să aducă în prim-plan maniera absolut personală de lucru a divei hollywoodiene. „Marilyn Monroe, spune el, nu avea de fapt mare talent. Marilyn era o specie bizară de sistem de alarmă. Această alarmă putea să se declanşeze în toiul unei scene din film care nu-i convenea şi, în acel moment, pur şi simplu ea se oprea. Rămânea ţintuită, cu ochii închişi, muşcându-şi buzele şi frecându-şi nervos mâinile, până când reuşea să asimileze, să digere acea scenă. Ceilalţi aşteptau.

Puteai să crezi că e vorba de egoism şi, în ce mă priveşte, chiar asta cred. Dar, se pare că ea nu voia să fie egoistă, ea de fapt era incapabilă să lucreze altfel... Nu cred că avea un mare talent. Ceea ce avea ea era de fapt acea capacitate de a se folosi, în totalitate, de tot ce avea; 99% dintre actori sunt de altfel total incapabili de a-şi extirpa acest potenţial de ansamblu, adică toate talentele de care dispun."

Jack Lemmon si Tony Curtis în filmul «Unora le place jazzul»

Prieteni în viaţă, duşmani pe ecran

Unul dintre cele mai încântătoare cupluri ale filmului de comedie american este fără nici o îndoială cel format din Jack Lemmon şi Walter Matthau. Prieteni în viaţa de zi cu zi, dar „inamici" pe marele ecran, cei doi mari actori au cucerit împreună inima publicului, în special în filmele lor din anii '90. Prima producţie din 1993 – „Morocănoşii" –, urmată de o continuare sugestiv intitulată – „Şi mai morocănoşi" (1995), a oferit un dar copios publicului admirator al celor două staruri, aflate ce-i drept în amurgul vieţii şi al carierei lor actoriceşti. În „Morocănoşii", bunăoară, Jack Lemmon avea 68 de ani, iar prietenul lui 73. Împreună au jucat în opt filme.

În 1966, s-au reunit pentru prima oară pe platourile de filmare, sub bagheta regizorului Billy Wilder, pentru a interpreta rolurile protagoniştilor din „Prima de asigurare". O comedie amară, în care Matthau întruchipa un avocat hrăpăreţ, care îl convinge pe fratele său vitreg (Jack Lemmon), uşor rănit în urma unui meci de fotbal american, să intenteze proces pentru a încasa o frumuşică primă de asigurare. Acest rol avea să-i aducă lui Matthau un premiu Oscar pentru cel mai bun actor într-un rol secundar. A urmat, în 1968, „The Old Couple" („Un cuplu ciudat", de Gene Saks). Adică Jack Lemmon-Walter Matthau, doi bărbaţi divorţaţi care hotărăsc să-şi ducă viaţa împreună, în aceeaşi casă. Necazul e că Lemmon e bolnav de curăţenie, e campion al ordinii şi exactităţii, spre deosebire de Matthau, prototipul omului neîndemânatec şi distrat, care scapă totul din mână. Comic suculent, ce-i anunţă întrucâtva pe morocănoşii de mai târziu.

Jack Lemmon si Walter Matthau în filmul «Out of Sea»

În 1974, regizorul Billy Wilder îi aduce din nou pe amândoi într-un film: „Prima pagină", o adaptare cinematografică a piesei semnate de Ben Hecht şi Charles MacArthur. Redactorul-şef al unei publicaţii de scandal (Matthau) porneşte un adevărat război împotriva reporterului – piesa forte din redacţie (Lemmon) –, care brusc se hotăreşte să se lase de meserie şi să se însoare cu o muziciană.

„Buddy Buddy" (1981) este un remake al filmului „L'Emerdeur" („Beleaua"/ „Pisălogul", de Edouard Molinaro). Celebrul cuplu lucrează şi de data aceasta cu Billy Wilder. Lemmon joacă rolul unui burghez cu tentative de suicid care, în ciuda depresiei care îl caracterizează, încearcă din răsputeri să-l împiedice pe un ucigaş (Matthau) să-şi ducă la îndeplinire planul de asasinat. Este o comedie neagră, ultimul film al regizorului Billy Wilder.

1993 este anul... cu „Morocănoşii", în regia lui Donald Petrie. Doi vecini pensionari, fiecare cu tabieturile şi bizareriile lui, îşi dispută puterea de seducţie, în încercarea de a cuceri o văduvă recent mutată pe strada lor. Capcanele pe care şi le întind unul altuia sunt, pe cât de înduioşătoare, pe atât de amuzante. Pentru cinefilii cărora nu le-au scăpat creaţiile din tinereţe ale celebrului cuplu, filmul are o patină aparte ce aminteşte de amprenta necruţătoare a timpului.

După doi ani, cei doi vecini sunt „şi mai morocănoşi". Succesul primului film obliga la o continuare... De data aceasta, regizor este Howard Deutch. Surpriza spectatorului e ceva mai mică în faţa mizeriilor pe care cei doi vecini şi le fac unul altuia. Aceştia, de altfel, se văd obligaţi să-şi domolească antipatia, ba chiar să cadă la pace, deoarece, culmea!, copiii lor sunt îndrăgostiţi şi urmează să se căsătorească.

În 1997, cei doi actori, ajunşi la 72 de ani şi, respectiv, 77 de ani, continuă să joace: „Out to Sea". Un escroc îşi răpeşte amicul şi îl poartă cu el într-o croazieră în Caraibe, unde amândoi devin parteneri de dans pentru văduve petrecăreţe.

În fine, în 1998, adică după 30 de ani, Jack Lemmon şi Walter Matthau devin din nou „Un cuplu ciudat" şi joacă într-o continuare cu acelaşi nume a filmului din 1968. Regizorul Neil Simon încearcă să reînvie magia de altădată a cuplului format de Felix şi Oscar, peste care, ce-i drept, au trecut câteva decenii, încât au ajuns să se gândească la copiii lor care vor să se căsătorească. Din păcate, tentativa lui Simon eşuează, starurile de altădată sunt obosite, nu mai reuşesc să strălucească.

Un ultim omagiu trist

În ziua de 1 iunie, în cadrul unei ceremonii restrânse, desfăşurată în apropierea Universităţii din Los Angeles, rudele şi câţiva prieteni îşi luau adio de la cel din urmă... „morocănos" – Jack Lemmon. Puţine dintre figurile de marcă ale Hollywoodului au avut acces la funeralii. Printre aceştia, Kirk Douglas, fiul său, Michael şi soţia acestuia, Catherine Zeta Jones. Bătrânul Douglas a ţinut să evidenţieze prietenia care îl legase de-a lungul vieţii de Jack, dar asta nu l-a împiedicat să-l readucă în memoria tuturor pe Walter Matthau, deopotrivă amicul şi „inamicul" lui Lemmon de pe ecran. „Pare greu de acceptat, a mai spus Kirk Douglas, că acest om vesel, care râdea tot timpul, nu mai este printre noi."

Pagină realizată de AURORA POPESCU

HOROSCOP

23 – 29 IULIE

BERBEC (21.03-20.04): Deşi nu puteţi scăpa de obsesia vacanţei, şi în această perioadă aveţi foarte multe treburi pe cap. Câteva evenimente cu sens pozitiv se derulează în primele zile ale săptămânii şi o reuşită profesională vă aşteaptă vineri. La finele perioadei, sănătatea vă dă de furcă, dar vor fi simple recidive (aparat respirator sau stomac).

TAUR (21.04-21.05): Totul vă merge din plin, inclusiv situaţia materială care cunoaşte o îndrăvenire semnificativă (miercuri, joi). Curba emoţional-afectivă este şi ea în creştere. Pentru celibatari va fi o perioadă optimă pentru consolidarea cuplului şi/sau formarea unor noi punţi sentimentale. Nici un nor nu planează asupra dv.

GEMENI (22.05-21.06): Pentru cei care sunt în vacanţă, s-ar putea să fie o perioadă cu peripeţii, cu evenimente imprevizibile, dar cu final mulţumitor. Capcanele erotice nu vor lipsi, aşadar atenţie la excese. Pentru cei care sunt „activi", creativitatea şi inspiraţia vor fi arme de temut. În pofida canicului, Mercur vă aduce o poftă de muncă molipsitoare.

RAC (22.06-22.07): Buna dispoziţie, umorul şi farmecul dv. nativ vor pigmenta zilele de vacanţă şi vă vor impune în anturaj. Se profilează o mare bucurie, adusă de un membru al familiei (joi, vineri). Atenţie totuşi la excesele temperamentale, sunt posibile polemici destul de aspre cu o Balanţă sau cu un Scorpion. Nu cheltuiţi prea mult, curba financiară stagnează.

LEU (23.07-22.08): Deşi începeţi săptămâna cu un aer mohorât şi sunteţi irascibil şi certăreţ, un eveniment fericit (o veste bună despre o afacere care lâncezea) vă remontează şi vă redă optimismul dv. caracteristic. Atenţie la ziua de miercuri (sau joi), când o persoană de sex opus se intersectează cu interesele dv. – chiar dacă aparent este inofensivă.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Ritm sufocant, îndrăcit chiar, neobişnuit pentru această perioadă. Dar mrejele unui succes financiar v-au prins în tentaculele lui şi vă devotaţi trup şi suflet unei afaceri bănoase. Pe de altă parte, disensiuni familiale pot apărea spre sfârşitul perioadei, dar ele vor fi repede aplanate, cu tact şi înţelepciune. O veste bună duminică.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Activitate febrilă pentru finalizarea unui proiect care lâncezeşte de câtăva vreme. Ambiţia şi tenacitatea sunt acum arme de temut, însă atenţie la suprasolicitările nervoase şi intelectuale. Curba financiară staţionează la o cotă acceptabilă, dar se pare că va urma un declin. Mici probleme cu sănătatea nu vă vor descuraja.

SCORPION (23.10-21.11): Influx astral foarte favorabil pe toată durata acestei perioade. Din punct de vedere al carierei, material şi sentimental, sunteţi pe maxim. Venus şi Marte se aspectează reciproc într-o configuraţie de zile mari. Asta ar sugera şi un succes financiar sau profesional de excepţie. Se profilează o călătorie de lungime medie la finele intervalului.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Sunteţi mai sentimental şi mai melancolic decât de obicei. Productivitatea şi inspiraţia nu prea vă sunt la îndemână şi aroma concediului vă presează insistent. Ar fi bine ca în această perioadă să nu luaţi decizii importante, deoarece puterea dv. de concentrare este limitată. Viaţa în cuplu decurge normal, căminul fiind refugiul sufletesc.

CAPRICORN (21.12-19.01): S-au adunat cam multe probleme de rezolvat şi poate de aceea nu vă trage inima să vă implicaţi deloc. O veste foarte bună, din sfera financiară, vă trezeşte însă din apatie. Pe de altă parte, aveţi de onorat unele promisiuni şi asta vă stresează şi mai mult. Oricum, echilibrul psihic vă va permite să ieşiţi basma curată.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Parcurgeţi o perioadă în care stările emoţionale pot fi controlate mai greu. Vă lăsaţi prea mult influenţat de intuiţie şi neglijaţi detaliile. Atenţie, s-ar putea să aveţi surpriza să fiţi tras pe sfoară de un amic sau de un partener de afaceri. Vineri sau sâmbătă, o întâlnire parfumată vă va reconforta din plin.

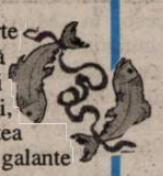

PEŞTI (19.02-20.03): Configuraţia astrală vă este foarte favorabilă. Un Mercur bine aspectat de Marte sugerează implicare activă în afaceri sau reuşită profesională, dar şi financiară. Două evenimente contradictorii (marţi, miercuri) vă vor pune în gardă şi, probabil, veţi putea depăşi o situaţie delicată, în anturaj. Ispita unei aventuri galante se consumă sâmbătă.

De vorbă cu avocatul casei

Doamnei MARIA VĂRZARU din Timişoara

Doriţi să aflaţi dacă o persoană care are în îngrijire un copil cu handicap grav mai poate îngriji încă o persoană cu handicap. De asemenea, ne solicitaţi informaţii în legătură cu condiţiile pe care trebuie să le îndeplinească îngrijitorul unei astfel de persoane.

Persoana care supraveghează, acordă asistenţă şi îngrijire copilului sau adultului cu handicap grav (îngrijitorul), denumită asistent personal, poate avea în îngrijire două persoane cu handicap grav numai în cazul în care aceste persoane fac parte din aceeaşi familie şi au acelaşi domiciliu sau reşedinţă.

Angajarea asistentului personal în această situaţie se face în baza aceluiaşi contract de muncă, cu respectarea duratei normale a programului zilnic de lucru şi în baza recomandărilor rezultate din ancheta socială efectuată în acest sens, consemnate într-un raport de anchetă socială.

Raportul de anchetă socială este necesar în toate cazurile când se încheie un contract de asistenţă personală şi se întocmeşte de către asistentul social din cadrul aparatului propriu al consiliului local, în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul sau reşedinţa persoana care solicită angajarea. Raportul poate fi întocmit şi de către o persoană desemnată de către angajator şi trebuie să cuprindă menţiuni cu privire la conduita morală a persoanei care solicită angajarea.

Probleme privind îngrijirea persoanelor cu handicap

Poate fi asistent personal orice persoană care îndeplineşte următoarele condiţii:

– a împlinit vârsta de 18 ani şi are capacitate deplină de exerciţiu;

– nu a fost condamnată pentru săvârşirea vreunei infracţiuni care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcţiei de asistent personal;

– are o stare de sănătate corespunzătoare, atestată de medicul de familie sau pe baza unui examen medical de specialitate;

– a absolvit cel puţin cursurile învăţământului general obligatoriu (condiţia nu este obligatorie în cazul soţului sau soţiei, rudelor şi afinilor până la gradul IV inclusiv, ale persoanei cu handicap, iar în cazul altor persoane decât cele menţionate mai sus, secretarul de stat al Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap poate aproba derogarea de la această condiţie);

– în cazul în care există un program individual de recuperare şi integrare socială a persoanei cu handicap, asistentul personal trebuie să semneze un angajament, o dată cu contractul de muncă, prin care să îşi asume răspunderea de a realiza integral programul respectiv.

Av. DRAGOŞ APOSTOL
Cabinete asociate de avocaţi
MIHĂILĂ & OANCEA

Scrisori primite

Căpitănescu Niculae şi Maria din Niculeşti, judeţul Gorj. Am primit ultima dv. scrisoare. Vă mulţumim pentru aprecieri.

Nicola Mariana din Brăneşti, judeţul Ilfov. Visurile pot conţine date, imagini etc. premonitorii, unele deslušite, altele criptate, interpretabile, aşadar, după grila specifică a tălmaciului. Oricum, apreciem că interpretarea acestor scenarii ale inconştientului sunt hazardate.

Eftimie Georgeta. Dacă am reuşit să vă facem mai buni şi mai cultivaţi, înseamnă că am confirmat aşteptările dv. Vă mulţumim pentru gândurile bune.

Drăghiceanu Ioan din Suceava. Am spus în nenumărate rânduri că nu inserăm în paginile revistei noastre nici măcar o aluzie politică, lucru extrem de apreciat de cititorii noştri.

Popescu Gheorghe din Rovinari. Ne pare rău, dar nu avem spaţiu tipografic pentru prezentarea programelor radio.

Cucu Stere din Codăeşti, judeţul Vaslui. Suntem bucuroşi să aflăm că aţi redescoperit Magazinul şi că v-aţi decis pentru abonament.

Rubrică realizată de
DORIN MĂRAN

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:
MAT ÎN 3 MUTĂRI

ŞOŞIN - 1902

1. Db7 e7 (Cg3, Cf2)
[1... Rd6 2. Ce4 Re5 3. Db5X]
2. Ce4 Rf4 3. b3 mat.

Ştiaţi că...

◆ *...jadul este o piatră semipreţioasă? Are două varietăţi: jadeit şi nefrit.*

◆ *...Marea Neagră este legată de Marea Azov prin strâmtoarea Kerci? Aceasta are o lăţime între 4 şi 15 km.*

◆ *...Cetatea Sebeşului, din judeţul Alba, a fost construită la sfârşitul secolului al XIV-lea şi începutul secolului al XV-lea? Ea se compune dintr-un zid de incintă, lung de 1700 m, în care s-au practicat creneluri, metereze şi guri de păcură, bine conservate.*

◆ *...„kolo" este o horă de origine străveche? Este întâlnită la mai multe popoare slave.* (I.S.)

Cât de sensibil(ă) sunteţi?

Test de autocunoaştere

1.Vă afectează faptul că florile din glastră s-au ofilit? 2. Vă marchează zile în şir o vorbă necugetată a unei persoane apropiate? 3. Aveţi curajul să-i spuneţi în faţă unei persoane din anturaj că minte? 4. Vă deranjează dacă aţi plecat de acasă cu un nasture lipsă la cămaşă (bluză)? 5. Când plouă, deveniţi posomorât(ă)? 6. Dacă aveţi o simpatie deosebită faţă de o persoană de sex opus şi aceasta nu vă dă atenţia pe care aţi dori-o, vă retrageţi în *turnul de fildeş*? 7. V-aţi surprins, urmărind un film sau citind o carte, lăcrimând? 8. Dacă, atunci când oferiţi un dar deosebit persoanei iubite, reacţia pare să fie una de indiferenţă, vă întristaţi amarnic? 9. Luaţi calmante pentru a face faţă unei situaţii deosebite? 10. Dacă aşteptaţi la o întâlnire pe cineva care întârzie mai mult decât *sfertul academic*, plecaţi?

Autoevaluare:

a) sunteţi nepermis de sensibil(ă), *dacă aţi răspuns pozitiv la întrebările 1-10; b) aveţi* suficientă tărie sufletească, *dacă aţi răspuns negativ la întrebările 1, 2, 3, 7, 9 şi 10; c) dacă aţi răspuns pozitiv la întrebarea 3, atunci puteţi fi sigur(ă) că* puteţi trece cu brio peste multe obstacole psihologice.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Necazuri cu trandafirul japonez

PAULA GIURGIUCU din Bucureşti – Aveţi dreptate să vă plângeţi, dacă trandafirului japonez nu i se oferă condiţiile cerute, este o pierdere şi de timp, şi de spaţiu, şi de bani, cu o asemenea plantă care se înverşunează să nu-şi etaleze frumuseţea. Înţelegem însă că, deşi vă face necazuri, tot o iubiţi! Trebuie să ştiţi că perioada de înflorire diferă de la soi la soi. Or, dv. aţi primit destul de recent acest copăcel în dar, nu aveţi informaţii despre pretenţiile lui şi nici nu a trecut timpul necesar ca să-i aflaţi propriile „secrete". Cu siguranţă, va face flori şi le va păstra, nu aşa cum s-a întâmplat până acum. Încercaţi să ţineţi seama de următoarele pretenţii ale plantei:

◆ Are nevoie de multă lumină, dar se teme de acţiunea directă a soarelui, care provoacă arsuri pe frunze şi pe lăstarii tineri. Mai precis, din mai-iunie şi până în septembrie, planta trebuie aşezată într-un loc ferit de insolaţie (uşor umbrit).

◆ Udarea se face regulat pe toată perioada anului. Apa nu trebuie să-i lipsească şi niciodată pământul nu se lasă să se usuce complet. Imediat frunzele dau semne de ofilire. Udarea se face prin turnarea apei direct în ghiveci.

◆ Coroana se pulverizează frecvent cu apă necalcaroasă, pentru a nu se păta frunzele în urma depunerii sărurilor.

◆ Fiind o plantă calcifugă, are nevoie de pământ necalcaros, de aceea substratul ideal de cultură este format din turbă, pământ de frunze şi pământ fertil de grădină.

◆ Îngrăşarea se aplică bilunar, din primăvară până la începutul lunii august, perioadă în care planta înregistrează o creştere intensă. Se folosesc îngrăşăminte cu reacţie acidă, sub formă de soluţie în concentraţie redusă (0,1%).

◆ Dacă se doreşte obţinerea unei flori foarte mari, se păstrează numai bobocii din vârful lăstarilor şi se rup cei situaţi lateral.

◆ Numai după înflorire se fac tăierile de curăţare şi de corectare a formei coroanei.

Îngrijirea plantei pe perioade calendaristice este următoarea:

◆ Din mai până în septembrie, se scoate afară (pe balcon, terasă, grădină), întotdeauna într-un loc uşor umbrit. Se udă şi se îngraşă pământul din ghiveci.

◆ Din octombrie până în februarie, se mută într-un spaţiu răcoros (7-13 grade), se udă mai rar şi nu se mai fertilizează. Sunt condiţii necesare pentru odihna plantei.

◆ Din februarie-martie până în mai, are loc înflorirea (la cele mai multe dintre specii). Pot însă să mai facă flori şi în plină vară. În această etapă se primeneşte pământul de la suprafaţă, se udă regulat şi, după ofilirea florilor, se fac tăierile de corecţie a coroanei.

Important de reţinut!

◆ Bobocii cad repede, dacă planta este mişcată (i se schimbă poziţia sau locul), dacă au loc modificări bruşte de temperatură sau dacă pământul musteşte de apă.

◆ Pământul din ghiveci trebuie menţinut tot timpul reavăn, dar nu să bălţească de apă.

◆ Apa de ploaie este cea mai bună.

◆ Pulverizarea cu apă necalcaroasă a frunzelor poate să se facă şi zilnic.

◆ Aşezarea ghiveciului pe un pat de pietriş umezit va asigura planta cu un aer mai bogat în vapori de apă. *(A. Popescu)*

IERBARUL
cu... scrisori

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

S. Bolivar

Anton Pann, Victor Babeş, Constantin Noica, Victor Ion Popa, George Ivaşcu, Cezar Baltag; Simon Bolivar, Bourvil (André Raimbourg), André Maurois, George Bernard Shaw (Nobel literatură - 1925), Alexandre Dumas-fiul, Vivian Romance. (P.I.)

G. B. Shaw

SPERANȚE ȘI VISE

ORIZONTAL: 1) Filozof grec, autorul maximei „Speranțele celor cuminți pot fi realizate, ale celor nebuni rămân întotdeauna neîmplinite" (c.460-c.370 î.Hr.). 2) Își face speranțe... în deșert – Scriitor francez, autorul romanului „Cele două Diane", în care un capitol este intitulat „Licărul speranței" (Alexandre). 3) Iluzie deșartă! – A spera la urmă! 4) Sonet la mijloc! – Își fac vise la terminarea școlilor. 5) Poet și prozator contemporan, autorul romanului de aventuri „Speranță pentru marele vis" (Leonida; n.1934) – Acesta (pop.). 6) Ion Stan – Frumoasa povestire a scriitorului rus M. Lermontov, în care un soldat se aruncă în valuri, cu speranța să salveze o fotografie a mamei sale (neart.) 7) Monte-Cristo, după împlinirea visului său de libertate – Face muzica. 8) Îi aparține romanul „Toate pânzele sus", unde întâlnim nava „Speranța" (Radu) – Posesiv. 9) Prefix pentru „tot", „întreg" – Dau. 10) Speranțele de fiecare zi – Indicator.

VERTICAL: 1) Geniu al răului, care îi stârnește lui Faust speranțe miraculoase (pl.) – Scriitor român, autorul romanului „Până mă întorc, visează!" (Nicolae). 2) Luceafărul poeziei românești, din care am ales titlul „Dacă iubești fără să speri". 3) Pseudonimul poeților D. Anghel și St.O. Iosif, autorii poeziilor „Visătorul" și „Visul unui Nibelung" – Copilul răsfățat care nu justifică întotdeauna speranțele puse în el. 4) „Ultima...", piesă de M. Sebastian, în care profesorul Andronic speră să nu fie concediat – Meșterul legendar, care își zidește soția, pentru a împlini visul privind înălțarea Mânăstirii Argeșului. 5) Scaun domnesc – Visul prințului moștenitor! 6) Radu Dima – „...Nova" continentul marilor iluzii. 7) Rapid – Corăbier legendar. 8) Teme! – Poartă în zbor iluziile pierdute (fig.) 9) Filozof grec, autorul aforismului „Speranța este visul omului treaz" (384 – 322 î.Hr.). 10) Intrare – La vârsta marilor speranțe.

DICȚIONAR: ONE, OLO.

Gheorghe Câmpeanu,
Focșani

Soluția careului **„CĂLDURĂ MARE"**

Orizontal: TEMPERATURA - ORARE - TARAM - ROLA - SOLARA - OS - JAR - AT - B - P - NIL - SZ - LI - ITIT - RE - AIL - TESIT - CARTI - ORI - VIE - SOT - AMPA - ARMURA - RI - PE - AERAT - ECUATORIALE.

UMOR

– *Draga mea, trebuie să-mi cumpăr un ceas nou și foarte bun! Ăsta rămâne mereu în urmă și întârzii la serviciu!*

– *Bine, dar tu întârzii oricum la serviciu!*

– *Da, dar vreau să știu cu cât!*

Doi îndrăgostiți stau noaptea pe o bancă în parc. Dintr-o dată, ea șoptește:

– *A căzut o stea! Pune-ți repede o dorință!*

– *Mi-am pus!*

– *Atunci, ce mai aștepți?*

Un pacient se plânge unui psihiatru:

– *Nu o mai pot duce așa! Nevasta m-a părăsit, femeile toate mă evită...*

– *Excelent! Spune-mi, te rog, cum ai reușit treaba asta?*

– *Cât m-ar costa să-mi repar mașina?*

– *Ce are?*

– *Habar n-am!*

– *Două milioane jumătate!*

Soțul intră în bucătărie după soția sa, care este foarte prinsă cu treburile:

– *Fii atentă ce scrie aici! Boala atacă întotdeauna părțile mai slabe ale corpului!*

– *Ah! Acum înțeleg durerile tale de cap...*

Fotografii de la cititori

«Viața e frumoasă!»
DAVID ROBERT-CRISTIAN – București

PERSPICACITATE

În căutarea diferențelor

Examinând cu atenție desenul de mai sus, vă invităm să răspundeți la următoarele patru întrebări: 1) Două persoane sunt îmbrăcate absolut la fel. Care? 2) O altă persoană este îmbrăcată la fel cu cele două menționate mai sus, dar se deosebește prin două mici diferențe. Care este persoana respectivă și care sunt cele două diferențe? 3) Cu o altă persoană se petrece același lucru, dar se deosebește prin trei diferențe. Care este acea persoană? 4) În desen există două evidente erori. Care? (Gh.R.)

Soluția:

1) Persoanele nr.3 și 9. 2) Persoana nr.5 și diferențele sunt: gulerul cămășii și cravata. 3) Pachetul persoanei cu nr.2 și cel expus în vitrină, în dreapta, sus, și buzunarul la persoana nr.8. 4) Pantofii de la nr.1 au culori diferite, iar cioarpli de la nr.7 sunt despereche.

PAR(anormale) de ȚoPAN

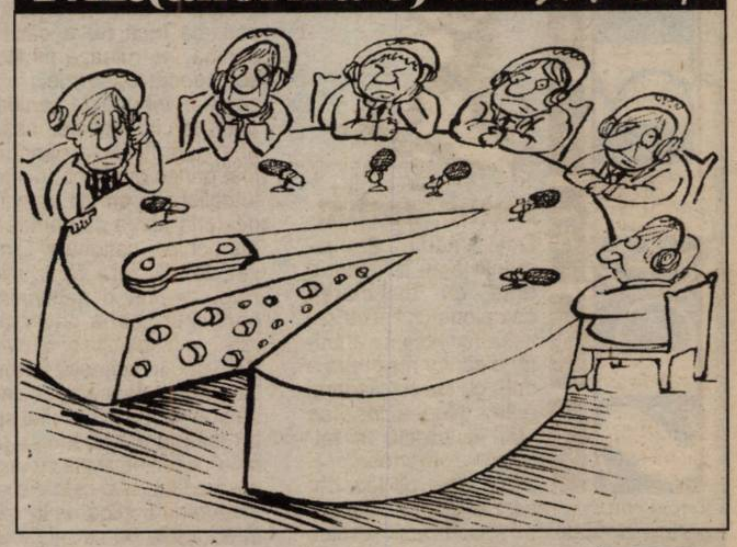

Verificați-vă cunoștințele

MIRESELE

1. Care a fost prima mireasă din lume care a îmbrăcat la nunta ei rochie albă?

2. Cine a compus muzica operei „Mireasa vândută"?

3. Cine a realizat, în 1982, filmul „Mireasa"?

4. Cum se numește mireasa din balada lui George Coșbuc, fiica de crai la a cărei nuntă oaspeții se veselesc „patruzeci de zile-ntregi"?

5. Ce fel de plantă este „floarea miresei", care crește pe câmpuri, pe coline și în zonele joase?

6. Ce femei sunt numite „miresele lui Dumnezeu" sau „miresele lui Hristos"?

7. Cine a pictat, între 1938-39, tabloul „Mirii de la Turnul Eiffel", în care mirele îmbrățișează mireasa îmbrăcată în alb și având în mâna stângă un evantai.

Răspunsurile din numărul trecut

1) Zeul Hephaistos din mitologia greacă își avea atelierele de făurar în muntele Etnă. 2) Asociațiile de meșteșugari din aceeași branșă, apărute în Evul Mediu, se numeau bresle. 3) Poezia „Născocitorul" a fost scrisă de Tudor Arghezi (1880-1967). 4) „Bastionul țesătorilor" se află la Brașov. 5) Tabloul „Călcătoresele" este opera lui Edgar De Gas, zis Degas (1834-1917). 6) Poemul simfonic „Ucenicul vrăjitor" aparține compozitorului francez Paul Dukas (1865-1935). 7) Filmul „Păstorița și coșarul" a fost realizat în 1953 de regizorul francez Paul Grimault.

Poșta cititorilor

Cu toate că în numărul trecut am anunțat numai doi cititori care au răspuns la tema „Insule", pe parcurs ne-au mai sosit și alte scrisori. Data de trimitere fiind cea corectă, publicăm numele cititorilor respectivi: Mihai Waspuch – *București, cel de-al treilea câștigător al concursului – 7 răspunsuri corecte;* Gorea Florentina – *Toplița – 6 răspunsuri corecte;* Maria Iova – *Constanța – 5 răspunsuri corecte și* Dan Victor Munteanu – *Galați – 4 răspunsuri corecte.*

Au răspuns corect la întrebările din 21 iunie cu tema „Pietre":

– *7 răspunsuri bune:* Dan Victor Munteanu – *Galați*

– *6 răspunsuri bune:* Maria Iova – *Constanța,* Maria Besciu – *București,* prof. Marin Ștefan – *Șimleu Silvaniei* . (Irina Stoica)

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„REFLECȚII"

NIȘTE SCUMPI / CARTEA CĂRȚILOR		24 ORE / NOTĂ		MUNȚI / DOBÂNDĂ		RÂURI / BALENĂ		E O FRUMOASĂ / VEȘNICĂ		DIN NOU VIOAIE / APĂRUT	
E	N	C	I	G	L	O	P	E	D	I	E
VOCALE / MAHOMEDAN		A	ÎNCREȚIT / LUATE ÎN CALCUL	P		R	E	T	I	T	A
		L	A		I	C	GREC / CUCUI	E	L	E	N
MURDARE / ÎNSEMNATĂ		I	H	MURAȚI / DESFIINȚĂRI		A	C	R	I	T	I
H	O	F	A	T	A	TIP / ULTIMUL BAN	I	N	S	DISTRUS	M
ORAȘ ITALIAN / CIOBAN	M	I	L	A	N	O	OU ACVATIC	I	C	R	A
B	A	E	I	ANIMAL / FIRE	U	R	S	AFARĂ / CIOLAN	A	U	T
ROCĂ DURĂ / POMENITĂ	B	A	Z	A	L	T	CAI DIN DOBROGEA	O	VOCALE / RĂU LA NOI	I	Ă
G	I	T	A	T	A	URECHEAT / AMARI	A	S	I	N	CURĂ!
SCRIITOR / MARI ACTRIȚE	L	I	T	E	R	A	T	DAT LA NOROC	Z	A	R
D	I	V	E	ÎNROȘIT	I	R	I	Z	A	T	Ă

Dezlegarea integramei ***„DEDUCȚII"***

Orizontal: C - V - T - M - N - I - SOLIDIFICARE - RECIPIENTE - REGASIRI - IGA - SARE - E - RELE - APLICATIE - AZ - OI - AMURGURI - INTER - RAITE - DATINI - EI - U - DETA - A - A - LAT - NEPASATOARE - IT - APICULTOR.

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	22.000 LEI	☐ 4 LUNI	92.000 LEI
☐ 2 LUNI	44.000 LEI	☐ 5 LUNI	114.000 LEI
☐ 3 LUNI	70.000 LEI	☐ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poștal la adresa:
Ionescu Simion, P-ța Presei Libere, nr. 1,
sector 1, București, cod 71341
Vă rugăm să decupați acest talon, să-l completați și să-l expediați, la adresa mai sus menționată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal.
Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

Puţin fotbal. Deşi marile aranjamente s-au terminat o dată cu încheierea campionatului şi cu sosirea caniculei, anunţând că vor regenera o dată cu startul viitoarei ediţii, mingea încă se mai învârteşte în fotbalul românesc. E drept, cam pe loc, dar asta e, e vară. Câteva partide amicale (un FC Argeş-Petrolul, 0-0; un FC Farul-Flacăra Moreni, 1-1), în care mai de doamne ajută a fost partida Rapid-FC Braşov, unde rapidiştii au câştigat cu 2-1 după ce au fost conduşi cu 0-1, chestii mărunte. La acest capitol trebuie menţionat şi turneul – mă rog, dacă nu e prea mult spus – organizat de Dinamo, în care cele două echipe egiptene au fost performele primei zile. Deţinătoarea Cupei Campionilor Africii, Zamalek, a câştigat partida cu francezii de la St. Etienne, e drept, la limită, 1-0. Cealaltă echipă egipteană, Ismailia, a întâlnit echipa lui Ion Marin, Dinamo. Ei, aici lucrurile au stat mai prost, pentru că totuşi 3000 de suporteri ai „câinilor" au venit la stadion pentru a-i vedea pe fotbalişti la joacă. Lucrurile păreau că merg bine, mai ales după ce Dinamo a deschis scorul printr-un penalty. Din păcate, după acest gol, câinii au părut îmbolnăviţi de giardia, vârfurile de atac au murit, fundaşii şi-au dat cu stângu-n dreptu şi aşa mai departe. N-au trecut 10 minute şi egiptenii au egalat. Şi cu asta, s-a scris istoria acestui meci fără istorie. Ion Marin a încercat să o scalde (poate şi din cauza căldurii) spunând după meci că echipa se află într-o perioadă de încercări, că încă nu a găsit o formulă de echipă, se rulează jucători. Mai interesant decât orice meci a fost însă prezenţa în tribune, la partida lui Dinamo, a antrenorului echipei naţionale, Gheorghe Hagi. Câteva gânduri de-ale lui au fost prinse din zbor. În sensul că marele fotbalist are emoţii numai când se gândeşte la prima sa partidă oficială la cârma echipei naţionale. Din interviul realizat de „Gazeta Sporturilor", reiese că Hagi ar dori o naţională ofensivă, cu gândul la poarta adversă şi nu la apărare. Ar fi posibilă şi o revenire a lui Gică Popescu în această formulă. Şi cu asta, Gheorghe Hagi a spus cam tot ce a vrut să spună. Ba nu, a mai spus că „de patru ani mă pregătesc să antrenez naţionala", ceea ce arată că desantul lui a fost premeditat. Mai rămâne să vedem cum va evolua echipa naţională a României, în partidele pe care le mai are de jucat, avându-l pe Hagi la timonă.

A înviat Hakkinen. Dublul campion mondial de Formula 1, Mika Hakkinen a fost o palidă amintire în actualul sezon, el nereuşind nici o victorie până la Marele Premiu al Marii Britanii, şi acumulând doar 9 puncte în clasament. Cu ocazia cursei de la Silverstone, însă, de duminică, Hakkinen a reuşit o primă victorie şi un salt în clasamentul general al piloţilor, până pe locul 5. Michael Schumacher a plecat din „pole position", a condus ce a condus, până a fost depăşit de finlandez, care n-a mai cedat locul întâi până în final. Coechipierul lui, David Coulthard a abandonat, fapt ce a făcut ca Schummi să se distanţeze în clasament la 37 de puncte de scoţian!

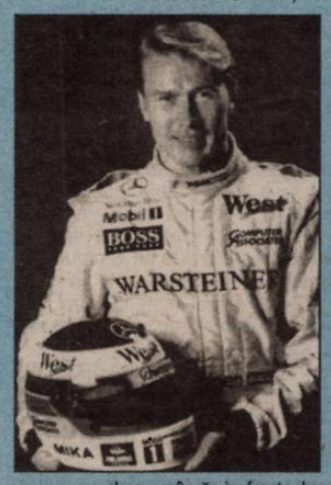

Record în Turul Franţei. Ediţia din acest an a Turului ciclist al Franţei nu a cunoscut de la start mari convulsii, lucrurile păreau că sunt în făgaşul normal. O întâmplare nefericită a înnegrit ziua naţională a Franţei, 14 iulie, când un descreierat a intrat cu maşina în spectatori, rănind grav câţiva oameni. Dar un record incredibil a avut loc în etapa de duminică. Plutonul de cicliști a sosit în urma evadaţilor la aproape 35 de minute întârziere! Aşa ceva nu s-a mai întâmplat în istoria Turului Franţei. În mod normal, toţi cicliştii ar fi trebuit descalificaţi. Ceea ce, din pricina numărului mare de cicliști implicaţi în această ruşine, nu s-a întâmplat.

GEORGE CUŞNARENCU

În numărul viitor

■ Neuroproteze miraculoase ■ Ştiinţa investighează fantomele! ■ Deşertul Europa, la orizont! ■ Câţi ani au mai rămas până la sfârşitul lumii? ■ Dispar şi peştii... ■ Căldura care... îngheaţă ■ Femina club ■ Intoxicaţia cu ciuperci ■ Ringul uraganelor ■ De ce avem câte cinci degete la mâini şi la picioare? ■ Leacuri din vechime ■ Tratamente cu insecte ■ Lumini şi umbre în Bucureştii de odinioară ■ Sirenele din Marea Neagră ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

document

Cel mai tânăr pacient căruia i s-a implantat un stimulator cardiac (pacemaker) a fost băieţelul scoţian de 18 luni Scott McIver. Născut cu grave tulburări cardiace, Scott a supravieţuit cu bine intervenţiei efectuate la Royal Hospital din Glasgow în 1998. (P.I.)

Mini-interviul săptămânii

«AM FOST ÎNDRĂGOSTITĂ DE JEAN MARAIS»

Interlocutor:
CORNELIA PAVLOVICI,
actriţa la Teatrul „Ion Creanga"

– O întrebare retorică, pe care am mai pus-o şi altor actori: de ce o prezenţă atât de agreabilă lipseşte de pe micul ecran?

– Apariţia în programele TV nu depinde de mine. În general, cariera unui actor e dependentă de personalităţi ale lumii artistice, de circumstanţe, de priorităţi... La începutul carierei mele am fost deseori solicitată şi atunci când propunerile mi s-au părut interesante, „provocatoare", le-am acceptat cu plăcere. Televiziunea m-a tentat întotdeauna. Din păcate, în ultimii zece ani am primit solicitări mai mult pentru clipurile publicitare.

– Dar filmele au rămas o amintire?

– Am avut şansa de a juca în ultima vreme în filmul lui Costa Gavras, „Martor ocular". În condiţiile în care filmele se fac atât, atât de rar. Este vorba despre o coproducţie internaţională, în care am jucat alături de nume importante româneşti: Horaţiu Mălăele, Marin Moraru, Gheorghe Dinică... Un film cu intenţie de a participa la Oscar.

– Harrison Ford mărturisea că nu se uită niciodată la filmele în care a jucat. O afirmaţie paradoxală...

Presupun că ţie îţi face plăcere să vizionezi casete cu filmele şi piesele de teatru în care ai evoluat.

– Sigur că da, numai că aceste casete îmi lipsesc. Înainte de '89, când aceste casete puteau fi obţinute, nu aveam video şi nu m-am agitat să intru în posesia lor. Acum, când am video, peliculele nu mai sunt „la îndemână". Cred că televiziunea ar putea face un comerţ „înfloritor", oferindu-le celor interesaţi.

– Actorii călătoresc mult. Călătoria e o alternativă a fericirii?

– E prea mult spus. Dar, evident, îmi place să călătoresc, mai ales cu prilejul turneelor, când contactul cu lumea e altfel, când relaţiile cu oamenii sunt mai profunde.

– Ai fost vreodată îndrăgostită de o vedetă importantă de cinema?

– În anii de liceu eram foarte îndrăgostită de Jean Marais.

– Aşteptam să-mi spui Kevin Costner, Alain Delon, Antonio Banderas... În sfârşit, să trecem peste aceşti monştri sacri şi să intrăm pentru o clipă în lumea celor mici.

– La teatrul „Ion Creangă", am organizat cursuri de actorie pentru copii de 9-12 ani care iubesc arta, teatrul, în speţă. Copii care nu vor fi neapărat actori, dar care se pregătesc să intre într-o relaţie specială cu arta, cu teatrul. O lume mai frumoasă, mai interesantă, mai sensibilă.

DORIN MĂRAN

Computerul vă schimbă vârsta

Vă iubiţi foarte mult propriul chip? Vreţi să deveniţi mai tineri sau, poate, ceva mai în etate? Nimic mai simplu: s-au inventat programe pe computer şi pentru asemenea extravaganţe. În primul caz, este suficient ca solicitantul să-i prezinte aparatului două fotografii (clasicele „faţă" şi „profil"), de pe fiecare fixând pe ecran câte şapte puncte-cheie; mai departe, computerul va face toată treaba, până când va obţine imaginea fidelă a persoanei respective. Cât despre schimbarea vârstei, aceasta se-nţelege că se petrece doar pe monitor. Oricum, important este că o onorabilă doamnă, de – să zicem – 40 de ani, se poate reîntâlni cu propriul chip de fetişcană sau o adolescentă nerăbdătoare îşi poate vedea înfăţişarea de femeie adevărată! Bucurie efemeră, dar – cine ştie? – va fi folosind la ceva... *(A.N.P.)*

UN VEHICUL AL VIITORULUI

Solateck ar putea fi într-un viitor apropiat ceea ce a reprezentat pentru omenire apariţia automobilului. Este vorba despre un aparat de zbor individual, construit de firma americană Milenium Jet şi testat de NASA, capabil să decoleze şi să aterizeze vertical şi să atingă pe orizontală 130 de km/h. Alimentarea se face cu benzină normală, un plin asigurându-i o autonomie de zbor de 270 de kilometri. Sigur, uşor de pilotat, poate fi utilizat în aplicaţii militare, paramilitare şi civile. *(D.M.)*

O VENUS de peste 20000 de ani

Această statuetă feminină găsită la Dolni Vestonice, în Republica Cehă, este asemănătoare altor zeci de asemenea opere de artă străvechi europene. Având o vechime estimată între 27000 şi 20000 de ani, această „Venus" a fost descrisă ca un simbol al fertilităţii, dar specialiştii sunt convinşi că nu-i cunosc încă adevăratele semnificaţii. Ea aparţine unui sit care a fost abandonat o dată cu extinderea glaciaţiunii. *(I.S.)*

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^00 - 14^00

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

DINŢOŞII

◆ *Ce poate face omul cu dinţii, atunci când vrea cu orice preţ să se acopere de glorie? Desigur, există mâncători de maşini de spălat, devoratori de burlane (bine tocate, se-nţelege), dar de zburători cu elicopterul, care se ţin cu măselele de o frânghie, aţi auzit? Pierbe Dubois, un canadian paşnic, a „circulat" în acest mod nu mai puţin de 25 de minute.*

◆ *John Masser, zis Hercule, un american după care femeile întorc capul şi rămân aşa, a reuşit să remorcheze, cu impetuoşii săi canini, trei trunchiuri de stejar proaspăt decupaţi din peisajul unei păduri. Singurul lucru care l-a deranjat a fost faptul că, spre surpriza organizatorilor, o ciocănitoare al cărei cuib a fost astfel perturbat s-a năpustit asupra eroului şi i-a aplicat numeroase şi neprietenoşti lovituri de cioc. John a târât povara lemnoasă pe o distanţă de 115 metri, după care s-a spălat energic pe dinţi cu pasta căreia îi făcuse, cu nonşalanţă, reclamă.*

◆ *În cadrul unui spectacol televizat, Lewis Donovan a reuşit să împiedice o avionetă Cessna (de patru locuri) să decoleze. Lewis a ţinut cu dinţii lanţul prins de coada nevinovatului aparat şi, pur şi simplu, după ce l-a lăsat să parcurgă 7-8 metri, l-a înţepenit pe pistă. Tentativa încununată de succes a durat aproape cinci minute, timp în care pilotul ambala zadarnic motorul. Ne întrebăm dacă Lewis mai are răbdare să spargă cu ciocanul coaja nucilor, pentru a scoate miezul la iveală, sau...* (P.I.)

Abonaţi-vă la magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul din pag. 15) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 150 DM, un abonament pe un an, 50 $ sau 75 DM, un abonament pe şase luni).

Abonaţi-vă rapid pentru a avea certitudinea „conectării" la universul enciclopedic oferit de prestigiosul săptămânal cultural-ştiinţific „Magazin". (În pag. 15 găsiţi talonul cu alte informaţii utile).

Biblioteca Jud... MUREŞ

SERIE NOUĂ - 531 • ANUL XLIV • 26 IULIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 30 (2281)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

26 IULIE

1788 New York-ul devine cel de-al 11-lea stat al SUA.

1908 La Washington D.C. ia naştere F.B.I.

S-a născut în această zi

1856 Scriitorul George Bernard Shaw - autorul celebrei piese de teatru „Pygmalion".

Câţi ani au mai rămas până la SFÂRŞITUL LUMII?

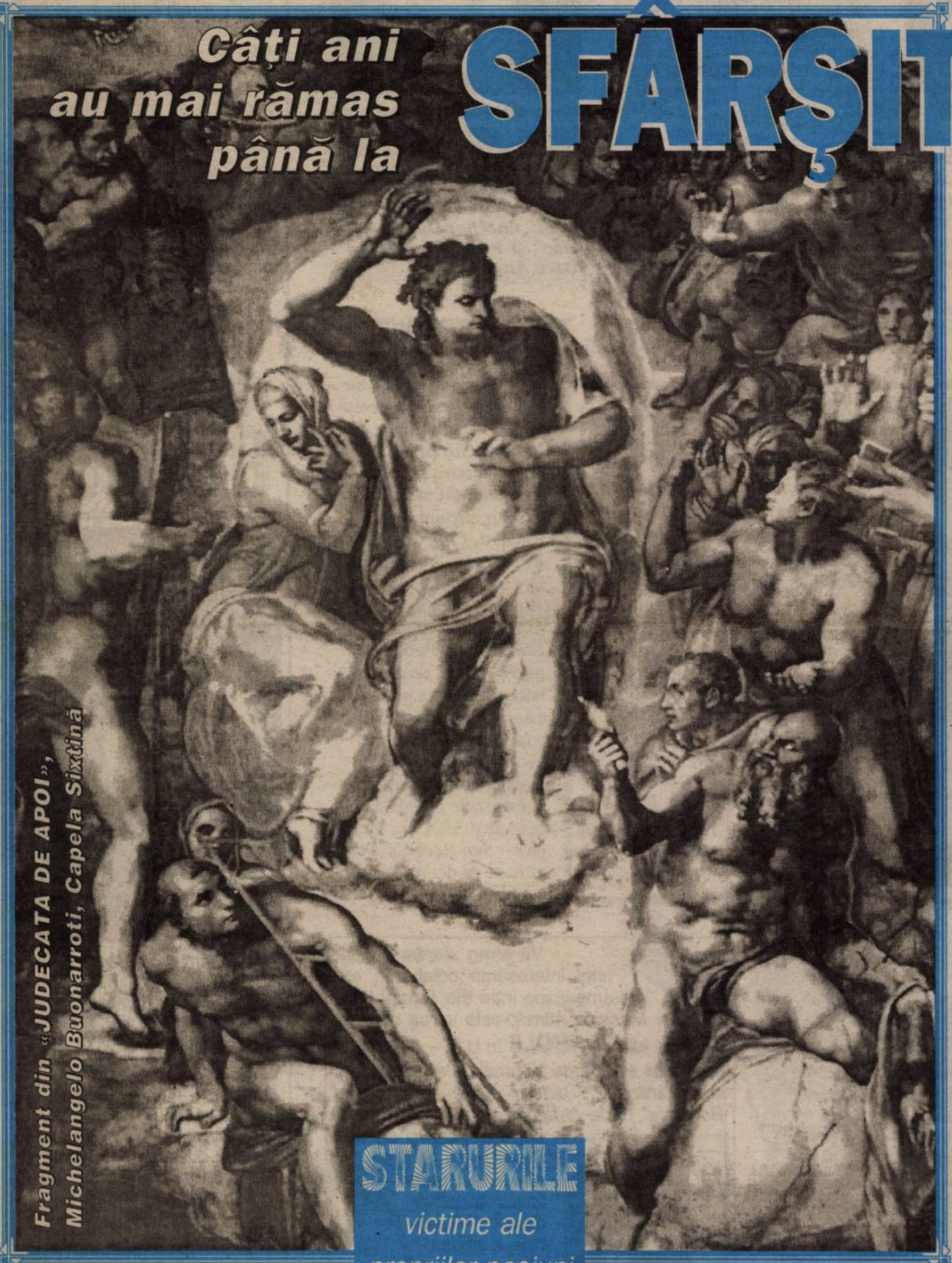

Fragment din „JUDECATA DE APOI", Michelangelo Buonarroti, Capela Sixtină

Începând din acest număr, revista magazin va publica o **PAGINĂ DEDICATĂ TERAPIILOR COMPLEMENTARE.** Ne propunem să inserăm în această pagină teme şi metode terapeutice dintre cele mai eficiente, confirmate în timp, ipoteze noi, în ideea de a veni în ajutorul numeroşilor solicitanţi care optează pentru „medicina blândă".

INTOXICAŢIA cu ciuperci

NEUROPROTEZE miraculoase

„EXPLOZIE DE GEMENI"

Ca orice cucerire a ştiinţei, nici tehnicile de fertilizare artificială se pare că nu sunt scutite de efecte surprinzătoare şi, întrucâtva, alarmante. Comunitatea ştiinţifică anunţă că, cel puţin în următorii 10 ani, va exista o adevărată... explozie de naşteri gemelare, cauzată de creşterea numărului de cupluri care recurg la tratamente de fertilitate. Bunăoară, numai anul trecut s-au înregistrat peste 10000 de naşteri de gemeni în Anglia, ceea ce, din punct de vedere statistic, înseamnă că unul din 37 de copii se naşte într-un cuplu de gemeni. *(A.P.)*

STARURILE *victime ale propriilor pasiuni*

2001 – ANUL BRÂNCUŞI

Din capodoperele geniului de la Hobiţa: „Orgoliu" (bronz, 1905-1906 – Muzeul de Artă, Craiova)

femina club

- Dosarele frumuseţii
- Atenţie la osteoporoză!
- Gastronomice

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Ştiinţa investighează

FANTOMELE!

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

cartea albă

CARNET EUROPEAN

de conducere a computerului

Recent, editura ALL a ieşit pe piaţă cu un proiect interesant, o premieră în viaţa editorială a ţării noastre, pachetul alcătuit din şapte manuale intitulat „European Computer Driving Licence" (ECDL) sau mai pe românește, „Permis European de Conducere a Computerului"(PECC). Mihai Penescu, directorul grupului editorial ALL, îmi spunea, vorbind despre acest proiect, unic în România: „Cele şapte volume reprezintă un sistem de învăţământ minimal pentru o persoană modernă. Setul de cărţi a apărut mai întâi în Irlanda şi apoi în toate ţările din Uniunea Europeană. Cursul este însoţit de eliberarea unui certificat de stăpânire în domeniul respectiv. Noi am tradus cartea la două luni după publicarea ei în Austria şi Germania şi dorim să obţinem copyright-ul pentru eliberarea certificatelor aferente cursului"

Ce este ECDL?

Să vedem însă ce este „Permisul European de Conducere a Computerului". Este, în primul rând, un certificat unic, recunoscut pe plan internaţional, care atestă însuşirea cunoştinţelor şi a deprinderilor de bază în utilizarea computerului şi a celor mai răspândite programe din pachetul „Office". În ţările care au adoptat standardul ECDL (peste 20 de ţări din Europa şi, prin crearea certificatului internaţional ECDL, peste 30 în întreaga lume), numeroase firme şi oficii de plasare a forţei de muncă solicită candidaţilor absolvirea unor cursuri ECDL (7 teme principale) şi dobândirea certificatului. În iulie 2000, peste 750.000 de candidaţi din ţările europene obţinuseră certificatul ECDL.

Un certificat de viitor

Printre ţările care au adoptat standardul ECLD, la care, în viitorul apropriat, se va alinia şi România, se află Austria, Cehia, Danemarca, Franţa, Germania, Grecia, Ungaria, Italia, Olanda, Polonia, Suedia şi Elveţia. Redactate într-un limbaj accesibil, utilizabile şi studiului individual, direct pe computerul personal, bogat ilustrate cu capturi de pe monitorul PC, cele 7 module (cărţi) care alcătuiesc pachetul „Permis european de conducere a computerului" permit asimilarea cunoştinţelor într-un mod simplu şi colocvial.

Pachetul ECDL

Modulele incluse în pachetul ECDL asigură promovarea examenului şi obţinerea atestatului ECDL prin următoarea tematică: Modulul 1 este intitulat „ABC-ul calculatoarelor" şi tratează problemele legate de achiziţionarea unui computer, punerea lui în funcţiune, noţiuni fundamentale de hardware şi software, interacţiunea utilizator-societate. Modulul 2 se numeşte „Windows" şi prezintă funcţiile de bază ale sistemului de operare. Modulul 3 prezintă „Word" (programul din pachetul „Office") cu ajutorul căruia se prelucrează texte. Modulul 4 este despre „Excel" (alt component „Office") care permite organizarea datelor în tabele şi diagrame. Modulul 5 prezintă „Access" (dezvoltarea şi structurarea bazelor de date), Modulul 6 prezintă „Power Point" cu ajutorul căruia se elaborează prezentări pe computer, iar Modulul 7 tratează vastul subiect „Internet". „Un instrument de lucru pentru orice vârstă" s-ar putea numi pachetul ECDL tipărit de editura ALL.

GEORGE CUŞNARENCU

Intenţionăm ca în viitorul apropiat, această pagină să fie dedicată exclusiv problemelor tinerilor: viaţa sentimentală şi sexuală, erotism, senzualitate, dileme ale cuplului tânăr, maternitate, igienă sexuală, compatibilitate şi incompatibilitate astrologică etc.

AŞTEPTĂM CU INTERES SCRISORILE EXPEDIATE PE ADRESA REDACŢIEI PENTRU A INTRA ÎN DIALOG DIRECT CU DUMNEAVOASTRĂ.

ŞTIRI pe bandă rulantă

THE SONGWRITERS HALL OF FAME recunoaşte: compozitorii au nevoie de solişti! Prin urmare, iat-o pe *Dionne Warwick* intrând în *The Songwriters Hall of Fame*, chiar dacă nu a scris nici măcar un cuvânt pentru cele mai mari succese pe care le-a avut (incluzând şi *„Do You Know the Way to San Jose?"* şi *„Walk on By"*), împreună cu mari cantautori precum *Eric Clapton*, *Billy Joel*, *Willie Nelson*, *Dolly Parton*, *Diane Warren*, primirea ei datorându-se talentului său extraordinar de a transforma melodiile altora în mari hituri...

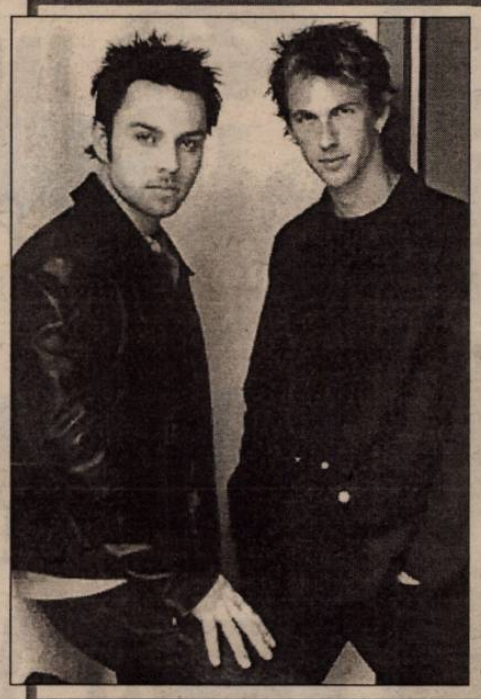

DARREN HAYES de la *Savage Garden* a început lucrul la un album solo. Aflat în San Francisco, el a declarat că, în ciuda tuturor zvonurilor, nu s-a despărţit de colegul său de trupă – *Daniel Jones... Hayes* a mai spus că albumul va apărea la casa *Columbia* în primul trimestru din 2002 şi că va avea de ales din mai bine de 40 de cântece scrise împreună cu celebrii *Rick Nowels* şi *Walter Afanasieff*. Baftă, meştere! Şi încă ceva: single-ul celor de la *Savage Garden* – *„I Knew I Loved You"* tocmai a fost ales drept melodia anului la *„Pop Awards"* din Los Angeles...

După mai bine de trei ani de muncă a apărut, luna trecută, *„Urban Renewal"* un album al celor mai bune melodii ale lui *PHIL COLLINS*, reluate acum de staruri din rhythm & blues. Albumul este rodul colaborării a trei case de discuri – *Hit & Run* (Anglia), *Atlantic* (SUA) şi *WEA* (Germania), printre

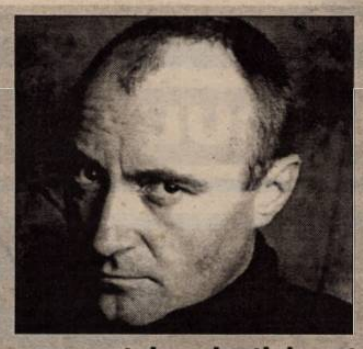

remarcatele colecţiei sunt cele interpretate de *O l' Dirty Bastard* – *„Sussudio"*, *Lil' Kim* duet cu *Collins* – *„In the Air Tonight"*, *Brandy* cu fratele său *Ray-J* cântând *„Another Day in Paradise"* şi *Kelis* cu *„I Don't Care Anymore"*...

THE EXPERIENCE MUSIC PROJECT şi-a marcat prima aniversare printr-o serie de concerte în Seattle sub titlul *„A Musical Odyssey"*, fiecare dintre acestea prezentând artişti din ultimele patru decenii, precum *Little Richard*, *Little Bill & the Blue Notes*, *Iron Butterfly*, *Big Brother & the Holding Company*, *Ray Manzarek*, *Joan Jett & the Blackhearts*, *Public Enemy*. Succesul de care s-a bucurat această iniţiativă este impresionant: 200 de concerte live, axate pe genuri muzicale, toate însoţite de o impresionantă expoziţie a legendarei case de discuri din Memphis – *Sun Records*. Maximum de detalii găsiţi la adresa www.emplive.com.

ÎN ATENŢIA CITITORILOR

În urma mai multor scrisori sosite la redacţie prin care cititorii noştri solicitau o rubrică de anunţuri matrimoniale răspundem favorabil publicând anunţuri de acest tip. Preţul unui anunţ de maximum 20 de cuvinte este de 100.000 lei. Plata se face fie la sediul redacţiei revistei Magazin din Casa Presei Libere, et. 4, corp C, serviciul contabilitate-casierie, fie prin mandat poştal trimis pe numele Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1 - Bucureşti. Anunţurile trebuie să aibă o formulare decentă.

Vă atrag atenţia asupra unei interesante colaborări anglo-americane între the *Dandy Warhols* şi *Massive Attack*: este vorba de noul single al lui *WARHOLS* în U.K. – *„Godless"*. Originalul se află pe albumul de anul trecut al americanilor – *„Thirteen Tales From Urban Bohemia"*, noua variantă fiind remixată de *Robert Del Naja* şi de *Neil Davidge* de la *Massive Attack* pentru lansarea comercială, în Regatul Unit, a albumului care a avut loc la începutul lunii trecute, la casa *Capitol*... Despre stil se poate spune doar că este evident orientat spre rock!

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

cronica săptămânii

Casa Sony/Columbia nu putea să nu-şi susţină cea mai promiţătoare pretendentă la titlul de cea mai bună solistă de pop din America, cei de la *Sony* fiind teribil de afectaţi după ce au piedut-o pe *Mariah...* Prinţesa *Jessica Simpson* are deja un foarte bun box-office şi, având în spate un an excelent (vă mai amintiţi de *„I Wanna Love You Forever"?)*, mi s-a părut a fi mai mult decât firească apariţia acestui *„Irresistible"*, al cărui prim extras omonim pe single se lăfăie confortabil în vârful

Irresistible Jessica Simpson

clasamentelor! Albumul este aidoma celui de anul trecut, adică prezintă acelaşi amestec de balade, specialitatea casei, şi melodii pop în midtempo, recomandările mele oprindu-se asupra *„There You Are"* (duet cu *Marc Anthony*, şi el aflat sub contract cu *Sony...*), *„When You Told Me You Loved Me"* (o dovadă a calităţilor vocale ale *Jessicăi)*, şi *„What's It Gonna Be"* (un funk tip *„Eighties"...)*. Fără îndoială, albumul este un mare pas înainte pentru *Jessica Simpson*, care are tot timpul de partea sa, la cei doar 20 de ani...

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu (şef secţie), Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU, DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**